



POVESTEA CĂSNICIEI

JOHN & LISA
BEVERE



CONȚINE UN DVD CU RESURSE DIN
SERIA *POVESTEA CĂSNICIEI*

Prieteni dragi,

Ne bucurăm nespuse pentru că ați primit această carte! Voi sunteți un motiv de încântare și de bucurie pentru cer. Dorința de căpătâi a lui Dumnezeu este să vă cunoască și să fie cunoscut de voi. Pe măsură ce creșteți în relația cu Domnul, El vă invită să deveniți partenerii prin care să își facă de cunoscut inima Sa față de cei din jur. După cum le spunea apostolul Pavel corintenilor, noi suntem ambasadorii lui Hristos, mesagerii și reprezentanții prin care El vorbește lumii.

Căsnicia este una dintre căile cele mai puternice prin care putem revela natura lui Dumnezeu. Ea este o imagine a relației sacre dintre Hristos și Mireasa Sa, Biserica. Fiecare uniune (inclusiv cele afectate de greutăți, răni sau greșeli) are potențialul de a cultiva dragostea, bucuria și pacea în folosul multora.

Domnul ne-a îndemnat să împărtășim acest mesaj cu voi și cu alți lideri din lumea întreagă. Este o învățătură relevantă pentru căsnicii diverse și chiar și pentru cei necăsătorii încă. Vă rugăm să primiți mesajul acesta împreună cu dragostea și sprijinul nostru, și să îl împărtășiți tuturor din jur. Credem că vă va ajuta pe voi și pe cei pe care îi conduceți să înceapă să transpună în viață visul și povestea lor unică de dragoste, binecuvântată de Dumnezeu.

Și căsnicia noastră a avut parte de încercări și greutăți, totuși, am văzut în toate credințioșia lui Dumnezeu. El a folosit căsnicia noastră pentru a ne lărgi orizontul, iar acum El poate face aceasta și pentru voi! Ne rugăm ca pe măsură ce citiți aceste pagini să fiți încurajați și motivați să scrieți propria poveste de dragoste a vieții voastre.

Ne-am bucura să putem auzi vești de la voi despre modul în care aceste mesaje v-au ajutat pe voi și pe cei cărora le slujiți!

Ai voștri, în Hristos,
John și Lisa Bevere



   
johnbevere@gmail.com
LisaBevere@gmail.com

Messenger
International
MessengerInternational.org

POVESTEA
CĂSNICIEI

JOHN & LISA
BEVERE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BEVERE, JOHN

Povestea căsniciei / John & Lisa Bevere ; ed.: Vasilică Croitor;
trad.: Veronica Oniga. - Medgidia: Succeed Publishing, 2016

ISBN 978-606-8218-68-7

I. Bevere, Lisa

II. Croitor, Vasilică (ed.)

II. Oniga, Veronica (trad.)

265.5

Editor: **Vasilică Croitor**

Traducător: **Veronica Oniga**

Tehnoredactor: **Irina Duciuc**

The Story of Marriage (Romanian) by John P. Bevere, Jr. and Lisa Bevere

Copyright © 2016 Messenger International

Previously published in English as *The Story of Marriage*

Copyright © 2014 Messenger International

ISBN 978-1-933185-97-2

MessengerInternational.org

Additional resources in Romanian are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

This book has been distributed to leaders and emergent leaders

FREE OF CHARGE and is not to be sold.

It is a gift from Messenger International, the Ministry of John and Lisa Bevere.

To contact the authors : JohnBevere@ymail.com & LisaBevere@ymail.com

The Story of Marriage (Romanian) de John P. Bevere, Jr. și Lisa Bevere

Copyright © 2016 Messenger International

Publicată inițial în limba engleză sub titlul *The Story of Marriage*

Copyright © 2014 Messenger International

ISBN 978-1-933185-97-2

MessengerInternational.org

Resurse suplimentare în limba română sunt disponibile gratuit la adresa:

www.CloudLibrary.org

Această carte se distribuie liderilor și liderilor în formare

GRATUIT, nu este pentru vânzare

Este un dar din partea Messenger International, organizația lui John și Lisa Bevere.

Pentru a contacta autorii: JohnBevere@ymail.com; LisaBevere@ymail.com

Toate citatele din Biblie, cu excepția locurilor precizate, sunt din traducerea Dumitru Cornilescu.

Editura Succeed Publishing

Medgidia, str. Independenței, nr. 5, Jud. Constanța, cod: 905600

Mobil: 0744 623909 comenzi@succeed.ro www.succeed.ro

Mulțumiri

Copiilor noștri, soțiilor și copiilor lor, care au contribuit în numeroase moduri la scrierea poveștii căsniciei noastre. Ne bucurăm văzându-vă pe fiecare dintre voi crescând și învățând să vă iubiți unul pe celălalt.

Curajosului nostru Addison, al cărui aport va fi cântărit cum se cuvine doar în veșnicie. A spune că nu am fi reușit să ducem la capăt acest proiect fără tine reflectă doar într-o mică măsură adevărul. Îți mulțumim pentru perseverența ta și pentru modul în care ai împletit cuvintele noastre cu înțelepciunea Scripturii, dând naștere unui material care va influența pozitiv viața multora.

Încântătoarei și înțeleptei Jaylynn, a cărei atitudine deosebită și sânguință ireproșabilă au țesut cu atâta pricepere paginile cărții. Fie ca tot ce ai semănat în ogorul acesta să ia în stăpânire viața ta.

Lui Vincent și Allison, cărora le mulțumim pentru ajutorul dat în conceperea materialului devoțional. Munca voastră a îmbogățit și a extins cartea aceasta.

Mulțumim membrilor echipei și partenerilor organizației Messenger International, care ne-au fost alături. Nu I-am fi putut cere lui Dumnezeu prieteni mai buni și mai credincioși care să lucreze împreună cu noi pentru a duce popoarelor lumii Evanghelia slăvită a Domnului Isus Cristos.

Mai presus de toate, Îți mulțumim Ție, Tată ceresc, pentru dragostea Ta neclintită; Îți mulțumim Ție, Isus, Împăratul nostru, fiindcă Ți-ai dat viața pentru noi, și Ție, Duhule Sfânt, pentru uimitoarea Ta putere, mângâiere, învățătură și strânsă părtășie. Îți mulțumim că nu ne lași și nu ne părăsești cu niciun chip.

CUPRINS

Despre formatul acestei cărți	vii
Introducere	ix
1. Planul original	1
2. Începând cu finalul în minte	39
3. Faceți curățenie pe punte.	79
4. Ridicați-vă și botezați-vă	131
5. Intimitatea	171
6. Începeți din nou	211
Apendice: Cum se primește mântuirea	247
Note	249

Despre formatul acestei cărți

Această carte poate fi citită de la prima până la ultima copertă, ca orice altă carte. Însă noi vă îndemnăm să vă opriți asupra elementelor interactive opționale, pentru a avea parte de o experiență personalizată.

Fiecare capitol este împărțit în cinci fragmente, care pot fi parcurse în tot atâtea zile, alături de materialul devoțional corespunzător fiecăreia, de la sfârșitul capitolului. Puteți alege să citiți în fiecare zi câte un fragment și partea lui devoțională sau puteți adapta aceste elemente preferințelor voastre. Sugerăm celor care parcurg cartea în cadrul unui grup de studiu să parcurgă săptămânal câte un capitol, cu cele cinci fragmente ale lui și materialul devoțional aferent.

În cazul în care citiți această carte ca parte a programei de studiu Povestea căsniciei, vă recomandăm să urmăriți sau să ascultați sesiunea cu învățătură destinată fiecărei săptămâni și să răspundeți în cadrul grupului întrebărilor puse în discuție. Citiți apoi capitolul din carte și completați partea devoțională. Fiecărui capitol din cartea aceasta îi corespunde câte o sesiune cu învățătură. Întrebările de discutat pentru fiecare capitol se găsesc după materialul devoțional zilnic.

Lectură plăcută!

Introducere

Poate că vă întrebați: „Ce rost are încă un mesaj despre căsnicie?” Aceasta a fost la început și reacția noastră. Am scris însă cartea de față impulsionați de trei motive: mai întâi, ne-am simțit îndrumați de Dumnezeu să o facem; apoi, copiii și echipa noastră ne-au cerut să o scriem și, în cele din urmă, mulți dintre voi au solicitat un asemenea material.

Știam că există pe piață o sumedenie de resurse de calitate pe tema căsătoriei; de pe urma multora dintre ele am beneficiat și noi. Cu toate acestea, când am privit mai îndeaproape subiectul, am observat un neajuns. Am descoperit că o parte a acestor materiale sunt scrise cu precădere din punctul de vedere al unui soț sau al celuilalt. O căsnicie bună este rezultatul unui parteneriat bun; de aceea, noi credem că realizarea acestui material de către noi doi, în calitate de cuplu, îi conferă un plus de valoare.

Mai știm și că povestea fiecărei căsnicii este diferită, inclusiv a noastră. Amândoi suntem oameni cu *voință puternică*. Suntem căsătoriți de trei decenii și mai bine, iar în acest răstimp ne-am confruntat cu provocări unice. Ne-am dat seama că unicitatea experiențelor de care am avut parte va face și perspectiva noastră să fie la fel de unică.

Mai mult, am dorit să încurajăm bărbații și femeile să nu privească mariajul ca pe o cochilie care îi îngrădește. Noi credem că fiecare individ în parte este înzestrat cu autorizația de creativitate care îl califică să își modeleze căsnicia cât mai bine cu putință, pentru ca ea să corespundă nevoilor individuale și scopului divin. Sperăm că această carte vă va ajuta să descoperiți și să scrieți povestea voastră unică.

Cui se adresează cartea aceasta

Materialul acesta este destinat celor care se pregătesc să se căsătorească, celor căsătoriți deja și oricui vrea să înțeleagă mai bine căsnicia.

Fiindcă trăim într-o epocă în care divorțul este atât de des întâlnit, iar ideea de căsnicie e pervertită, multora le este teamă chiar și să pornească pe drumul acesta al vieții de familie. Ceea ce ați văzut nu trebuie să definească neapărat ce vă stă înaintea.

Alții se simt ca prinși în capcană în mijlocul unui capitol care nu le place. N-am vrea să închideți cartea căsniciei voastre, ci să vă ajutăm să dați pagina.

Sunt însă și nenumărați prieteni care au crezut că povestea lor de dragoste nu se va sfârși niciodată, dar care au descoperit apoi că paginile ei au fost rupte pe neașteptate din viața lor în urma unui divorț sau a trecerii din viață a soțului. Povestea voastră nu s-a încheiat.

Cartea aceasta nu se vrea a fi una exhaustivă, care abordează toate fațetele mariajului. S-ar putea scrie volume întregi pe tema căsniciei, iar noi nu pretindem că deținem toate răspunsurile. Însă am hotărât să consemnăm în scris povestea noastră, cu unele dintre momentele ei cele mai dificile, fiindcă știm ce am trăit și credem că experiența noastră va fi de folos altora.

Nu în cele din urmă, Isus crede în continuare că povestea căsniciei merită spusă. Ea reprezintă modul Lui de a ne arăta cum ne iubește. Ne rugăm ca paginile acestea să stârnească speranța, credința și dragostea tuturor, a celor căsătoriți sau necăsătoriți, tineri sau înaintați în vârstă. Vă provocăm să visați din nou!



— UNU —

Planul original

Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.

—Geneza 2:9

Ziua 1

A fost odată o grădină care se întindea în jurul a doi pomi. După cum probabil că știți deja, nu era o grădină obișnuită, ci una în care nu existau dezbinare și descompunere. Peisajul din Eden era străbătut de râuri cu apă limpede, cristalină, din care beau toți locuitorii grădinii.

Putem doar să ne închipuim grandoarea pomilor care creșteau într-un asemenea mediu. Fiecare constituia un simbol desăvârșit al vieții înrădăcinate în pământul mănos, trezit la viață de apele bogate și mângâiat de razele strălucitoare ale soarelui. Erau mulți pomi în grădină, dar Scriptura pomenește doar doi: pomul vieții și pomul cunoștinței binelui și răului. Amândoi aveau parte de aceleași condiții fără cusur, de care lumea noastră căzută nu se mai poate bucura. Cu toate acestea, unul dintre pomi aducea viața, iar celălalt moartea.

Probabil că ați mai auzit istorisirea aceasta, căci obârșia poveștii fiecărei căsnicii se leagă de acești doi pomi din Eden. Căsniciile noastre

pot fi asemănat în multe privințe cu niște pomi ai vieții. Fiecare dintre ele se dezvoltă în propriul ritm, în diferitele anotimpuri străbătute, și propășesc atunci când au rădăcini puternice. Au parte deopotrivă de ani roditori și de ani sterpi, precum și de ani în care cunosc o creștere deosebită ori de unii în care stagnează. Fiecare mariaj este afectat de clima care-l înconjoară, de anotimpurile prin care trece și de furtunile care vin peste el; cu toate acestea, mariajul oferă un adăpost în fața vânturilor mereu schimbătoare ale vieții.

Imaginea de pe coperta acestei cărți surprinde un crâmpei din viața unui pom. Când ne oprim privirea asupra acelei mulțimi de cercuri, vedem de fapt povestea vieții pomului sau amprenta călătoriei prin care a trecut.

Mulți dintre noi au învățat la școală câteva noțiuni de bază în ce privește dendrologia (studierea arborilor) și pot stabili cu aproximație vârsta unui copac, numărând inelele din secțiune. Chiar dacă ne-am descurca destul de bine să numărăm inelele, nu suntem nici pe departe dendrologi, deși ne plac mult pomii. Pe lângă vârsta exactă a unui arbore, un expert în domeniul dendrologic ne poate oferi numeroase detalii despre viața acestuia, doar examinând o secțiune a trunchiului. Pentru ochiul unui cunoscător, fiecare inel constituie o întreagă poveste. Lățimea lui ne spune dacă arborele a avut parte de o iarnă blândă sau deosebit de aspră, de o vreme secetoasă ori de ploi abundente. O examinare atentă va scoate la iveală eventualele leziuni suferite de arbore sau atacuri ale dăunătorilor. Fiecare inel reprezintă un an întreg, cu toate anotimpurile sale, circular ca formă și unic în ce privește particularitățile sale.

Fiecare an de căsnicie ar putea fi asemănat cu un astfel de inel din trunchiul unui pom: circular ca formă și unic prin natura sa. Aniversările marchează finalul unui an și începutul celui următor. Doar anul este consemnat cu precizie, însă lunile, săptămânile și zilele care umplu un an calendaristic alcătuiesc o compilație de bucurii, dureri, muncă și chiar surprize.

Istoria voastră

Acum, când porniți la drum în această călătorie alături de noi, nu uitați că povestea voastră (sau povestea voastră viitoare) este așa cum îi spune și numele: *a voastră*. Fiecare viață și căsnicie e alcătuită dintr-o serie de bucurii, victorii și provocări. Vreme îndelungată, Biserica, în mare parte, s-a mulțumit să ofere doar rețete generale pentru problemele care subrezeau căsniciile noastre. Am auzit doar sfaturi precum: „Soților, supuneți-vă. Soților, iubiți.” Deși ele sunt adevărate și prețioase, nu există un ghid universal pentru zidirea unei căsnicii, întrucât fiecare mariaj are amprenta sa unică.

Structura fiecărei case include o fundație, zidurile de susținere și acoperișul, însă arhitectul are libertatea creativă de a jongla în materie de design, potrivit cu nevoile și dorințele beneficiarilor construcției. La fel stau lucrurile și în cazul căsniciei noastre. Avem „autorizația” de a ne exersa creativitatea în așa fel încât să îi conferim designul care ni se va potrivi cel mai bine. Fiecare domeniu ar trebui să arate diferit și să aibă libertatea de a varia pe parcursul etapelor vieții. De exemplu, în căsnicia noastră, intrăm într-o perioadă în care creșterea copiilor nu mai reprezintă rolul principal care ne revine în cadrul căminului. Aceasta înseamnă că nu va trece mult până când casa noastră nu va mai avea nevoie de atâtea dormitoare ca înainte. Asemenea schimbări în căsnicie sunt firești, ca și schimbarea anotimpurilor. Ele sunt cât se poate de normale.

Există adevăruri și valori universale, eterne, care vă vor îndrepta căsnicia spre ceea ce Dumnezeu dorește pentru ea. Domnul vrea ca fiecare mariaj să fie clădit cu dragoste, respect, bucurie, supunere, purtare de grijă, credincioșie, intimitate și dorința de a lăsa în urmă o moștenire, ca să numim doar câteva dintre elementele componente. Însă modul în care aceste cărămizi se exprimă în viața voastră va reflecta unicitatea personalității voastre și etapa pe care o parcurgeți în căsnicie. Dumnezeu subliniază principiile fundamentale, dar ne lasă pe fiecare dintre noi să ne exprimăm în modul nostru specific atunci când vine vorba despre detalii.

Dumnezeu iubește diversitatea. O singură privire aruncată spre creația care ne înconjoară va confirma adevărul acesta. Am vrea să specificăm de la bun început că noi nu credem că toate cuplurile trebuie să se potrivească într-un tipar generic al căsniciei. În zilele noastre, în cazul majorității familiilor, ambii soți au un serviciu (în 2012, aproape 60% dintre femeile din Statele Unite făceau parte din forța activă de muncă¹), iar o soție poate câștiga mai mult decât soțul ei. Abilitatea ei de a obține un venit nu înseamnă că ea nu se supune soțului sau că el nu este liderul familiei, ci doar că amândoi contribuie la asigurarea venitului casei și că mariajul lor, după toate probabilitățile, arată altfel decât era cel al bunicilor lor.

Cel puțin așa este cazul nostru. Amândoi lucrăm și amândoi suntem lideri în afara căminului nostru. Uneori lucrăm împreună (ca în cazul proiectului acestei cărți), alteori lucrăm separat, dar scopul căsniciei noastre și valorile ei fundamentale rămân neclintite. Rolul pe care îl joacă soțul și soția în relația dintre ei nu variază în funcție de abilitatea lor de a câștiga un venit.

În grădina Eden, Dumnezeu le-a spus atât lui Adam, cât și Evei să fie rodnici și să se înmulțească. Nu i-a dat Evei sarcina de a sta acasă și de a administra munca lui Adam. Femeia virtuoasă din Proverbe 31 era deopotrivă o uimitoare administratoare a căminului și o întreprinzătoare. Dacă varianta aceasta vi se pare potrivită pentru căsnicia voastră, mergeți înainte! Se poate și să doriți ca unul dintre soți să stea acasă pentru a avea grijă de copii sau chiar dacă nu aveți copii. Niciuna dintre cele două abordări nu este greșită.

La început s-ar putea să vi se pară firesc să presupuneți că ceea ce a mers bine în cazul altora va merge și în al vostru. Însă noi trăim astăzi vremuri unice, însoțite pe toate fronturile de provocări unice. Am vrea ca mariajul vostru să rămână puternic. Aceasta înseamnă că trebuie să aveți libertatea de a clădi căsnicia visurilor voastre, nu pe cea visată de alții.

Vă îndemnăm să vă opriți câteva clipe și să Îl rugați pe Duhul lui Dumnezeu, care este Duhul adevărului, să vă descopere cum pot transforma adevărurile Lui veșnice căsnicia voastră, făcând din ea o uniune deosebită, după modelul pe care l-a avut El în minte pentru voi încă dinainte de începerea timpului.

Ziua a 2-a

Provocările de care are parte povestea voastră

Numărul anilor unei călătorii nu îi redau întru totul povestea. O căsnicie de cincizeci de ani poate fi una de tot atâția ani de greutateți sau de cincizeci de ani de extaz. Însă, cel mai adesea, căsnicia este un colaj de anotimpuri variate.

Când privim la imaginea copacului de pe coperta cărții, este evident că fiecare inel mărește diametrul trunchiului. Indiferent dacă un an a fost marcat de greutateți sau de belșug, el a sporit povestea și semnificația călătoriei făcute. *Călătoria pelerinului*, cartea scrisă de John Bunyan, care continuă să fie tipărită de trei secole încoace, ar fi fost o capodoperă în cazul în care Creștinul (personajul principal al poveștii) ar fi sosit în Orașul Ceresc (destinația sa) fără să treacă peste Mlaștina Disperării sau să îl învingă pe uriașul Deznădejde? Dacă bucuriile și provocările nu s-ar fi împletit în mod atât de complex pe paginile cărții, povestea aceasta ar fi fost plicticoasă și lipsită de acțiune. Primejdiile pe care le înfruntă și le biruiește Creștinul sunt cele care fac povestea să merite citită. Provocările întâlnite în căsnicia noastră au potențialul de a conferi experienței noastre aceeași emoție și semnificație.

Nu disprețuiți momentele de descurajare. Folosiți-le pentru a vă bizui pe harul lui Dumnezeu și a descoperi tăria Lui divină, care vă va duce dincolo de abilitățile voastre emoționale și spirituale. De-a lungul celor peste trei decenii ale căsniciei noastre, am descoperit că tocmai clipele care au părut a fi cele mai întunecate au devenit mai apoi adevărate faruri care ne-au luminat calea. Ele ne-au silit să ne ridicăm și să luptăm. Bătăliile pe care le purtați acum pot deveni unele dintre cele mai mărețe momente ale istoriei voastre.

Spiritul căsătoriei

Înainte să explorăm povestea căsniciei, haideți să ne oprim câteva clipe să vedem care este scopul ei. Nu încape îndoială că mariajul este minunat, însă el presupune uneori un proces dificil. Cei mai mulți dintre noi înclină să se arate mai răbdători față de parcurgerea unui proces atunci când îi înțeleg scopul. De exemplu, puteți îndura chinul a două ore petrecute pe scaunul dentistului dacă știți că procedura căreia vă supuneți își va atinge scopul: acela de a pune capăt unei dureri neîncetate de dinți. Probabil că ați avut parte și în căsnicie de zile care seamănă mai degrabă cu mersul la dentist decât cu o plimbare pe plajă (dacă nu ați trecut încă prin asemenea experiențe, urmează să o faceți). În acele momente dureroase este esențial să fiți conștienți de scopul vostru.

Astăzi, scopul căsniciei este pus sub semnul întrebării și, fiindcă mulți oameni nu înțeleg obiectivul uniunii lor, se grăbesc să abandoneze barca atunci când apele învolburate încep să o clatine. Alții consideră că întreaga instituție a căsniciei este mai mult sfârșită decât întreagă și că trebuie redefinită sau îndepărtată. Unii sugerează chiar ideea unor contracte maritale încheiate pe durată determinată, fiindcă așteptarea dedicării continue pare a fi prea mare pentru unii soți. Oamenii aceștia susțin că e nerealist să luăm hotărâri privitoare la modul în care vom simți peste douăzeci de ani, când de-abia dacă putem controla ceea ce vom simți mâine.

Un cântec bine cunoscut al trupei de hip-hop *OutKast*, intitulat *Doamnă Jackson*, exprima un simțământ larg răspândit:

Pe mine și pe fiica dumitale
Ne leagă o dragoste aparte.
Dumneata spui că e o copilărie,
Dar noi zicem că a ajuns la maturitate.
Sperăm că vom simți la fel pentru totdeauna,
Dar adevărul e că poți plănuî un picnic frumos,
Însă nu poți prevedea cum va fi vremea.

Cântecul *Doamnă Jackson* reprezintă justificarea unui tânăr către mama fetei pe care a lăsat-o însărcinată și față de care nu mai are acum niciun sentiment. Din păcate, versurile acestea reflectă cu fidelitate perspectiva dominantă astăzi cu privire la dragoste și la căsătorie: rolul lor este de a mă face *pe mine* să mă simt bine. Perspectiva aceasta se bazează pe convingerea că emoțiile noastre ne spun ce este bine sau rău și că noi nu le putem controla. Dacă nu mă simt fericit, atunci evident că trebuie să fac o schimbare. La urma urmelor, eu nu pot controla ceea ce simt, după cum nu pot controla nici schimbarea anotimpurilor. Sau, așa cum spunea grupul OutKast, putem plănui un picnic frumos, dar nu putem prevedea cum va fi vremea.

Alții vor ca definiția căsniciei să fie adaptată vremurilor pe care le trăim. Ei spun: „De ce nu putem fi mai flexibili? Dacă vrem ca această instituție să supraviețuiască, ea trebuie să fie extinsă așa încât să includă uniunea dintre doi bărbați sau două femei.” Anumite celebrități chiar refuză să se căsătorească până când parametrii căsniciei vor fi renegociați. (Să fie lămurit: fiecare căsnicie trebuie să se dezvolte și să se adapteze mereu, însă definiția mariajului și participanții lui nu se schimbă.)

Cui ar trebui să dăm ascultare? Cine are dreptul de a defini sau redefini căsnicia? Cine este îndreptățit să ne spună care ar trebui să fie impactul căsniciei asupra vieții noastre?

Noi credem că Dumnezeu este singurul care are acest drept. Cuvântul Lui declară:

Dumnezeu, nu voi, a creat căsnicia. Duhul Lui Se găsește și în detaliile cele mai mici ale căsniciei... Deci, apărați Duhul căsniciei care este în voi (Maleahi 2:15, traducerea The Message).

Versetul acesta nu lasă loc îndoielii: „Dumnezeu, nu voi, a creat căsnicia.” Pe lângă faptul că El a creat căsnicia, Dumnezeu este implicat direct în procesul unirii celor doi soți. Fiecare căsnicie este alcătuită din multe elemente diferite, unele simple, iar altele nespuse de complexe; însă Dumnezeu animă sau aduce la viață detaliile cele mai profunde ale căsniciei, prin Duhul Lui cel Sfânt.

Observați că pasajul din Maleahi 2:15 spune: „Duhul [lui Dumnezeu] se găsește și în detaliile cele mai mici ale căsniciei.” Cu alte cuvinte, Dumnezeu îngăduie creativității noastre să se exprime în cadrul căsătoriei, însă păstrează pentru Sine toate drepturile care Îi revin în calitate de Creator, de a defini ce este căsnicia și pe cine include ea. Mariajul nu poate fi redefinit fără consimțământul și participarea Lui, iar Dumnezeu este foarte clar în privința temelor fundamentale: „Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb” (Maleahi 3:6).

Înapoi în Eden

Haideți să ne întoarcem în grădină. Mai țineți minte cei doi pomi? Unul dintre ei, pomul cunoștinței binelui și răului, era singurul al cărui rod le-a fost interzis celor doi oameni. Dumnezeu i-a avertizat că aveau să moară dacă mâncau din el. Însă ceva legat de pomul acesta i-a făcut să nu ia seama la avertismentul divin și să guste din fructul oprit.

Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit, și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea [să dea înțelepciune]... (Geneza 3:16)

Cu siguranță că mulți dintre pomii grădinii erau buni de mâncat și plăcuți de privit, însă un pom al cărui fruct avea puterea de a ridica pe cineva la statutul de Dumnezeu era cu totul altceva. Eva s-a gândit că exista ceva mai mult decât avea ea deja. Este uimitor faptul că femeia a privit ceva ce nu deținea (egalitatea cu Dumnezeu) și, dorind-o, a pierdut ceva ce avea deja potențialul să posede (înțelepciunea).

Adam și Eva au dorit să fie asemenea lui Dumnezeu, fără a ține seama însă de influența și de autoritatea Lui. Au privit la un rol care nu le era destinat. Alegerea lor contrastează izbitor cu cea făcută de unul dintre urmașii lor:

El [Isus], măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși, n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu... (Filipeni 2:6).

Adam și Eva au fost creați după imaginea lui Dumnezeu, dar nu egali cu El. *Imaginea* cuiva vorbește despre o reflectare, nu despre reprezentarea deplină. Promisiunea mincinoasă a egalității cu Dumnezeu i-a făcut pe cei doi oameni să creadă că puteau primi ceva când, în realitate, amândoi au pierdut. Nu au căpătat înțelepciune, ci au acceptat o înșelătorie.²

Familia cea amăgită și neascultătoare a fost alungată din grădină. Cei doi nu aveau să mai ajungă niciodată să ia din rodul care se găsea în pomul vieții. Fără el, Adam și Eva au devenit muritori. Ei au murit și grădina lor a dispărut de mult. Totuși, într-un fel, ei continuă să trăiască, fiindcă noi suntem urmașii lor. Bărbații și femeile nu se mai bucură de nemurire pe Pământul acesta, însă căsnicia este un mijloc prin care viața continuă, mulțumită reproducerii.

Vestea bună este însă aceasta: crucea lui Cristos reprezintă acum pomul suprem al vieții. Ea restaurează tot ce s-a pierdut în grădină, iar o căsnicie evlavioasă poate sluji drept pom care perpetuează viața. Ea ne asigură cadrul necesar pentru transmiterea unei moșteniri și pentru intimitate deopotrivă. De aceea este atât de important pentru Dumnezeu să ne onorăm căsnicia, să păzim spiritul ei și să ne iubim unul pe altul din toată inima.

Nu avem nevoie de un expert în materie de relații pentru a ne spune că ceva s-a pierdut pe drum din grădină și până acum. Multe căsnicii sunt tocmai opusul pomului care transmite viața. Divorțul, adulterul, dezamăgirea, nefericirea și jignirile ne ruinează căsnicia și căminul. Din pricina acestui declin înregistrat în relația de dragoste dintre cei doi, mulți nu înțeleg adevăratul scop al căsniciei sau motivul pentru care nici măcar nu au vrut să se căsătorească. Alții, care sunt căsătoriți, caută doar să supraviețuiască schimbului de focuri. Pentru ei, căsnicia nu este un liman unde sunt la adăpost, ci un câmp de luptă.

Ziua a 3-a

Sursa iubirii

„Din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între neamuri” (Romani 2:24).

Când noi, trupul lui Cristos, nu trăim și nu iubim cum s-ar cuveni, oamenii hulesc Numele lui Dumnezeu. Faptul acesta nu este surprinzător, căci, dacă noi ne numim creștini, ne pretindem a fi ambasadorii lui Cristos. Apostolul Pavel scria:

Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Cristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Cristos, împăcați-vă cu Dumnezeu! (2 Corinteni 5:19-20)

Un ambasador este un mesager sau un reprezentant autorizat.³ În calitate de creștini, noi vorbim în Numele lui Cristos. Ce privilegiu! Noi am fost invitați, ba chiar însărcinați să luăm parte la lucrarea de împăcare a lui Dumnezeu și vorbim în Numele Lui, prin cuvintele și prin faptele noastre. Acesta este scopul nostru în viață. Suntem împreună lucrători cu Dumnezeu pentru înaintarea Împărăției Sale pe Pământ.

Ce ne-a cerut Cristos nouă, ambasadorilor Lui, să facem? El ne-a spus: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu; așa să vă iubiți și voi unii pe alții” (Ioan 13:34).

Din fericire, noi nu trebuie să ducem la îndeplinire această misiune prin puterea propriei voințe. Scriptura ne arată lămurit că, pentru a ne atinge scopul, trebuie să fim mai întâi în Cristos, moștenitori ai harului Său, prin lucrarea Lui mântuitoare de pe cruce. Abia atunci putem acționa pe baza puterii transformatoare a Duhului Său și doar atunci ne putem iubi unii pe alții așa cum o face El.

Sub noul legământ al harului, Dumnezeu nu ne dă niciodată o poruncă pentru care nu ne pune la dispoziție și puterea de a o împlini. Fiindcă suntem în Cristos, Duhul Lui va face mariajul și viața pe care o trăim fiecare, capabile să reveleze prezența și iubirea Lui lumii. Dar noi nu putem revela această iubire până când nu o trăim mai întâi noi înșine. În Efeseni 3:16-19, Pavel ne oferă cheia primirii puterii dragostei lui Cristos:

Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Cristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea [iubirii Lui]; și să cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți *[atunci]* plini de toată plinătatea [vieții și puterii] lui Dumnezeu.

Pentru a primi revelația dragostei lui Cristos, trebuie să Îi îngăduim mai întâi lui Dumnezeu să ne împuternicească El cu tărie lăuntrică, prin Duhul Său. Însă aceasta nu poate avea loc până când nu vă predați viața voastră Lui. Odată ce ea Îi aparține, veți putea crește mereu în dragostea Sa, călătorie care va duce în cele din urmă la o viață deplină și întreagă. (Ca să aflați mai multe despre predarea vieții voastre lui Cristos, citiți pagina 243.)

Cu două versete după ce Pavel a scris despre puterea adusă de cunoașterea iubirii lui Cristos, el explică scopul acestei puteri:

Vă sfătuiesc... să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii (Efeseni 4:1-3).

Observați că Pavel le spunea credincioșilor să trăiască o viață vrednică de chemarea primită. El vorbește din nou despre scopul nostru: de a revela lumii dragostea, adevărul și modul de viață divin

(adică Împărăția lui Dumnezeu). Niciuna dintre acestea nu este posibilă fără cunoașterea la nivel de experiență a dragostei lui Dumnezeu. Cunoașterea teoretică nu este suficientă. Doar atunci când am experimentat noi înșine dragostea lui Dumnezeu suntem împuterniciți să ne clădim viața și căsnicia în chip vrednic de chemarea noastră.

În pasajul acesta, Pavel descrie anumite tipare de comportament care cuprind cele mai bune practici din domeniul căsătoriei: smerenia, blândețea, îndelunga răbdare, îngăduința față de greșelile celuilalt și strădania de a păstra unitatea, prin legătura păcii. Nu este o coincidență faptul că tocmai în următorul capitol din Efeseni găsim unele dintre cele mai cunoscute versete din Scriptură pe tema căsătoriei. (Nu uitați, împărțirea în capitole și versete s-a făcut de către Biserică doar în secolul al XIII-lea și nu apărea în epistola scrisă de Pavel.) Se poate oare ca apostolul să fi pregătit în Efeseni 1-4 inima cititorilor săi pentru ceea ce urma să le împărtășească, și anume o serie de adevăruri radicale despre căsnicie, care cereau o cunoaștere radicală a iubirii lui Dumnezeu?

Iată modul de desfășurare a lucrurilor: înainte să puteți iubi cum se cuvine (pe soțul vostru sau pe oricine altcineva), trebuie să descoperiți mai întâi profunzimea iubirii lui Dumnezeu pentru voi. Cunoașterea voastră privitoare la iubirea Sa nu se poate baza pe informații de mână a doua; trebuie să o trăiți voi înșivă. Când experimentați dragostea lui Cristos, ajungeți „plini de toată plinătatea vieții și puterii care vine de la Dumnezeu”. Doar atunci puteți duce o viață demnă de chemarea voastră. Puterea de a trăi și a iubi așa cum se cuvine decurge din cunoașterea profundă a iubirii imense pe care v-o poartă Dumnezeu.

Scopul căsătoriei

Dacă scopul vostru, ca indivizi, este de a-L reprezenta pe Cristos pe Pământ, care este scopul căsniciei voastre?

Hai-deți să începem de la următoarea afirmație: Dumnezeu este dragoste. Dragostea nu este doar ceva ce Dumnezeu manifestă sau are, ci ceea ce El este. Căsătoria este o instituție a dragostei, cea dintâi înființată de Dumnezeu. În același timp, ea este simbolul poetic pe care

îl folosește El pentru a înfățișa adâncimea dragostei și devotamentului Său pentru noi, Biserica și mireasa Lui. Mirele și mireasa reprezintă imaginea lui Cristos și a Bisericii.

Datorită acestui simbolism profund, în spatele asaltului îndreptat împotriva căsniciei se găsește o intenție mai adâncă și mai întunecată, o motivație pe care puțini o recunosc. Atacurile care vizează căsnicia (definiția, menirea și rădăcinile ei divine) nu au de-a face doar cu politica sau cu progresul social. Scriptura ne arată lămurit că noi nu avem de luptat doar cu carnea și cu sângele, și că dușmanul nostru nu este un guvern sau o organizație (vezi Efeseni 6:12). Este vorba despre un vrăjmaș străvechi, despre dușmanul sufletelor noastre, care lucrează în spatele scenei pentru a distorsiona și a perverti fuziunea divină care trebuie să aibă loc în căsnicie. El nu va înceta să atace mariajul până când nu va deforma cu totul punctele noastre de reper privitoare la modul în care Dumnezeu Își iubește poporul și Se raportează la el. Ultimul lucru pe care vrea Satana să îl descoperim și să îl primim este dragostea transformatoare a lui Dumnezeu. Prin harul divin, noi ne putem învinge vrăjmașul, primind cu brațele deschise tot ceea ce Dumnezeu dorește în și pentru căsnicia noastră.

Cum privește Isus lucrurile?

Pe lângă faptul că a creat căsnicia, Dumnezeu are pentru ea un plan și un scop care nu s-au schimbat. Deși dezbateră privitoare la particularitățile căsniciei a constituit de mii de ani un subiect fierbinte, Dumnezeu Își susține cu fermitate, în continuare, planul inițial. Iată ce a spus Isus fariseilor în una dintre discuțiile cele mai cunoscute pe care le-a purtat El pe tema căsătoriei:

Fariseii au venit la El și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit de Lege unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?” Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama

sa și se va lipi de nevastă-sa și cei doi vor fi un singur trup»? Fiindcă Dumnezeu a creat această unire organică a celor două sexe, nimeni să nu-I pângărească lucrarea de artă, despărțindu-le” (Matei 19:3-6, traducerea The Message).

Fariseii erau mulțumiți să știe doar ce era îngăduit de Lege, însă Isus dorea ca ei să înțeleagă puterea dragostei.

Este cu neputință să tăgăduim faptul că Dumnezeu i-a menit de la bun început pe bărbat și pe femeie unul pentru celălalt. În cadrul căsniciei, cei doi își părăsesc părinții pentru a da naștere unei uniuni vii. Odată ce soțul s-a unit cu soția, nimeni n-ar trebui să pună capăt acestei contopiri.

De ce Îl interesează pe Dumnezeu divorțul?

Traducerea *The Message* numește divorțul o „pângărire a operei de artă a lui Dumnezeu”. Faptul că mariajul este opera de artă a lui Dumnezeu, ceva ce El a creat, face ca divorțul să aibă atâta însemnătate.

A *pângări* înseamnă a trata ceva sacru cu o lipsă crasă de respect.⁴ Printre sinonimele cuvântului *a pângări* sunt incluși termenii: *a huli*, *a vorbi de rău*, *a întina*, *a vandaliza*, *a insulta* și *a necinști*. Toți acești termeni duri transmit ideea brutalității. Am amintit traducerea parafrazată *The Message*, însă toate traducerile Scripturii surprind gravitatea separării a ceea ce a unit Dumnezeu. În urma studierii contextului biblic, putem deduce că Isus vorbea despre toate căsniciile.⁵

Vă închipuiți cum ar reacționa lumea dacă cineva ar profana *Mona Lisa* lui Leonardo Da Vinci? Toate canalele de știri ar prelua vestea. Făptașul ar fi condamnat de societate și probabil că și-ar petrece restul zilelor după gratii. Cum ar putea îndrăzni cineva să profaneze una dintre cele mai mărețe opere de artă ale omenirii? Leonardo s-ar răsuci în mormânt, nu alta!

Ei bine, Dumnezeu privește căsnicia ca pe una dintre cele mai mărețe opere de artă ale Sale, care are menirea de a prinde chip prin

intermediul creaturii Lui preferate. Pasiunea Lui pentru căsătorie reiese lămurit din răspunsul dat de Isus fariseilor. Cuvintele Sale li s-au părut prea mult pentru a se confrunta cu ele, așa că au preferat să nu-I răspundă. Fiindcă n-au izbutit să priceapă căsnicia în lumina intenției inițiale a lui Dumnezeu, s-au ascuns în spatele Legii lui Moise, abordare care i-a determinat să plece, în loc să le dea puterea să rămână.

„Dacă așa stau lucrurile, au ripostat ei, atunci de ce ne-a mai lăsat Moise instrucțiunile privitoare la actele și procedurile necesare în caz de divorț?”

Isus le-a zis: „Moise a făcut o concesie din pricina împietririi inimilor voastre, însă ea nu face parte din planul inițial al lui Dumnezeu. Eu vă întorc la planul original și vă socotesc vinovați de adulter dacă divorțați de soția voastră credincioasă și vă recăsătoriți. Fac o excepție doar dacă ea a comis adulter” (Matei 19:7-9, traducerea The Message).

Sub Legea lui Moise, concesiile au fost făcute din cauza împietririi inimii omenești, însă ele nu reflectau scopul inițial al lui Dumnezeu. Să nu ne înșelăm dar: Dumnezeu urăște efectele divorțului. Când un soț și o soție se despart, una dintre tainele creației lui Dumnezeu (cum este descrisă căsnicia în Efeseni 5:31-32) este profanată și distorsionată.

Ziua a 4-a

O inimă nouă

Eu vă întorc la planul original și vă socotesc vinovați de adulter dacă divorțați de soția voastră credincioasă și vă recăsătoriți (Matei 19:9, traducerea The Message).

Isus nu ne va cere niciodată să facem ceva pentru care nu ne dă și puterea necesară. El ne întoarce la planul inițial al lui Dumnezeu privitor la căsătorie, fiindcă vrea să ne pregătească pentru a trăi potrivit lui. Legea lui Moise a făcut concesii pentru cei cu inima împietrită, însă prin jertfa lui Isus noi primim o inimă nouă, născută prin Duhul lui Dumnezeu, în locul celei de piatră.

Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne (Ezechiel 36:26).

Găsim cuvintele acestea reluate în Noul Testament, unde Pavel ne încurajează astfel:

Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (Romani 5:5).

Această înnoire a inimii nu poate fi săvârșită de noi. Ea depinde de puterea lui Dumnezeu și de tăria dragostei Lui. Rolul nostru însă este de a ne smeri și de a accepta această putere. Nu uitați că Dumnezeu nu ne impune dragostea Lui cu forța. El este un gentleman care nu Se vâra niciodată cu de-a sila în viața noastră.

Fiindcă avem inimi noi, capabile să primească dragostea lui Cristos, putem accepta afirmația Lui surprinzătoare despre planul inițial al lui Dumnezeu privitor la căsătorie și la divorț.

Traducerea *The Message* folosește expresia *a socoti vinovat* (adică „răspunzător în fața legii”⁶) pentru a descrie starea celui care divorțează de partenerul de viață care i-a fost credincios. Știm că acest standard poate părea greu de respectat, însă, dacă Dumnezeu ni-l pretinde, înseamnă că El este gata să ne dea și harul necesar pentru a ne ridica la înălțimea lui. Dar, întrucât călătoria care ne stă în față nu este ușoară și nici nu se derulează de la sine, mulți oameni aleg să se retragă tocmai atunci când ar trebui să persevereze.

Potrivit unui studiu, două din trei cupluri a căror viață de căsnicie este nefericită vor ajunge să fie mulțumite de familia lor în decurs de

cinci ani, cu condiția să nu divorțeze între timp.⁷ Prin urmare, nu vă dați bătăuți! Nu știm care este situația căsniciei voastre în momentul de față, dar chiar dacă vă simțiți neputincioși, să știți că există încă speranță. Izbăvirea s-ar putea să fie la doar câțiva pași de voi. Isus a venit să îmbunătățească relațiile de căsătorie deja bune și să le întregască pe cele zdrobite.*

Excepția

Fac o excepție doar dacă ea a comis adulter (Matei 19:9, traducerea The Message).

Isus a arătat că există o excepție de la planul inițial. Cu toate acestea, chiar și în caz de adulter, rămâne la alegerea soțului credincios dacă va pune sau nu capăt relației de căsătorie. Dacă soția sau soțul vostru a fost necredincios, nu sunteți obligați să rămâneți împreună, dar nici să vă despărțiți. Oricare ar fi însă alegerea voastră, va trebui să iertați.

Există o diferență uriașă între iertare și reconciliere. Trebuie să iertați un om care v-a jefuit, însă aceasta nu înseamnă că trebuie să invitați hoțul la voi în casă. Reconcilierea este posibilă numai dacă soții au reușit să revină la o stare de unitate, după încălcarea dureroasă a legământului, a credinței jurate și a încrederii dintre ei.

Noi n-am trecut niciodată prin ruptura provocată de adulter, dar am stat alături de prieteni care i-au trăit grozăvia. Unele dintre aceste cupluri au ales calea reconcilierii. S-au angajat în procesul dificil al refacerii legământului lor rupt în bucăți. În fiecare caz, soțul necredincios a ajuns să experimenteze zdrobirea și pocăința. Să fie foarte limpede: nu poate exista reconciliere fără pocăință. Chiar și Dumnezeu, în infinita Lui bunătate și îndurare, ne cere să ne pocăim (să trecem printr-o schimbare a minții și a inimii) înainte de a avea parte de împăcarea cu El.

* Nu ar trebui să rămâneți însă niciodată într-un context periculos pentru voi sau pentru copiii voștri. Dacă în mariajul vostru există abuz, luați neîntârziat măsurile necesare pentru a vă pune la adăpost. Contactați biserica sau autoritățile locale pentru a beneficia de sprijin și îndrumare.

Am întâlnit și cupluri care nu au putut ajunge la reconciliere. Nu e nevoie ca ele să simtă apăsarea condamnării. Isus a înțeles gravitatea trădării și a făcut o concesie necesară pentru asemenea situații. Am văzut cum Dumnezeu i-a binecuvântat pe acești prieteni în timp ce își reveneau de pe urma traumei divorțului.

Dacă ați trecut printr-un divorț, vă îndemnăm să nu îngăduiți acestei experiențe să vă definească. Ea face parte din trecutul vostru, însă nu trebuie să vă modeleze și viitorul.

Trecutul nu este al vostru, ci Ți aparține lui Dumnezeu. Vrajmașul va căuta să se folosească de trecutul vostru pentru a năru planurile lui Dumnezeu pentru viitorul vostru. Nu uitați că Dumnezeu v-a dat ziua de astăzi și că alegerile pe care le faceți azi vă vor modela ziua de mâine, nu pe cea de ieri. Dacă ați făcut alegeri greșite, acceptați înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Smeriți-vă prin pocăință și experimentați minunile harului divin, care are puterea de a transforma și cele mai mohorâte împrejurări.

Sunt prins în capcană?

Descrierea lui Isus privitoare la designul divin pentru căsnicie trebuie să fi constituit o abatere radicală de la normele vremii. În loc să Ți inspire pe ucenicii Lui, cuvintele Sale i-au iritat. Ascultați-le nemulțumirea:

Ucenicii lui Isus au obiectat: „Dacă aceștia sunt termenii căsătoriei, suntem prinși în capcană! Ce rost are căsătoria?”
(Matei 19:10, traducerea The Message)

Prinși în capcană? Ce perspectivă groaznică asupra vieții de căsătorie! Cu toate acestea, aidoma ucenicilor, mulți dintre noi privesc mariajul ca pe o temniță care le restrânge libertatea. Câți oameni necăsătoriți sunt chinuiți de teama că și-ar putea alege un partener greșit de viață și că vor ajunge astfel să fie prinși în capcană?

Ceea ce am descoperit noi este că mariajul nu are atât de mult de-a face cu găsirea persoanei potrivite, ci cu *a fi* persoana potrivită. Nu ne înțelegeți greșit; când încercați să vă găsiți un soț sau o soție, este important să căutați sfatul unor oameni evlavioși și pacea Duhului Sfânt. Însă mult prea des avem impresia că Domnul Perfect sau Doamna Perfectă va umple în mod miraculos golurile din viața noastră. Dar niciun om nu poate îndeplini o asemenea sarcină. Doar Dumnezeu este în stare să o facă. Voi nu puteți schimba starea altcuiva, transformând acea persoană în ceea ce credeți că aveți nevoie. Ce puteți face însă este să acceptați procesul divin al șlefuirii voastre și să deveniți un om care se jertfește cu altruism pentru partenerul de viață pe care îl are deja sau pe care îl va avea. În cursul acestui proces al jertfirii de sine veți descoperi mai multă împlinire decât ați avea urmărindu-vă propriile interese.

În textul din Matei 6:22 ni se spune că ochiul este lumina trupului. Aceasta înseamnă că percepțiile voastre alcătuiesc realitatea în care trăiți. Dacă priviți căsnicia ca pe o capcană în care sunteți prinși, veți limita ceea ce poate face Dumnezeu în și prin ea. Dacă vă considerați mariajul o capcană a deznădejdiei, așa va și deveni. Împrejurările în care vă găsiți vor fi determinate în cele din urmă de perspectiva voastră spirituală, iar căsnicia nu face excepție.

Poate vă gândiți: „John și Lisa, cereți prea mult. Vreți să îmi jertfesc viața de dragul partenerului? Așa ceva e ridicol. Cum rămâne cu nevoile, speranțele și visurile mele? Isus vrea ca eu să fiu fericit. Ce ați împărtășit voi e doar un gând frumos, ceva la care putem aspira.” Vă putem asigura că Dumnezeu dorește să fiți fericiți; însă adevărata fericire este rezultatul secundar al unui țel mai înalt. Fericirea ia naștere în urma îndeplinirii unui scop mai mare și orice scop vrednic de a fi urmărit va necesita jertfirea vieții voastre. Nimicirea egoismului este cea care ne aduce adevărata fericire. Căsnicia ne oferă mediul potrivit pentru confruntarea cu tendința noastră de a așeza propria persoană în centrul tuturor lucrurilor.

Potrivit lui Timothy și Kathy Keller, „Dacă amândoi soții spun: «Voi privi egoismul meu ca fiind principala problemă în căsnicie», vă stă în față perspectiva unui mariaj cu adevărat deosebit.”⁸ Egoismul ne

împiedică să ne bucurăm de căsnicii frumoase; aceasta înseamnă că sacrificarea eului reprezintă cheia savurării depline a căsătoriei. Dacă întâmpinați dificultăți în relația cu soțul vostru, probabil că egoismul este sursa problemei.

Ziua a 5-a

Statura cerută de căsnicie

Dar Isus le-a răspuns: „Nu toți sunt destul de maturi pentru a trăi o viață de căsătorie. Ea cere anumite abilități și har. Căsătoria nu este pentru toți. Unii, din naștere, par a nici nu se gândi la căsătorie. Alții nu sunt ceruți sau acceptați ca soți, iar alții nu se căsătoresc de dragul Împărăției. Dar *dacă sunteți în stare să creșteți, ajungând la statura cerută de căsătorie, căsătoriți-vă*” (Matei 19:11-12, traducerea The Message).

În timp ce ucenicii își îndreptau atenția asupra simțământului că erau prinși în capcană, Isus a făcut o afirmație care avea potențialul de a extinde limitele existenței lor. El nu vedea căsnicia ca pe o capcană, ci ca pe ceva ce ne poate *dezvolta* viața.

Ar putea părea că mariajul diminuează numărul și valoarea celor implicați; la urma urmelor, cei doi devin una, nu-i așa? Însă, în loc să ducă la diminuare sau la împărțire, mariajul determină extinderea. Când cei doi devin una, are loc o multiplicare în toate sferele vieții. Doar după crearea Evei Dumnezeu i-a putut da lui Adam porunca de a crește și de a se înmulți, care nu se limita strict la procreare. Adevăratul potențial al multiplicării în căsnicie nu poate fi cuantificat și este prea vast pentru a fi măsurat.

Vă putem asigura că nu ați citi cartea aceasta (sau vreo alta scrisă de unul dintre noi) de n-ar fi fost căsătoria noastră. Am fi trăit amândoi o viață mărunță. Eu (John) sunt astăzi ceea ce sunt datorită harului lui

Dumnezeu și darului pe care mi l-a făcut El în persoana Lisei. A fost oare căsnicia noastră mereu ușoară? În niciun caz! Însă Dumnezeu a folosit-o pentru a extinde în toate privințele granițele vieții mele.

Eu (Lisa) pot face aceeași afirmație; sunt nespus de recunoscătoare lui Dumnezeu pentru modul în care mi-a lărgit orizontul vieții prin intermediul soțului meu. Când ne-am căsătorit, îmi era teamă de oameni mai cu seamă din pricina sentimentului de nesiguranță care m-a însoțit de la vârsta de cinci ani, când mi-am pierdut un ochi din cauza cancerului. John mi-a cunoscut temerea, dar a scos la lumină darul lăsat de Dumnezeu în viața mea. Încurajarea lui m-a ajutat să pășesc înainte, împlinind planul Domnului pentru mine și bucurându-mă de o viață mai bogată care, spre surprinderea mea, implica în mare parte slujirea altora.

După cum aminteam deja, când Dumnezeu ne-a însărcinat să ne înmulțim, nu S-a referit doar la procreare. El a știut că unirea unui bărbat și a unei femei (care pare să reprezinte o simplă operație prin care se adună *unu plus unu*) avea să creeze oportunitatea unei mari multiplicări. Principiul acesta se dovedește adevărat în fiecare sferă a vieții: cea a carierei, a vieții de familie, a vieții spirituale și a altor domenii. În cadrul căsniciei, Dumnezeu ne-a dăruit ceva ce poate muta din loc granițele existenței noastre, lărgindu-ne orizontul. Dacă vă lipsește binecuvântarea și multiplicarea în viață, e vremea să încetați să vă mai trudiți singuri din răspuseri și să începeți să vă cinstiți și să vă iubiți cu înfocare soțul sau soția.

Nu este ușor

Un bun strateg militar vă va spune că un element semnificativ al fiecărui plan deosebit de luptă stă în a cunoaște îndeaproape inamicul și tacticile acestuia. (De ce credeți că echipele de fotbal petrec atât de mult timp urmărind înregistrările cu meciurile adversarilor?) Când vrăjmașul își îndreaptă atacurile împotriva căsnicilor (și mai ales împotriva celor

creștine), intenția lui este de a dezbină și de a cuceri. Cunoașterea acestui fapt ar trebui să ne motiveze să ținem piept uneltirilor lui.

Când luptăm pentru căsnicia noastră, luptăm pentru ideea lui Dumnezeu. Nu uitați: Dumnezeu, nu voi, este autorul căsniciei. Satana urăște căsătoria, fiindcă ea reprezintă nespus mai mult decât o legătură de natură sexuală; ea este o uniune spirituală. Fiindcă mariajul nostru are atâta însemnătate, va întâmpina împotriviri, însă noi trebuie să mergem înainte ca să câștigăm premiul (vezi Filipeni 3:14). Isus nu a spus niciodată că drumul va fi ușor. De fapt, El ne-a provocat zicând:

Nu toți sunt destul de maturi pentru a trăi o viață de căsătorie. Ea cere anumite abilități și har (Matei 19:11, traducerea The Message).

O mare parte a maturizării stă în dorința de a ne dezvolta și de a învăța. În cartea sa intitulată *Căsătorie sfântă*, Gary Thomas scrie: „Dacă vreți să deveniți mai asemănători lui Isus, nu-mi pot închipui o alegere mai bună decât aceea de a vă căsători. În calitate de soț sau de soție va trebui să vă confrunțați cu anumite chestiuni ce țin de caracter, cu care altminteri n-ați fi avut de-a face.”⁹ Isus a arătat lămurit că viața de căsnicie va scoate la lumină aspectele în care ne lipsește maturitatea, însă dacă suntem dispuși să creștem în harul Lui (ceea ce necesită umilință, altruism și răbdare), vom ajunge în cele din urmă să ne bucurăm de orizontul larg al căsătoriei.

Contract sau legământ?

Oamenii privesc deseori legământul căsniciei ca pe un contract și în aceasta stă problema. Un contract este doar o înțelegere care are drept scop îngrădirea mișcării. El spune, implicit: „Există anumite granițe pe care nu trebuie să le încalci. Dacă nu respecti termenii stabiliți, am dreptul să mă eliberez de contract.” Cu alte cuvinte, *nu voi mai fi legat*.

De la termenul *contract* derivă și verbul *a se contracta*, definit de dicționar astfel: „a se mici prin presiune sau apăsare”. Sensul lui nu are nimic de-a face cu statura căsniciei zugrăvite de Isus, care presupune un orizont mai larg al mariajului. Căsnicia are menirea de a ne extinde orizontul vieții, nu de a-l micșora.

Dumnezeu nu privește căsnicia ca pe un simplu contract, ci o vede ca pe un legământ spiritual, ca pe o înțelegere care afirmă: „Mă dăruiesc pe mine, cu tot ce sunt, ție, cu tot ce ești. Tot ce sunt și tot ce am îți aparține, iar tot ce ai tu îmi aparține. Tot ce facem va fi multiplicat, extins și sporit în urma acestui schimb minunat.” Legământul proclamă cu bucurie: „Sunt legat și mă bucur!” În aceasta stă dezvoltarea de care avem parte.

Pavel le spunea efesenilor:

Bărbaților, iubiți-vă nevestele *cum a iubit și Cristos Biserica...*
(Efeseni 5:25).

Apostolul îi îndemna pe soți să își iubească soțiile cu dragostea arătată de Cristos Bisericii. Iubirea aceasta este una specifică legământului, care întrece cu mult parametrii unui contract. Soților, nu vă bucurați că Isus vă iubește chiar și atunci când nu sunteți foarte vrednici de a fi iubiți? Nu vă pare bine că Isus nu privește niciodată relația Lui cu voi ca pe un contract de care este „legat”? Scopul nostru trebuie să fie acela de a copia dragostea lui Isus în răspunsurile și atitudinile adoptate față de miresele noastre. (Apropo, Pavel nu se oprește aici. El continuă și ne spune că suntem chemați să ne pierdem dreptul asupra vieții proprii pentru soțiile noastre. Ce poruncă!)

Nu uitați că, în Efeseni 3, cu puțin înainte de a scrie aceste cuvinte, Pavel a descris profunzimea dragostei lui Dumnezeu pentru poporul Său. După numai două capitole, el a poruncit ca același fel de dragoste să se găsească și în căsniciile noastre, iar noi să iubim „cum a iubit și Cristos Biserica”.

Căsniciile noastre au menirea de a întrupa dragostea lui Cristos pentru mireasa Lui. De ce ar dori cei care nu-L cunosc pe Isus să aibă o relație cu El dacă relațiile dintre copiii Lui sunt lipsite de dragoste, de

putere, armonie și devotament? Vedeți de ce este atât de importantă căsnicia voastră? Ea nu vă privește doar pe voi doi, ci are rolul de a exprima dorința arzătoare a lui Dumnezeu de a arăta lumii dragostea Lui.

După cum spuneam înainte, adevărata iubire pentru partenerul vostru de viață trebuie să fie o revărsare din preaplinul dragostei lui Dumnezeu pentru voi. O iubire atât de profundă nu poate fi contrafăcută. Ea trebuie primită din partea Celui a cărui dragoste sfidează înțelegerea omenească.

Noi suntem cei dintâi care spunem că abordarea divină privitoare la căsnicie nu este una ușoară. Și în mariajul nostru au existat momente în care am fi preferat să tăiem legăturile și să ne vedem fiecare de drumul nostru. Orice speranță părea să fie pierdută. Dar, după mai bine de treizeci de ani de căsnicie, astăzi suntem mai fericiți decât am fost vreodată și privim plini de speranțe și de așteptări spre următorii treizeci de ani.

Pomul vieții sau pomul morții?

Eu (Lisa) sunt amatoare de grădinărit, însă John nu îmi împărtășește interesul pentru domeniul acesta. El se bucură de ceea ce produce grădina, dar nu și de truda de care e nevoie pentru a ajunge la rod. Grădinile presupun multă muncă și necesită mult timp. Din fericire pentru John, locuim la doar cinci minute distanță de magazinul cu alimente bio Whole Foods, așa că nu e nevoie să își murdărească mâinile grădinărint.

Ca și în cazul grădinăritului, cultivarea unei căsnicii necesită mult timp și energie. Dacă vrem ca mariajul nostru să fie sănătos, nu există o opțiune de tip fast food care să ne permită să ne sustragem muncii necesare, ceea ce este foarte bine. De ce? Fiindcă noi prețuim lucrurile pentru care depunem efort și este important să ne prețuim căsnicia.

Vestea bună (și uneori mai puțin bună) este că tot ce semănați în căsnicia voastră veți culege în diferitele domenii ale vieții. În prima parte a acestui capitol am prezentat conceptul căsnicii privite ca un

pom al vieții. Și viceversa este valabilă: căsnicia poate fi un pom al morții. Haideti să revenim la descrierea celor doi pomi din Eden:

Amândoi aveau parte de aceleași condiții fără cusur; cu toate acestea, unul dintre pomi aducea viața, iar celălalt moartea.

Instituția căsniciei, inițiată de Dumnezeu, seamănă cu pământul, iar căsătoria voastră cu un pom. Planul inițial pentru căsnicie este pământul bun în care se poate dezvolta uniunea voastră, însă alegerea vă aparține: mariajul vostru va fi un pom care dă viață? Partenerul vostru, familia, prietenii și colegii voștri vor avea parte de dragoste, bucurie și pace în urma modului în care investiți în căsnicie? Sau aceasta va aduce descurajare, egoism și amărăciune celor care gustă din rodul ei?

Mulți dintre noi au privit însăși instituția căsniciei ca pe sursa problemelor cu care se confruntau. Alții au căutat să își învinovățească soții pentru tot ce nu merge cum trebuie. Amândouă perspectivele dau în vileag refuzul de a recunoaște și a aborda depravarea propriei inimi. Sperăm că nu mai este și cazul vostru.

Înainte de a continua această călătorie trebuie să luați o hotărâre: aceea de a alege să credeți că mariajul vostru poate și că va deveni tot ce l-a menit Dumnezeu să fie.

Probabil înclinați să spuneți: „Voi crede când voi vedea.” Însă încrederea în schimbare precedă întotdeauna dovada schimbării, căci toate promisiunile lui Dumnezeu se primesc prin credință. Vestea bună este aceea că mariajul vostru nu vă are pe voi în centru, ci pe Dumnezeu. Tot ce trebuie să faceți este să vă lăsați pe voi înșivă deoparte și să-I îngăduiți lui Dumnezeu să fie Dumnezeu. La urma urmelor, căsnicia voastră este opera Lui de artă. Dacă Îl lăsați, El o va transforma într-o capodoperă minunată.

ANOTIMPURILE CĂSNICIEI

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.

—Eclesiastul 3:1

Primăvara, vara, toamna și iarna sunt patru anotimpuri diferite, fiecare cu bucuriile și provocările lui. Căsnicia seamănă în mare măsură cu ele. Veți avea parte de multe anotimpuri în cadrul ei și prin unele veți trece în repetate rânduri. În fiecare anotimp aveți lucruri de învățat și oportunități de a crește. Autorul și păstorul Charles Swindoll ne împărtășește următoarele gânduri legate de acest subiect al anotimpurilor:

Eu mă bucur că Dumnezeu schimbă vremurile și anotimpurile; voi nu? ...Stăpânul nu este nici mut, nici nepăsător în timp ce înnoiește vremurile și anotimpurile vieții noastre. Cât de greșit este să mergem abia târându-ne picioarele, orbi, înfășurați în lanțurile rutinei, străbătând o viață întreagă de anotimpuri mereu în schimbare, fără a descoperi răspunsuri la noi taine și a învăța să cântăm noi melodii! Anotimpurile au menirea de a ne face mai profunzi, de a ne învăța înțelepciunea și căile Domnului, ca să ne ajute să devenim puternici... aidoma unui pom sădit pe malul apei.¹⁰

Care a fost unul dintre cele mai minunate anotimpuri pe care le-ați împărtășit cu soțul vostru? Descrieți-l pe scurt și împărtășiți de ce a fost atât de deosebit pentru voi.

Care a fost una dintre furtunile cele mai provocatoare de care ați avut parte în calitate de cuplu? Cum ați răzbit și ce v-a învățat Domnul prin ea?

Pentru încurajarea voastră, citiți Eclesiastul 3:11, Romani 8:28, 2 Corinteni 2:14.

Priviți în jur. În ce anotimp ați spune că se află acum căsnicia voastră? Ce ați putea face pentru a vă bucura mai mult de acest anotimp?

Opriti-vă și rugați-vă: „Doamne, ce putem face pentru a ne bucura mai mult de anotimpul în care ne aflăm? Dă-ne ochi să vedem lucrurile așa cum o faci Tu. Ajută-ne să apreciem binele pe care îl vom culege în viitor datorită acestui anotimp. În Numele lui Isus, amin.”

Odată cu trecerea anilor, „amprenta” unică a căsniciei voastre devine tot mai clară. Faceți-vă timp acum să o priviți în liniște și să o apreciați. Ce anume face mariajul vostru deosebit? Gândiți-vă la darurile, talentele, personalitățile, dorințele, scopurile, experiențele etc. voastre și ale partenerului de viață.

Rugați-vă și cereți Duhului Sfânt să vă descopere unicitatea relației voastre și ce dorește El în mod specific să facă prin voi doi. Notați ce vă arată El și rezervați-vă apoi timp pentru a împărtăși cu soțul sau cu soția voastră cele aflate.

DUMNEZEU A CREAT CĂSNICIA

*Dumnezeu, nu voi, a creat căsnicia. Duhul Lui Se găsește și în
detaliile cele mai mici ale căsniciei...*

— Maleahi 2:15, traducerea The Message

La început, înainte să fi fost creată orice altă instituție, Dumnezeu a plămădit căsnicia. Potrivit spuselor păstorului și iscusitului povestitor Max Lucado, „Dumnezeu a creat căsnicia. Nicio comisie guvernamentală nu a preconizat-o. Nicio organizație nu a dezvoltat-o. Căsnicia a fost concepută și s-a născut în mintea lui Dumnezeu.”¹¹

Domnul a creat căsnicia și ea este foarte importantă în ochii Lui; atât de importantă, încât El dorește să fie implicat îndeaproape în fiecare aspect al relației noastre. Cuvântului Lui spune: „Duhul pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi ne vrea cu gelozie pentru Sine” (Iacov 4:5).

Opriti-vă și gândiți-vă puțin. L-ați invitat pe Duhul lui Dumnezeu în fiecare sferă a căsniciei voastre? Joacă sfatul Lui un rol esențial în planurile voastre de fiecare zi? Dacă L-ați invitat doar ocazional, în ce fel ați observat că diferă viața voastră când uitați să îl implicați?

Voi aveți privilegiul de a sta de vorbă cu Dumnezeu oricând, oriunde și despre orice. Vă confrunțați cu temeri, provocări financiare sau dificultăți în comunicare? Ce-ar fi să dați glas preocupărilor voastre înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune?

Citiți cu atenție aceste pasaje și notați ce vă spune Duhul Sfânt.

Filipeni 4:6-7 • Matei 6:25-34 • 1 Petru 5:7 • Iacov 5:13-16

Matei 7:7-11 • Ioan 14:13-14 • 1 Ioan 5:14-15

*Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.
Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe
care I le-am cerut.*

—1 Ioan 5:14-15

Dumnezeu nu vrea ca mariajul vostru să fie un câmp de luptă, ci un Eden al vostru, un loc al plăcerii și al desfătării. Ce v-ați dori cel mai mult să schimbe Dumnezeu în căsnicia voastră? După ce v-ați formulat răspunsul, întrebați-L: „Care este rolul care îmi revine mie pentru a vedea aceasta întâmplându-se? Ce trebuie să se schimbe în mine?”

REPREZENTÂNDU-L PE CRISTOS

Noi suntem reprezentanți ai lui Cristos. Dumnezeu ne folosește pentru a convinge oamenii să renunțe la ceea ce-i desparte și să intre în lucrarea lui Dumnezeu de îndreptare a lucrurilor dintre ei. Noi vorbim acum în Numele lui Cristos...

— 2 Corinteni 5:20, traducerea The Message

Dumnezeu, Atotputernicul Creator al tuturor lucrurilor, ne-a dat privilegiul de a fi parteneri cu El în lucrarea de revelare a caracterului Său și de aducere a voii și a căilor Lui pe Pământ. Afirmatia aceasta este adevărată atât pentru noi ca indivizi, cât și ca familii. Autorul și păstorul misionar Rick Renner explică următoarele:

Potrivit spuselor lui Pavel din 2 Corinteni 5:20, noi suntem delegați cerești, „ambasadori” trimiși ca reprezentanți ai cerului pe planeta Pământ! În calitate de ambasadori ai lui Cristos, noi suntem aici glasul cerului. Și ca ambasadori ai Lui, suntem împuterniciți să vorbim și să acționăm în Numele Domnului nostru. Ca ambasadori ai cerului, suntem pe deplin susținuți, finanțați, apărați și asistați de autoritatea și de resursele cerului!¹²

Voi și partenerul vostru de viață sunteți reprezentanții lui Dumnezeu în fața lumii. El Își rostește mesajul prin intermediul vostru, chemându-i stăruitor pe cei necredincioși să se întoarcă la El. Cât de atrăgător este exemplul vostru? Dacă nu L-ați cunoaște pe Dumnezeu și ați privi la modelul de mariaj al unui cuplu credincios, ce aspecte v-ar atrage spre Cristos și care v-ar îndepărta de El?

Când trupul lui Cristos nu trăiește și nu iubește așa cum se cuvine, oamenii hulesc Numele lui Dumnezeu (vezi Romani 2:24). Vă arată Duhul Sfânt ceva ce trebuie să schimbați, poate o atitudine, o acțiune sau un aspect al căsniciei voastre care nu îl reprezintă pe El cum ar trebui? Dacă da, ce anume?

Nu e nevoie să vă simțiți condamnați și neajutorați! Orice v-ar descoperi Duhul Sfânt, intenția Lui este de a schimba acel lucru. Voi nu trebuie decât să capitulați înaintea Lui și să îi cereți ajutorul.

În viața fiecăruia dintre noi există domenii în care ne putem dezvolta și învăța să Îl reprezentăm mai bine pe Domnul. Cum anume? Prin împuternicirea Duhului Său! Pe măsură ce voi înșivă primiți dragostea Lui, primiți și abilitatea de a vă iubi partenerul de viață și pe cei din jur. Citiți cu atenție aceste pasaje și notați ce vă descoperă Duhul Sfânt cu privire la primirea dragostei Lui și la creșterea în ea.

Romani 5:5 • Efeseni 3:16-19 • 1 Ioan 4:7-17

Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în El. Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta: astfel se face că dragostea este desăvârșită în noi...

— 1 Ioan 4:16-17

O INIMĂ NOUĂ

Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

— Ezechiel 36:26-27

Poate că priviți căsnicia prin prisma unor temeri și preocupări; experiențele personale sau normele culturii noastre poate că v-au făcut să vedeți darul căsătoriei ca pe o povară sau poate că v-ați împietrit inima în urma eșecurilor trăite și v-ați întrebant: „Sunt cumva prins în capcană și legat?” Dumnezeu dorește să treceți peste orice obstacol și să vă dea o inimă nouă, una sensibilă la atingerea Lui iubitoare, ca să puteți propăși și împlini planul Său inițial.

Pentru Isus nu este nimic mai important decât inima noastră. Citiți cu atenție cuvintele Lui din Luca 8:5-15. Ce vă arată Duhul Sfânt în pasajul acesta? Ce vă dezvăluie El cu privire la inima voastră?

Pilda semănătorului se mai găsește în Matei 13:3-23 și în Marcu 4:3-20.

Voi nu puteți descoperi singuri ce se găsește în inima voastră, însă Domnul poate deopotrivă să vă reveleze ce este în ea și să o vindece. Opriți-vă câteva clipe și meditați la aceste adevăruri.

Căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile. Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine...

— 1 Cronici 28:9

Inima este... un puzzle pe care nu-l poate rezolva nimeni. Însă Eu, Dumnezeu, cercetez inima și examinez gândurile. Eu pătrund până în inima omului. Eu înțeleg care e rădăcina lucrurilor și Mă raportează la ele așa cum sunt cu adevărat, nu cum pretinde omul că sunt.

—Ieremia 17:9-10, traducerea The Message

Cercetează-mă, Dumnezeuule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei

—Psalmul 139:23-24

Opriți-vă și rugați-vă: „Doamne, arată-mi ce este în inima mea cu privire la căsnicie. Descoperă-mi Tu, ca să poți apoi vindeca; în Numele lui Isus.” Păstrați acum tăcerea și ascultați ce vă dezvăluie Dumnezeu. Notați gândurile acestea și predăți-I-le Lui.

Aveți nevoie de o inimă nouă, de una gata să primească dragostea și harul lui Dumnezeu? Tatăl vostru ceresc nu vă cere să împliniți planul Lui pentru căsnicie fără să vă pună la dispoziție ajutorul necesar pentru aceasta. De ce nu l-ați cere chiar acum sprijinul? Vă puteți ruga astfel:

Tată, Îți mulțumesc pentru darul căsniciei. Eliberează-mă de orice m-ar putea face să privesc mariajul meu în mod greșit și să pierd astfel binecuvântările lui. Dă-mi o inimă nouă, sensibilă la atingerea Ta. Dă-mi și ochi noi, ca să văd căsnicia mea așa cum o vezi Tu. Ajută-mă să cred că vor urma lucruri mai bune și să nu mă aștept la ce e mai rău. Ajută-ne să Te așezăm pe Tine pe primul loc în tot ceea ce facem. Îți mulțumesc, Tată. În Numele lui Isus, amin.

STATURA CĂSNICIEI

Nu toți sunt destul de maturi pentru a trăi o viață de căsătorie. Ea cere anumite abilități și har... Dar dacă sunteți în stare să creșteți, ajungând la statura cerută de căsătorie, căsătoriți-vă.

— Matei 19:11-12, traducerea The Message

A se dezvolta. Cuvântul acesta înseamnă a crește, a se lărgi, a se întinde sau a se amplifica. Dumnezeu, Creatorul căsniciei, dorește să folosească uniunea voastră ca pe un instrument al dezvoltării. Dacă voi acceptați planul Său iscusit, El va lucra prin partenerul vostru pentru a vă face mai asemănători lui Isus și pentru a vă împuternici să vă bucurați de belșug în tot ceea ce faceți.

După cum fierul ascute fierul, tot așa și un om îl ascute pe altul.

—Proverbe 27:17, NIV

Se spune că, în căsnicie, contrariile se atrag. Faptul acesta prezintă anumite puncte tari: deosebirile dintre noi ne ajută să devenim una. Însă, cu timpul, ceea ce ne-a atras cândva poate deveni chiar lucrul care acum ne irită.

Care sunt primele trei calități care v-au atras la început la partenerul vostru de viață? Care sunt acum trei dintre aspectele care vă frustrează cel mai tare? Există vreo legătură între unele și altele?

Primele 3 calități care m-au atras

Primele 3 calități care îmi produc frustrări

Nu uitați, deosebirile dintre voi au rolul de a vă uni, nu de a vă dezbina.

Duhul lui Dumnezeu vă șoptește vouă și partenerului de viață cuvinte pline de înțelepciune, iar sfaturile Lui nu ajung întotdeauna la urechile voastre în timp ce vă rugați împreună. Deseori, El va vorbi doar unuia dintre voi cu privire la ceva ce trebuie să știți amândoi. Pentru a lua hotărâri călăuzite și binecuvântate de Dumnezeu, aveți nevoie de discernământul de care v-a făcut parte Dumnezeu fiecăruia dintre voi. Răspundeți sincer la următoarele întrebări:

Sunt deschis sau nu față de aportul partenerului (în ce privește sfaturile înțelepte, îndrumarea sau criticile constructive) în viața mea?

În ce domenii sunt deschis față de aportul lui? În ce domenii nu sunt dispus să îl accept? De ce?

Partenerul de viață pe care vi l-a dat Dumnezeu constituie un factor care contribuie în mod semnificativ la șlefuirea voastră, pentru a deveni ceea ce sunteți acum. Identificați cel puțin o schimbare pozitivă a caracterului sau a calității vieții voastre care a fost determinată de relația pe care o aveți cu soțul sau cu soția. În ce mod îl folosește Dumnezeu în prezent pe cel de lângă voi pentru a vă dezvolta viața?

I-ați mulțumit vreodată partenerului pentru aportul său la șlefuirea și la dezvoltarea vieții voastre? Dacă răspunsul este negativ, faceți-vă timp acum pentru a vă exprima în mod sincer aprecierea.

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți cartea aceasta ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți prima sesiune video.

- 1 | Încă de la început, căsnicia a fost ideea lui Dumnezeu. El a instituit-o și El are un plan și un scop pentru ea. Citiți cu atenție pasajele din Geneza 1:27-28, 31 și Maleahi 2:15. Identificați cinci lucruri pe care le-a avut Dumnezeu în vedere pentru căsnicie. Pe lângă acestea cinci, scrieți cinci dintre lucrurile contrafăcute, denaturate, pe care caută Satana să le producă în schimb.

SCOPURILE DIVINE

DENATURAREA FĂCUTĂ DE SATAN

- 2 | Căsniciile evlavioase influențează pozitiv viața celor cu care intră în contact. Puteți identifica un cuplu care are o viață bună de căsnicie? În ce fel conferă cei doi un nume bun relației de familie? Ce puteți învăța de la ei pentru a vă ajuta să păziți spiritul căsniciei voastre?
- 3 | În Matei 19:6, Isus a spus: „Fiindcă Dumnezeu a creat această unire organică a celor două sexe, nimeni să nu-l pângărească lucrarea de artă, despărțindu-le” (traducerea The Message). Când auziți cuvântul organic, ce vă vine în minte? În ce fel vă ajută ideile acestea să priviți căsnicia într-o lumină proaspătă, pozitivă?
- 4 | În Matei 19:10-12 găsim scrise următoarele: „Nu toți sunt destul de maturi pentru a trăi o viață de căsătorie. Ea cere anumite abilități și har. Căsătoria nu este pentru toată lumea. ...dar, dacă sunteți în stare să creșteți, ajungând la statura cerută de căsătorie, căsătoriți-vă” (traducerea The Message). Cum arată statura pe care o implică mariajul? Cum putem avea parte de ea?

5 | Căsnicia este sfântă și are menirea de a constitui un legământ între un bărbat și o femeie, pentru toată viața. Ce anume dintre cele auzite în sesiunea aceasta vă motivează să luptați pentru căsnicia voastră? Ce aspecte v-au oferit o perspectivă nouă, pozitivă?

6 | Isus a spus că ochiul este lumina trupului (vezi Matei 6:22). Aceasta înseamnă că modul în care vedeți lucrurile este esențial, fiindcă va deveni realitatea voastră. Faptul acesta este adevărat mai cu seamă în căsnicie. Ce se va întâmpla dacă priviți căsnicia ca pe o capcană în care sunteți prinși și legați?

Scriptura ne învață că noi luăm parte la un război spiritual (vezi Efeseni 6:12-13 și 2 Corinteni 10:3-4). În ce fel vă ajută aceasta să priviți într-o nouă lumină neînțelegerile și dificultățile întâmpinate în relația cu soțul sau cu soția?

7 | *Povestea căsniciei* are rolul de a-i ajuta pe cei logodiți, necăsătoriți, dar și pe cei căsătoriți deja. Indiferent de categoria din care faceți parte, cu ce sperați să vă alegeți de pe urma acestui studiu?

Dacă sunteți sau ați fost căsătoriți, ce v-ați dori să fi știut înainte să faceți pasul intrării în viața de familie? Ce sfaturi înțelepte puteți da acum celor necăsătoriți din grupul vostru?

REZUMATUL CAPITOLULUI:

- Dumnezeu a creat legământul căsniciei înaintea oricărei altei instituții. El l-a definit și definiția aceasta nu s-a schimbat niciodată.
- Căsniciile evlavioase au menirea de a se asemana cu un pom al vieții. Noi suntem chemați să întrupăm dragostea lui Dumnezeu, ca ambasadori prin care El oferă restaurarea a tot ce s-a pierdut odinioară în Eden.
- Păziți spiritul căsniciei voastre, invitându-L pe Dumnezeu să fie prezent în fiecare parte a ei. Domnul vă va da o inimă nouă, ca să primiți și să dăruiti dragostea Lui, precum și ochi noi cu care să vă priviti căsnicia din perspectiva Sa.
- Preocuparea pentru propria persoană constituie cel mai mare obstacol care vă împiedică să experimentați și să vă bucurați de căsnicia uimitoare pe care dorește Dumnezeu să o aveți.
- Un atac îndreptat împotriva căsniciei este unul care se îndreaptă și împotriva modului în care Se raportează Dumnezeu la poporul Său.
- Dumnezeu a creat căsnicia pentru a extinde fiecare sferă a vieții voastre.



DOI

ÎNCEPÂND CU FINALUL ÎN MINTE

Ziua 1

A ți observat că majoritatea celor mai romantice filme și cărți se concentrează doar asupra începutului unei povești de dragoste? Gândiți-vă la filmul romantic clasic preferat. (Suntem conștienți de faptul că unora dintre voi le este mai ușor să o facă decât altora.) Care este firul acțiunii? E cumva marcat de o puternică tensiune emoțională, exprimată în jocul curtării? Vă ține povestea nemișcați, în timp ce filmul prelungește suspansul cu ajutorul întorsăturilor neașteptate ale situației, care îi împiedică pe cei doi porumbei să se bucure de primul lor sărut? Sigur, acțiunea include și piedici vremelnice, precum un concurent, o ceartă aprinsă ori o traumă neașteptată, însă cu toții știm cum se va sfârși în cele din urmă. În ciuda problemelor care amenință să îi despartă, cei doi îndrăgostiți visători găsesc o cale de a izbândi, iar povestea se încheie astfel: „Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.”

Știm și noi că au trăit „fericiți până la adânci bătrâneți”, dar cum? Începutul minunat al unei povești de dragoste constituie partea ei

ușoară. Cea dificilă urmează în cursul plămădirii mijlocului și finalului acestei povești.

În mod vădit, cultura noastră are o obsesie disproporționată față de modul în care încep poveștile de dragoste. Un cuplu poate petrece nenumărate ore punându-și la cale nunta, alocând însă foarte puțin timp plănuirii anilor care vor urma după această ceremonie. O mireasă e în stare să caute ore în șir rochia perfectă, însă, dacă trebuie să pună deoparte câteva ceasuri pentru consilierea premaritală, i se va părea mult. În consecință, cuplul este prea puțin pregătit atunci când atmosfera de basm se risipește și când cei doi se trezesc dând piept cu problemele reale ale relației.

Ziua nunții are menirea de a fi una plină de speranță, frumusețe și celebrare. Dar speranța și frumusețea pe termen lung a relației se dobândesc atunci când cuplul investește același zel în planificarea finalului relației lor ca și în celebrarea începutului. *Fericirea până la adânci bătrâneți* nu este ceva peste care dăm din întâmplare, ci o destinație spre care suntem hotărâți să ne îndreptăm, un final pe care îl construim cu băgare de seamă.

Priviți în jur și identificați un obiect frumos, meșteșugit cu iscusință de ingeniozitatea omenească. Poate fi o casă, o mașină sau chiar scaunul pe care ședeți. Orice ar fi, el este rezultatul bine gândit al măiestriei cuiva. S-ar putea să nu vă dați seama însă că acest obiect a fost realizat de două ori: o dată când a prins contur în mod creativ în mintea cuiva, iar a doua când planul s-a materializat în practică. Designul cognitiv precedă întotdeauna manufacturarea fizică. Prima asamblare necesită o viziune clară cu privire la rezultatul dorit; a doua folosește materiale și forță de muncă pentru a ajunge la el. Tot ce asamblăm noi, fie că este vorba despre ceva simplu, cum ar fi un sendviș, ori despre ceva complex, precum un zgârie-nori, înainte de a se putea materializa trebuie să ni-l imaginăm.

Nimănui nu i-ar trece prin minte să construiască o casă fără să aibă un proiect al acesteia. Altminteri, ar ieși o harababură. Orice casă frumoasă începe cu un design bine gândit. Doar după ce planul este transpus pe hârtie poate fi construită casa, cu ajutorul unui efort susținut și al materialelor potrivite.

Proiectul este esențial și pentru estimarea costului unei clădiri. V-ați simți în largul vostru să începeți construirea unei case fără să știți mai întâi cât vă va costa? Isus a pus această întrebare când ne-a învățat cum ar trebui să ne clădim viața:

Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească? Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el și să zică: „Omul acesta a început să zidească și n-a putut isprăvi” (Luca 14:28-30).

Acest principiu din domeniul construcțiilor se aplică și în cel al plămădirii unui mariaj. Ce fel de căsnicie zidiți voi? Ați socotit costul și ați acceptat ce va cere de la voi zidirea căsniciei voastre?

Dumnezeu nu vrea ca mariajul nostru să sfârșească sub povara durerii și a rușinii. El nu dorește ca noi să ne dăm bătăuți înainte de a ne duce lucrarea la bun sfârșit. Indiferent dacă mariajul vostru abia acum începe sau dacă de ani întregi vă străduiți din răspuțeri să rămâneți pe linia de plutire, nu e niciodată prea târziu să întâmpinați cu brațele deschise planul lui Dumnezeu. În El veți descoperi viziunea, mijloacele și puterea de care aveți nevoie pentru a zidi căsnicii care să oglindească măreția Lui. Adevărul uimitor este că Dumnezeu vrea să aveți un final fericit – finalizarea operei Sale de artă – chiar mai mult decât vi-l doriți voi.

Capitolul acesta conține adevăruri care vă vor ajuta să vă planificați și apoi să vă trăiți bine povestea. Vă vom împărtăși ce am făcut noi la începutul căsniciei noastre pentru a așeza o temelie solidă de pe care să înfruntăm furtunile vieții. Vă vom pregăti și vă vom însărcina apoi să concepeți un plan care vă va conduce spre o *căsnicie fericită până la adânci bătrâneți*. Vom începe cu o serie de principii și vom încheia cu partea practică. Capitolul acesta nu se adresează doar celor proaspăt căsătoriți sau celor necăsătoriți încă. Și veteranilor într-ale căsniciei le poate fi de folos să-și analizeze încă o dată relația. Nouă ne-a fost!

Dumnezeu începe având sfârșitul în minte

Este o nesăbuiță să intrăm într-o relație de legământ fără să ne întrebăm mai întâi: „De ce facem pasul acesta și încotro ne îndreptăm?” Oricărui legământ ar trebui să îi corespundă o viziune anume. Să privim, de exemplu, la felul în care a acționat Dumnezeu. El a avut în minte un scop specific atunci când a ales să încheie un legământ cu Avraam.

De ce credeți că Dumnezeu l-a ales pe Avraam să fie tatăl poporului Său? Răspunsul cel mai frecvent întâlnit la întrebarea aceasta este următorul: „Fiindcă a fost un om cu credință mare.” Deși credința constituie un element important în parteneriatul cu planul divin, nu datorită ei l-a ales Dumnezeu pe Avraam, ci pentru că știa că patriarhul avea să-și învețe copiii să Îl urmeze pe Domnul:

Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit” (Geneza 18:19).

Când Dumnezeu l-a ales pe acest nomad lipsit de urmași, El a privit dincolo de Avraam și S-a uitat la descendenții lui. Pentru Dumnezeu era esențial ca Avraam „să poruncească fiilor și casei lui după el să țină Calea Domnului”, fiindcă Dumnezeu dorea să țeasă istoria răscumpărării cu ajutorul descendenților patriarhului. El știa că Avraam și Sara aveau să facă și greșeli, însă știa totodată că ei constituiau materia primă potrivită pentru scopul Său. Când încheie un legământ cu noi, Dumnezeu gândește întotdeauna din perspectivă generațională, fiindcă El vede deja ziua de mâine și știe ce trebuie să se întâmple ca noi să putem ajunge în ea.

Legământul pe care l-a făcut Dumnezeu cu Avraam s-a extins până când a ajuns să cuprindă și viața noastră. Prin credință, Avraam a fost transformat dintr-un om fără urmași în unul ai cărui descendenți erau la fel de mulți ca stelele cerului. Omul care fusese cândva un pribeag fără de patrie a devenit părintele credinței multor neamuri.

Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului (Geneza 18:18).

Viața noastră va arăta diferit de ce a lui Avraam, însă principiul rămâne același. Dumnezeu caută oameni care îngăduie cu bună știință legământului divin să fie extins prin ei. Povestea voastră nu se limitează doar la voi și la partenerul vostru de viață.

Numai cerul va scoate la lumină adevăratul impact al legământului divin exprimat prin relația voastră cu Dumnezeu. Dorința Sa este de a-Și pune amprenta asupra fiecărei vieți care ia naștere din voi (moștenirea pe care o lăsați în urmă) și asupra fiecărei vieți aflate în sfera voastră de influență. Aceasta înseamnă că trebuie să acceptați o viziune care nu se sfârșește cu voi și nici nu este restrânsă la înțelegerea voastră limitată. Intenția lui Dumnezeu pentru istoria voastră va include întotdeauna generațiile care vor veni.

Ziua a 2-a

Copii ai lui Dumnezeu

Dumnezeu, nu voi, a creat căsnicia. Duhul Lui Se găsește și în detaliile cele mai mici ale căsniciei. *Și ce dorește El de la ea? Copii de Dumnezeu, aceasta dorește* (Maleahi 2:15, traducerea The Message).

Copii de Dumnezeu – iată ce așteaptă Dumnezeu de la o căsnicie. Înseamnă aceasta că El dorește mai mulți copilași care să populeze planeta? Da și nu.

Pasajul din Maleahi nu spune că Dumnezeu vrea ca mariajul să dea naștere la *copii*, ci la *copii de Dumnezeu*. El dorește copii (de orice vârstă) care să Îl glorifice și să umble în căile Lui. Nu uitați, noi suntem ambasadorii Săi. Scopul Lui este de a Se revela pe Sine nouă și altora prin noi.

Catehismul de la Westminster spune astfel: „Scopul suprem al omului este de a-L glorifica pe Dumnezeu și de a se bucura de El veșnic.” Ne place mult afirmația aceasta! Cuvântul *a glorifica* nu este unul folosit în vorbirea de fiecare zi; dată fiind întrebuintarea lui frecventă în Scriptură, termenul este privit ca unul cu sens spiritual și nu foarte deslușit. *A glorifica* înseamnă pur și simplu a-L face cunoscut pe Dumnezeu. Dorința Lui este de a fi făcut cunoscut prin viața, căsnicia și moștenirea pe care le lăsăm în urmă. Nu există catalizator mai bun decât căsnicia pentru a ne ajuta să ne dezvoltăm, în calitate de copii ai lui Dumnezeu. Chiar dacă nu ajungeți niciodată să creșteți un copil, Dumnezeu dorește să folosească mariajul vostru pentru a face din voi copii ai Săi. El vrea să vă șlefuiască, pentru a vă preschimba în agenți ai gloriei Sale și să vă modeleze așa încât să deveniți asemănători Tatălui vostru. Când vă împărțiți viața cu cineva, aveți multe oportunități de a reflecta tot mai mult chipul lui Dumnezeu. Am descoperit că, în cele mai multe cazuri, caracterul evlavios nu se dobândește atunci când ne bălăcim într-un ocean al beatitudinii, ci se făurește în cuptorul focului marital.

Eu (John) asemăn căsătoria cu un cuptor și viața noastră cu un aliaj sau amestec de metale prețioase. Care este efectul văpăii arzătoare asupra aliajului? Îi scoate la iveală impuritățile. Verigheta mea pare a fi făcută din aur curat, însă în proporție de aproximativ cincizeci la sută este alcătuită din alte substanțe. Dacă aș pune-o într-un cuptor, aceste impurități ar ieși la suprafață. În mod asemănător, provocările cu care ne confruntăm în căsnicie (de la neînțelegerile mărunte la momentele deosebit de dificile) vor scoate la lumină impuritățile din viața noastră. (Unele impurități necesită mai multă dogoare decât altele pentru a ieși la suprafață.)

Când căsnicia ne scoate fără încetare la lumină imperfecțiunile, e ușor să ne învinovățim partenerul de viață. La urma urmelor, nu aveam parte de asemenea experiențe înainte să ne căsătorim. Când ajungem să fim frustrați din pricina soțului sau a soției, fiindcă ne accentuează „slăbiciunile”, ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu că mariajul nostru ne face tot mai asemănători lui Isus. Nu este acesta scopul nostru final?

Trăind cu un scop în vremurile grele

Știm că analogia cuptorului nu stârnește prea mult entuziasm, însă călătoria care are drept țință un final fericit este departe de a fi un basm. Uneori, povestea noastră seamănă mai puțin cu o plimbare liniștită sub razele amurgului și mai degrabă cu un urcuș anevoios spre Everest.

Cei care înfruntă povârnișurile acoperite de zăpadă ale Munților Himalaia pentru a parcurge călătoria dificilă și provocatoare spre vârful Everest trebuie să o facă având în minte două lucruri. În primul rând, trebuie să știe că demersul lor le va pune la încercare limitele rezistenței emoționale și fizice. Acești oameni îndrăzneți nu cunosc toate particularitățile primejdiilor care îi așteaptă, însă știu că vor avea de întâmpinat provocări. În al doilea rând, trebuie să își aducă aminte care le este scopul: ascensiunea pe cel mai înalt pisc din lume. Pentru ei, victoria este definită clar ca ascensiunea până la 8848 de metri deasupra nivelului mării. În absența conștientizării acestor obiective, alpiniștii ar face cale întoarsă de îndată ce ar da peste primele obstacole serioase.

Aceleași principii se aplică și în domeniul căsătoriei. Dacă recunoaștem că provocările sunt o parte inherentă a desfășurării căsniciei noastre, nu vom fi striviți când abilitățile noastre emoționale, fizice sau spirituale sunt puse la încercare. Dacă începem (și construim) având sfârșitul în minte, nu ne vom da bătăuți când ne confruntăm cu probleme majore.

Atunci când vorbea despre maturitatea spirituală, Isus spunea că *necazurile* și *prigoana* vor veni peste cei care cred Cuvântul lui Dumnezeu (vezi Marcu 4:17). În limba greacă, aceste cuvinte sunt *thlipsis* și *diogmos*. *Thlipsis* înseamnă „necaz care pricinuieste durere, apăsare, chin.”¹ *Diogmos* se referă la „un program sau proces menit să hărțuiască și să asuprească pe cineva.”² Niciunul dintre cele două cuvinte nu are un sens prea amuzant, însă forțele acestea ne facilitează creșterea. Pavel a reluat în Romani cuvintele lui Isus:

Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile [*thlipsis*] noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă

nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (Romani 5:3-5).

Pavel scria că ar trebui să ne *bucurăm* în probleme și necazuri. De ce? Pentru că încercările ne asigură oportunitatea de a ne dezvolta tăria de caracter. Problemele ne oferă ocazia de a deveni mai asemănători lui Dumnezeu. Putem găsi speranță în conștientizarea faptului că Dumnezeu ne iubește și că întotdeauna caută binele nostru, așa încât ne-a dat Duhul Lui care ne umple inima cu dragoste, chiar și în toiul celor mai mari lupte pe care le avem de dus.

Scriptura ne arată lămurit și faptul că Dumnezeu nu este Cel care ne pricinuieste necazurile. Satana se află în spatele necazurilor și a prigoanei (vezi Marcu 4:15 și Iacov 1:12-13), dar Dumnezeu va folosi uneltirile celui rău împotriva lui. În mâinile marelui Răscumpărător, ceea ce avea menirea de a ne smulge de lângă Dumnezeu devine o unealtă care ne face mai asemănători Lui.

Nu uitați: vrăjmașul urăște căsnicia și tot ce reprezintă ea. Va face tot ce poate pentru a dezbină uniunea mariajului și pentru a o apăsa cu încercări care par cu neputință de îndurat. Atunci când avem o viziune pentru uniunea noastră (și credința că Dumnezeu ne va scoate biruitori din orice greutăți), vom avea și speranța necesară pentru a para atacurile celui rău. Dumnezeu nu dorește ca noi doar să supraviețuim atacurilor îndreptate împotriva căsniciei noastre, ci vrea să ieșim mai puternici din ele. Cheia stă în a ține minte pentru ce anume luptăm (scopul lui Dumnezeu), împotriva cui luptăm (a Satanei) și cine este de partea noastră (Duhul lui Dumnezeu). Credința și speranța sunt întărite în urma provocărilor, câtă vreme nu ne dăm bătăuți înainte ca Domnul să Își poată duce la bun sfârșit lucrarea în noi.

Isus a suferit mai adânc decât orice altă ființă omenească. El, Dumnezeul desăvârșit, a devenit ca noi pentru a suferi durerea și umiliția unei morți nedrepte. El ne-a deschis calea spre împăcarea cu Dumnezeu dar, cu toate acestea, cei mai mulți oameni continuă să Îl respingă.

Cum a putut Isus să îndure o durere atât de mare și respingerea de care a avut parte? Răspunsul este simplu, însă de o profunzime copleșitoare: nu a pierdut niciodată din vedere finalul fericit care Îl aștepta. Privind la exemplul Lui, găsim în el schița după care ne putem scrie propria poveste:

Uitați-vă țintă la *Isus*, care a început și a sfârșit cursa în care ne găsim noi. Cercetați cum anume a făcut-o. Fiindcă El n-a pierdut niciodată din ochi ținta spre care Se îndrepta – finalul nemaipomenit cu Dumnezeu – a putut îndura tot ce I-a ieșit în cale: crucea, rușinea și toate celelalte” (Evrei 12:2, traducerea The Message).

Isus a răbdât pentru că știa încotro Se îndrepta. El a privit dincolo de suferință și a văzut promisiunea care Îl aștepta.

Scriptura ne prezintă un model demn de urmat, în Evrei 12:1-2:

...să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea...

Ați observat ideea? „Pentru bucuria care-I era pusă înaintea...” Era Isus încântat la gândul că va trebui să sufere crucea? În niciun caz. A fost atât de frământat încât a petrecut noaptea dinaintea răstignirii implorându-L pe Tatăl să găsească o altă cale. Însă Isus avea ceva ce lipsește multor căsnicii: o viziune extraordinară. El a putut privi dincolo de împrejurări, spre puterea și promisiunea care aveau să urmeze alegerilor Sale. Și la ce anume privea Isus? Găsim răspunsul în Efeseni 5:

Cristos [a iubit] Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt, *ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slăvită*, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană (versetele 25-27).

Noi suntem finalul fericit spre care privea Isus. Noi am fost bucuria care I-a fost pusă înainte. Isus a răbdut crucea ca să poată fi împăcat cu noi, mireasa Lui. Biserica Îl poate primi acum cu brațele deschise, fără a se rușina de fosta ei ticăloșie, căci în El are o identitate nouă. Acesta este felul de perseverență, îngăduință și dragoste necondiționată care ar trebui să existe în căsnicia noastră. Însă pentru aceasta avem nevoie de o viziune, de speranța privitoare la ce poate urma, care să ne sprijine atunci când avem de înfruntat provocări.

Autorul cărții Evrei își continuă astfel îndemnul:

Când vă vedeți slăbind în credință, parcurgeți din nou istoria aceasta, pas cu pas, trecând prin tot șirul ostilităților pe care le-a avut El de înfruntat. *Aceasta* va spori adrenalina din sufletul vostru! (Evrei 12:3, traducerea The Message)

Toți ne simțim uneori slabi în credință. De aceea autorul cărții Evrei spune *când*, nu *dacă* vă vedeți slăbind în credință. O căsnicie grozavă cere însă o mare credință, fiindcă a fi *credincios* înseamnă a fi *plin de credință*. Când mariajul vostru se poticnește, amintiți-vă ce a îndurat Cristos și parcurgeți din nou povestea Lui. Greutățile voastre trecătoare, oricât ar fi ele de dureroase, nu sunt nimic în comparație cu crucea. Când credincioșia voastră față de soț sau soție începe să pălească, amintiți-vă de credincioșia arătată de Cristos față de voi. Nu uitați cât a îndurat El ca să vă împace cu Sine. Exemplul Lui vă va spori adrenalina din suflet!

Ziua a 3-a

Credeți că va urma ce este mai bun

...Eu sunt Domnul... și nu este niciunul ca Mine. Eu am vestit de la început ce are să se întâmple... (Isaia 46:9-10)

Par banale cuvintele: „nu este altul ca Dumnezeu nostru”, însă mult prea adesea uităm puterea și adevărul lor. În calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi suntem invitați să devenim ca El și să îmbrăcăm natura Lui. Prin credință, putem modela și noi viața, căsnicia, copiii noștri, vestind de la început ce are să se întâmple.

Am arătat deja lămurit că „fericirea până la adânci bătrâneți” nu este ceva peste care dăm din întâmplare, ci ceva ce clădim în mod deliberat. Următoarea întrebare vădită este: „Cum pot clădi un final fericit?” Poate că ați citit versetele acestea de nenumărate ori, dar haideți să le mai parcurgem o dată:

Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite [substanța lucrurilor nădăjduite]... Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd (Evrei 11:1, 3).

Scopul nostru este de a clădi un *final fericit* care încă nu există, iar credința este materialul de construcție a ceea ce nu a prins contur încă.

Dumnezeu a crezut în noi înainte ca noi să fi făcut ceva pentru a merita aceasta. El crede în voi fiindcă are credință în El Însuși. Dumnezeu știe că puterea Lui e capabilă să realizeze orice în viața voastră. Singurul lucru care vă va împiedica să vă bucurați de puterea nemăsurată a lui Dumnezeu este necredința, care izvorăște în cele din urmă din mândrie.

Mândria se manifestă sub forma aroganței sau a încrederii excesive în propriile abilități. Există însă și o formă mai subtilă de mândrie, care poartă masca dezgustului față de sine. Oricare ar fi forma pe care o îmbracă, ea reprezintă refuzul de a accepta tot ceea ce a dobândit puterea nemaipomenită a lui Dumnezeu prin lucrarea desăvârșită de Cristos pe cruce. Isus a murit pentru a face din voi fapte extraordinare. „Poate voi sunteți mulțumiți”, scria C.S. Lewis, „să rămâneți ceea ce noi numim «oameni obișnuiți», însă El e hotărât să ducă la îndeplinire un plan cu totul diferit. A da înapoi din fața lui nu este o dovadă de smerenie, ci de lenevie și lașitate. A ne supune lui nu presupune trufie sau megalomanie, ci ascultare.”³ Noi primim cu brațele deschise viața

pe care ne-o oferă Dumnezeu atunci când ne ridicăm perspectiva la nivelul a ceea ce ne pune El la dispoziție.

Credeți voi că sunteți demni de o căsnicie grozavă? Poate că prin mintea voastră se învâlmășesc unele gânduri de felul celor de mai jos:

Târăsc prea multe bagaje după mine.

Nu provin dintr-o familie bună.

Părinții mei n-au reușit s-o scoată la capăt.

Am făcut deja prea multe greșeli.

Trebuie să mă mulțumesc doar cu supraviețuirea în viața de familie.

În cazul în care nu ați observat deja, lui Dumnezeu Îi plac provocările. Însă lipsa de credință va limita efectul puterii Lui în viața voastră. Revelarea măreției Lui ne inspiră să fim încrezători în El și să rămânem în același timp smeriți. Umilința deschide ușa spre ce are Dumnezeu mai bun pentru viața noastră. Pasajul din Isaia 55:8-9 declară astfel:

Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.

Trebuie să acceptăm faptul că Dumnezeu este mai inteligent, mai cunoscător și mai capabil decât noi. „În Dumnezeu, scria Lewis, găsim ceva ce ne este infinit superior în toate privințele.”⁴ Trebuie să credem aceasta dacă vrem să avem acces la materialele esențiale unei căsătorii deosebite.

Oricare am crede noi că este potențialul căsniciei noastre, Dumnezeu are pentru ea un vis nespus mai mare. Pe lângă faptul că S-a gândit mult la el, Dumnezeu a făcut și planuri mari în privința aceasta.

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde (Ieremia 29:11).

Promisiunea citată ne pune în față două alegeri: de a crede că această declarație este adevărată și de a accepta viziunea Lui pentru căsnicia noastră, respectiv de a presupune că El este un mincinos. Când Dumnezeu privește în viitorul uniunii căsniciei voastre, El vede în ea o expresie a Fiului Său. Singurul mod în care această viziune se poate împlini este primind harul (împuternicirea) Lui, prin smerenie și credință. Dacă *fericirea până la adânci bătrâneți* este ceva ce plănuim, ea nu este limitată de puterile noastre, ci e o expresie a dragostei divine, manifestată prin lucrarea Duhului Sfânt realizată în noi.

Poate că vă spuneți: „Sunt aproape sigur că Dumnezeu a renunțat la căsnicia mea. Nu mai este nicio speranță pentru noi. Nu avem vreo viziune pentru viitor. Am pierdut sentimentul dragostei.”

Se poate oare să simțiți astfel pentru că v-ați trudit până acum prin propriile puteri? Înlocuiți eforturile și visurile voastre pentru propria căsnicie cu ale lui Dumnezeu. Când Îi încredințați Lui mariajul vostru, El vă va lua visurile, va turna peste ele viață și vă va sădi o viziune cerească în inimă.

Aceasta înseamnă, soților, că El vă va da putere să vă iubiți soția așa cum Își iubește Cristos Biserica, dând la o parte orice urmă de egoism. Soțiilor, Dumnezeu vă va da și vouă puterea să vă respectați soțul. În felul acesta, amândoi veți putea crește, ajungând la statura cerută de căsnicie.

Biblia arată lămurit că, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu (vezi Evrei 11:6). De ce Îi place lui Dumnezeu atât de mult credința? Fiindcă prin credința în El primim puterea de a deveni asemeni Lui și nu există viață mai bună decât cea care poartă amprenta divină. El găsește plăcere în plăcerea voastră. Nu vorbim aici despre o fericire trecătoare, ci despre o bucurie, satisfacție și împlinire trainică. Dumnezeu dorește ca mariajul vostru să se bucure de ce are El mai bun, iar pentru aceasta uniunea voastră trebuie să își găsească esența în El.

Proiectul de construcție

Credința și nădejdea sunt confundate deseori, însă cele două sunt diferite. Credința reprezintă materialul de construcție necesar pentru

zidirea unei căsnicii grozave, iar nădejdea este proiectul de execuție. Altfel spus, nădejdea seamănă cu un șablon în care se toarnă materialul credinței. Fără nădejde, credința e aidoma unei substanțe fără formă, fiind la fel de utilă cum sunt materialele de construcție în absența unui proiect.

Vă amintiți, probabil, că Dumnezeu l-a ales pe Avraam ca beneficiar al unui legământ încheiat cu un scop specific: acela ca patriarhul să își învețe urmașii calea Domnului. Avraam nu avea copii pe vremea când Dumnezeu l-a chemat făcându-i promisiunea, însă Domnul i-a făgăduit că avea să ajungă părintele unei mari națiuni.

Avraam a fost un om cu o credință extraordinară, despre care Scriptura spune că „nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu” (Romani 4:20). Cu toate acestea, în Geneza 15 vedem că s-a luptat și el cu descurajarea, înainte să pășească pe tărâmul credinței.

...Cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare.”

Avram a răspuns: „Doamne, Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc.”

Și Avram a zis: „Iată că nu mi-ai dat sămânță și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.”

Atunci Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.”

Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.”

Avram a crezut pe Domnul și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire (Geneza 15:1-6).

Ne-am fi putut aștepta ca Dumnezeu să îi dea lui Avram o nouă măsură de credință. În schimb, El a dat credinței lui Avram o viziune de care să se agațe. I-a întărit credința oferind o structură speranței lui. Dumnezeu l-a chemat pe Avraam afară, să numere stelele. Cerul nopții i-a pus în fața ochilor proiectul de construcție necesar credinței, prin stelele fără de număr de pe boltă care se prefăceau pe ecranul minții patriarhului în chipuri de copii. În loc să îi spună pur și simplu lui Avram că urmașii lui vor fi la fel de mulți ca stelele cerului, Dumnezeu a dat destinului acestuia o ilustrație statornică, fizică și plină de viață. Cu ajutorul acestei imagini celeste, viziunea lui Dumnezeu s-a imprimat în imaginația lui Avraam.

Tot astfel, Dumnezeu vrea să folosească imaginația voastră pentru a vă împărtăși viziunea Sa pentru căsnicia voastră, căci acolo unde există viziune, există și nădejde. De aceea ne încuraja Pavel să dăm la o parte orice izvodire a minții care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu (vezi 2 Corinteni 10:4-5). Voi trebuie să vă protejați mintea, fiindcă ea va determina natura și valoarea acțiunilor voastre. Gândiți-vă la imaginația voastră ca la tabla pe care scrie nădejdea.

Dumnezeu a promis că ne va umple de speranță, dar cum putem avea acces la aceasta? Duhul Lui umple în rugăciune duhul nostru cu o speranță transcendentă:

[Mă rog ca] Dumnezeul nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde (Romani 15:13).

Dumnezeu este sursa speranței noastre. Dacă Îl rugăm, El ne va umple cu bucurie și pace, ceea ce ne dorim cu toții în căsniciile noastre. Când venim la El cu smerenie, viața noastră va abunda în speranță încrezătoare, grație puterii Duhului Sfânt. Ce promisiune măreață!

În Proverbe 29:18 ni se spune că, în lipsa unei viziuni, vom pieri. Într-adevăr, căsniciile care nu au o viziune evlavioasă sunt lipsite de viață. Vă provocăm, prin urmare, să aveți visuri mari! În timp ce vă pregătiți să vă notați visurile și scopurile, rugați-vă ca Dumnezeu să sensibilizeze inima voastră față de planul Său.

Ziua a 4-a

Restaurantul chinezesc

La începutul căsniciei noastre aveam un loc special unde ne duceam să stăm de vorbă despre viitor. Era un mic restaurant chinezesc aflat în apropierea apartamentului nostru. Absolviserăm de curând colegiul și bugetul nostru era atât de limitat încât comandam un singur meniu și un desert cu clătite și sos de prune, pe care le împărțeam. Era o ambianță liniștită și modestă, cu aer străin, care încuraja un cuplu tânăr să îndrăznească să viseze la tărâmurii și speranțe îndepărtate, în timp ce sorbea o ceașcă de ceai.

În vremea aceea nu știam prea multe, însă eram siguri de următorul lucru: vroiam să Îl slujim pe Dumnezeu împreună, cu toată inima, mintea și puterea noastră. Ne doream cu ardoare să avem parte de o viață și de o familie bună. Am putea spune că nu știam încotro aveam să călătorim în viață sau unde urma să ajungem, însă știam cum anume vroiam să parcurgem drumul. Doream să trăim așa încât Dumnezeu să poată institui prin noi o moștenire nouă.

Eu (John) provin dintr-un mediu familial deosebit. Părinții mei sunt căsătoriți de peste șaiszeci și cinci de ani. Tata și-a iubit cu credincioșie familia și i-a purtat de grijă, în vreme ce mama este întruparea gospodinei clasice care dă viață căminului. Părinții mei au constituit un exemplu pentru mine în multe dintre aspectele care țin de căsnicie și viață, motiv pentru care le voi fi mereu recunoscător.

Eu (Lisa) vin dintr-o familie cu o dinamică total diferită. Părinții lui John par niște oameni desăvârșiți în comparație cu familia mea, răvășită de alcool, adulter, abuz, trădare, lăcomie și divorț. Când eu și John ne-am început viața împreună, a devenit vădit faptul că eu nu aveam o înțelegere bazată pe experiență cu privire la imaginea unei familii sănătoase, dar tânjeam cu disperare să fac parte dintr-o asemenea familie.

În timp ce stăteam de vorbă în acel restaurant chinezesc, am concluzionat amândoi că ne doream o altfel de căsnicie. Deși nutream

un respect profund pentru modul în care și-au trăit părinții lui John viața de familie, modelul lor nu ni se potrivea și nouă. Eram amândoi conștienți de faptul că mariajul însemna mai mult decât văzuserăm noi și că însăși instituția lui implica o chemare divină. Căsnicia nu însemna doar că noi doi vom fi împreună pentru tot restul zilelor noastre, ci că aveam să punem bazele unei moșteniri eterne prin uniunea dintre noi. Desigur, aceasta urma să îi includă pe copiii noștri și pe copiii lor, dar și să influențeze viața multor altora.

Am început să zugrăvim o viziune pentru căsnicia noastră. Ne-am pus unul altuia întrebări, am stabilit parametri și am visat cât de departe am putut. Am căzut de acord că scopul nostru de căpătâi era să Îl slujim împreună pe Dumnezeu și să Îl cinstim prin alegerile noastre. Orice altceva urma să fie trecut prin acest filtru.

De-a lungul celor treizeci și doi de ani de căsnicie am avut parte de momente în care singurul motiv pentru care am rămas împreună a fost angajamentul nostru de a-L onora pe Dumnezeu. A existat o perioadă în care eu (Lisa) nu *am simțit* niciun strop de dragoste pentru John și în care John mi-a spus că nu simțea că mă iubește. A început să călătorească intens, în timp ce eu rămâneam acasă cu copiii, care erau mici în vremea aceea.

Sinceră să fiu, nu vedeam nicio speranță de a ne bucura în viitor de iubire. Suflul îmi era plin de cicatrici în urma unei perioade în care avusesem parte de multe răni. Mă simțeam de-a dreptul abandonată emoțional și fizic. Dacă aș fi considerat vreodată divorțul drept o opțiune, aș fi apelat cu bucurie la această variantă. Nu aveam nicio viziune pentru căsnicia noastră, ci vedeam doar o umbră palidă a ceea ce ar fi putut ea deveni. La un moment dat chiar am zis: „Doamne, voi rămâne în căsnicia asta doar dacă îmi promiți că nu va trebui să trăiesc alături de John și în cer.” Mă simțeam nespuse de singură, iar soților lucrătorilor creștini le este foarte greu să își împărtășească durerea cuiva.

Și eu (John) mă luptam în perioada aceea cu deznădejdea. Mi se părea că, din punctul de vedere al Lisei, nu eram în stare să fac nimic bun și credeam că perspectiva mea asupra relației noastre reflecta realitatea, date fiind lipsa de respect și cuvintele aspre cu care-mi vorbea. Căsnicia

noastră se prăbușea cu repeziciune și niciunul dintre noi nu întrevedea posibilitatea ca dragostea, respectul și grija pentru întărirea relației să fie restaurate.

Durerea emoțională și spirituală a acelei perioade părea de nesuportat. A fost o etapă cumplită dar, din fericire, a reprezentat doar un anotimp, iar anotimpurile se schimbă. Chiar dacă vremea lacrimilor durează cât o noapte nespus de lungă, avem promisiunea lui Dumnezeu că dimineța va aduce veselia (vezi Psalmul 30:5). Privind în urmă, acea perioadă de timp pare ireală, de parcă ar face parte din viața altui cuplu. Prin harul lui Dumnezeu, am rămas credincioși scopului nostru de a-L onora pe Dumnezeu. Grație pocăinței autentice de egoismul nostru, precum și ascultării de înțelepciunea divină, ne-am putut vedea mariajul și dragostea dezvoltându-se și ajungând puternice.

Una dintre forțele care ne-au ajutat să mergem înainte în cursul acelei perioade grele a fost perspectiva noastră asupra vieții, pe care nu o priveam ca pe un interval de șaptezeci sau de optzeci de ani, ci mai degrabă prin prisma veșniciei. Șaptezeci sau optzeci de ani nu sunt decât un abur în comparație cu eternitatea. Scriptura ne învață că ceea ce facem cu crucea hotărăște *locul* unde ne vom petrece veșnicia; însă modul în care trăim în calitate de credincioși determină *felul* în care o vom petrece. Pavel scria astfel:

...ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul. ...Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata pentru binele sau răul pe care-l va fi făcut când trăia în trup (2 Corinteni 5:8, 10).

Este limpede că Pavel nu scria aici despre cei necredincioși, căci aceștia nu se află în prezența Domnului atunci când își părăsesc trupul. Apostolul se adresa celor care intraseră în familia lui Dumnezeu prin harul mântuitor al lui Isus Cristos. Noi vom sta înaintea Lui și vom da socoteală de hotărârile pe care le-am luat și de modul în care ne-am trăit viața de credință. Judecata făcută de Cristos va fi urmată de răsplătiri sau pierderi veșnice, care vor merge de la prefacerea în

scrum a întregii trude de pe pământ până la răsplătirea veșnică și chiar domnia alături de El, pentru eternitate. Cunoașterea acestei doctrine fundamentale ne-a păstrat pe calea cea bună. Niciunul dintre noi nu dorea să dea socoteală în fața tronului lui Isus pentru că profanase opera Sa de artă reprezentată de uniunea căsniciei noastre. (Pentru o abordare mai detaliată a subiectului tronului de judecată, citiți cartea lui John intitulată *Driven by Eternity*.)

După scopul de a-L cinsti pe Dumnezeu, al doilea țel al nostru a fost acela ca, la sfârșitul călătoriei parcurse împreună, să fim mai îndrăgostiți unul de celălalt decât am fost la începutul ei. Scopul acesta ne-a îmboldit să depășim momentele dificile și să ne iubim unul pe altul chiar și atunci când nu ne venea să o facem. C.S. Lewis scria:

Dragostea... este o unitate profundă, păstrată prin voința întărită deliberat cu ajutorul obiceiului; ea este consolidată (în căsnicia creștină) prin harul pe care amândoi partenerii îl cer și îl primesc de la Dumnezeu. Ei pot avea această dragoste unul pentru altul chiar și în acele momente în care nu simt prea multă simpatie reciprocă.⁵

Am avut parte și noi, fără îndoială, de momente în care nu am nutrit prea multă simpatie unul pentru celălalt. Însă Dumnezeu ne-a dat harul de a depăși acele momente dificile și El va face la fel în cazul vostru. Astăzi ne iubim unul pe altul mai mult decât în ziua nunții; acesta este adevărul! Abia așteptăm să sporim și mai mult în dragoste, cu fiecare deceniu care se scurge.

Dumnezeu ia seama

În timp ce ne mângăleam visurile pe șervețelele de hârtie din restaurant, stăteam de vorbă despre modul în care urma să ne creștem copiii pe care nici nu îi aveam încă. Am povestit despre felul în care vroiam să abordăm problema disciplinării, a banilor de buzunar, a sarcinilor casnice și a împărțitului camerei. Am vorbit despre moștenirea noastră

și despre impactul pe care deciziile luate de noi îl vor avea asupra copiilor și nepoților. Pentru noi era important să le transmitem o moștenire deopotrivă spirituală și financiară (vezi Proverbe 13:22).

Ne-am imaginat viitorul nostru cămin. Nu era important să avem o casă mare sau elegantă, ci doream un cămin primitiv și cald, un loc în care oamenii să se simtă în siguranță de îndată ce îi călcau pragul. Vroiam să fie un loc amuzant, în care copiii noștri să dorească să-și aducă prietenii.

Am stat de vorbă și despre ceea ce credeam că Dumnezeu ne chemase să facem și despre modul în care chemările noastre aveau să își pună amprenta asupra dinamicii căsniciei. Am discutat despre rolul femeii și al bărbatului. Am stabilit cum ne vom administra banii și cum ne vom feri de datorii. Am vorbit și am tot vorbit, până când ne-am uitat la notițele pe care le țineam în mână și am constatat că mângăleala de pe șervețele se transformase într-un proiect de construcție pentru viața pe care vroiam să o clădim împreună.

Ne place să credem că, atunci când ne-am trecut planurile pe acele bucăți de hârtie, Dumnezeu scria alături de noi.

Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui (Maleahi 3:16).

În zilele acelea de început am stat de vorbă despre multe lucruri pe care Dumnezeu Și le-a amintit chiar și atunci când noi le uitaserăm, iar El le-a dus la îndeplinire. Dumnezeu consemnează conversațiile care au loc între cei ce se tem de El. Atunci când schițați conturul unei căsnicii care Îl cinstește pe autorul vieții, cerul ia aminte.

Ziua a 5-a

Scrierea viziunii

...Scrie prorocia [viziunea] și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor (Habacuc 2:2).

Nu este niciodată prea târziu să scrieți o viziune pentru căsnicia voastră. Puteți să o scrieți și rescrieți, până când îi dați un contur distinct și articulați o viziune ușor de înțeles. O viziune clară vă va conferi energia de care veți avea nevoie până la linia de sosire.

Vă rugăm să vă faceți timp pentru a sta de vorbă cu partenerul vostru de viață (sau cu viitorul partener) despre viziunea pe care o împărtășiți cu privire la căsnicie. Dacă sunteți necăsătoriți, începeți să vă conturați de pe acum partea voastră de viziune. Găsiți un loc în care puteți sta să visați. Fiți specifici în legătură cu dorințele și cu așteptările voastre. Hotărâți care sunt valorile voastre cu caracter absolut și nu vă temeți să visați lucruri mari! Viziunea aceasta va fi steaua voastră polară în zilele care vă stau înaintea.

Căsnicia seamănă cu o cursă lungă, între al cărei început și final se întind decenii întregi. Mult prea multe cupluri visează doar pe termen scurt, la cumpărarea unei case ori creșterea copiilor; acestea sunt scopuri bune, dar care nu vă vor duce suficient de departe. Puteți avea parte de mult mai mult. Continuați să visați!

Nu uitați că în cursa aceasta alergați alături de partenerul de viață și că nu concurați cu el. Nu vă puteți duce alergarea la bun sfârșit de unii singuri, așa că trebuie să acționați ca echipă. Dacă ați avut parte de un start mai dificil, mângâiați-vă cu gândul că felul în care încheiați cursa contează nespun mai mult decât cel în care ați început-o. Scrierea pe hârtie a planului vostru constituie un mod de a vă defini linia de sosire. Trebuie să vă puneți viziunea în fața ochilor, ca să aveți spre ce alerga.

Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă [viziunea își așteaptă vremea hotărâtă], se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit. ...cel neprihănit va trăi prin credință (Habacuc 2:3-4).

Viziunea voastră, inspirată de Dumnezeu, vă va merge înainte, pentru a croi calea spre împlinirea ei. Dacă vă țineți privirea ațintită asupra viziunii, aceasta nu va da greș. S-ar putea să existe momente în care pare că ceea ce a spus Dumnezeu nu poate fi adevărat. Calea voastră vă poate duce în locuri în care nu ați vrut sau nu v-ați așteptat să mergeți. Aveți încredere în procesul care vă stă înainte. Dumnezeu știe de ce trebuie să vă descotorosiți pentru a duce călătoria la bun sfârșit. Puterea Celui care v-a inspirat viziunea vă va întări atunci când va fi nevoie, însă trebuie să vă țineți privirea îndreptată asupra viziunii.

Planul vostru ar trebui să fie un document viu, organic. Aceasta înseamnă că este important ca el să includă două elemente:

Absoluturi clar definite

Anumite convingeri și angajamente vor oferi cadrul necesar viziunii voastre; ele pot fi exprimate astfel: „căsnicia noastră Îl va onora pe Dumnezeu” sau „vom așeza nevoile celui alt înaintea celor proprii”. Acestea sunt aspectele pe care le considerați a nu fi negociabile. Ele nu se vor schimba niciodată și cu privire la ele nu se pot face compromisuri.

Spațiu alocat creșterii

Un plan bun nu cuprinde răspunsuri la orice întrebare, ci oferă claritate. Numai Dumnezeu cunoaște tot ce vă stă înainte, însă voi puteți descoperi pas cu pas aspectele planului Său, grație călăuzirii Duhului Sfânt. Cu timpul, viziunea voastră ar trebui să își dezvolte anvergura și definiția, adaptându-se avantajelor și provocărilor aduse de fiecare etapă a căsniciei. Aceste sfere

ale schimbării ar putea include volumul de timp pe care îl investiți în creșterea copiilor, pe măsură ce aceștia se măresc sau modul în care vă susțineți reciproc cariera și chemarea.

Iată cinci pași practici pe care vă sugerăm să îi urmați pentru a schița planul căsniciei voastre:

1. Rugați-vă

Cereți-I lui Dumnezeu să impregneze conversațiile, gândurile și aspirațiile voastre cu Duhul Său. Rugați-L să vă arate care e edificiul speranței pe care El dorește să îl umple credința voastră.

2. Strângeți materiale care vă inspiră

Adunați pasaje din Scriptură, articole, relatări, imagini, versuri ale unor cântece și orice altceva vă vorbește.

3. Mergeți într-un loc în care puteți visa

Locul acesta nu trebuie să fie unul pretențios sau scump, ci poate fi foarte simplu, precum restaurantul de la colțul străzii sau o bancă dintr-un parc aflat în vecinătate.

4. Identificați-vă scopurile

Visați lucruri mărețe! Nu lăsați împrejurările prezente sau tiparul văzut în trecut să vă limiteze.

Printre subiectele abordate includeți-le pe următoarele: domeniul financiar, creșterea copiilor, dinamica familiei, dezvoltarea personală, creșterea spirituală, comunicarea, odihna și recreerea, carierele, responsabilitățile casnice, implicarea în biserică și comunitate etc.

5. Stabiliți în ce fel le veți atinge

Odată ce v-ați fixat viziunea, faceți inventarul situației voastre: unde anume vă aflați acum raportat la locul în care vă doriți să fiți? Analizați situația actuală și planificați standardele, pașii sau schimbările care vă vor duce sau vă vor ține pe calea bună.

Planul vostru va acoperi multe etape ale vieții. Răspundeți la următoarele întrebări, gândindu-vă la scopurile stabilite:

Cum va arăta căsnicia noastră când...

suntem căsătoriți, dar nu avem copii încă?

suntem în etapa creșterii copiilor mici?

ne ocupăm de copiii noștri ajunși la vârsta adolescenței?

am rămas singuri în cuib?

ne bucurăm de nepoți?

am ajuns în ultima etapă pe care o petrecem împreună?

Dacă sunteți necăsătoriți, dacă vă aflați în perioada de curtare sau sunteți deja logodiți, cum vă puteți pregăti pentru căsnicia pe care v-o doriți în viitor?

V-ați stabilit scopuri în domeniul financiar, în cel al creșterii copiilor și în altele. Acestea sunt obiective care surprind imaginea de ansamblu, însă ele trebuie să fie sprijinite de standardele, alegerile și obiceiurile voastre de fiecare zi. Gândiți-vă la următoarele întrebări:

Cum și când vă veți ocupa de bugetul vostru lunar?

Ce fel de vacanțe veți avea și cum le veți plănuți?

De ce fel de activități și tipuri de divertisment vă veți bucura împreună?

Cum veți continua să vă dați întâlniri cu partenerul de viață?

Cum veți rezolva neînțelegerile dintre voi?

Cum veți petrece timp cu copiii voștri?

Cum îi veți disciplina?

Vreți să aveți amândoi o carieră? Dacă răspunsul este pozitiv, ea va arăta diferit în felurile etape ale căsniciei voastre?

Cum vă veți susține reciproc carierele sau alte scopuri majore?

Ce fel de oportunități educaționale veți fructifica în ce vă privește? Dar în ce-i privește pe copiii voștri?

De ce oportunități recreative vor beneficia copiii voștri? Cum îi veți ajuta să exploreze domeniile care îi interesează și să își dezvolte talentele?

Cum veți investi în bunăstarea voastră fizică (exerciții, odihnă, alimentație)?

Cum veți investi în bunăstarea voastră spirituală?

Cum vă veți crește copiii în cunoașterea Domnului?

Cum va fi de folos căsnicia și familia voastră celor din jur (bisericii, comunității, cartierului, locului de muncă etc.)?

După cum am menționat deja, aspectele specifice ale planului vostru se prea poate să se schimbe și să evolueze pe măsură ce vă maturizați, devenind mai înțelepți și acumulând experiență, ceea ce este firesc. Însă esențial e să vă stabiliți un cadru pentru planul vostru și să vă consacrați standardelor care vor constitui temelia a ceea ce urmează.

Escaladarea Everestului

Imaginați-vă un cuplu care urcă într-un avion. Cei doi sunt entuziasmați de călătoria care le stă înaintea, însă nu au nici cea mai vagă idee încotro se îndreaptă. Tot ce știu este că avionul îi va duce spre o aventură grozavă.

Presupun că vor merge într-un loc unde e cald, așa că și-au pus în bagaj doar haine de plajă și câteva jerseuri subțiri, pentru eventualitatea unor seri mai răcoroase. După multe ore de zbor, sosesc la destinație și descoperă că au aterizat în Nepal. Ceea ce crezuseră că va fi o excursie la tropice se dovedește, în schimb, o ascensiune geroasă pe Everest. În mod vădit, nu sunt pregătiți pentru o călătorie atât de înșelătoare și riscantă, așa că fac neîntârziat cale-ntoarsă spre casă.

Mulți oameni au privit căsnicia ca pe un drum la plajă, însă ea seamănă mai degrabă cu ascensiunea pe piscul unui munte: plină de satisfacții și captivantă, dar însoțită de un efort asiduu. Și chiar dacă ilustrația poate părea oarecum ridicolă, rata mortalității în cazul căsniciei este de douăzeci și cinci de ori mai ridicată decât în cel al alpinistilor care se aventurează să escaladeze Everestul.⁶

De ce se bucură alpinistii de un succes mult mai mare decât cei căsătoriți? Fiindcă primii au o viziune privitoare la călătoria care le stă în față și știu la ce să se aștepte. Ei nu sunt șocați când trebuie să facă față aerului rarefiat, temperaturilor foarte scăzute și vânturilor necruțătoare. Din păcate, prea multe căsnicii eșuează din pricina așteptărilor nerealiste și a lipsei viziunii. De aceea, merită să vă rezervați acum timpul necesar pentru a vă stabili planul privitor la căsătorie.

Aționați așa cum trebuie

Pe măsură ce povestea voastră se desfășoară, Dumnezeu va extinde cadrul viziunii voastre și îl va înfrumuseța, însă El nu va profana niciodată viața pe care o clădiți împreună cu soțul sau cu soția. Încercările de care aveți parte s-ar putea să vi se pară tentative ale lui Dumnezeu de a vă năruî povestea, îmboldindu-vă să vă întoarceți împotriva Lui plini de mânie și frustrare. Însă nu uitați că nu Dumnezeu Se află în spatele încercărilor prin care treceți, căci El face ca toate să lucreze spre binele vostru (vezi Romani 8:28). Harul și Duhul Lui nu vă vor părăsi niciodată, iar El a promis că nu va îngădui să treceți vreodată printr-o încercare din care nu puteți ieși biruitori.

Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda (1 Corinteni 10:13).

S-ar putea să vi se pară uneori că totul se năruie, dar dacă nu vă pierdeți nădejdea, puteți birui furtunile. Iar apoi, la final, veți auzi din gura Stăpânului cuvintele:

Bine, rob bun și credincios... (Matei 25:23).

Nu este interesant faptul că Stăpânul spune: „bine, rob bun” și nu „perfect, rob bun”? Niciunul dintre noi nu își trăiește viața în mod desăvârșit, însă ne putem trăi *bine* viața și căsnicia. Aceasta înseamnă că putem avea un mariaj sănătos, trăit cu smerenie, învățând din greșelile noastre și mergând înainte prin harul lui Dumnezeu, pentru a primi ce are El mai bun pentru noi. Dacă alegeți să mergeți pe calea aceasta, căsnicia voastră nu se va mulțumi doar cu supraviețuirea, ci va înflori. Dumnezeu vă va ajuta să treceți cu bine prin toate.

Dorim însă ca fiecare dintre voi... să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde, așa încât să nu vă leneviți, ci să călcați pe urmele celor ce, prin credință și răbdare, moștenesc făgăduințele (Evrei 6:11-12).

Dumnezeu vrea ca voi să moșteniți făgăduințele Sale pentru căsnicia voastră. Revendicați nădejdea pe care v-o dă Duhul Lui. Fiți răbdători cu partenerul vostru de viață și aveți credință în ceea ce poate deveni căsnicia voastră. Veți fi uimiți de ceea ce poate face Dumnezeu în și prin doi oameni nedesăvârșiți. El dorește cu ardoare să clădească mariaje care sunt mai impresionate prin modul cum s-au încheiat, nu prin cel în care au început.

O CAPODOPERĂ ÎN DEVENIRE

Căci noi suntem lucrarea [capodopera] Lui și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.

— Efeseni 2:10

Tot ce creează El are un scop, inclusiv căsnicia voastră. Prin implicarea personală a Duhului Său cel Sfânt în viața voastră, El dorește să vă facă mariajul o capodoperă a harului Său. Gândiți-vă la vremea când erați necăsătoriți sau logodiți. Cum vă imaginați atunci căsătoria? Ce imagini sau gânduri ideale ați avut în inimă și în minte?

În ce fel se deosebește căsnicia voastră de cea pe care ați visat-o?

Planul lui Dumnezeu pentru căsătorie este ca aceasta să constituie un legământ, adică un acord încheiat pe viață, „până când moartea ne va despărți”. În cadrul unui legământ, fiecare parte cedează și oferă toate resursele sale celeilalte. Dificultățile întâmpinate de una devin și ale celeilalte, și fiecare jură să apere și să asigure ceea ce are nevoie partenerul de viață.

Autorii și conferențiarii **Bob și Audrey Meisner** au împărtășit următoarele gânduri privitoare la conceptul de legământ:

„Legământul este instituit de Dumnezeu. Biblia vorbește în mod clar despre binecuvântările respectării legământului, care includ bunăvoința lui Dumnezeu, binecuvântarea financiară, siguranța și încrederea, viața lungă, sănătatea și caracterul evlavios! ...Într-un mediu caracterizat de trăsăturile unui adevărat legământ, simțim că ne putem recunoaște eșecurile și provocările cu care

ne confruntăm în repetate rânduri în viață, fiindcă știm că nu vom fi respinși în urma sincerității noastre. Atunci și partenerul nostru de viață va îndrăzni să spună adevărul în dragoste, pentru a ne ajuta să ne depășim eșecurile, în timp ce pășește alături de noi pe drumul spre învingerea dificultăților întâmpinate. Aceasta este fațeta optimă a trăirii legământului în Cristos.”⁷

Ce vă vorbește Dumnezeu cu privire la legământ? Întrebați-vă: „Mă bucur eu de o căsătorie care are trăsăturile legământului? Ce sunt dispus să fac pentru a avea parte de un asemenea mariaj?” Rugați-vă și cereți aportul și tăria Duhului Sfânt.

Dumnezeu are un scop măreț pentru legământul căsniciei voastre, care nu vă cuprinde doar pe voi doi. El dorește ca uniunea voastră, aidoma celei dintre Avraam și Sara, să transmită dragostea și adevărul Lui până departe, în viitor. Întrebați-vă pe voi înșivă și pe Domnul: „Pe cine influențează căsnicia mea și care sunt efectele pe care le lasă în urmă?”

Stați în tăcere înaintea Domnului. Ascultați ce vă vorbește acum și în zilele care urmează. Notați instrucțiunile Lui și cereți-I harul de care aveți nevoie pentru a da dovadă de ascultare.

Opriți-vă și rugați-vă: „Duhule Sfânt, ce pot face pentru a extinde legământul Tău la copiii, la nepoții mei și la cei pe care i-ai așezat în sfera mea de influență?”

CĂLIȚI ÎN CUPTOR

Prieteni, când viața devine cu adevărat dificilă, nu vă grăbiți să trageți concluzia că Dumnezeu nu e la lucru. Bucurați-vă în schimb că aveți parte de ceea ce a trăit și Cristos. Acesta este un proces spiritual de rafinare a voastră, în urma căruia vă așteaptă slava.

— 1 Petru 4:12-13, traducerea The Message

Căsnicia este un proces spiritual de rafinare, iar Dumnezeu este Maestrul care îl desfășoară. El nu e sursa problemelor voastre, ci Cel care le folosește pentru a vă face pe amândoi mai asemănători lui Isus.

Haideți să fim sinceri: nimănui nu îi plac încercările. Dacă le-am putea ocoli, am face-o bucuroși. Însă dificultățile întâmpinate pe drum au valoarea lor.

Stați câteva clipe și meditați la următoarele adevăruri privitoare la beneficiile încercărilor. Le-am ales așa încât să se adreseze direct căsniciei voastre.

Dar El știe ce cale am urmat [cunoaște fiecare amănunt al lucrurilor care mi se întâmplă mie și partenerului de viață]; și, dacă m-ar încerca, aş ieși curat ca aurul.

Iov 23:10

Căci Tu ne-ai încercat [pe mine și pe partenerul meu de viață], Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul. ...am trecut prin foc și prin apă; dar Tu ne-ai scos și ne-ai dat belșug.

Psalmul 66:10, 12

Să priviți ca o mare bucurie [soți și soții] când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.

Iacov 1:2-4

...încercarea credinței voastre [și a partenerului de viață], cu mult mai scumpă decât aurul care pierе și care, totuși, este încercat prin

foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Cristos.

1 Petru 1:7

Descrieți pe scurt un cuptor al suferinței (un conflict) cu care vă confrunțați în prezent voi și partenerul de viață.

Ce vă arată Duhul Sfânt prin pasajele de mai sus cu privire la voi înșivă, la partener și la situația în care vă găsiți?

Simpla cunoaștere a ceea ce este greșit în viața partenerului nu vă va ajuta pe voi să vă schimbați. Schimbarea începe atunci când știți ce trebuie abordat în propria viață. Opriți-vă și rugați-vă: „Duhule Sfânt, ce se petrece în inima și în mintea mea? Ce încerci să schimbi? Ce cred cu privire la mine însumi și nu este adevărat? Ajută-mă să aud glasul Tău și să-Ți ascult poruncile. În Numele lui Isus.”

Adevărul pe care mi-l revelează Duhul Sfânt cu privire la mine este...

Acțiunile pe care mă îndeamnă Duhul Sfânt să le întreprind sunt...

CREDINȚĂ, NĂDEJDE ȘI SMERENIE

Dumnezeul nădejii să vă umple de toată bucuria și pacea pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde.

—Romani 15:13

Credința oferă materialele de construcție necesare unei căsnicii fantastice, iar speranța este planul de execuție cu ajutorul căruia proiectul este înfăptuit. Dumnezeu, sursa speranței, crede în voi și în partenerul vostru de viață. Pe măsură ce vă puneți încrederea în El, Dumnezeu vă va descoperi planul Său pentru căsnicia voastră și vă va împuternici să trăiți mariajul visurilor voastre.

În cartea sa, **Abraham, Or The Obedience of Faith [Avraam sau ascultarea credinței]**, păstorul și autorul F.B. Meyer explică următoarele:

„Credința este sămânța minusculă care ascunde toate miresmele rare și nuanțele splendide ale vieții creștine, așteptând doar să fie hrănită și binecuvântată de Dumnezeu. Când un om *crede*, este doar o chestiune de educație și de timp pentru dezvoltarea a ceea ce există deja în formă embrionară înăuntrul lui... Credința ne unește în mod absolut cu Fiul lui Dumnezeu, astfel că devenim una cu El pentru totdeauna; și toată slava caracterului Său... este transferată asupra noastră.”⁸

Ce este, deci, credința? De unde vine ea și cum o puteți vedea crescând tot mai puternică în viața voastră? Meditați pe îndelete la următoarele pasaje și notați ce vă descoperă Duhul Sfânt.

Romani 1:11-12 • 10:17, 12:3 • Evrei 11:1, 6 • Efeseni 2:8 • Coloseni 2:6-8

Alături de credință, aveți nevoie de speranță, care este proiectul de construcție dat de Dumnezeu pentru uniunea voastră. Opriți-vă și rugați-vă: „Doamne, așază în mine și în partenerul meu de viață diagrama Ta divină

pentru căsnicia noastră. După cum i-ai arătat lui Avraam ilustrația stelelor de pe cer, imprimă în inima noastră o imagine pe care să o putem înțelege și să ne-o amintim întotdeauna. În Numele lui Isus.” Priviți, ascultați și notați ce vă descoperă Domnul.

Există o virtute cheie de care aveți nevoie pentru a primi credință și speranță, iar aceasta este *smerenia*. Ea este cea care spune: „Eu nu pot face nimic fără Tine, Doamne, dar pot totul prin Tine.” Când aveți o inimă smerită, ușa spre ce are Dumnezeu pregătit mai bun pentru căsnicia voastră este larg deschisă!

Păstorul și autorul **Andrew Murray**, care a trăit în secolul al XIX-lea, spunea: „Isus a venit să aducă înapoi pe Pământ smerenia, să ne facă părtași ei și, prin ea, să ne salveze. ...Smerenia Lui este salvarea noastră. Salvarea Lui este smerenia noastră. ...Doar când în noi locuiește Cristos, în smerenia Lui divină, noi devenim cu adevărat smeriți.”⁹

Meditați la versetele următoare. Ce vă descoperă Dumnezeu prin ele?

Matei 11:28-30 • Ioan 13:1-17 • Filipeni 2:1-11 • Iacov 4:6 • 1 Petru 5:5

Vă sfătuiesc... să vă purtați... cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii.

—Efeseni 4:2-3

VISAȚI LUCRURI MARI ÎMPREUNĂ

Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor... și funia împletită în trei nu se rupe ușor.

—Eclesiastul 4:9, 12

Trăirea și experimentarea staturii ample a căsniciei reprezintă planul divin pentru fiecare soț și soție. Atunci când Duhul Sfânt Se află în centrul uniunii voastre, vă puteți aștepta să aveți parte de lucruri mărețe în căsnicie.

Vreți să trăiți o viață la scară mare? Faceți-vă timp să visați lucruri mari. La finalul acestui capitol veți fi pregătiți să schițați o viziune pentru căsnicia voastră. Până atunci puteți face niște primi pași în vederea acestor momente deosebite de conturare a viziunii.

Enumerați câteva locuri în care vouă și partenerului de viață vă face plăcere să petreceți timp, locuri relaxante, unde sunteți liberi să visați.

Discutați răspunsurile voastre, apoi alegeți unul sau mai multe locuri în care puteți programa o serie de ieșiri pentru a visa împreună.

Atunci când procedați astfel, voi și partenerul de viață împărtășiți sincer ce aveți în inimă și puteți vedea cu ochii minții lucrurile uimitoare pe care sunteți în stare să le faceți împreună, prin puterea, înțelepciunea, bunăvoința și purtarea de grijă oferite de Dumnezeu. „Ce puteți face voi, în calitate de cuplu, pentru ca scopurile voastre să fie mai eficiente?” întreabă autorii Bill și Pam Farrel. „Acționați în mod deliberat. ...Pentru a ști dacă înregistrați vreun progres în împlinirea unui vis, trebuie să vă notați o serie de ținte care explică modul în care veți ajunge la acel vis. Un scop trebuie să fie *specific, realist și realizabil cu ajutorul lui Dumnezeu*.”¹⁰

Vom discuta mai multe despre planificarea scopurilor în materialul destinat zilei următoare. Am vrea să vă întrebăm însă acum ce visuri se află în inima voastră? Gândiți-vă la dorințele pe care le aveți privitoare la relațiile dintre voi, la creșterea copiilor, la siguranța financiară, la educație și cariere, la construirea unei case, la pensionare etc.

Cele mai mari visuri ale mele pentru căsnicia noastră sunt...

Odată ce vă împărtășiți și vă notați visurile, rugați-vă partenerul să vi le împărtășească pe ale sale și notați-le și pe acestea.

Cele mai mari visuri ale partenerului meu de viață pentru căsnicia noastră sunt...

Ce aspecte ale acestor visuri se suprapun? Care este terenul lor comun? Discutați împreună aceste aspecte.

Visurile cele mai mari pe care le împărtășim pentru căsnicia noastră sunt...

Nu uitați: Dumnezeu „poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3:20). Supuneți-vă visurile Domnului, în rugăciune, și cereți-I să înceapă să vă arate pașii specifici pe care îi puteți face spre împlinirea lor.

SCRIEȚI-VĂ VIZIUNEA

Scrive prorocia [viziunea] și sapă-o pe table...

—Habacuc 2:2

Acum, când voi și partenerul vostru de viață ați început să visați împreună, pasul următor este să vă notați viziunea. O viziune privitoare la căsnicie presupune să aveți un vis realist legat de mariajul vostru și de ceea ce puteți deveni voi doi cu ajutorul călăuzirii și harului divin.

Autorul, profesorul și consilierul **H. Norman Wright** ne oferă o serie de perspective prețioase în domeniul viziunii:

„Viziunea poate fi descrisă ca o *anticipare* care include conștientizarea profundă a împrejurărilor și posibilităților prezente, precum și a valorii desprinderii unor învățături din trecut. Viziunea mai poate fi descrisă ca *deslușirea invizibilului și transformarea lui în vizibil*, este o imagine păstrată în mintea voastră, a modului în care ar putea sau ar trebui să arate lucrurile în zilele care vă stau înaintea. Viziunea mai reprezintă *un portret al condițiilor care nu există încă*. Ea înseamnă să fiți capabili să vă concentrați mai mult asupra viitorului și să nu vă lăsați împotmoliți în trecut sau în prezent. Viziunea este procesul creării unui viitor mai bun cu ajutorul împuternicirii și călăuzirii lui Dumnezeu.”¹¹

O viziune de succes privitoare la căsnicie presupune anumite absoluturi. Notați câteva standarde care nu pot fi negociate, pe care voi doi sunteți gata să le apărați fără a face vreun compromis.

În rândul acestora pot fi incluse aspecte precum evitarea rivalității, a datoriilor, disponibilitatea continuă de a ierta, hotărârea de a nu îl înjosi niciodată pe celălalt etc.

Recitiți descrierea făcută de Wright viziunii. Ce vă transmite aceasta? Care sunt câteva dintre **scopurile pe termen scurt** pentru căsnicia voastră pe care ați vrea să le atingeți ca soți în următorul an?

Care este viziunea voastră pe **termen mediu** pentru căsnicie? Ce scopuri ați vrea să atingeți în următorii cinci-zece ani? Nu uitați, fiți specifici și realiști, concentrându-vă totodată asupra a ceea ce doriți să vedeți realizat.

Care este viziunea voastră pe **termen lung** pentru căsnicie? Ce scopuri specifice ați vrea să atingeți în următorii douăzeci-treizeci de ani? Gândiți-vă la pensionare, nepoți, lucrarea creștină sau oportunități vocaționale, călătorii etc.

Dar lucrurile acestea pe care le pun la cale nu se vor împlini îndată. Încet dar sigur va veni și vremea când viziunea se va împlini. Dacă pare că durează prea mult, nu deznădăjdui, căci aceste lucruri vor fi duse negreșit la îndeplinire. Doar ai răbdare! Ele nu vor întârzia nici măcar cu o zi!

—Habacuc 2:3, traducerea TLB

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți cartea aceasta ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți a doua sesiune video.

- 1 | Multe cupluri căsătorite se mulțumesc doar cu supraviețuirea. Însă Dumnezeu nu dorește căsnicii care de-abia supraviețuiesc. El vrea căsnicii care înfloresc! Împărtășiți în câteva momente motivele pentru care este important să vă extindeți viziunea pentru căsnicie dincolo de ceea ce vă privește doar pe voi doi.
- 2 | Nu încape îndoială că, în căsnicie, veți avea de înfruntat dificultăți. Voi sunteți doi indivizi angrenați într-un proces menit să vă facă una. Pasajul din Evrei 12:2-3 ne oferă un plan testat deja pentru înfruntarea greutăților. Citiți cu atenție acest pasaj și identificați strategia folosită de Dumnezeu pentru a vă scoate din cuptorul prelucrării în starea de aur curat.

Uitați-vă țintă la Isus, care a început și a sfârșit cursa în care ne găsim noi. Cercetați cum anume a făcut-o. Fiindcă El n-a pierdut niciodată din ochi ținta spre care Se îndrepta - finalul nemaipomenit cu Dumnezeu - a putut îndura tot ce I-a ieșit în cale: crucea, rușinea și toate celelalte. Iar acum Se află la loc de cinste, la dreapta lui Dumnezeu. Când vă vedeți slăbind în credință, parcurgeți din nou istoria aceasta, pas cu pas, trecând prin tot șirul ostilităților pe care le-a avut El de înfruntat. Aceasta va spori adrenalina din sufletul vostru!

—Evrei 12:2-3, traducerea The Message

- 3 | Mândria ne împiedică să ne bucurăm de ce are Dumnezeu pregătit mai bun pentru viața noastră. În ce fel ați îngăduit mândriei să vă limiteze viziunea pentru căsnicia voastră? Ce schimbări ar trebui să faceți pentru a vă bucura de mariajul pregătit de Dumnezeu pentru voi?

- 4 | Căsniciile fericite, sănătoase, a căror frumusețe sporește, sunt cele care au o viziune. Iar în spatele unei viziuni bune se află un plan specific și realist. Fiecare cuplu își întocmește propriul plan personalizat și ambii soți se dedică împlinirii lui. Enumerați câteva domenii ale căsniciei în care este nevoie de o viziune detaliată. De ce este atât de util și de important să consemnați un plan specific? De ce este important ca viziunea să fie adaptată și ajustată odată cu trecerea timpului?

Pentru lideri: cereți grupului să citească pasajele din Habacuc 2:2-3 și Proverbe 29:18.

- 5 | În Matei 25:23, slujitorul „bun și credincios” este lăudat pentru că a administrat „bine” ceea ce i-a încredințat stăpânul. A avea o căsnicie perfectă nu e totuna cu a avea o căsnicie bună. În ce fel ne poate împiedica așteptarea de a atinge perfecțiunea să ne bucurăm de o căsnicie bună? Ce înseamnă o căsnicie bună pentru standardele noastre? Dar pentru atitudinile noastre? Pentru modul în care ne raportăm la greșelile făcute?

REZUMATUL CAPITOLULUI:

- Povestea căsniciei voastre nu se rezumă la voi înșivă, ci implică fiecare viață pe care voi și partenerul vostru o influențați de-a lungul vieții și determină moștenirea pe care o lăsați generațiilor care vor veni după voi.
- Căsnicia creează un mediu ideal pentru bărbații și femeile care vor să fie modelați și șlefuiți așa încât să semene cu chipul lui Cristos. Aceasta Îi aduce slavă lui Dumnezeu, făcându-L cunoscut.
- Credința constituie materialul de construcție necesar unei căsnicii minunate, care nu a devenit încă realitate. Speranța reprezintă proiectul de construcție (sau viziunea insuflată de Dumnezeu) pe care îl realizează credința.
- Smerenia deschide ușa spre ce are Dumnezeu pregătit mai bun pentru viața noastră. Prin smerenie primim harul (împuternicirea) lui Dumnezeu de a experimenta dimensiunile căsniciei concepute de El.
- Indiferent care este starea prezentă a căsniciei voastre, ea poate progresa, ajungând să aibă parte de fericirea trăită până la adânci bătrâneți.
- Scrieți o viziune pentru căsnicia voastră: un plan în care palpită viața, dezvoltându-se în timp, și care include speranțele, visurile și standardele voastre care nu pot fi supuse negocierii.



TREI

FACEȚI CURĂȚENIE PE PUNTE

Curățenia pe punte: pregătirea pentru un eveniment sau scop anume, ocupându-ne dinainte de tot ce ar putea împiedica progresul.¹

Ziua 1

Această expresie marinărească a fost la început o comandă dată la bordul navelor care se pregăteau de luptă. Când auzeau acest ordin, marinarii știau că trebuia să dea la o parte orice unelte, parâme sau alte lucruri care îi puteau împiedica să se miște nestingheriți pe vas.² Expresia se aplică astăzi oricăror pregătiri care ne îngăduie să acționăm fără a fi stânjeniți de ceva.

În ultimul capitol am vorbit despre căsnicia voastră în termenii unui proiect de construcție plin de viață. Scopul capitolului de față este de a aborda orice aspect care v-ar putea împiedica să mergeți înainte și să vă bucurați de căsnicie la adevărata ei dimensiune. Pasul curățării punții, făcut cu bună știință, nu va lăsa parâmele să se încâlcească. Dacă puntea este înțesată cu gunoarie și păstrată în neorânduială, în vremuri dificile sau când marea este tulburată e ușor să vă împiedicați de ceva ce ați ocoli cu ușurință atunci când navigați nestingheriți.

Ne place ideea de a vă pregăti să navigați spre viitor ducând cu voi tot ce vă va ajuta să vă continuați călătoria și aruncând în același timp peste bord ceea ce v-ar trage în jos sau v-ar ține legați de trecut. Prea mulți nu doar că s-au împiedicat în neorânduiala „de pe punte” și au avut de suferit, dar chiar au căzut peste bord și s-au înecat în mare.

Proiectul divin pentru căsnicie este unul fără cusur. Cu toate acestea, mariajul pare să evidențieze defectele partenerului de viață așa cum nu o face nicio altă instituție. În loc să așteptați până când ajungeți să navigați pe o corabie aflată în derivă, cu pânzele zdrențuite, cu încărcătura pierdută, cu cala fisurată și cu parâmele pe cale să se rupă, am vrea să vă ajutăm să înaintați în direcția cea bună.

Dacă vă agățați de tabloul zugrăvit în mintea voastră cu privire la viața pe mare, fără a aborda în profunzime subiectele esențiale care țin de relații, e ca și cum ați porni la drum cu un vas peticit. Acesta va pluti câțeva vreme, însă când va avea de înfruntat presiunea puternică a valurilor, nu va rezista.

Noi nu am vrea să vă împiedicați sau să vă scufundați. Ne dorim ca mariajul vostru să fie aidoma unei corăbii care poate înfrunta orice furtună îi iese în cale. În timp ce v-ați oprit asupra proiectului căsniciei voastre, în capitolul anterior, poate că ați recunoscut deja câteva aspecte care trebuie abordate înainte să puteți trece la pasul următor al planurilor voastre. Haideți, deci, să analizăm fiecare defect care ne poate compromite căsnicia și care își are rădăcina în egoism, mândrie și jigniri. Să ne desprindem de orice blestem ce ne ține legați și de orice teamă care ne înfășoară, lăsând nădejdea să ne fie ancoră.

Începuturile noastre

Știm că această curățenie făcută pe punte este importantă pentru că noi nu am început astfel călătoria vieții de familie. Nu am acordat prea mare atenție consilierii premaritale. Atunci când consilierul a încercat să ne sfătuiască în legătură cu depășirea conflictelor și a străbaterii apelor tulburi, ne-am zis: „Noi să ne certăm? Niciodată! Dumnezeu ne-a pus

laolaltă. Sfatul acesta este pentru oamenii care nu se iubesc așa cum o facem noi. Nouă nu ni se aplică. În viața noastră este la lucru mâna lui Dumnezeu.”

După numai câteva săptămâni de căsnicie au început problemele. Nu a durat mult până să ne dăm seama cât de tare ne înșelaserăm. Intraserăm în căsnicie având în minte imaginea unui partener de viață perfect, însă fiecare dintre noi a ajuns curând tot mai conștient de cusururile celuilalt. Am început să depunem eforturi susținute de a ne schimba unul pe altul. Ca urmare, căsnicia noastră de vis s-a transformat într-un câmp de luptă între doi oameni cu voință foarte puternică. Au început să iasă scânteii în timp ce fierul încerca să ascută fierul.³

Încă nu înțeleseserăm că relația noastră era plăpândă și fragilă. Da, ne eram profund dedicați unul celuilalt, dar fiecare avea o părere prea bună despre propriul caracter, mai ales în domeniul răbdării și al altruismului. Aveam mai multe probleme de rezolvat decât eram dispuși să recunoaștem și chiar părțile noastre bune aveau nevoie să fie întărite pentru a face față provocărilor care urmau.

În loc să-I îngăduim lui Dumnezeu să ne curețe puntea, fiecare dintre noi l-ar fi „curățat” pe celălalt. Cuplul care crezuse că relația lui se înfiripase în cer s-a prăbușit din paradis. Continuam să pozăm frumos în biserică, însă viața noastră conjugală semăna mai degrabă cu o scenă dintr-un meci de lupte.

În cursul primului nostru an de căsnicie am avut parte de un episod de „părtașie intensă”. John nu vroia ca eu (Lisa) să ies din cameră, așa că mi-a spus să mă așez pe pat. Eu vroiam să plec din încăpere înainte să spun și alte cuvinte pe care aveam să le regret a doua zi. John mi-a zis să stau jos, însă eu mă întorsesem deja să ies când el a încercat să mă oprească și să mă așeze pe pat, ca să lămurească lucrurile. Combinația dintre mișcarea mea și împinsătura lui John m-a făcut să aterizez pe podea.

Am sărit în picioare, cu veioza în mână. John m-a privit cu ochi mari, nevenindu-i să creadă ce vedea, având întipărită pe chip o privire care trăda groaza. „Ce ai de gând să faci cu ea?” m-a întrebat.

„Nu știu”, am bombănit eu. Ridicolul scenei ne-a dat amândurora ocazia să ne potolim și să discutăm situația, însă rădăcina problemei a rămas nerezolvată.

La câteva zile după episodul amintit, am luat masa cu una dintre prietenele mele. Ea era căsătorită de mai mult timp decât mine, așa că m-am simțit oarecum în siguranță să îi împărtășesc dificultățile mele maritale. Însă, în loc să îi povestesc detaliile incidentului cu veioza, am ales o abordare mai subtilă. Am întrebat-o, ca din întâmplare: „Ți s-a întâmplat vreodată să ai o disensiune cu soțul tău și apoi să te trezești dintr-o dată cu o veioză în mână?”

M-a privit de parcă întrebarea mea era cu totul absurdă și mi-a zis: „Nu!”

Auzindu-i răspunsul, m-am grăbit să spun: „Nici mie!”

Evident că mințeam. Prietena mea a putut deduce, probabil, că întrebarea mea pusă aparent din întâmplare nu era altceva decât un strigăt după ajutor. Însă dorința de a păstra aparențele legate de relația conjugală ne-a împiedicat să ducem conversația mai departe.

John și eu simțeam că mergeam pe un drum înfundat. În căsnicia noastră ne confruntam cu probleme majore, dar nu știam la cine să apelăm pentru ajutor. În biserică, ne ascundeam luptele și durerea. Știam că tensiunile din relația noastră se intensificau, însă nu știam cum să le abordăm. Deznădejdea și rușinea provocate de situația în care ne găseam au făcut ca mariajul nostru să meargă din rău în mai rău. Ca urmare, tensiunea din casa noastră a devenit de nesuportat.

Atunci s-a întâmplat dezastrul. Conflictul nostru a ajuns la apogeu când eu (John) am lovit-o pe Lisa. Înaintea aceluia incident o mai îmbrâncisem și împinsesem, însă aceasta a fost prima oară când am lovit-o. Am realizat îndată după aceea ce făcusem; am rămas îngrozit de purtarea mea și copleșit de păreri de rău. Lisa m-a lovit la rândul ei și apoi s-a încuiat în baie. În seara aceea ne-am dus amândoi la culcare nutrind simțământul că mariajul nostru pierduse ceva.

A doua zi dimineața ne-am pregătit să plecăm la serviciu. Lisa nu scotea o vorbă și era tot mai distantă. Relația noastră părea să fi fost golită de caracterul ei sacru și de orice încredere. Amândoi lucram cu normă întreagă și, pe măsură ce zilele de muncă se scurgeau, distanța

dintre noi sporea. Lisa lucra pe vremea aceea în domeniul vânzărilor și a început intenționat să muncească peste program, verificând magazinele aflate în zona pe care o supraveghea ea, pentru a evita să petreacă timp cu mine. Când ajungea în cele din urmă acasă, refuza să stăm de vorbă sau să servim masa împreună și se ducea direct în pat să citească. Abia așteptam sfârșitul săptămânii ca să putem lămuri în sfârșit cele întâmplare.

Jurământul meu

Încă din tinerețe eu (Lisa) jurasem că, dacă viitorul meu soț mă va lovi vreodată, îl voi părăsi. Fusesem crescută într-o familie instabilă și îmi era groază să nu ajung din nou într-o situație abuzivă. Când John m-a lovit, mi-am amintit de jurământul meu și m-am trezit față în față cu o decizie care îmi putea schimba cu totul viața. Puteam rămâne în acea relație de căsătorie? Puteam iubi și mă puteam dedica unui bărbat care mă lovise?

Colegii de serviciu și-au dat seama că mă tulbura ceva. Una dintre sefele mele a ghicit ce se întâmplase și m-a încurajat să îl părăsesc pe John îndată, fără să stau pe gânduri. Așteptam să se sfârșească săptămâna aceea, ca să îl pot încuia pe John afară din casă. Pe lângă faptul că am stat de vorbă cu colegile de muncă, în perioada aceea citeam cartea lui James Dobson, *Dragostea trebuie să fie puternică*, iar aceasta m-a determinat să privesc situația prin care treceam ca pe una de criză.

Când s-a întors acasă în seara aceea, John n-a putut intra pe ușă. O blocasem cu o încuietoare care se putea deschide doar dinăuntru, așa că el nu avea cum să intre. Era în epoca dinaintea telefoanelor celulare, așa că a rămas în fața ușii, strigându-mă: „Lisa, am ajuns acasă! Deschide-mi, te rog!” Într-un final am deschis un geam doar ca să-i spun că știam că ajunsese acasă, dar că trebuia să-și caute alt loc în care să-și petreacă noaptea. Lui John nu îi venea să creadă. După o vreme, și-a dat seama că nu aveam de gând să-l las să intre, așa că a decis să stea peste noapte la un prieten, pretinzând că vroia să se consacre postului și rugăciunii.

Acum, că aveam toată casa la dispoziție, am hotărât să port o discuție serioasă cu Dumnezeu. Cred că mi-am început rugăciunea cam așa: „Ei bine, Doamne, Îți pot sugera vreo câteva idei. Cât timp John e plecat, trebuie să aibă o revelație în urma căreia să-și dea seama cât de groaznic s-a purtat cu mine. L-ai putea face să aibă un coșmar sau l-ai putea speria cu un trăsnet. Te rog doar să nu-l omori, fiindcă nu-mi rămâne de pe urma lui o asigurare de viață demnă de luat în seamă.”

Însă oricât de mult m-am rugat eu în legătură cu John, Dumnezeu nu îmi vorbea decât despre mine. Nu părea interesat să discute cu mine despre problemele lui John. El vroia să vorbim despre starea inimii mele. Dumnezeu mi-a spus: „Lisa, voi aveți nevoie de o intervenție supranaturală în căsnicia voastră. Iar dacă dorești să aveți parte de o asemenea intervenție, va trebui să acționezi într-un mod supranatural. Aceasta înseamnă să ierți când nu crezi că celălalt merită iertarea ta. Lisa, mi-a mai spus Domnul, tu ții socoteala tuturor greșelilor lui John.”

Ranchiuna

Când eu și John ne certam, nu aduceam în discuție doar problema cu care ne confruntam atunci. Foloseam în schimb drept muniție experiențele avute în lunile noastre de căsnicie, pentru a ne înjosi și discredita unul pe celălalt. Temelia fiecărei neînțelegeri consta într-o arhivă mereu crescândă de jigniri, condamnări și amărăciune. Chiar și certurile mărunte căpătau proporțiile unor lupte epopeice.

Eu, vinovata cea mai mare în aceste conflicte nesfârșite, nu eram dispusă să îl iert pe John pentru greșelile lui trecute. Din pricina rănilor cu care intrasem în relația noastră, mi-era teamă că o anulare a „datoriilor” lui mi-ar fi pus în primejdie siguranța emoțională și fizică. Însă Dumnezeu mi-a spus că, deși John era departe de perfecțiune, merita iertarea mea.

Am tot încercat să îndrept atenția lui Dumnezeu înapoi spre John, însă El nu era dornic să coopereze. Am stăruit: „De ce eu sunt întotdeauna cea care trebuie să se schimbe? Sper că îi spui și lui John să facă la fel, fiindcă nu se va schimba decât dacă îi zici Tu.”

Însă, prin toate acestea, Dumnezeu dădea în vileag depravarea propriei mele inimi. Mândria și egoismul și-au scos la iveală capetele hidoase. M-am trezit întrebându-mă cum vor reacționa oamenii dacă nu ne vor vedea pe mine și pe John șezând unul lângă altul duminică în biserică și ținându-ne de mână. Am hotărât să-l las să treacă pe acasă cât să se îmbrace și să vină cu mașina împreună cu mine la biserică, astfel încât să putem păstra aparențele. Nu eram preocupată de John sau de relația noastră, ci de ceea ce gândeau alții despre noi. Mândria mă împiedica să trăiesc efectul transformator al harului divin chiar atunci când aveam mai multă nevoie de el.

Într-un final, m-am lăsat frântă și l-am îngăduit lui Dumnezeu să lucreze cum dorea El în inima mea. În urma greșelii odioase a lui John, am ales să recunosc partea mea de vină în cele petrecute. De îndată ce m-am smerit, harul lui Dumnezeu a intrat în scenă. Umilința deschide întotdeauna stăvilarele harului:

Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har (1 Petru 5:5).

Mi-a devenit limpede că eu nu îl puteam schimba pe John. Doar Dumnezeu o putea face. Însă eu Îi puteam îngădui Domnului să mă schimbe pe mine.

După acel sfârșit de săptămână petrecut separat, John s-a întors acasă schimbat. După ce Dumnezeu a lucrat în inima lui, în cursul primilor ani ai căsniciei noastre, nu m-a mai lovit niciodată; au trecut de atunci aproape trei decenii. În timp ce amândoi ne-am smerit înaintea Domnului și a partenerului de viață, uniunea noastră s-a transformat, ajungând să nădăjduiască într-o restaurare și reconciliere deplină.

Morala poveștii

Aș vrea să vă pot spune că rănilor din acea etapă a vieții noastre s-au vindecat peste noapte, însă nu a fost așa. Următorii doi ani de căsnicie au continuat să poarte amprenta unor mari tulburări emoționale și a luptelor, în timp ce încercam să învățăm cum să trăim laolaltă într-un

mod care Îl onora pe Dumnezeu. Am primit sfaturi de toate felurile, de la cel ca amândoi să aspirăm la poziția de șefi, până la cel ca Lisa să fie redusă cu totul la tăcere și să joace un rol invizibil.

Din pricina imaturității noastre, ne năpusteam deseori cu vorba unul asupra celuilalt, când Dumnezeu Își desfășura lucrarea în viața noastră, ca indivizi. După primii patru ani de căsnicie ne simțeam de-a dreptul zdrobiți. Am putea spune că trăiam consecințele greșelilor noastre. Aveam în jur și dovezi fizice ale eșecurilor de care avuseserăm parte, printre care un frigider stricat și un geam înlocuit. Însă Dumnezeu nu Și-a pierdut speranța cu privire la noi. El ne răscumpăra greșelile, prefăcându-le în oportunități de a ne face curățenie pe punte. Ceea ce Diavolul a vrut să întrebuițeze pentru nimicirea căsniciei noastre Dumnezeu a folosit drept temelie pentru ceea ce urma.

Deși am mărturisit întotdeauna că am avut de dus lupte în viața de familie, nu am intrat niciodată în prea multe detalii în învățăturile date altora. Nu împărtășim acum mai multe informații pentru a ne scuza purtarea, ci pentru a vă încuraja să credeți că schimbarea este posibilă. În același timp, știm că nu orice abuz este urmat de un final fericit și nu încurajăm orice femeie sau bărbat să rămână într-un context în care ei sau copiii lor nu sunt în siguranță. Dacă vă găsiți într-o asemenea situație, căutați un loc în care să fiți la adăpost. Nu vă simțiți rușinați, ci căutați mai întâi siguranța și ajutorul de care aveți nevoie. Vom vorbi mai mult despre aceasta îndată.

În timpul acestor ani ai provocărilor, căsnicia noastră părea lipsită de orice speranță; cu toate acestea, treizeci de ani mai târziu, ne bucurăm mai mult ca niciodată de viața împreună. Mariajul nostru este uimitor, ceea ce constituie o mărturie a puterii miraculoase a lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă că nu am mai avut de străbătut între timp și alte văi, dar una știm: în timp ce noi am ales să iubim, Dumnezeu a fost credincios să ne scoată de fiecare dată la liman.

Nu știm cum arată acum relația voastră, însă vă putem încredința că există speranță! Îndreptați-vă inima spre Dumnezeu și lăsați-L pe El să Se ocupe de ea. Voi nu vă puteți schimba partenerul de viață, însă Domnul o poate face. Predați-I Lui această responsabilitate. El va iniția o schimbare frumoasă dacă Îl lăsați să lucreze.

Câteva precizări despre abuz

Am vrea să lămurim subiectul acesta. Bărbaților, în nicio împrejurare nu este acceptabil să recurgeți la forța fizică în relația cu soția voastră. Biblia spune să o cinstiți ca pe un vas mai slab (vezi 1 Petru 3:7). Atacurile emoționale și chiar fizice ale soției nu justifică un răspuns de aceeași natură. Plecați de la locul conflictului dacă este nevoie. Nu răspundeți cu ajutorul forței fizice, nici măcar ca răzbunare în fața atacurilor ei; altminteri, nu vă veți mai bucura de încrederea soției. Ea nu se va mai simți în siguranță în brațele voastre. Dacă ați avut o purtare abuzivă față de soția voastră, pocăiți-vă îndată înaintea Domnului și rugați-o să vă ierte.

Soțiilor, dorința naturală a soțului vostru este de a vă proteja. Dumnezeu a înzestrat mulți bărbați cu o forță fizică superioară femeii tocmai în vederea acestui scop. S-ar putea să considerați atacurile voastre fizice asupra soțului ca pe niște izbucniri de mânie lipsite de însemnătate și inofensive, câtă vreme nu produc o vătămare fizică. Însă, pentru el, atacurile acestea pot avea efecte devastatoare. Indiferent dacă sunt îndreptățiți sau nu să reacționeze fizic, bărbații sunt concepuți în așa fel încât să răspundă fizic atunci când sunt atacați. Noi nu vrem să provocăm sau să scoatem la lumină ce e mai rău în celălalt, ci ce este mai bun. Dacă ați avut un comportament abuziv față de soțul vostru, pocăiți-vă și puneți-i capăt fără întârziere.

Poate că ați crescut într-o familie obișnuită cu violența. Poate că în familia voastră a fost tolerat abuzul verbal, emoțional sau fizic. Am vrea să știți că aceasta nu este niciodată o cale sănătoasă de rezolvare a conflictului. Consilierea creștină vă poate oferi instrumentele de care aveți nevoie pentru a face față într-un mod sănătos provocărilor vieții și familiei. Multe biserici oferă studii în grupuri mici pe aceste subiecte. Nu vă fie niciodată rușine să apelați la ajutor spiritual și de specialitate.

Cele de mai sus sunt valabile deopotrivă pentru soți și soții: dacă partenerul vostru de viață nu se simte în siguranță în preajma voastră, retrageți-vă de lângă el și depuneți eforturi pentru a-i recăștiga încrederea. Nu încercați să impuneți abordarea subiectului în vreun cadru care, din punctul celuilalt de vedere, prezintă riscuri. Altminteri,

situația nu va face decât să degenereze, fiind foarte probabil ca voi să acționați într-un mod pe care îl veți regreta mai târziu.

Ziua a 2-a

Jignirile

Iertarea înseamnă eliberarea unui întemnițat, doar pentru a descoperi mai apoi că prizonierul erai chiar tu.

—Lewis B. Smedes

De pe puntea corabiei căsniciei voastre trebuie îndepărtate în primul rând jignirile. Fiindcă jignirea este atât de vătămătoare, vom alocă o mare parte a capitolului de față discutării acestui subiect.

Refuzul de a ierta ne răpește libertatea și pune piedici în calea pasiunii noastre. Căutarea răzbunării necesită o plăcere pervertită, un drum nesfârșit, însoțit doar de nefericire. Actul iertării este unul eliberator, atât pentru cel care a jignit, cât și pentru cel care a suferit jignirea.

Mulți cred că iertarea ar trebui amânată până când cel rănit primește o compensație corespunzătoare. Câți dintre noi au spus: „Îi voi ierta când se vor schimba?” Însă în Împărăția lui Dumnezeu iertarea nu este opțională, ci singurul mod de viață posibil. Cu cât iertăm mai mult, cu atât ne asemănăm tot mai tare Tatălui nostru ceresc. Dacă vrem să fim agenți puși în slujba măreției Lui, trebuie să primim cu brațele deschise puterea iertării.

Pavel ne îndeamnă astfel:

Fiți îngăduitori cu defectele celuilalt și iertați pe oricine vă jignește. Nu uitați: și Domnul v-a iertat, astfel că și voi trebuie să vă iertați unii pe alții (Coloseni 3:13, traducerea NLT).

Versetul acesta este deseori greu de înghițit, însă el reprezintă o poruncă, nu o sugestie și nu e însoțit de condiții sau de excepții. Dumnezeu ne spune doar atât: să iertăm pe oricine ne jignește.

Suntem adesea îngăduitori față de noi înșine, găsim scuze pentru propriile defecte și așteptăm ca alții să procedeze la fel în raport cu noi. Cu toate acestea, ne este mult mai greu să ne iertăm greșelile unii altora și mai cu seamă partenerului de viață. Însă oricine nu poate ierta a uitat cât de multe i-au fost lui iertate. Mulți dintre noi au ajuns să se creadă singuri neprihăniți și uită că toți meritam să ne petrecem veșnicia în iad. Ofensa adusă de noi lui Dumnezeu era atât de gravă încât a trebuit să Își jertfească singurul Fiu pentru a-i anula efectele. Cristos a dat glas de pe cruce iertării, când amărăciunea ar fi fost alegerea nespus mai ușoară. El ne-a iertat înainte ca purtarea noastră să fie vrednică de iertarea Sa, iar noi trebuie să procedăm la fel cu semenii noștri.

Probabil nu e nevoie să vă convingem că partenerul vostru de viață nu e perfect. Nimeni nu este! Însă greșelile pot da naștere unor oportunități în care să manifestăm harul divin în relația cu celălalt. Disponibilitatea noastră de a ierta este una dintre dovezile cele mai mari ale prezenței lui Cristos înăuntrul nostru.

Lăsarea în urmă a rănilor

Când ne-am căsătorit, eu (Lisa) mă număram printre cei care spun: „Te voi ierta când te schimbi.” Câtă vreme John nu își schimba purtarea, lista mea cu greșelile lui continua să se lungească. Credeam că, neacordându-i iertarea, îl motivam să se schimbe, însă atitudinea mea îl făcea să se simtă condamnat, deznădăduit și lipsit de orice putere de a se ridica.

Totul s-a schimbat când Dumnezeu mi-a arătat cum iartă El. Iertarea Lui nu este o răsplată pe care o primim în urma schimbării comportamentului nostru, ci constituie un vot de încredere. În timp ce Dumnezeu mi-a înnoit modul de înțelegere privitor la iertare, El a înlocuit cuvintele din gura mea cu unele care oglindeau ce se afla în inima Lui: „Cred că vrei să te schimbi și te iert.”

În perioada aceea nu înțelegeam cât de important era să îl iert pe John. Mi-am dat seama doar mai târziu că amărăciunea pe care o nutream față de soțul meu slăbea abilitatea lui de a se schimba, căci Isus a zis:

Celor ce le veți ierta păcatele vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute (Ioan 20:23).

Timp de secole de-a rândul, versetul acesta a fost folosit în mod greșit și transformat într-o unealtă menită să răspândească frica și oprimarea. Nu aceasta a fost intenția lui Isus. Când studiem în ansamblu lucrarea Lui, putem înțelege scopul și semnificația acestor cuvinte. Isus înțelege mai bine decât oricine altcineva puterea iertării, căci prin ea a împăcat lumea cu Sine.

Nu uitați, potrivit pasajului din 2 Corinteni 5:17-20, noi suntem slujitori ai împăcării, prin care Dumnezeu cheamă lumea la El. Noi trebuie să declarăm și să oferim iertarea primită în Cristos. Atunci când alegem în schimb să nu iertăm ofensa care ne-a fost adusă, încetăm să declarăm speranța adusă de Dumnezeu și suntem de aceeași parte a baricadei cu cel care e numit pârâșul fraților. Noi rostim condamnarea în dreptul celor cărora Dumnezeu vrea să le ofere un nou început. În comentariul său despre cuvintele lui Isus, G.L. Borchert spunea astfel: „Este necesară recunoașterea rolului însemnat pe care declararea iertării îl poate juca în a aduce oamenilor eliberarea necesară pentru a lăsa deoparte păcatele trecutului și simțămintele de vinovăție, astfel încât să își îndrepte atenția spre bucuria trăirii cu Cristos cel înviat, sub călăuzirea Duhului Sfânt.”⁴

Iertarea este un act divin. Nicio altă virtute nu necesită un sacrificiu atât de mare din partea sinelui. Ea constituie o alegere conștientă a vulnerabilității în locul răzbunării. Însă, atunci când alegem jertfirea sinelui, avem parte de îmbrățișarea divină. Optând pentru iertare, refuzăm să ne închinăm sentimentelor noastre și ne supunem în schimb pe noi înșine adevărului lui Dumnezeu. Atunci când ne iertăm partenerul de viață, îi oferim oportunitatea de a recunoaște și de a primi invitația lui Dumnezeu de a se lăsa remodelat de harul Său.

Când venim la Dumnezeu cu pocăință, răspunsul Lui nu este: „Eu sunt Dumnezeu și știu foarte bine că vei repeta aceeași greșeală peste două săptămâni.” El ne spune doar: „Te iert” și ne împuternicește să ne schimbăm. Dumnezeu nu declară eșecul cu privire la viitorul nostru, ci speranța și promisiunea că ne va fi alături în luptele pe care le avem de dus. Haideți să procedăm și noi la fel în relația cu partenerul de viață.

Deschiderea inimii noastre

Jignirile ne determină să ne închidem inima. În încercarea de a ne feri de alte răni, ridicăm ziduri în jurul inimii noastre, crezând că acestea ne vor proteja, însă ele nu fac decât să pună piedici în calea abilității noastre de a primi și de a dăruia dragostea lui Cristos. Fără dragostea Lui, viața ne va fi lipsită de scop și de putere. Ținta noastră va fi autoconservarea, iar acțiunile ne vor vădi egoismul. În cele din urmă, inima noastră se va împietri, iar viața va purta amprenta indiferenței față de ceilalți. Iar aceasta este antiteza mesajului Evangheliei.

Poate că recunoașteți numele Marea Galileii și Marea Moartă. Acestea sunt două dintre sursele cele mai cunoscute de apă din Israel. Marea Galileii este alimentată din nord și din ea curge apă spre sud. Acest flux continuu o face propice vieții, astfel că în adâncurile ei trăiesc felurite specii de viețuitoare. Pe de altă parte, Marea Moartă este doar alimentată cu apă, păstrând între țărmurile ei tot ce primește. Fiindcă din ea nu curge nimic, în ecosistemul ei sărat nu pot supraviețui decât niște bacterii și ciuperci minuscule, de unde i se și trage numele.

Atunci când nu iertăm jignirile, devenim asemeni Mării Moarte. Inima noastră închistată ne va transforma căsnicia într-un mediu în care nu se poate dezvolta și nici măcar supraviețui ceva bun. Prin iertare, noi ne deschidem din nou inima, așa încât puterea lui Dumnezeu să poată curge în și prin noi.

Refuzul de a dăruia și de a primi iertarea duce în mod inevitabil la otrăvirea sufletului nostru. Noi nu ne suntem auto-suficienți. Doar Dumnezeu are această calitate. Pentru a ne păstra vitalitatea, avem

nevoie de un schimb armonios desfășurat între noi și cei alături de care trăim; trebuie să dăruim și să primim fără opreliști.

Limitele iertării

Poate că vă spuneți: „Mie mi se pare că partenerul meu de viață are la nesfârșit nevoie de iertare, iar iertarea mea nu e inepuizabilă. Trebuie să existe o limită!” Și ucenicii au gândit la fel:

Atunci Petru s-a apropiat de El [de Isus] și I-a zis: „Doamne, de câte ori să iert pe fratele meu când va păcătui împotriva mea? Până la șapte ori?” Isus i-a zis: „Eu nu-ți zic până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18:21-22).

Când a pus această întrebare, Petru vroia să pară cât mai mărinimos cu putință. El crescuse sub învățătura Legii, care spunea: „Să n-ai nicio milă, ci să ceri: viață pentru viață, ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior” (Deuteronom 19:21). De aceea, când Petru s-a oferit să ierte de până la șapte ori, se aștepta ca Isus să-i răspundă: „Da, Petru, e foarte bine așa!”

Știm din alt pasaj al Noului Testament că Petru s-a referit la acordarea iertării de șapte ori pe zi (vezi Luca 17:3-4). Prin urmare, răspunsul lui Isus, de a ierta „de șaptezeci de ori câte șapte”, nu avea în vedere doar o limită mai generoasă a iertării acordate pentru jignirile sau rănila provocate de cineva într-o viață. El Îi spunea lui Petru că iertarea ar trebui acordată fără măsură.

Pentru ca cineva să păcătuiască în modul descris de Isus, trebuia să greșească față de aproapele său de patru sute nouăzeci de ori într-o zi! Pentru a păcătui cu atâta spor, partenerul vostru de viață ar trebui să vă jignească la fiecare trei minute, fără ca vreunul dintre voi să petreacă vreo parte a zilei dormind. Numărul spus de Isus presupune o mulțime de păcate, mai multe decât este probabil să poată săvârși cineva. Însă, chiar dacă soțul vostru ar reuși să păcătuiască împotriva voastră de

peste patru sute nouăzeci de ori pe zi, aceasta nu înseamnă că puteți înceta să-l mai iertați după cea de-a patru sute nouăzecea greșeală.

În Scriptură, numărul șapte simbolizează desăvârșirea, deplinătatea mai cu seamă între cer și pământ. Isus a folosit numărul patru sute nouăzeci, un multiplu al lui șapte, pentru a ne transmite ideea că suntem chemați să iertăm în mod deplin, urmând standardul Tatălui nostru ceresc. Această iertare mărinimoasă este posibilă doar pentru că relația noastră cu Dumnezeu a fost refăcută prin Cristos. În El există armonie între Tatăl și copiii Săi. Prin urmare, noi am primit împuternicirea de a ierta, fiindcă suntem făpturi noi, înzestrate cu o inimă nouă. Inima noastră a primit iertarea Lui plină de generozitate, iar pentru a rămâne sănătoși din punct de vedere spiritual, trebuie să oferim iertare altora cu aceeași mărinimie.

Știm că Isus dorește ca iertarea pe care o arătăm altora să fie inepuizabilă, fiindcă după discuția purtată cu Petru a spus o pildă despre un împărat iertător și un slujitor nemilostiv al acestuia, pe care a încheiat-o cu următoarea explicație:

Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor, până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său (Matei 18:34-35).

Noi nu vom primi iertare dacă refuzăm să iertăm. Nu există excepții de la această regulă. De ce este atât de important pentru Dumnezeu să iertăm? Fiindcă, prin iertare, descoperim și imităm natura Lui. Trecem dincolo de limitările ticăloșiei naturii noastre omenești și ne facem asemenea Tatălui ceresc. Iertarea lui Dumnezeu ne întregeste, iar odată ce am primit-o suntem invitați, ba chiar însărcinați să facem parte de aceeași întregire divină celor pe care îi iertăm. Dacă partenerul vostru de viață vă cere deseori iertare, atunci Dumnezeu v-a binecuvântat cu oportunitatea de a fi agenți ai puterii Lui vindecătoare.

Pentru mai multe informații despre subiectul acesta, citiți cartea lui John intitulată Momeala Satanei.

Ziua a 3-a

Lupta: povestea lui John

A fost o vreme în căsnicia noastră în care am stat supărați unul pe celălalt timp de un an și jumătate, din pricina jignirilor reciproce. Același conflict ieșea mereu și mereu la suprafață. Apelam la înțepături subtile la adresa celuilalt chiar și în fața copiilor. Cei mai mari își dădeau seama ce se petrecea și spuneau uneori: „Ați putea să nu vorbiți despre asta în timpul cinei?” Durerea și lipsa unității dintre noi constituiau o sursă perpetuă de tensiune în căminul nostru, deteriorându-ne mariajul și familia.

Într-o seară, după ce ne-am ocărat unul pe altul așa cum ne stătea în obicei, eu (John), am ieșit valvârtej din casă. Eram furios pe Lisa și am început îndată să mă vait lui Dumnezeu. M-am plâns de cusururile și îngustimea vederilor ei. Mi se părea că Dumnezeu mă lăsase prins în capcana unei relații cu o soție care nu mă sprijinea deloc și care era exagerat de critică. Mă întrebam cum îmi puteam continua viața alături de o asemenea soție.

Nu voi uita niciodată cum mi-a răspuns Dumnezeu. Duhul Sfânt nu mi-a spus cât de rău Îi părea pentru mine, nici nu a căutat să-mi aline durerea, ci doar mi-a șoptit: „Fiule, vreau să te gândești la un lucru pe care îl apreciezi la Lisa și apoi să Îmi mulțumești pentru el.”

Mi-a trebuit o vreme să Îi pot răspunde, însă în cele din urmă am mormăit: „E o mamă bună.” În clipa în care mi-au ieșit aceste cuvinte de pe buze, am simțit cum în sufletul meu se înfiripă iarăși viața. Dumnezeu m-a îndemnat să continuu. Am zis: „Doamne, Îți mulțumesc că Lisa e o bucătăreasă foarte bună. Îți mulțumesc că e frumoasă.” Alte și alte cuvinte mi-au venit apoi pe buze și am început să enumăr, recunoscător, calitățile Lisei, cu viteza unei mitraliere.

În momentele următoare mi-am dat seama că nu mai eram supărat pe soția mea, ci pe mine însumi. Mi-am zis: „Sunt un idiot și jumătate! Soția mea e uimitoare, iar eu m-am purtat cu ea ca un ticălos. Ce nu e în regulă cu mine?” Am devenit dureros de conștient de modul groaznic

în care o tratasem pe Lisa. Ea era soția pe care o alesesem și mama copiilor noștri, o binecuvântare deosebită din partea lui Dumnezeu, iar eu mă purtasem cu ea de parcă ar fi fost o piedică în calea chemării mele.

Când ieșisem din casă, Lisa era sătulă de mine și eu de ea. Însă acum nu-mi doream decât să mă întorc înapoi și să-i spun cât de recunoscător eram pentru ea. În timp ce mă întorceam, mi-am zis: „Poate că nu voi fi primit cu brațele deschise, dar trebuie să îi spun cât de mulțumitor sunt pentru ea.”

Odată intrat în casă, am dat de soția mea și i-am zis: „Lisa, îmi pare atât de rău! Am fost un ticălos și jumătate. Te rog să mă ierți. Tu ești o mamă uimitoare, o soție deosebită și cea pe care o dorește inima mea.” I-am împărtășit ce mă făcuse Dumnezeu să îmi amintesc și apoi am început să îi laud trăsăturile, calitățile și darurile. Cuvintele se revărsau ca un șuvoi din inima mea.

În timp ce vorbeam, inima soției mele s-a înmuiat și ea a început să plângă. Nu știam că, în timp ce fusesem plecat, ea se rugase: „Doamne, dacă îl aduci pe John înapoi și dacă îmi spune că îi pare rău pentru cele întâmplate, îmi voi deschide inima din nou față de el.”

Lupta: povestea Lisei

Situația se înrăutățise în așa măsură în ultimul an și jumătate încât încetasem să mai port inelul de logodnă. Îi spuneam lui John că eram căsătoriți, dar nu logodiți, orice ar însemna aceasta. Am început să cred că nu mai aveam niciun strop de dragoste pentru John. Refuzul meu de a ierta îmi răcisese inima față de el și relația noastră ajunsese în mare primejdie.

În vremea aceea, John călătorea mult, iar eu începusem să mă bucur mai mult de perioadele în care era plecat decât de cele în care era acasă. „Viața e mai ușoară când el nu e prin preajmă, îmi ziceam. Mă scoate din minți când e acasă, cu toate certurile și tensiunea dintre noi.”

Disperată, am început să strig către Dumnezeu: „Doamne, am ajuns într-un impas. John nu se poartă deloc frumos! Tată, știu că și pe Tine Te supără comportamentul lui!”

Am ținut-o tot așa, venind aproape în fiecare zi înaintea Domnului cu plângerile mele. Dar, când m-am oprit, în sfârșit, și am făcut liniște, L-am auzit zicându-mi: „Lisa, spune-Mi că Eu îți sunt de ajuns.”

La început mi-a fost puțin teamă. Dacă spuneam că Dumnezeu îmi era de ajuns, aceasta însemna că John nu avea să se schimbe? Am repetat cuvintele pe care mi le spusese: „Tată, Tu îmi ești de ajuns.”

Însă apoi m-am trezit repetându-mi întrebarea: „Dar cum rămâne cu John?”

Am auzit glasul Domnului șoptindu-mi aceleași cuvinte: „Spune-Mi că Eu îți sunt de ajuns.”

„Tu îmi ești de ajuns.”⁵

Cuvintele acestea au devenit ca un refren pentru mine. Ori de câte ori se ivea un conflict sau o dezamăgire, mă rugam rostind aceste vorbe: „Isuse, Tu îmi ești de ajuns.” Cu timpul, revelația a ceea ce spuneam a prins rădăcini în inima mea și rugăciunile mele s-au transformat. Ceea ce începuse sub forma mărturisirii unei inimi zdrobite („Isuse, Tu îmi ești de ajuns”) a ajuns să dea glas revărsării împlinirii pe care o găseam în Dumnezeu: „Isuse, Tu îmi ești mai mult decât de ajuns!”

Dumnezeu Și-a făcut curând lucrarea în inima fiecăruia dintre noi. John s-a întors dintr-o călătorie, iar eu m-am dus bucuroasă să îl iau de la aeroport (sarcină pe care o lăsasem în seama altora în cursul lunilor în care preferam să nu-l văd deloc pe acasă). Eram încântată să îmi întâmpin soțul și am descoperit că îmi adusese un cadou frumos.

Momentul acela a marcat un nou început al căsniciei noastre. Este interesant faptul că, încă înainte să aibă loc schimbarea, Dumnezeu ne-a deschis amândurora inima prin intermediul recunoștinței.

În căsnicie, dacă ne consacram urmării exemplului lui Isus de a ierta și atunci când nu suntem tratați cum s-ar cuveni, ne vom vedea relația rămânând sănătoasă și chiar propășind. Chiar dacă nu ne-am dat seama în vremea aceea, unul dintre exemplele cele mai bune pe care le-am dat copiilor noștri a constatat în faptul că ne-am spus unul altuia: „Îmi pare rău”, după care ne-am iertat unul pe celălalt. Băieții

noștri au ajuns să priceapă că suntem niște locuitori imperfecti ai unei lumi imperfecte, însă că iertarea desăvârșită a lui Dumnezeu din inima noastră poate acoperi o mulțime de păcate. Aceste păcate, menite să aducă prăpădul și să ne năruie relația, au sfârșit prin a deveni pentru copiii noștri lecții de viață privitoare la dragostea, harul și iertarea lui Dumnezeu. Am văzut împlinindu-se în familia noastră următoarele cuvinte pline de înțelepciune:

„Dragostea sporește când greșelile sunt iertate...” (Proverbe 17:9, traducere liberă din limba engleză).

Dacă alegeți să nu iertați greșelile care v-au rănit, toată lumea are de pierdut, fiindcă dragostea slăbește. Însă atunci când alegeți să iertați, toți membrii familiei au de câștigat, fiindcă dragostea sporește.

Teama

Următorul aspect care trebuie abordat în cadrul relației voastre este teama. În primii zece ani ai căsniciei noastre, eu (Lisa) am avut de luptat cu teama că voi fi abandonată. Atât tatăl, cât și primul meu păstor își părăsiseră soțiile pentru femei mai tinere. Din cauza celor trăite de mine, îngăduisem unor gânduri pline de frică să stăruie în mintea mea. Iar gândurile acestea, deși nu strigau, îmi șopteau întruna: „Toți bărbații pleacă mai devreme sau mai târziu. Nu îi lăsa să se apropie prea tare de tine, fiindcă te-ar putea dezamăgi.” Modul acesta de gândire m-a făcut să mă împotrivesc până și micilor manifestări afectuoase. Când John mă îmbrățișa, nu trecea mult până începeam să îl bat pe umăr, ca să mă pot desprinde din brațele lui.

Într-o zi, după o astfel de reacție din partea mea, John m-a întrebat fără ocolișuri: „Cât de bătrâni trebuie să ajungem ca să-ți dai seama că nu te voi părăsi? Vrei să aștepți până împlinim șaptezeci de ani?” Am rămas uluită.

„Eu voi aștepta oricât e nevoie, a continuat el, însă vom pierde multe lucruri frumoase între timp.”

Mi-am dat seama atunci că îl făceam pe John să plătească pentru dezamăgirile mele. Mi-am zis: „De ce să plătească John pentru neajunsurile altora? Nu este corect. În încercarea mea de a mă proteja, sabotez relația noastră.” Teama mea că l-aș putea pierde pe John în viitor ne împiedica pe amândoi să ne bucurăm de prezent. Am hotărât că preferam să îmi iubesc soțul pe deplin, chiar cu riscul de a-l pierde, decât să îl iubesc doar pe jumătate și să privesc în urmă cu regret, gândindu-mă cum ar fi putut arăta relația noastră dacă aș fi ales altfel.

Teama și neîncrederea ne împiedică să ne bucurăm de o căsnicie înfloritoare, fiindcă frica se agață cu îndârjire de trecut, refuzând să creadă că viitorul poate aduce cu sine ceva mai bun. Dacă vrem ca Dumnezeu să facă în căsnicia noastră ceva nou, trebuie să alegem să abandonăm frica și să acceptăm faptul că dragostea este cea care ne hotărăște viitorul. Frica anticipează eșecul, pe când dragostea nu dă greș niciodată.

Frica este o forță spirituală opusă dragostei și protecției divine din viața noastră. Ea este antonimul iubirii, căci atât dragostea, cât și teama acționează pe baza credinței în ceea ce nu se vede. Dragostea ne provoacă să punem la îndoială ce vedem și să credem ce nu vedem. Frica ne îndeamnă să credem ce vedem și să punem la îndoială ceea ce nu se vede. Când ne confruntăm cu teama de eșec sau cu speranța dragostei, putem alege să mergem pe mâna uneia sau a celeilalte, însă niciodată pe a amândurora. Frica înlocuiește dragostea; dragostea alungă frica.⁶

...dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste. Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi (1 Ioan 4:18-19).

Abilitatea dragostei de a transforma este mai mare decât cea a fricii de a ne prinde în mrejele ei. Dragostea desăvârșită, care izgonește frica, se găsește doar în urma experimentării dragostei lui Dumnezeu. Prin puterea iubirii Lui, putem uita preocuparea față de sine, fiindcă știm că Dumnezeu Se va îngriji cu credincioșie de nevoile noastre. Însă, dacă nu petrecem timp în prezența lui Dumnezeu, nu putem cunoaște în

profunzime natura Sa iubitoare, căci credincioșia Lui se manifestă în prezența Sa.

În absența cunoașterii adevăratei naturi a lui Dumnezeu, vom trăi mereu temându-ne că vom fi abandonați de El sau de partenerul de viață, ceea ce constituie o formă perversă de pedeapsă. Pe măsură ce ajungem să fim tot mai încredințați de dragostea pe care ne-o poartă Dumnezeu, putem fi eliberați de frică și putem oferi soțului sau soției dragostea noastră altruistă. Cuvântul lui Dumnezeu spune astfel:

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:7-8).

Întăritura fricii ne determină să facem declarații de felul următor: „Dacă partenerul meu de viață mă va înșela vreodată, nu-l voi ierta cu niciun chip.” Asemenea jurăminte, care au menirea de a ne proteja în viitor, ne împiedică să ne bucurăm astăzi de dragostea lui Dumnezeu. Este important să învățăm să ne punem încrederea în purtarea de grijă pe care o poartă Dumnezeu inimii noastre, chiar și atunci când soțul ne rănește, ne respinge sau ne trădează. Dumnezeu ne-a cerut să Îi predăm Lui temerile noastre. Refuzul de a o face Îi spune lui Dumnezeu că nu Îl credem în stare să ne conducă viața. Nu ne putem supune domniei lui Isus fără a-I preda Lui toate temerile noastre.

Ziua a 4-a

Blestemele familiale

Când am pornit pe drumul căsniciei, am știut că Dumnezeu dorea să facă ceva nou în viața noastră și în cea a copiilor noștri. Existau însă anumite întărituri spirituale vădite în trăirea părinților și bunicilor noștri, precum alcoolismul, imoralitatea și vrăjitoria, care își făcuseră

loc în arborele nostru genealogic. Înainte să putem primi o moștenire nouă, trebuia să confruntăm blestemele care ne bântuiseră familiile generații de-a rândul. Acestea puteau fi învinse doar prin rugăciune și năruite prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Aspectele specifice ale blestemelor de familie diferă de la un cuplu la altul, însă în ceea ce urmează vă vom da un exemplu. În unul dintre capitolele precedente am pomenit că mediile familiale din care provenim noi doi sunt destul de diferite. Eu (Lisa) eram îngrijorată de modul în care avea să reacționeze familia lui John față de disfuncționalitățile vădite din a mea. La masa organizată cu ocazia logodnei noastre, tatăl meu s-a îmbătat și a început să flirteze fără rușine cu mama lui John, chiar sub ochii soțului acesteia! Purtarea lui mai degrabă urmărea să o rănească pe mama decât să dea glas unor intenții serioase față de mama lui John. Mai târziu, soacra mea și-a exprimat adânca îngrijorare față de faptul că, prin mariajul nostru, clanului lor impecabil i se alătura pentru prima oară cineva care provenea dintr-o familie care cunoscuse divorțul. Am auzit-o, fără să vreau, spunând la un moment dat: „În familia noastră nu am avut parte până acum de divorțuri.”

Mi-am zis: „Așa mă vede ea pe mine, ca pe una care le va distruge linia genealogică?”

Am plecat de la masă simțind durerea mamei mele și totodată rușinea care apăsa asupra mea. Dacă ar fi existat un instrument care să măsoare contribuția „bună” și „rea” la viața maritală, în cazul nostru se părea că balanța atuurilor ar fi înclinat hotărât în favoarea lui John. Eu aduceam în căsnicia noastră numai bagaje nedorite, printre problemele cu care se confruntase familia mea numărându-se adulterul, divorțul și dependența.

Am reușit să mă ridic deasupra circumstanțelor nefavorabile când am înțeles că Dumnezeu nu era preocupat de plusurile cu care intra John în căsnicie sau de minusurile mele. El dorea ca noi să punem bazele unei linii genealogice sfinte.

Ascultă-mă, fiică de rege. Pleacă urechea la cuvintele mele. Uită pe poporul tău și casa tatălui tău! Căci soțul tău, împăratul, se desfată de frumusețea ta; cinstește-l, căci el e domnul tău...

Fiii tăi vor deveni împărați, ca tatăl lor. Îi voi face cârmuitori peste multe ținuturi. Îți voi cinsti numele din neam în neam. De aceea, în veci de veci te vor lăuda popoarele” (Psalmul 45:10-12, 16-17, traducerea NLT).

Pasajul acesta constituie în primul rând o descriere a lui Isus și a miresei Lui, însă Dumnezeu l-a folosit pentru a zugrăvi imaginea promisiunii Sale pentru viața mea, promisiune care nu era îngrădită de greșelile din trecutul familiei mele. Când am citit cuvintele „fică de rege”, parcă a prins viață ceva în mine. Dumnezeu mi Se adresa *mie* în felul acesta. Chiar atunci mi-a revelat un mod nou de a înțelege identitatea mea în Cristos. Am respins întăriturile trecutului meu și am acceptat noua speranță pe care mi-o dădea El cu privire la viitorul familiei mele.

Mi-am dat seama că, în locul asemănării cu tatăl meu biologic (un alcoolic, un om dărmădat, înlănțuit de adulter), copiii mei aveau să moștenească nu doar asemănarea cu tatăl lor pământesc (un om evlavios), ci mai mult, asemănarea cu Domnul lor. M-am agățat de promisiunea aceasta că fiii mei aveau să devină prinți ai Celui Preaînalt.

Atunci când am abordat problema blestemelor de familie, Cuvântul lui Dumnezeu s-a dovedit adevărat. Familia noastră a propășit, pe baza promisiunilor făcute de Dumnezeu pentru viața noastră în cursul acelor momente de rugăciune și de proclamare.

Rugăciune pentru frângerea puterii blestemelor de familie

În Galateni 3:13 găsim scrise următoarele: „Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi.” Oricare ar fi blestemele care au urmărit familia voastră de-a lungul generațiilor, în Cristos voi nu mai sunteți supuși lor.

Dacă sunteți conștienți de existența unor blesteme în linia voastră genealogică, am vrea să vă ajutăm să puneți capăt întăriturilor care v-au îngrădit și v-au definit moștenirea. Rugăciunea aceasta vă va

ajuta să atacați întăriturile Satanei cu sabia Cuvântului lui Dumnezeu. Eliberarea de sub blestemele de familie nu are loc întâmplător; trebuie să identificați și să luați cu asalt uneltirile celui rău. Scopul lui este de a vă împiedica să aveți parte de bucuria, pacea și împlinirea pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru voi. Însă, prin autoritatea pe care o aveți acum în Cristos, îl puteți vedea pe vrăjmaș învins.

Vă rog să vă opriți câteva momente și să vă rezervați câțva timp pentru această rugăciune. Dacă aveți de gând să vă rugați chiar acum, asigurați-vă că sunteți singuri sau doar cu partenerul de viață ori cu un prieten apropiat sau cu un partener de rugăciune. Momentele acestea sunt personale și va trebui să roștiți cu voce tare cererile voastre, păcatele de care vă lepădați și răspunsurile voastre.

Rugăciunea de mai jos abordează câteva dintre blestemele specifice care au amenințat căsnicia și familia noastră. Am formulat această rugăciune îmbinând pasaje din Scriptură, căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri. Dacă linia voastră genealogică include aspecte care nu sunt cuprinse în această rugăciune, vă îndemnăm să găsiți versete din Scriptură care le abordează din perspectiva adevărului și promisiunilor divine. Concepeți o declarație plină de îndrăzneală, în concordanță cu Scriptura, și îndepărtați blestemele din viața voastră prin puterea Numelui lui Isus. La finalul rugăciunii am inclus o serie de referințe pe care le puteți studia în detaliu.

Drag Tată ceresc,

Vin înaintea Ta în Numele scumpului Tău Fiu, Isus; intru pe porțile Tale cu mulțumiri și în curțile Tale cu laude. Sunt copleșit de îndurarea și de dragostea Ta plină de har față de mine și Îți mulțumesc pentru marea Ta lucrare răscumpărătoare pe care ai înfăptuit-o în viața mea.

Vreau să închei acum un legământ cu Domnul, Dumnezeul lui Israel. Tu ești Domnul, Dumnezeul cerului și al Pământului, marele și mărețul Dumnezeu care Își ține legământul de dragoste făcut cu cei ce Îl iubesc și împlinesc poruncile Lui. Fie urechea Ta cu luare aminte și ochii Tăi deschiși față de rugăciunea

slujitorului Tău. Mărturisesc păcatele mele și pe cele ale casei tatălui meu; mărturisesc fiecare nelegiuire pe care noi am săvârșit-o împotriva Ta. Iartă-ne, căci am greșit înaintea Ta. Suntem acoperiți de rușine din pricina păcatelor noastre. Dar Tu, Doamne, Dumnezeuul nostru, ești îndurător și iertător, chiar dacă noi ne-am răzvrătit împotriva Ta și nu am ascultat de Domnul, Dumnezeuul nostru, nici nu am păzit legile pe care ni le-a dat prin slujitorii Lui, profeții. Te rugăm să ne tai împrejur inima și să îndepărtezi păcatul, rușinea și ocara care ne învăluie trecutul.

Mărturisesc și mă lepăd de păcatul meu și de păcatele înaintașilor mei, de orice implicare în domeniul ocultismului, al vrăjitoriei sau al ghicitului. (Opriți-vă acum și ascultați cu atenție, adăugând orice aspect la care Duhul Sfânt vă arată că trebuie să renunțați înainte de a merge mai departe. Pot fi incluse aici astrologia, spiritismul, filmele, jocurile sau cărțile horror etc.) Renunț la implicarea mea în toate aceste domenii și pun capăt puterii blestemului lor asupra vieții mele, a copiilor mei, a copiilor lor și a copiilor copiilor lor.

Mărturisesc și mă lepăd de păcatul meu și/sau de păcatele săvârșite de înaintașii mei în ce privește consumul de droguri și de alcool. Tată, închide orice ușă pe care se poate să o fi deschis ele pe tărâmul spiritual păcatului, robiei sau apăsării celui rău. Renunț la implicarea mea în domeniul consumului de... (spuneți în mod specific drogurilor pe nume, dacă este cazul) și frâng puterea blestemului lor asupra vieții mele, a copiilor mei, a copiilor lor și a copiilor copiilor lor. În Numele lui Isus, amin.

Într-un capitol ulterior vom continua să clădim pe acest principiu, abordând blestemele și legăturile sufletului produse de păcatul sexual. Datorită biruinței finale a lui Isus de pe cruce, voi sunteți eliberați de sub puterea acestor blesteme. Nu mai aveți de ce să vă temeți de ele, nici de ce să vă îngrijorați că păcatele acestea vă vor urmări pe voi sau pe copiii voștri. Astăzi ați pus bazele unei noi moșteniri pentru familia voastră.

Pentru aprofundarea studiului pe tema aceasta, citiți Psalmul 100:4, 2 Cronici 29:10-11, Neemia 1:5-7, Daniel 9:8-10, Iosua 5:9, Matei 10:34, Evrei 4:12, 2 Cronici 29:5-6.⁷

Ziua a 5-a

Controlul relațiilor cu rudele

Problema rudelor care încearcă să controleze este întâlnită mai cu seamă în cazul celor proaspăt căsătoriți, însă ea poate persista și după scurgerea primei etape a căsniciei. Când avem de-a face cu un conflict în care este implicat partenerul de viață și familia noastră de origine, este firesc să dorim să ne apărăm părinții (sau alte rude) pe care îi știm de o viață. Cu toții ar trebui să nutrim o dragoste și un respect profund pentru părinții noștri. Însă, chiar dacă sfatul lor este bine-venit, odată ce v-ați căsătorit, obligațiile voastre se leagă mai întâi de soțul vostru.

Înainte ca fiul nostru cel mare să se căsătorească, eu (John) i-am zis: „Addison, de acum încolo nu îți voi mai spune ce să faci în nicio privință, decât dacă îmi ceri tu sfatul. Nu voi mai căuta să te îndrum în viață. Tu îți întemeiezi propriul cămin și vreau să îți las suficient spațiu să înveți și să te dezvolți.” Addison și-a exprimat aprecierea față de această atitudine și mă abordează ori de câte ori are nevoie de un sfat.

Dorința mea nu este de a-mi controla fiul sau de a-l modela pentru a deveni o variantă a mea în miniatură. Aș vrea ca Addison să devină tot ce l-a creat Dumnezeu să fie, iar o implicare prea mare a mea în căsnicia lui l-ar putea împiedica să își asume rolul de lider al căminului său. (Sincer să fiu, am rămas uimit văzând ce a izbutit să facă în propria-i familie. Se descurcă mult mai bine decât reușisem eu când eram de vârsta lui!)

Scriptura este clară:

De aceea *va lăsa* omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup (Geneza 2:24).

Lăsarea tatălui și a mamei odată cu căsătoria presupune ieșirea de sub autoritatea căminului părintesc. Ea mai înseamnă și desprinderea de orice influență nesănătoasă pe care o au părinții asupra voastră. Este important să vă cinstiți părinții, însă o puteți face fără să ascultați de ei. Voi ați întemeiat un nou cămin în care există o nouă ierarhie. Părinții

voștri nu mai întrupează în el autoritatea, astfel că nu ar trebui ca ei să vă conducă viața de căsnicie.

S-ar putea să aveți de-a face cu rude care încearcă să se implice prea mult în mariajul vostru. La începuturile vieții noastre de familie, una dintre rudeni a căutat să ne manipuleze și să aducă dezbinare între noi. Implicarea ei devenise vătămătoare, iar încercările noastre subtile de a aborda subiectul nu dădeau niciun rod. În cele din urmă ne-am întâlnit cu această persoană (pe care o cinstim și o iubim amândoi) și ne-am exprimat ferm poziția.

Eu (John) i-am spus: „Nu te vei mai implica în conducerea căminului meu. Aceasta este o familie nou întemeiată. Noi te prețuim, însă nu tu vei controla hotărârile care se iau în casa noastră și nu ne vei manipula pentru ca lucrurile să se facă așa cum dorești tu.” A fost nevoie să vorbesc apăsător, fiindcă abordările mai voalate de până atunci dăduseră greș. Din fericire, această rudenie a înțeles ce se petrecea, iar acum joacă un rol potrivit și sănătos în relația noastră.

Ca familie, noi trebuie să ne protejăm mariajul în fața oricărei forme de atac, inclusiv în fața celor venite din partea propriilor rudeni. Deseori aceste atacuri nu sunt răuvoitoare și pot părea inofensive. Ele îmbracă în numeroase cazuri forma unor glume sau împunsături, însă astfel de remarci subtile sunt întotdeauna vătămătoare. Atunci când officiez căsătorii, îi privesc pe toți prietenii și membrii familiei prezenți la ceremonie și le spun: „Vai de cei care vor vorbi împotriva acestei familii! Căsnicia lor a fost hotărâtă de Dumnezeu. Să nu îndrăzniți să îi manipulați sau să îi dezbinați. Rostiți doar cuvinte aducătoare de viață cu privire la ceea ce a întemeiat Dumnezeu astăzi.”

Când s-a căsătorit Addison, am hotărât cu bună știință să nu îl punem să aleagă între soția lui, Juli, și noi. Adevărul este că el și-a făcut alegerea în ziua în care s-a căsătorit cu Juli, iar noi suntem încântați de hotărârea lui! În acest context al dinamicilor familiei, dragostea nu le cere niciodată oamenilor să aleagă. Dragostea susține și clădește poduri între vechile și noile relații. Noi o iubim pe Juli și o considerăm mai degrabă o fiică decât o noră. Apropierea aceasta este posibilă doar pentru că i-am respectat noul cămin și le-am îngăduit ei și lui Addison să își scrie propria poveste.

Așteptări nerealiste

Printre principalele motive care duc la divorț în Statele Unite se numără și așteptările nerealiste.⁸ Mulți dintre noi intră în căsnicie așteptându-se la un extaz neconținut, la relații intime nesfârșite și la bunăstare relațională. Nu ne așteptăm ca mariajul să ne scoată fără încetare la lumină egoismul și nesiguranța, nici nu anticipăm slăbiciunile și defectele pe care le vom descoperi la partenerul de viață. Așteptările noastre greșite pot deveni o sursă de amărăciune și de nemulțumire, care ne va împiedica în mod invariabil să clădim căsnicii evlavioase.

Așteptările nerealiste sunt adesea hrănite de comparații nechibzuite. Noi suntem cufundați într-o cultură orientată spre divertisment. Prin urmare, ni se oferă mereu ocazii de a compara căsnicia noastră cu cele prezentate pe ecrane. Filmele și televiziunea ne oferă dragoste fără efort, frumusețe fără sacrificii și încredere fără riscuri. Ele subliniază fațetele romantice ale relației, fără a surprinde momentele mai puțin „hollywoodiene” ale vieții.

Dacă sunteți căsătoriți de câțva timp, v-ați dat seama că mariajul implică mai mult decât întâlniri romantice, compatibilitate perfectă și zile lipsite de responsabilități. Căsnicia presupune eforturi susținute și imaginea ei seamănă deseori cu o mare harababură.

Simplul fapt că mariajul este dificil nu înseamnă că n-ar trebui să ne mai căsătorim. Provocările din cadrul lui sunt benefice, fiindcă vă testează limitele. Ele vă șlefuiesc caracterul și vă sporesc capacitățile. Relația de căsătorie are de-a face cu ridicarea la înălțimea cerută de Dumnezeu. Tuturor le place ideea creșterii și a maturizării, până când le iese în cale ceva ce necesită maturizarea.

Subiectul așteptărilor nerealiste nu are de-a face doar cu imaginea mariajului zugrăvită de media. Noi facem totodată greșeala de a ne compara căsnicia cu cea a prietenilor sau vecinilor noștri, iar ideea aceasta este groaznică. Noi nu avem de unde să știm ce se petrece în spatele cortinei acelor relații. Totul poate părea roz și plăcut, în vreme ce soții se distrug unul pe celălalt îndărătul ușilor închise.

Putem fi tentați, de asemenea, să comparăm diferitele etape ale relației noastre. Poate comparăm etapa prezentă (cea cu copii mici,

scutece și puțin timp liber) cu cea dinainte de a avea copii, ceea ce nu are niciun sens. Viața nu are cum să rămână neschimbată după ce apar copiii. Slujba de părinte implică mult mai puțină libertate și mult mai multă responsabilitate. Aducerea pe lume a copiilor vă schimbă în mod firesc viața, astfel că și relația voastră va arăta altfel. Știu că afirmațiile anterioare nu sunt mari filozofii, dar cât de des ne-am trezit făcând comparații nehibzuite care ne micșorează sau ne strivesc bucuria și împlinirea de care am putea avea parte în prezent?

Theodore Roosevelt spunea: „Comparația este hoțul bucuriei.” Dacă vreți să găsiți bucurie în căsnicia voastră, trebuie să încetați să vă mai comparați relația cu cele care par mai bune, fie că este vorba despre relațiile vecinilor voștri sau despre cele prezentate pe ecran. Nu veți găsi niciodată bucurie făcând comparații. Bucuria nu este meschină, astfel că nu poate fi obținută prin meschinării. Ea trece dincolo de împrejurări, nu e limitată de simțăminte și își găsește tăria în conștientizarea imaginii de ansamblu, adică a întregului plan pe care îl are Dumnezeu pentru viața voastră.

Bucuria este o roadă a Duhului (vezi Galateni 5:22-23), ceea ce înseamnă că este primită de la Dumnezeu, nefiind dată de circumstanțe. Ea nu e generată de voința omenească. Dacă fericirea este un sentiment influențat de dificultățile vremelnice, bucuria trece dincolo de acestea. Ea izvorăște din nădejdea inspirată de poziția pe care o avem în Cristos. Dacă ne lipsește bucuria în Domnul, ne va lipsi și tăria de care avem nevoie pentru o căsnicie bună, fiindcă bucuria Lui este tăria noastră (vezi Neemia 8:10). Pavel a dat glas acestui sentiment în cuvintele adresate bisericii din Filipi:

Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus (Filipeni 4:4-7).

Când vă îngrijiți cu privire la relația voastră, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, cu mulțumiri pline de bucurie. El a promis că, în locul îngrijorării, vă va da pacea Sa, iar acesta este un schimb minunat!

Așteptările nerealiste vă vor răpi bucuria și, prin urmare, vă vor lipsi de tăria necesară căsniciei voastre. Nu vă lăsați prinși în capcana aceasta. Identificați orice așteptări care au dat naștere unei întărituri în relația voastră și pocăiți-vă pentru greșeala de a le fi îngăduit să aibă prioritate față de adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și față de planul Său pentru viața voastră.

E rândul vostru

Vă rugăm să vă rezervați timp pentru a sta de vorbă cu partenerul de viață despre conținutul acestui capitol. Cereți Duhului Sfânt să vă călăuzească în timp ce notați ce trebuie dat la o parte din căsnicia voastră. Unele dintre schimbările necesare vor fi ajustări ale atitudinii și transformări comportamentale pe care Dumnezeu vă va ajuta să le faceți, prin puterea harului Său. Altele, cum este cazul blestemelor generaționale, trebuie confruntate în rugăciune.

Nu vă lăsați descurajați dacă lista voastră umple câteva pagini. Exercițiul acesta nu urmărește să evidențieze cât de „greșit” este prezentul, nici să arate care dintre voi are cele mai multe probleme. Abordând acum aceste aspecte, oferiți familiei voastre oportunitatea de a scrie o poveste nemaipomenită, de a lăsa în urmă o moștenire cerească revelată pe Pământ. Am vrea să vă faceți curățenie pe puntea corabiei voastre, ca să puteți înainta fără a fi stânjeniți de ceva ce v-ar putea împiedica să primiți tot ce are Dumnezeu pregătit pentru voi. Am conceput rugăciunea de mai jos pentru a vă ajuta să începeți acest exercițiu.

Fie momentul acesta unul sacru pentru voi!

Tată, Ți mulțumim că ne-ai oferit un nou început și o nouă moștenire.

(În timp ce întocmim o listă a lucrurilor care trebuie date la o parte din relația noastră, ne rugăm să fim înconjurați de o atmosferă cerească.)

Te rugăm, Duhule Sfânt, să ne conduci și să ne înveți.

Ne rugăm ca îngerii lui Dumnezeu să tăbărescă în jurul nostru, gata să aducă răzbunarea asupra vrăjmașului care ne-a chinuit familia generație după generație.

Ne rugăm ca harul divin să ne dea puterea necesară iertării și transformării.

Ne rugăm pentru revelarea dragostei Tale care va alunga orice teamă.

Ne rugăm pentru restaurarea încrederii și desăvârșirea relațiilor.

Te rugăm să aduci unitate acolo unde a fost dezbinare.

Te rugăm să ne inspire să visăm potrivit cu promisiunile Tale, nu cu vreo așteptare lipsită de evlavie.

Proclamăm libertatea peste căminul nostru, peste căsnicia noastră și peste viața fiecăruia dintre noi, în Numele lui Isus Cristos. Declarăm că Împărăția lui Dumnezeu a venit înăuntrul nostru. Voia lui Dumnezeu se va face în căsnicia și în casa noastră, precum în cer, așa și pe Pământ. În Numele măreț al lui Isus, amin.

UN CONTROL AL FAMILIEI

Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Cristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lăpădați.

—2 Corinteni 13:5

Pentru a merge înainte, uneori e de folos să priviți în urmă și să înțelegeți cum ați ajuns acolo unde sunteți. Acest control al familiei vă va ajuta să evaluați și să abordați dezordinea care trebuie dată la o parte de pe puntea căsniciei voastre. Puneți-vă deoparte câteva momente pentru a vă opri, a vă gândi și a răspunde sincer.

Întoarceți-vă cu gândul în copilărie. Cum ați descrie atmosfera generală din căminul vostru?

Exemple: pașnică, haotică, iubitoare, lipsită de dragoste, deschisă, închistată, generoasă, tensionată, plină de teamă, minunată, caldă și primitoare sau rece și ostilă.

Descrieți pe scurt relația generală dintre părinții voștri (comunicare, afecțiune, prietenie etc.)

Cum au depășit părinții voștri neînțelegerile și conflictele? Cum s-au purtat unul cu celălalt?

Când ați greșit sau nu v-ați purtat cum s-ar fi cuvenit, în ce fel ați fost corecți? După ce ați fost pedepsiți, erați încă ținuți la respect câtva timp sau greșeala era acoperită cu totul și vi se arăta dragoste din partea părinților?

COMPLETAȚI URMĂTOARELE PROPOZIȚII:

„Lucrurile care **mi-au plăcut** în copilărie și pe care vreau să le preiau și în noua mea familie sunt...”

„Lucrurile care **mi-au displăcut** și pe care nu vreau să le repet în căsnicia și în familia mea sunt...”

Citiți-vă răspunsurile și comparați-le cu situația din căsnicia și din viața voastră de familie. Ce **asemănări** vedeți între atmosfera din casa voastră, între relația cu soțul, modul în care abordați conflictul și cel în care vă disciplinați copiii? Observați vreo legătură?

Pe baza acestui inventar, ce trebuie să dați la o parte de pe puntea căsniciei voastre?

Împărtășiți partenerului vostru de viață răspunsurile date. Rugați-vă și predați Domnului ceea ce trebuie îndepărtat prin Duhul Lui cel Sfânt.

ÎNGĂDUINȚA

Fiți îngăduitori cu defectele celui lalt și iertați pe oricine vă jignește. Nu uitați: și Domnul v-a iertat, astfel că și voi trebuie să vă iertați unii pe alții.

—Coloseni 3:13, traducerea NLT

Sunteți îngăduitori cu partenerul de viață? Ne referim la spațiul pe care i-l lăsați pentru a face greșeli, pentru a se dezvolta, devenind mai asemănător chipului lui Dumnezeu, prin harul Său. Adevărul este că toți avem nevoie de îngăduință, fiindcă toți avem defecte. Atunci când iertăm, procedăm aidoma Tatălui nostru ceresc, devenind canale ale harului divin care ne împuternicește partenerul să se schimbe. După cum spunea autorul C.S. Lewis,

A fi creștin înseamnă a ierta ceea ce este de neiertat, fiindcă și Dumnezeu v-a iertat vouă ceea ce era de neiertat, iar aceasta este foarte greu. Poate că nu e atât de dificil să iertăm o singură vătămare care ne-a fost făcută. Însă cum putem ierta provocările neconținute ale vieții de fiecare zi: o soacră despotică, un soț nemernic, o soție pisăloagă, o fiică egoistă, un fiu mincinos? Cred că amintindu-ne care e temelia pe care suntem așezați, spunând din toată inima cuvintele pe care le rostim în rugăciunea pe care o facem în fiecare seară: „Și ne iartă nouă greșelile noastre precum iertăm și noi greșităilor noștri.” Acestea sunt condițiile în care ne este oferită iertarea. A le refuza înseamnă a respinge îndurarea pe care ne-o arată nouă Dumnezeu. Nu avem niciun indiciu că ar exista excepții de la această regulă, iar Dumnezeu vorbește foarte serios atunci când spune ceva.⁹

În ce sfere aveți nevoie de îngăduință din partea soțului? În ce domenii aveți nevoie de spațiu pentru a face greșeli și a vă dezvolta caracterul evlavios? Enumerați trei domenii de care sunteți conștienți și asupra cărora vă concentrați eforturile.

Enumerați trei domenii în care partenerul vostru are nevoie de ajutorul vostru. Sunteți pregătit să îi acordați sprijinul? Dacă nu, de ce?

Ce spune Dumnezeu că se va întâmpla dacă alegeți să nu iertați greșelile partenerului de viață? Citiți cu atenție Matei 6:14-15, 18:21-35, Marcu 11:25 și notați ce vă descoperă Duhul Sfânt.

Iertarea lui Dumnezeu nu cunoaște limite! Dacă vă este greu să vă iertați soțul, faceți-vă timp să vă priviți retrospectiv viața. În ce moduri L-ați supărat pe Domnul prin gândurile, cuvintele și faptele voastre? În timp ce vă amintiți adâncimea propriului păcat și durerea înfiorătoare pe care a suferit-o Isus ca să plătească pentru el, Duhul Sfânt vă va înmuia inima și vă va da harul de care aveți nevoie pentru a ierta.

RUGĂCIUNE DE POCĂINȚĂ ȘI IERTARE

Doamne, iartă-mă că nu am trecut peste ofensa adusă de partenerul meu de viață. Nu doresc să mai păstrez evidența greșelilor lui. Tu îmi ierți păcatele și nu mi le mai amintești vreodată. Dă-mi puterea și dorința de a face la fel. Îl așez pe soțul meu în mâinile tale. Toarnă-Ți dragostea și harul în inima lui. Ajută-mă să îl iubesc și să-l iert cu adevărat, arătându-i totodată îngăduință, așa încât să poată face greșeli și să se dezvolte. Îl binecuvântează cu sănătate, înțelepciune, pace, bucurie, dragoste, revelarea Cuvântului Tău și o relație strânsă, nemaipomenită cu Tine. Îți mulțumesc, Tată, pentru vindecarea căsniciei noastre. În Numele lui Isus. Amin.

Lăsați Duhul Sfânt să Își imprime natura iubitoare și iertătoare în voi, prin timpul petrecut în prezența Lui și prin meditarea cu atenție la pasaje precum 1 Corinteni 13, Romani 5:5, Efeseni 3:16-19, 1 Petru 3:8-9.

TOTUL SE REDUCE LA PERSPECTIVĂ

Ațintiți-vă gândurile asupra a ceea ce este adevărat, bun și drept. Gândiți-vă la lucrurile curate și vrednice de iubit, stăruind asupra a ce este bun în alții. Gândiți-vă la toate motivele pentru care Îl puteți lăuda pe Dumnezeu și la lucrurile de care vă puteți bucura.

—Filipeni 4:8, traducerea TLB

Când vă gândiți la partenerul vostru de viață, care sunt aspectele asupra cărora vă concentrați? Dacă vă ațintiți gândurile asupra defectelor și eșecurilor celuilalt, problemele din căsnicia voastră vor spori. Pe de altă parte, dacă vă îndreptați gândurile spre lucrurile pentru care puteți fi mulțumitori, vă veți vedea relația într-o lumină cu totul nouă! Căsnicia voastră, ca și viața în ansamblul ei, de altfel, este strâns legată de perspectiva pe care o adoptați.

Lentilele prin care vă priviți partenerul vor afecta în mod direct relația voastră. Cum vă tratați, în general, soțul? Gândiți-vă la cuvintele, faptele și atitudinile plăcute manifestate în mod obișnuit de voi.

Rugați-vă și cereți Domnului să vă descopere adevărul privitor la modul în care vă tratați partenerul de viață. Ce vă arată El? Ce vă cere să schimbați cu ajutorul Lui?

Vreți să aveți o perspectivă nouă asupra valorii soțului vostru? Meditați pe îndelete la pasajul din Filipeni 4:8. Întocmiți apoi o listă cu primele zece lucruri (trăsături, calități, daruri) legate de el pentru care Îi puteți mulțumi.

Continuați să meditați și adăugați noi trăsături acestei liste pe parcursul următoarelor treizeci de zile. Căutați să exprimați în mod sincer recunoștința voastră pentru aceste calități și în fața soțului!

Frica ne afectează văzul. Ea ne păstrează privirea ațintită asupra a ceea ce pare greșit în viața soțului, a noastră sau în situațiile în care ne găsim. Frica poate îmbrăca forma unor aspecte false care par reale. Care sunt cele mai mari temeri ale voastre în relația cu partenerul de viață? Cereți Domnului să vi le descopere.

Treceți aceste temeri prin filtrul pasajului din Filipeni 4:8. Sunt ele adevărate, bune sau drepte? Sunt curate și vrednice de iubit? Îl puteți lăuda pe Dumnezeu pentru ele? Orice nu trece testul acesta trebuie dat la o parte și înlocuit cu adevărul.

Deseori temerile noastre din prezent iau naștere în urma dezamăgirilor și rănilor suferite în trecut. Fiindcă ne este frică să nu fim răniți din nou, încercăm, fără să ne dăm seama, să ne facem soții să plătească pentru neajunsurile părinților noștri, ale iubitului sau iubitei din trecut sau ale fostului soț.

Opriți-vă și rugați-vă astfel: „Duhule Sfânt, cum iau naștere temerile acestea? Pe ce se bazează ele? Cum mă pot încrede mai mult în Tine și cum le pot vedea îndepărtate din viața mea?” Stați apoi și ascultați. Ce vă descoperă El?

ELIBERAREA DE SUB PUTEREA BLESTEMELOR ASUPRA FAMILIEI

Cristos ne-a răscumpărat din blestem... făcându-Se blestem pentru noi...

—Galateni 3:13

Dumnezeu dorește să facă ceva cu totul nou în familia voastră! El spune: „Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie și râuri în locuri secetoase” (Isaia 43:19). După cum împărtășea **Joyce Meyer**,

Isus a venit să deschidă ușile temniței și să-i elibereze pe cei captivi... Poate că ați avut un trecut mizerabil, poate că vă găsiți chiar acum în împrejurări dificile și descurajatoare. Poate că vă confrunțați cu situații atât de rele încât pare că nu mai aveți de ce spera. Însă eu vă spun cu îndrăzneală: viitorul nu vă e hotărât de trecut sau de prezent! Schimbați-vă modul de gândire. Credeți că toate lucrurile sunt posibile cu Dumnezeu (Luca 18:27).¹⁰

Cristos a plătit prețul pentru a vă elibera pe voi, pe soțul și pe copiii voștri de orice blestem care stătea la pândă în linia voastră genealogică. Voi nu trebuie decât să puneți în aplicare victoria dobândită de El. Stați în liniște înaintea Domnului și spuneți în rugăciune: „Duhule Sfânt, ce blesteme determinate de fapte păcătoase sunt prezente în linia mea genealogică? Dar în cea a partenerului meu de viață? Te rog, arată-mi-le, ca să le pot aduce la lumină și să am parte de adevărata eliberare.”

Odată ce Duhul Sfânt vă descoperă care sunt aceste blesteme, predați-I-le Lui. Rostiți rugăciunea menționată în acest capitol și credeți că Domnul vă va da izbândă.

Uneori, fără să ne dăm seama, noi perpetuăm unele probleme care ne chinuie familia, prin jurămintele (sau promisiunile) pe care ni le facem nouă înșine. Atunci când rostim un jurământ, în jurul nostru se ridică niște ziduri. Aceste jurămintे au menirea de a ne proteja de vătămări ulterioare, însă ele

nu fac decât să ne întemnițeze și să aducă mai multă durere în viața noastră.

...ești legat prin făgăduința gurii tale... ești prins de cuvintele gurii tale .

Proverbe 6:2

Opriți-vă și rugați-vă astfel: „Duhule Sfânt, am făcut jurăminte față de mine însumi? Dacă da, care sunt ele?” Stați în tăcere și ascultați. Pocăiți-vă de orice jurăminte pe care vi le descoperă El ca să fiți eliberați de orice teamă, în Numele lui Isus.

*Noi facem jurăminte sub imboldul fricii. Ne temem să nu fim răniți din nou, așa că spunem deseori cuvinte precum: „Nu voi îngădui niciodată unui bărbat/unei femei să... **Dacă soțul/soția mea mă va...** (înșela, lovi etc.) vreodată, voi...” Dacă ați rostit asemenea jurăminte, cu voce tare sau doar în gând, pocăiți-vă. Cereți Domnului să vă ajute să credeți că El vă va apăra și vă va ocroti.*

Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere și pe orice limbă se va ridica la judecată împotriva ta o vei osândi. Aceasta [pacea, neprihănirea, siguranța, biruința asupra împotrivirilor] este moștenirea robilor Domnului [a celor în care ia chip Robul Domnului]...

Isaia 54:17

Prin relația voastră cu Isus, voi sunteți eliberați de orice blestem și moșteniți toate binecuvântările spirituale (vezi Efeseni 1:3). Citiți cu atenție următoarele versete și identificați câteva dintre binecuvântările disponibile pentru voi și pentru familia voastră, în Cristos: Matei 11:28, 16:19, Luca 10:19, 11:13, Ioan 4:14, 7:38-39, 14:27, 15:11, 1 Corinteni 1:30, 2 Corinteni 5:21, 2 Petru 1:3-4. Ce altceva vă mai descoperă Duhul Sfânt prin aceste versete?

STĂPÂNIREA AȘTEPTĂRIILOR

El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

—Evrei 13:5

Așteptarea este „o puternică încredințare că ceva anume se va întâmpla în viitor.”¹¹ Noi avem așteptări de la oameni, convingeri puternice privitoare la cât de reușită sau de bună va fi relația lor cu noi. În general, avem cele mai mari așteptări de la oamenii de care suntem mai apropiați și mai cu seamă de la partenerul de viață. Autorul și conferențiarul **Patrick M. Morley** explică următoarele:

Cu toții intrăm în căsnicie cu anumite așteptări; ele sunt diferite și deseori nerealiste. Aceste așteptări au la bază (1) imaginea pe care o avem privitoare la căsătorie și (2) nevoile noastre neîmplinite. Fiecare dintre noi are în minte o imagine a modului în care arată căsătoria ideală. Poate că am preluat această imagine de la părinții noștri, în funcție de ceea ce au spus sau au făcut ei, de istorisirile de familie despre înaintașii noștri sau poate că am fost influențați de părinții unui prieten, de televizor, de cărți sau de personaje din filme sau de anumiți eroi.¹²

Așteptările nerealiste se pot întâlni în orice sferă a căsniciei voastre: în cea a chestiunilor financiare, a comunicării, a sarcinilor casnice, a creșterii copiilor, a relațiilor cu prietenii, a celor sexuale etc. Opriți-vă și rugați-vă: „Doamne, am așteptări nerealiste de la căsnicia mea? Dacă da, care sunt ele?”

Ce vă arată Duhul Sfânt? Notați ceea ce vă descoperă El, precum și pașii pe care vă îndeamnă să îi faceți.

Cum puteți schimba așteptările nerealiste în unele realiste? **Patrick Morley** continuă astfel:

Noi trebuie să învățăm să dăm fără să așteptăm nimic în schimb. Trebuie să învățăm să comunicăm partenerului de viață care ne sunt așteptările, iar apoi să îl ascultăm, să vedem dacă le consideră realiste.¹³

Întrebați-vă soțul: „Ți se pare că am vreo așteptare nerealistă de la tine? Dacă da, care anume?” Fiți respectuoși și ascultați fără să întrerupeți. Notați ce vă împărtășește celălalt.

Dacă aveți așteptări nerealiste de la partenerul vostru, faceți-vă timp să vă cereți sincer iertare pentru presiunea la care l-ați supus. Rugați-vă și cereți Domnului să aducă vindecare în căsnicia voastră și să cultive în voi amândoi așteptări realiste.

În ultimă instanță, așteptările noastre ar trebui să fie legate de Dumnezeu și de ceea ce promite El în Cuvântul Său. Domnul este credincios și El nu ne va lăsa de izbeliște! Rugați-vă: „Doamne, aștept de la soțul meu să-mi împlinească anumite nevoi pe care doar Tu le poți satisface? Dacă da, Te rog, arată-mi. Dă-mi harul de a-mi pune încrederea în Tine cu privire la împlinirea lor.” Stați în tăcere și ascultați. Ce vă arată Duhul Sfânt?

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți această carte ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți a treia sesiune video.

- 1 | Neînțelegerile sunt inevitabile în căsnicie, însă ceea ce contează este modul în care ne raportăm la ele. Gândiți-vă numai: soțul și soția sunt două persoane distincte, aflate în procesul unirii lor într-una singură. Fiecare în parte este cu totul unic. În consecință, fiecare soț gândește, procesează și simte diferit. Modul în care cei doi văd o situație, o persoană, o oportunitate va fi diferit. V-ați gândit vreodată la faptul acesta? În ce fel vă ajută înțelegerea unicității partenerului vostru de viață să îl apreciați și să îl priviți într-o lumină nouă, pozitivă?

- 2 | Prin Cristos, iertarea este la îndemâna tuturor celor care o cer. Cum ar fi dacă l-ați cere lui Dumnezeu să vă ierte pentru ceva și El ar spune: „Nu știu dacă vreau să te iert. Probabil că vei repeta aceeași greșeală. Vreau să văd mai întâi niște schimbări în viața ta”? Cum v-ar face să vă simțiți un asemenea răspuns? Ați spus sau ați gândit vreodată așa când soțul v-a cerut iertare? Cum credeți că l-ar face să se simtă o astfel de atitudine?

- 3 | Iertarea lui Dumnezeu nu este o răsplată pentru schimbarea comportamentului, ci votul Lui de încredere. Opriți-vă puțin și gândiți-vă: în ce fel dragostea și iertarea Lui necondiționată vă împuternicesc și vă motivează să vă schimbați? În lumina celor descoperite, ce atitudine ar trebui să adoptați față de soțul vostru în privința iertării? Care va fi urmarea în viața lui?

Iertarea este singura cale de a pune capăt ciclului învinovățirii și al durerii într-o relație... Ea nu lămurește toate întrebările privitoare la vinovăție, dreptate și corectitudine în cadrul relației... însă îngăduie relației să o ia de la capăt.

—Philip Yancey¹⁴

- 4 | Frica este o forță spirituală aflată în opoziție directă cu dragostea și cu ocrotirea lui Dumnezeu din viața noastră. Dacă nu este identificată și confruntată, ea ne va paraliza, împiedicându-ne să ne bucurăm de adevărata dimensiune a căsniciei. Soților, care sunt câteva dintre temerile cu care au de luptat bărbații în relația cu soțiile lor? Soțiilor, care sunt câteva dintre fricile de care vă loviți voi în relația cu soții? Ce modalități specifice de a le depăși ați descoperit?

TEMERILE SOȚILOR

TEMERILE SOȚIILOR

- 5 | Așteptările nerealiste în căsnicie constituie un teren propice pentru jigniri, frustrări și dezamăgiri. Văjmașul întrebuițează cu viclenie divertismentul și mass-media pentru a crea și a hrăni imagini nesănătoase cu privire la soțul nostru și pentru a semăna semințele nemulțumirii. Stați puțin și gândiți-vă. În ce fel vă afectează și vă otrăvesc perspectiva asupra partenerului de viață și asupra căsniciei voastre filmele, muzica, emisiunile televizate, revistele, cărțile și internetul? Ce pași practici puteți face pentru a vă păzi inima și mintea în fața așteptărilor nerealiste?

Pentru lider: Împărtășiți Filipeni 4:8 ca pe un test prin filtrul căruia trebuie trecute alegerile noastre legate de mass-media.

Omul este așa cum gândește el în inima lui...

—Proverbe 23:7, traducerea NKJV

- 6 | Ați întâlnit vreodată situații dificile în relațiile cu rudeniile voastre care încercau să vă controleze? Fără să dați vreun nume, împărtășiți despre una dintre ele. Dacă ați reușit să depășiți provocarea, explicați cum v-a ajutat Dumnezeu să o faceți. Dacă încă vă luptați cu ea, cereți grupului vostru să se roage ca harul divin să vă dea puterea de a aborda situația în maniera potrivită.

REZUMATUL CAPITOLULUI

- Curățarea punții căsniciei voastre vă va ajuta să vă bucurați pe deplin de dimensiunile rânduite de Dumnezeu pentru viața de familie.
- Iertarea constituie un act eliberator pentru cel care a jignit și pentru cel jignit deopotrivă. Prin harul lui Dumnezeu, noi îi putem ierta pe alții cu generozitate, fără măsură și putem primi iertarea Lui.
- Noi nu avem cum să îl schimbăm pe partenerul nostru de viață; doar Dumnezeu poate. Însă putem conlucra cu El și Îi putem îngădui să ne schimbe pe noi înșine.
- O atitudine recunoscătoare pentru soțul vostru vă va deschide inima să iubiți, să iertați și să îi arătați harul lui Dumnezeu, astfel ca el și voi să vă puteți dezvolta și să vă puteți schimba. Atunci când alegeți să iertați, întreaga voastră familie are de câștigat, fiindcă dragostea vă face să înfloriți.
- Experimentarea iubirii lui Dumnezeu dă în vileag și alungă frica din viața noastră. Când lăsăm dragostea divină să lucreze în și prin noi, aceasta ajută la alungarea temerii partenerului nostru și acoperă defectele și eșecurile noastre.
- Înainte să puteți pune bazele unei noi moșteniri, trebuie să confrunțați blestemele care v-au apăsât familia. Prin lucrarea dusă la bun sfârșit de Cristos, orice blestem este zdrobit!
- Oricare ar fi starea căsniciei voastre, Dumnezeu o poate schimba, fiindcă El este prezent în ea. Nimic nu este imposibil cu Domnul!

Amintiți-vă de ceea ce Dumnezeu v-a dat **astăzi**
precum și de faptul că alegerile voastre de
astăzi vor determina direcția de
mâine, și nu ziua de ieri.

- John Bevere, *Povestea căsniciei*



„...ațintiți-vă privirile spre El
Veți fi schimbați din interior spre exterior.”

- John Bevere, *Duhul Sfânt: O introducere*





■ ■ Cuvântul Lui are puterea de a lumina
calea ta, curățând-o de gunoaiele care
au acoperit-o, pentru a putea ■ ■
umbla pe ea.

- Lisa Bevere, *Fete cu săbii:*
Cum să porți crucea ca un erou







„După cum l-ați acceptat pe Isus Hristos ca
Domn, tot așa trebuie să continuați a-L urma.

Lăsați rădăcinile voastre să se adâncească în El,

iar viața să vă fie bine **întemeiată** „

pe El. (Coloseni 2:6–7 NLT)

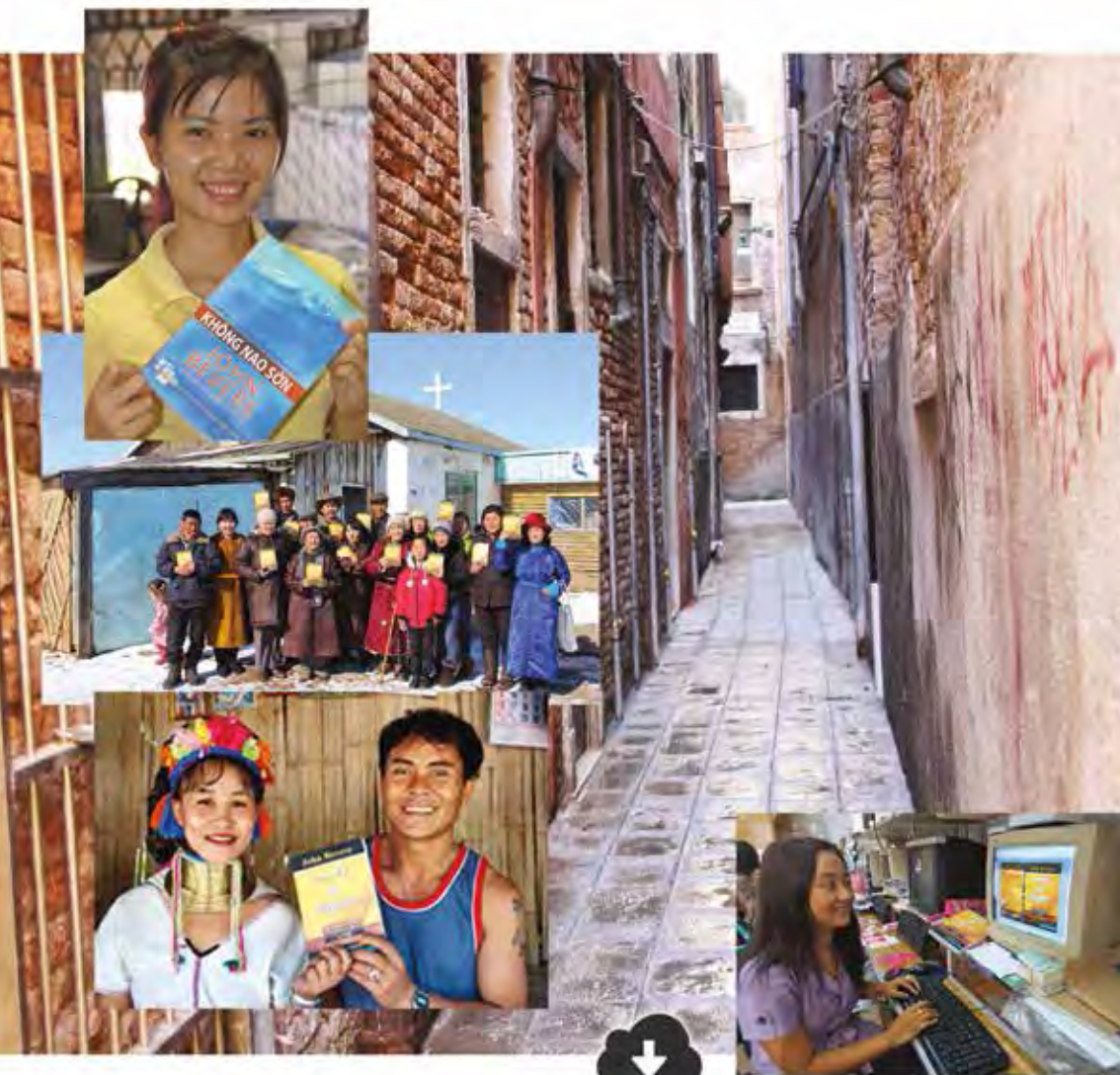
- John Bevere, *Bun sau dumnezeiesc?*

De ce bun, fără Dumnezeu, nu este suficient de bun



„Dacă noi, creștinii, nu aducem în lume adevărul
și lumina, nimeni nu o va face.”

- John Bevere, *Duhul Sfânt: O introducere*



Învăță mai multe @ CloudLibrary.org



PATRU

RIDICAȚI-VĂ ȘI ZIDIȚI

Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.

—Matei 20:25-28

Ziua 1

Există o singură metodă eficientă pentru clădirea unei căsnicii sănătoase, dar pentru mulți dintre noi ea nu este vădită. Trebuie să vă avertizăm că metoda aceasta nu este una care stârnește entuziasmul și cu siguranță nu e nici facilă. Însă ea constituie singura cale de a ajunge la împlinirea, scopul și dragostea pe care ni le dorim cu toții în căsnicie. Sunteți gata să aflați marele secret? Iată-l: slujirea. Singura modalitate de a clădi mariajul visurilor voastre este de a vă consacra viața slujirii soțului sau soției.

Vă rugăm să rezistați imboldului de a lăsa cartea deoparte sau de a sări la capitolul următor. Conceptul slujirii, știm bine, nu stârnește de obicei prea mult entuziasm; e mai probabil să dea naștere unor sentimente de aversiune sau chiar de groază. Noi tindem să ne ferim când auzim de ideea supunerii în fața intereselor, dorințelor sau preferințelor altcuiva. Cu toate acestea, Isus, Fiul lui Dumnezeu și Împăratul împăraților, a ales să devină slujitor urmărind binele nostru. Interesele noastre au constituit preocuparea Lui de căpătâi. Isus a

respins poziția care I se cuvenea de drept, una privilegiată, de autoritate, pentru a clădi un pod peste prăpastia dintre Dumnezeu și om. Iar acum, după ce a croit calea împăcării noastre cu Dumnezeu, Se desfată împlinindu-ne cele mai adânci visuri, dorințe și bucurii, dându-ne puterea de a trăi o viață extraordinară și de a deveni asemeni Lui. Atunci când Isus Și-a jertfit viața, a făcut-o pe a noastră îmbelșugată. Acest mod de slujire care nu cunoaște precedent și nici limite constituie standardul pentru modul în care ar trebui să ne raportăm și noi la toate relațiile, îndeosebi la căsnicie.

Acum, după ce puntea mariajului a fost curățată, aveți oportunitatea de a clădi căsnicia visurilor voastre. Dar singura cale de a vă împlini visul privitor la căsătorie (acel plan de construcție a fericirii inspirat de sus) este de a vă da în schimbul lui viața. În Împărăția lui Dumnezeu puteți păstra doar lucrurile la care renunțați de bunăvoie. Bucuria, dragostea și împlinirea pe care le doriți în căsnicie pot deveni realitate doar atunci când sacrificați urmărirea binelui propriu de dragul binelui soțului sau soției.

Ați observat că acei credincioși care sunt interesați doar de ei înșiși tind să fie cei mai nefericiți? Cei mai nenorociți dintre toți sunt oamenii care nu fac niciodată nimic pentru alții fiindcă, atunci când suntem în Cristos, ADN-ul spiritual al lui Isus, care este caracterizat de slujire, e imprimat în natura noastră. Isus este slujitorul suprem. Atunci când refuzăm să ne acceptăm identitatea în El, care include, printre altele, o viață de slujire, noi ne îndepărtăm de puterea Lui transformatoare. Aceasta este esențială pentru zidirea unor vieți și căsnicii evlavioase, iar noi putem avea acces la ea doar când căutăm să trăim aidoma lui Isus. Dacă nu slujim, nu putem clădi căsnicia pe care o dorim.

Devenind cei mai mici

În timpul ultimei cine servite împreună cu ucenicii, Isus le-a spus celor mai apropiați prieteni ai Săi că moartea Lui era iminentă și că El avea să fie trădat curând. Care a fost reacția lor? Mai întâi, au tăgăduit cu

înflăcărare că vreunul L-ar fi putut vinde. Apoi au început să se certe, vrând să știe care dintre ei era cel mai mare.

Cât de absurd! Isus le vorbea despre moartea Lui care bătea la ușă, iar prietenii Săi cei mai apropiați nu erau în stare decât să se ia la sfadă cu privire la propria lor importanță. Iată cum a răspuns Isus nebuniei lor:

...Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește. Căci care este mai mare? Cine stă la masă sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu, totuși, sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă (Luca 22:26-27).

Cuvintele lui Isus probabil că i-au lovit pe ucenici ca un baros în moalele capului. Ei arătaseră lămurit că își doreau să ocupe poziții importante, iar Isus le spunea acum că aveau să dobândească însemnătate atunci când excelau în slujire.

Însă Isus nu S-a oprit la aceste cuvinte greu de acceptat, ci a făcut apoi ceva ce a sporit disconfortul și confuzia ucenicilor. Scriptura relatează astfel episodul:

Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce, [de aceea] S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins (Ioan 13:3-5).

Ceea ce stârnește uimirea în pasajul citat este motivul pentru care a spălat Isus picioarele ucenicilor; acesta se găsește în cuvintele *de aceea*. Lui Isus Îi fusese dată autoritatea peste toate lucrurile, de aceea S-a smerit pe Sine Însuși și a acceptat responsabilitatea celui mai neînsemnat slujitor. Isus nu a avut de luptat cu falsa modestie. El era în mod vădit conștient de poziția Sa de autoritate. Dar, în loc să Și-o etaleze sau să abuzeze de ea, a folosit-o ca pe o platformă pentru un act de slujire greu de închipuit.

În primul veac, drumurile nu erau pavate și nici nu existau malluri din care călătorii să își poată cumpăra o pereche de adidași. Oamenii purtau sandale (sau umblau chiar desculți), astfel că picioarele le erau pline de praf și de mizerie. Am putea spune că, în asemenea condiții, aveau tălpi mult mai murdare și mai mirositoare decât cele pe care le au oamenii lumii moderne.

Din pricina aceasta, slujitorii sau sclavii aveau slujba de a spăla picioarele stăpânilor sau ale oaspeților acestora. În casa unor oameni înstăriți slujitorii aveau felurite responsabilități: de a întreține grajdurile, de a pregăti hrana sau de a face curățenie. Dar slujba spălării picioarelor revenea celui mai de jos dintre servitori. În unele cercuri, sarcina aceasta neplăcută era atribuită doar slujnicilor, singurele considerate îndeajuns de „nevrednice” pentru o slujbă atât de umilitoare și dezgustătoare.

Isus a ales să îndeplinească actul cel mai umil de slujire. De ce? Fiindcă vroia ca ucenicii Lui să înțeleagă importanța lecției pe care le-o dădea în materie de slujire. Ba chiar Și-a dat jos haina, simbolul poziției Sale de învățător, și S-a încins cu un ștergar, așa cum făceau robii. Nu uitați că Isus a făcut toate acestea pentru a spăla picioarele celor care aveau să se lepede curând de El, să Îl trădeze sau să-L părăsească.

După ce le-a spălat picioarele, Și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: „Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți Învățătorul și Domnul și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat vă spun că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți (Ioan 13:12-17).

După ce a sfârșit de spălat picioarele ucenicilor, Isus Și-a îmbrăcat din nou hainele, Și-a reluat rolul de Învățător și a tras concluziile unei lecții pe care apostolii nu aveau să o uite vreodată. Învățătura veșnică a celor transmise poate fi rezumată în patru puncte:

1. Ca Domn și Învățător, Eu sunt exemplul vostru suprem.
2. Din moment ce Eu am îndeplinit de bunăvoie acest act umil, nu vă închipuiți că el sau oricare alt act de slujire este sub demnitatea voastră.
3. Eu sunt Stăpânul vostru, Cel care este mai mare decât voi, dar care e gata, cu toate acestea, să slujească de pe poziția celui mai de jos servitor.
4. Eu îi binecuvântează pe cei care Îmi urmează exemplul de conducere exercitată prin slujire.

Chemați la slujire

Isus a spus că vom fi binecuvântați dacă Îi urmăm exemplul. Aceasta înseamnă că binecuvântarea Lui va veni peste mariajul nostru atunci când ne slujim partenerul de viață după modelul Său.

Nu căutăm să vă îndemnăm să urmați modelul lui Isus inițiind un ritual nocturn de spălare a picioarelor. Ideea este să adoptați tiparul Lui de slujire în viața voastră. În căsnicie, noi imităm cel mai bine exemplul lui Isus când ne folosim rolurile ca pe platforme ale slujirii. Pavel scria astfel:

Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși... Să aveți în voi gândul acesta [trebuie să aveți aceeași atitudine], care era și în Cristos Isus... (Filipeni 2:3, 5).

Care a fost atitudinea lui Cristos? El a ales să Se privească pe Sine ca pe un slujitor care a așezat interesele altora mai presus de ale Sale. El a mers chiar până acolo încât a murit pentru cei pe care îi iubea. Celor mai mulți dintre noi nu li se va cere niciodată acest sacrificiu suprem pentru soț sau pentru soție, însă noi toți am fost chemați să ne lepădăm de egoismul nostru de dragul partenerului de viață.

Atunci, dacă slujirea este atât de minunată (dacă atrage după sine binecuvântarea divină), de ce nu o practică mai mulți oameni? Problema

are de-a face cu natura noastră umană căzută, care luptă neconținut împotriva căilor Duhului lui Dumnezeu și care ne îndeamnă să ne fixăm drept ținută propriile interese. Firea noastră ne cere să ținem cont de dorințele ei, insistând să îi împlinim poftele. Însă, oricât am hrăni-o, natura omenească va dori întotdeauna mai mult.

Natura păcătoasă promovează neîncetat egoismul și nemulțumirea, pe când Duhul lui Dumnezeu ne dă puterea de a trăi în mod altruist și ne oferă o împlinire care nu dăinuie doar o clipă. Noi suntem cei care aleg în fiecare moment dacă vor să se lase conduși de Duhul lui Dumnezeu sau de dorințele nesățioase ale firii lor:

Căci firea pământească poartă împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pământești: sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce vă place (Galateni 5:17).

Isus ne-a eliberat de sub puterea firii noastre păcătoase ca să ne putem dăruia Lui viața. Mântuirea nu ne-a eliberat ca noi să căpătăm mai mult, ci ca să dăruim mai mult! „Voi ați fost chemați la slobozenie”, spunea apostolul Pavel. „Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste” (Galateni 5:13).

Libertatea ne-a fost dată ca să ne putem jertfi viața. Dacă ne mulțumim să trăim doar pentru propria persoană, ne irosim libertatea în Cristos și ne supunem pe noi înșine tocmai egoismului și păcatului de care Isus a vrut să ne elibereze prin moartea Sa. Însă, atunci când învățăm să trăim jertfindu-ne pentru alții și mai cu seamă pentru partenerul de viață, ne facem părtași vieții îmbelșugate pe care ne-a pus-o Cristos la dispoziție.

Ziua a 2-a

Umpluți cu Duhul Sfânt

Când vorbesc despre așa-numitul „pasaj al căsătoriei” din Efeseni 5, predicatorii încep de obicei cu versetul 22, cel care le spune soțiilor să

se supună. Dar îndemnul lui Pavel începe mai devreme în capitolul amintit. Pentru a înțelege mai bine modul în care căsnicia noastră trebuie să oglindească relația dintre Cristos și Biserică, haideți să ne întoarcem la versetul 18:

...Într-una să fiți plini și energizați de Duhul (Efeseni 5:18 AMP).

În textul original, din limba greacă, ideea umplerii descrie procesul saturării cu Duhul lui Dumnezeu ca pe o experiență continuă. O singură dată nu este de ajuns. Atunci când nu suntem umpluți și stimulați continuu de Duhul Domnului, vom aștepta ca partenerul de viață să ne împlinească anumite nevoi pe care numai Dumnezeu le poate satisface. Oricât de grozav ar fi soțul nostru, el nu Îl poate înlocui pe Dumnezeu. Dacă așteptați ca soțul sau soția să confere vieții voastre scop și semnificație (binecuvântări pe care doar Domnul le poate oferi), veți ajunge dezamăgiți, frustrați și incapabili să demonstrați dragostea lui Dumnezeu.

Căsniciile noastre Îl vor reflecta pe Cristos doar în măsura în care Duhul Lui este bine-venit în viața noastră. Cristos este temelia mântuirii noastre, însă Duhul Sfânt reprezintă agentul transformării. Dacă viața ne este umplută mereu de Duhul lui Dumnezeu, putem avea parte de înnoirea minții și de transformarea comportamentului nostru. Dumnezeu spune:

...să vă dezbrăcați de omul cel vechi... să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul (Efeseni 4:22-24).

Încercarea de a iubi și de a sluji asemenea lui Cristos fără a avea însă ajutorul Duhului Său seamănă cu cea de a scoate apă dintr-un furtun care nu este conectat la un robinet. Furtunul nu poate produce apă; el este doar un canal. Tot astfel, doar atunci când beneficiem de

împuternicirea Duhului Sfânt ne putem iubi și sluji soțul sau soția așa cum dorește Dumnezeu.

Puterea voinței și schimbarea comportamentului își au locul lor, însă ele nu ne pot înnoi mintea și nici nu izbutesc să învingă dorințele firii. Doar când primim persoana și puterea Duhului lui Dumnezeu vom avea parte de influența transformatoare a Duhului divin în și prin viața noastră, influență care se oglindește în atitudinile și în acțiunile noastre față de soț sau soție. În absența implicării Duhului lui Dumnezeu, orice încercare de a ne schimba purtarea va duce la frustrare și deziluzie.

Am primit nenumărate mesaje din partea unor bărbați și femei a căror căsnicie a fost năruită de manipulare și dominație. În multe situații, cei în cauză cunoșteau Scriptura, însă le lipseau dragostea și harul Duhului Sfânt. Ca urmare, înseși cuvintele menite să le aducă eliberare și putere au fost folosite pentru a îngrădi, a submina sau a ocări. Situațiile de felul acesta își fac loc oriunde se strecoară egoismul, care înflorește atunci când nu ne punem noi înșine la dispoziția lucrării Duhului lui Dumnezeu și astfel respingem slujirea, ca principal rol marital al nostru.

În restul acestui capitol vom vedea cum arată slujirea în contextul mariajului. Scopul nostru este de a vă oferi un cadru biblic menit să vă arate cum vă puteți duce viața de căsnicie și cum o puteți zidi prin slujire. Prin urmare, vă îndemnăm să nu folosiți capitolul acesta ca pe o justificare pentru a condamna purtarea prezentă sau trecută a soțului sau a soției. Întrebuințați în schimb cadrul acesta pentru a merge înainte.

Definim conceptele acestea pornind de la premisa că ambii soți doresc să onoreze planul lui Dumnezeu pentru rolurile lor maritale. Știm însă că lucrurile nu stau întotdeauna așa. Oricare ar fi situația voastră, nu uitați: voi nu aveți cum să vă schimbați partenerul de viață. Dacă veți încerca să o faceți, nu veți reuși decât să vă așezați de-a curmezișul modului lui Dumnezeu de a lucra. Deschideți-vă inima față lucrarea Duhului Său și faceți-I loc să înfăptuiască ceea ce doar El poate face în viața celui sau celei de lângă voi.

Identități și roluri

Pentru a înțelege rolurile slujirii pe care ni le însușim în căsnicie, trebuie să privim din nou la grădina Eden:

Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu: parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut (Geneza 1:27).

Atât bărbatul, cât și femeia sunt purtătorii unei imagini care reflectă natura divină. Bărbatul și femeia sunt diferiți, dar au importanță egală în oglindirea naturii lui Dumnezeu pe pământ.

Conceptul de *soț* și *soție* reprezintă niște roluri. Acestea sunt unice și Biblia ne arată în ce constau ele, însă rolurile amintite nu sunt totuna cu identitatea noastră. Aceasta din urmă are de-a face cu felul în care am fost concepuți inițial. Noi am fost creați pentru a fi purtători ai asemănării lui Dumnezeu pe Pământ. Căderea omului în păcat a distorsionat acest scop, dar jertfa lui Cristos l-a restaurat. Mântuirea în Cristos reprezintă mai întâi de toate o schimbare a identității.

Niciun rol (de soț, soție, specialist într-un domeniu sau în altul, slujitor creștin, părinte, prieten) nu vă poate afecta identitatea. Iar pentru că o schimbare a rolului (de exemplu, trecerea de la celibat la statutul de persoană căsătorită) nu echivalează cu o schimbare a identității, bărbatul și femeia sunt la fel de valoroși în ochii lui Dumnezeu după căsătorie ca și înainte.

Din păcate, mulți oameni (mai cu seamă femeile) au impresia că valoarea lor are de suferit după ce se căsătoresc. Femeile se tem că, pentru a-și cinsti soții, trebuie să ocupe un loc secundar în ce privește importanța și contribuția lor. În asemenea situații, în loc să se ridice și să facă fapte care manifestă dragostea și slujirea, femeia se chircește, simțindu-se constrânsă la robie, până când ajunge să treacă neobservată.

Chiar dacă ar putea părea la început că soțul are de câștigat de pe urma unei asemenea situații, nu este așa. Atunci când egoismul este cultivat ca mod de viață, amândoi soții au de pierdut. Un soț care nu își privește soția ca pe un partener egal în căsnicie nu rămâne doar fără un

aliat apropiat, ci pierde totodată una dintre cele mai mari oportunități de a se dezvolta. Bărbații devin mai asemănători lui Cristos când își slujesc soțiile așa cum Își slujește Isus Biserica. Nu uitați, Isus ne-a oferit un mod de cârmuire prin felul în care îi slujește pe cei pe care îi conduce și îi iubeste.

Dragostea, respectul și prețuirea sunt esențiale pentru soț și soție deopotrivă. Amândoi soții au importanță și amândoi slujesc. Abordarea căsniciei în felul acesta redă bărbatului și femeii puterea de a governa, adică darul divin al tăriei și autorității care le-a fost încredințat din momentul creării lor.

Guvernare sau dominație

Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune... (Geneza 1:28, 31)

La început, bărbatul și femeia nu erau dușmani, ci aliați și conlucrători, două persoane distincte, unite prin faptul că aveau o singură inimă. Celor doi li s-a încredințat mandatul de a umple și de a supune pământul. Dumnezeu le-a dat o sarcină (de a fi roditori și de a se înmulți), după care i-a lăsat pe ei să stabilească detaliile. Dumnezeu le-a încredințat guvernarea lumii.

Conceptul de guvernare este asociat cu exercitarea puterii, a autorității sau controlului, descriind o sferă de influență și fiind legat de deținerea puterii. După cum am învățat din relatarea privitoare la Cina cea de taină, toată autoritatea, fie că este încredințată unui bărbat, fie unei femei, este dată pentru a sluji altora, în vederea dezvoltării lor.

Bătălia dintre cele două sexe a început după cădere. Odată cu ruptura dintre Dumnezeu și creația Sa, guvernarea s-a transformat în dominație și manipulare. Această pervertire a atributelor datorite de Dumnezeu luptă continuu împotriva planului Său care are în vedere o

uniune frumoasă a celor doi soți, în cadrul căsniciei. Mariajul a devenit un instrument al dezbinării în loc să fie unul al multiplicării.

Căsnicia nu a avut niciodată menirea de a constitui o luptă pentru putere. Ea a fost creată pentru a reprezenta o uniune plină de putere. Mariajul contopește doi oameni înzestrați cu puncte tari foarte diferite și folosește apoi deosebiriile dintre ei pentru a da naștere oportunității multiplicării. Toate acestea fac parte din planul lui Dumnezeu de a reconcilia ceea ce părea a fi cu neputință de reconciliat. Isus a spus:

Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut (Luca 19:10).

Noi înțelegem deseori versetul acesta ca referindu-se doar la lucrarea de evanghelizare, când sensul lui este mult mai bogat. Isus nu a venit doar pentru a-i mântui pe cei pierduți, ci pentru a salva ce era pierdut. În urma căderii, am pierdut comuniunea cu Dumnezeu și totodată unitatea relației dintre noi. Aceasta include relațiile dintre frați, dintre surori, părinți și copii, soți și soții. În același timp, am pierdut frumusețea relației noastre cu restul creației.

Lucrarea salvatoare a lui Isus nu ne asigură doar supraviețuirea până vom ajunge în ceruri, ci are de-a face cu abundența și regenerarea în momentul prezent. Datorită crucii, potențialul regenerării vizează orice relație care a avut de suferit. Aceasta înseamnă că noi putem avea acum parte de vindecare în căsnicie. Bărbații și femeile pot fi din nou una!

Atunci când avem o inimă și un scop, ne multiplicăm, căci Dumnezeu a spus că, acolo unde este unitate, El Își lasă binecuvântarea (vezi Psalmul 133). Vrăjmașul sufletului nostru nu vrea ca noi să ne bucurăm de binecuvântarea divină, nici să cunoaștem multiplicarea. Prin urmare, face tot ce îi stă în putință pentru a distruge unitatea dintre noi. Când luptăm împotriva amăgirii dominației și acceptăm adevărata natură a guvernării, lucrăm mână în mână cu Dumnezeu pentru transpunerea voii Sale pe pământ.

Vom trece acum la o discuție mai concentrată despre rolurile diferite prin care bărbații și femeile slujesc în căsnicie. Dacă nu înțelegem

perspectiva lui Dumnezeu asupra identității, valorii și guvernării, ne putem înșela cu ușurință, crezând că rolurile stabilite de El avantajează pe unul dintre soți în defavoarea celuilalt. Fiindcă am văzut deja care a fost primul mandat prevăzut de Dumnezeu pentru căsnicie și diferența dintre identitate și roluri, credem că veți înțelege cât de captivante, importante și împlinitoare sunt rolurile ambilor soți.¹

Ziua a treia

Petru soț: cinstește-ți soția

Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre (1 Petru 3:7).

Cinstirea este reciprocă. Biblia ne arată lămurit că amândoi soții sunt chemați să se cinstească unul pe celălalt, iar despre rolul soțiilor vom vorbi mai târziu. Haideți să ne oprim deocamdată asupra rolului care îi revine bărbatului.

Soților, soția nu este mai prejos decât voi. Ea e împreună moștenitoare cu voi în Cristos, iar voi trebuie să o cinstiți ca atare. Când Petru spune că soția este mai slabă decât soțul, el se referă la tăria ei fizică, nu la potențialul ei în ce privește discernământul sau puterea spirituală. „Slăbiciunea” fizică a soției nu o face mai puțin valoroasă decât voi, ci are în vedere doar faptul că s-ar putea ca ea să nu poată ridica aceleași greutăți ca și voi. Comentariul lui Petru reprezintă o constatare a unui fapt, nu o evaluare a valorii femeii. Aspectul acesta este important pentru că nouă ne este greu să îi slujim pe cei pe care nu îi considerăm vrednici de cinste. Înainte să ne putem jertfi viața pentru soțiile noastre trebuie să le recunoaștem extraordinara valoare.

Vorbim foarte deschis despre subiectul acesta nu fiindcă am crede că doriți să vă disprețuiți sau neglijați soția, ci pentru că nu ne putem

permite să fim neclari. Bărbații și femeile deopotrivă sunt cu toții creați după chipul lui Dumnezeu; astfel, imaginea Tatălui ceresc este necinstită pe pământ când bărbații nu își onorează, prețuiesc și protejează soțiile.

La început, Dumnezeu a spus că nu era bine pentru bărbat să fie singur (vezi Geneza 2:18). Răspunsul Lui la această primă problemă (izolarea bărbatului) a fost crearea Evei. Femeile reprezintă răspunsul lui Dumnezeu, nu o creație secundară. În calitate de oameni ai lui Dumnezeu, vouă vi s-a încredințat oportunitatea de a iubi, de a sprijini, de a investi și de a vă sluji soția, ca mod de a declara cu îndrăzneală unei lumi rătăcite ceea ce se află în inima lui Dumnezeu.

Petru a mai scris că bărbații trebuie să dovedească înțelegere față de soțiile lor. Trebuie să căutăm să îi înțelegem pe cei care sunt diferiți de noi. Toți bărbații sunt diferiți, toate femeile sunt diferite, iar bărbații și femeile sunt foarte diferiți unii de ceilalți. Eu (John) nu o tratez pe Lisa cu lipsă de respect fiindcă e diferită de mine, ci apreciez ceea ce este ea și caut să înțeleg ce o face diferită.

Viața mea ar fi extrem de monotona și de plictisitoare dacă Lisa și cu mine ne-am asemena în toate privințele. Deși deosebirile dintre noi ne-au dat uneori bătaie de cap, ele au creat totodată contextul potrivit pentru ca domeniile în care fiecare dintre noi are slăbiciuni să fie scoase la lumină, să aibă parte de provocări și să fie consolidate. Eu am nevoie de o soție diferită de mine. O onorez pentru ceea ce este și, căutând să înțeleg tot mai bine ce o definește, am de câștigat atât eu, cât și familia noastră.

Un ultim aspect pe care este important să îl remarcăm din 1 Petru 3:7 este acela că dezonorarea soțiilor voastre vă va împiedica rugăciunile. Bunăstarea femeilor este atât de importantă în ochii lui Dumnezeu încât El a făcut din onorarea și înțelegerea soției un factor fundamental pentru viața noastră de rugăciune!

Capul uniunii noastre

Căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Cristos este capul Bisericii (Efeseni 5:23).

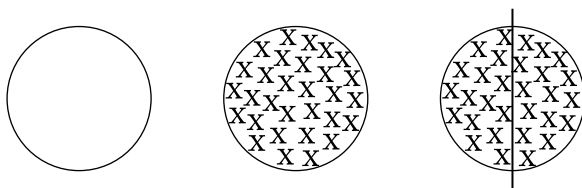
Versetul acesta nu abordează ideea superiorității și a inferiorității, ci surprinde imaginea lui Cristos și a Bisericii Sale, care este simbolizată de căsnicie. Fiindcă soții Îl reprezintă pe Cristos în această analogie organică, lor le revine rolul de conducere în cadrul uniunii căsătoriei. Ei au responsabilitatea nemaipomenită de a conduce prin slujire, aidoma lui Cristos, pentru ca lumea necredincioasă să poată vedea natura lui Isus. (Când ne gândim cât de profund Își iubește Isus Biserica, nu putem crede nici măcar pentru o clipă că El a vrut să minimalizeze importanța soției sau să o marginalizeze prin paralela dintre rolul ei și cel al miresei Lui.)

Soțului nu i-a fost dată autoritatea de cap al familiei ca să poată ignora tot ce spune soția. Din contră, un soț înțelept nu va trece cu vederea aportul soției lui, ci va înțelege că ea joacă un rol esențial în procesul luării deciziilor.

În primii ani ai căsniciei noastre, eu (John) mă rugam câte o oră și jumătate pe zi. Impresia mea era că Lisa, care lucra cu normă întreagă, nu se ruga decât în scurtul răstimp pe care îl petrecea la duș sau atunci când conducea mașina. Când aveam păreri diferite legate de luarea unei decizii, eu presupuneam în mod greșit că, din moment ce petreceam mai mult timp decât ea rugându-mă, îmi puteam folosi autoritatea de cap al familiei pentru a-mi impune punctul de vedere. Cu toate acestea, în jumătate dintre cazurile în care am acționat astfel și am hotărât singur, am descoperit mai târziu că Lisa avusese dreptate!

Sincer să fiu, eram frustrat. „De ce perspectiva Lisei este atât de precisă, mă întrebam, când eu petrec mult mai mult timp în rugăciune?” Așa că într-o zi am zis: „Doamne, eu mă rog câte o oră și jumătate în fiecare dimineață. Lisa de-abia dacă se roagă vreo zece minute când e la duș. Cu toate astea, are dreptate în mai bine de jumătate dintre cazurile în care avem un dezacord.”

Drept răspuns, Domnul mi-a zis: „Desenează un cerc.” Am găsit o bucată de hârtie și am desenat pe ea un cerc. „Uplete cercul cu x-uri”, mi-a cerut Domnul. Când am terminat, Domnul a continuat: „Acum trage o linie chiar prin mijlocul cercului.”



„Ai observat, mi-a zis Domnul, că jumătate dintre x-uri sunt de o parte a liniei și jumătate de cealaltă? John, înainte să te căsătorești, erai complet în Mine. Tu reprezentai un cerc întreg. Însă, când te-ai căsătorit cu Lisa, ai devenit un singur trup cu ea. Acum cercul acela vă reprezintă pe amândoi. Tu ești o jumătate, iar Lisa e cealaltă.

Știi ce sunt toate acele x-uri? a continuat Domnul. Ele reprezintă informația de care ai nevoie de la Mine ca să poți lua hotărâri înțelepte. Problema este că tu iei toate deciziile bazându-te doar pe jumătate de informație. Trebuie să înveți cum să folosești ceea ce Eu îți arăt soției tale, pentru ca tu, în calitate de cap al căminului vostru, să poți lua decizii pe baza tuturor informațiilor primite de la Mine.”

Revelația aceasta a revoluționat perspectiva mea privitoare la ceea ce însemna să fiu capul mariajului nostru. Acum nu mai doresc să profit de rolul meu pentru a da la o parte sfatul Lisei. Mă bucur să beneficiaz de pe urma faptului că Dumnezeu vorbește prin ea și apreciez procesul presupus de efortul necesar ajungerii la unitate în luarea deciziilor noastre.

Cel dintâi slujitor

Subliniem încă o dată faptul că rolul bărbatului nu este de a domina. Dominarea este foarte diferită de cărmuire. Aceasta din urmă oferă celui alt demnitatea de a alege, pe când dominarea doar pretinde, fără a lăsa opțiuni. Pentru bărbați, cheia pentru transformarea lor în lideri evlavioși ai căminului stă în a înțelege ce înseamnă deținerea unei poziții care implică autoritate. Amintiți-vă cuvintele lui Isus: „Cel mai

mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește ca cel ce slujește (Luca 22:26). În calitate de cap al familiei, soțul trebuie să fie cel dintâi slujitor.

Bărbatul nu este șeful, în vreme ce soția îl slujește. El este liderul care lucrează împreună cu ea. De fapt, dacă este înțelept, îi va spune mereu că nu poate fără ea. Eu (Lisa) apreciez când soțul meu îmi spune că are nevoie de mine. Cuvintele lui mă fac să simt că am abilitatea unică de a împlini ceea ce îi lipsește lui. Iar dacă nu știu cum să fiu o astfel de femeie, voi face tot ce-mi stă în putință pentru a afla. Eu înfloresc atunci când el îmi spune că am un rol esențial² în familia noastră.

Soților, a vă sluji soția nu înseamnă a-i da pur și simplu ceea ce dorește, ci mai degrabă a vă jertfi viața pentru ea și a lua hotărâri gândindu-vă la binele ei. Noi ne conducem soțiile așa cum ne conduce Isus pe noi. Sunt multe lucruri pe care Cristos le face spre binele nostru și care nu ne plac. Veți întâlni în mod inevitabil situații în care bunăstarea soției intră în conflict cu preferințele ei. Urmând modelul lui Isus, vom ști în asemenea cazuri să alegem ce este mai bine, nu ce e mai comod sau mai plăcut. Însă condiția prealabilă discernerii a ceea ce este cel mai bine pentru soția voastră este să o iubiți și să o cinstiți așa cum Își iubește și Își cinstește Cristos Biserica.

După ce a spălat picioarele ucenicilor, Isus a arătat lămurit că El continua să fie Domnul lor. Cristos nu a renunțat niciodată la poziția Lui plină de putere, însă a redefinit cu totul scopul puterii. După cum ne-a arătat prin propriul exemplu, puterea ne este dată pentru a ne sluji unii altora. Bărbaților, noi trebuie să ne folosim autoritatea, în calitate de cap al familiei, pentru a crea mediul care slujește cel mai bine soției. Fiindcă suntem capul căminului nostru, avem responsabilitatea de a deveni slujitorii cei mai de jos. În felul acesta ne supunem soțiilor noastre.

Supuneți-vă unii altora în frica lui Cristos (Efeseni 5:21).

Vă amintiți porunca lui Pavel din Efeseni 5:18, de a fi plini de Duhul Sfânt? Ea este urmată de o descriere a ceea ce face un om plin de Duhul lui Dumnezeu: cântă cântări duhovnicești sau aduce laudă

Domnului. Apoi, în versetul 21, apostolul spune: „Supuneți-vă unii altora.” Cuvintele acestea sunt înțelese, în general, ca reprezentând începutul discuției lui Pavel despre căsnicie. Dar în cartea *The Meaning of Marriage*, Timothy și Kathy Keller evidențiază următoarele:

În engleză, versetul 21 este redat de obicei ca o propoziție separată, însă aceasta ascunde cititorilor aspectul important pe care îl evidențiază Pavel. În textul din limba greacă, versetul 21 reprezintă ultima propoziție din lunga frază începută înainte, în care apostolul descrie câteva dintre trăsăturile unei persoane care este „umplută de Duhul Sfânt”.³

De aceea, soții Keller spun următoarele:

Ultima trăsătură a plinătății Duhului se găsește în această propoziție de pe urmă: pierderea mândriei și a îndărătniciei ne conduce spre slujirea umilă a altora.⁴

În contextul căsătoriei, aceasta înseamnă că un soț care trăiește bizuindu-se pe împuternicirea Duhului Sfânt (a cărei importanță a fost subliniată anterior) poate fi recunoscut prin supunerea sa față de partenerul de viață.

Mulți oameni echivalează supunerea doar cu rolul soției, însă Pavel îi învață în mod explicit pe ambii soți să se supună unul altuia. Cuvântul grecesc pentru „a se supune” din versetul acesta este același termen din limba greacă folosit de Pavel când poruncește mai târziu soțiilor să se supună soților. Cuvântul acesta transmite ideea supunerii sau a subordonării. În ce privește structura de autoritate a căminului, într-adevăr, soțiile trebuie să se supună soților, care au rolul de cap al acestuia. Însă bărbaților li se cere să adopte altă formă de supunere față de soțiile lor.

Pavel scria că noi trebuie să ne supunem din reverență față de Cristos. Cuvântul *reverență* folosit aici este *phobos*, care implică ideea de groază sau teamă care inspiră venerație, înfiorare. (Termenul *phobos* seamănă cu cel de *fobie*). Cuvântul reverență nu redă cu suficientă acuratețe

sensul din textul original; o traducere mai bună ar fi: „supuneți-vă unii altora datorită fricii de Cristos care vă inspiră o venerație respectuoasă”.

Într-o zi în care eu (John) nu m-am purtat prea frumos cu Lisa, Dumnezeu mi-a vorbit și mi-a zis: „Lisa este în primul rând fiica Mea și în al doilea rând e soția ta.” Cuvintele acestea au sădit în inima mea frica de Domnul!

Soților, Dumnezeu este întotdeauna prezent. El știe cum vorbiți și cum vă purtați cu ficele Lui. El vede dincolo de cuvintele voastre și vă cunoaște motivația inimii. Îl cinstiți voi prin felul în care vă purtați cu mireasa voastră? Dacă nu o respectați, dovediți lipsă de respect față de Tatăl ei. Aveți grijă de ea cu frică și cutremur.

Pavel merge mai departe, explicând că un soț se supune soției lui dându-și viața pentru ea. Cu alte cuvinte, el se supune soției supunându-se pe sine intereselor ei.

Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Cristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea (Efeseni 5:25).

Cristos nu Și-a folosit niciodată poziția pentru câștigul propriu, ci pentru a ne împuternici pe noi. Tot astfel, noi, ca soți, suntem chemați să ne folosim poziția care implică autoritate în beneficiul și pentru împuternicirea soțiilor noastre. Isus Și-a dat viața pentru a-Și glorifica și sfinți mireasa. Cea mai mare bucurie a Lui (finalul fericit avut de El în vedere) este glorificarea ei. Atunci când pășim pe urmele lui Isus nu mai este loc de egoism. Rolul vostru, în calitate de soți, este de a vă petrece viața slujindu-vă soția, în vederea scopului suprem al revelării lui Cristos în fața ei și a lumii. Când vă conduceți astfel soția, va fi mult mai ușor ca ea să se supună cu bucurie poziției de autoritate care v-a fost încredințată vouă de Dumnezeu.

Ziua a patra

Pentru soție: susține-ți soțul

Soțiilor, înțelegeți-vă și susțineți-vă soții în moduri care arată susținerea voastră pentru Cristos. Soțul își conduce soția așa cum Își conduce Cristos Biserica, nu dominând-o, ci prețuind-o. Așadar, după cum Biserica se supune lui Cristos în timp ce El exercită o asemenea cărmuire, tot astfel ar trebui să se supună și soțiile soților (Efeseni 5:22-24, traducerea The Message).

Vă aduceți aminte că Pavel și-a prefăcut învățăturile date soților și soțiilor spunându-le să se supună „unui altora în frica lui Cristos” (Efeseni 5:21). În versetul următor, el dezvoltă ideea: „Pentru soții, aceasta înseamnă să se supună soților ca Domnului” (versetul 22). Mulți au privit porunca aceasta ca fiind în defavoarea femeii, dar nu este.

Fiindcă mariajul nu presupune dominarea celui alt, soția este partașă exercitării guvernării, ca partener egal. Aceasta nu intră în conflict cu poziția de cap a soțului, căci atât lui, cât și soției le revin sfere unice de autoritate și influență în cadrul căsniciei lor și în mediul unde își desfășoară activitatea. Guvernarea spune: „Îmi voi exercita autoritatea și influența în numele tău, iar tu îți vei exercita autoritatea și influența în numele meu.”

Sprijinul acordat de soție soțului ei reprezintă un act de slujire. Soțiilor, vouă v-a fost încredințată inima soțului vostru. Apărarea ei, spunând adevărul cu dragoste și respect, poate constitui unul dintre cele mai mari acte de slujire ale voastre. Învățați să îl slujiți ajutându-l să exprime ce se află în inima lui. Nu vă grăbiți să trageți concluzii, ci sprijiniți-l să își dezvolte viziunea și scopul, întărindu-l cu ajutorul comunicării.

Femeile sunt vulnerabile când vine vorba despre tăria fizică, pe când bărbații sunt fragili adesea când vine vorba despre inima lor. Femeile sunt cele care poartă de grijă inimii bărbatului, după cum bărbatul ar

trebui să-și ocrotească soția și să suplinească ce îi lipsește acesteia la capitolul tăriei fizice. Există însărcinare mai nobilă decât aceea de a fi păzitoarea unei inimi?⁵

Când soțul inițiază slujirea și este gata să își jertfească viața pentru soția lui, ea îi răspunde cinstindu-l în calitate de cap al familiei. Aceasta este partea care îi revine ei în a revela lumii dragostea lui Cristos. Cinstirea, dragostea și respectul ei față de soț arată cum este să fii condus de Cristos. Dumnezeu nu a cerut femeilor să se supună pentru că ele ar fi secundare ca importanță. El le invită să zădărească în fața lumii modul în care ar trebui să arate Biserica. În căsnicie avem șansa de a dovedi cum poate fi viața când suntem conduși de un Domn și un Mântuitor bun, credincios, iubitor și generos. Cât de tragic este când îngăduim vrăjmașului să pervertească rolul soției, transformându-l într-unul disprețuit și nedorit. Când a dat acest rol femeilor, Dumnezeu le-a cerut fiicelor Lui să demonstreze că El este demn de încredere.

Dumnezeu știe că a creat femeile să fie puternice și capabile. De-a lungul istoriei, El a ales femei pentru a cârmui, a judeca, a profeti, a mijloci și chiar pentru a-L aduce pe lume pe singurul Lui Fiu. Prin faptul că a chemat femeile să respecte rolul de cap al soților, El nu a transmis mesajul că ele sunt slabe sau nevrednice. Dimpotrivă, El spune: „Știi că ești capabilă și puternică pentru că ești fiica Mea. Însă, în tabloul veșnic al căsătoriei, am nevoie de cineva care să arate valoarea pe care o are supunerea față de Mine. Vă veți însuși de bunăvoie rolul de a vă sprijini soțul și de a vă supune lui, ca mod de a arăta altora că Eu sunt vrednic de consacrarea voastră?”

Povara conducerii

Spre deosebire de Dumnezeu, soții nu sunt desăvârșiți. Ei nu iau întotdeauna deciziile corecte și nu își slujesc mereu soțiile așa cum ar trebui. Faptul acesta poate constitui o sursă considerabilă de frustrare chiar și pentru femeile care vor să își cîstească și să își susțină soții. Cu timpul, s-ar putea ca ele să fie tentate să ia situația în propriile mâini.

Însă împotrivirea față de poziția de conducere a soțului, care aparent aduce cu sine libertatea, poate deveni pentru femei cauza multor dureri și suferințe.

Când întâiul nostru născut era încă bebeluș, eu (Lisa) lucram cu program prelungit și aveam de îndeplinit sarcini de serviciu care îmi ocupau timpul chiar și la sfârșit de săptămână. În timp ce mă confruntam cu provocări profesionale și personale la locul de muncă, căutam totodată să fiu soția și mama perfectă. John trecea în perioada aceea printr-o etapă de tranziție. Pe când eu eram suprasolicitată la serviciu și duceam dorul fiului meu, John lucra cu jumătate de normă, se ruga, postea, stătea de vorbă cu prietenii și juca golf. Simțeam că pe umerii mei apăsa o uriașă presiune și îl învinovăteam pe John pentru toate. Aveam impresia că eu eram cea care ținea situația sub control și că lucrurile începeau să îmi alunece din mână.

Îmi doream ca John să se îngrijeze alături de mine, însă el nu o făcea. Când dădeam în fața soțului meu glas preocupărilor care-mi vedeau teama, el îmi spunea: „Lisa, nu te mai îngrijora pentru lucrul acesta; predă-l lui Dumnezeu.”

„Niciodată, îmi spuneam eu. Dacă nu mă îngrijesc eu de toate astea, rămân nefăcute.” Tensiunea puneă stăpânire pe mine în timp ce umerii mi se gârboveau sub apăsarea unor presiuni de care nu mă puteam feri.

Într-o seară, în timp ce făceam duș, m-am plâns Domnului cu privire la povara grea pe care o purtam. Nu puteam să las nici măcar o parte a ei în seama lui John, m-am plâns eu. Lui trebuia să îi amintesc până și să ducă afară gunoiul. Cum îi puteam încredința vreo sarcină mai importantă? M-am tot frământat, invocând motive pentru care nu puteam ceda controlul.

„Lisa, crezi că John este un lider bun?” m-a întrebat Domnul cu blândețe.

„Nu, nu cred! am zis eu. Nu am încredere în el!”

„Lisa, nu e nevoie să ai încredere în John, mi-a răspuns Domnul. Trebuie doar să ai încredere în Mine. Tu nu crezi că John își împlinește cum se cuvine rolul de cap al casei voastre și ai impresia că tu te-ai descurca mai bine decât el. Tensiunea și frământarea de care ai parte reprezintă greutatea și presiunea care însoțesc rolul de cap al căminului.

Pentru tine, ele sunt un jug, însă pentru John sunt ca o manta. Dă-le jos de pe umeri, Lisa.”

Am înțeles îndată care era sursa poverii mele. Rolul de cap al casei noastre, pe care încercasem eu să-l îndeplinesc, pentru mine era apăsător pentru că nu reprezenta menirea mea. În schimb, pentru John nu ar fi fost astfel, fiindcă Dumnezeu îl unsese pe el în calitate de cap al familiei.

Recunosc faptul că am luptat și am recurs la felurite tertipuri pentru a pune mâna pe rolul de cap al casei. Îmi trăsesem soțul în jos în loc să contribui la zidirea lui sau să cred în el. John, la rândul său, își abandonase poziția și autoritatea în favoarea mea, iar eu dădusem totul peste cap.

Cu inima zdrobită, am oprit apa și am înșfăcat un prosop. M-am dus îndată în dormitor, unde l-am găsit pe John. Am început să plâng și mi-am cerut iertare. „Îmi pare atât de rău. M-am luptat cu tine pentru fiecare lucru”, i-am zis. „Mi-a fost teamă să am încredere în tine. Măine voi renunța la serviciu dacă vrei. Nu îmi doresc decât să fim din nou una.”

„Nu vreau să renunți la serviciu”, mi-a răspuns John. „Nu cred că asta este problema, dar cred că va trebui să încetezi să te mai privești pe tine ca pe resursa care asigură împlinirea nevoilor casei.”

John avea dreptate. Nu eu eram resursa, ci Dumnezeu. Fiindcă pierdusem din vedere adevărul acesta ajunsesem stresată și nu fusesem un sprijin pentru soțul meu. Am stat mai departe de vorbă, iar eu i-am promis lui John: „Voi sta în spatele tău și te voi susține. Eu cred în tine.”

În vremea aceea nu știam cu certitudine ce susțineam sau în ce credeam. Știam doar că John avea nevoie de sprijinul meu mai mult decât aveam eu nevoie să cunosc toate detaliile legate de situațiile de fiecare zi. Am recunoscut că lucrurile erau cu susul în jos în casa noastră și doream ca Dumnezeu să facă ordine în haosul pe care eu îl stârnisem. John și-a cerut și el iertare pentru că nu își asumase rolul de conducere și pentru că se îndepărtase de mine. Am încheiat un legământ prin care ne angajam să ne iubim și să ne susținem unul pe altul.

Acea a fost prima noapte, după ani de zile, în care somnul mi-a adus în sfârșit odihnă. Jugul robiei mele fusese dat la o parte.

Ori de câte ori purtăm ceva ce Dumnezeu nu a dorit niciodată să ducem pe umeri, luăm asupra noastră jugul greu al robiei. Pe de altă parte, ceea ce ne-a uns Dumnezeu să facem stă pe umerii noștri ca o manta, ca un semn al poziției și al puterii însoțite de protecție și purtare de grijă.

Prin faptul că preluasem rolul de conducător al casei, eu intrasem în jug, iar John fusese dezbrăcat de mantaua pe care trebuia să o poarte. Ca urmare, totul mergea anapoda! Când m-am supus ordinii instituite de Domnul pentru casa noastră, jugul meu a fost frânt, iar John a fost înveșmântat în mantaua cârmuirii destinată lui de Dumnezeu. Și eu am fost acoperită de ea, căci mantaua se întindea pentru a mă înveli și proteja pe mine și pe toți cei aflați în grija lui John.⁶

Ziua a cincea

Personalizarea rolurilor voastre

Biblia are multe de spus despre rolul pe care îl au bărbatul și femeia în căsnicie, dar sunt multe aspecte despre care ea nu pomeniște nimic. După cum Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să se înmulțească și să umple pământul, fără a le oferi detalii specifice, El trasează anumite granițe căsniciei noastre, fără a ne așeza într-un tipar prestabilit. El ne-a pus înaintea liniile călăuzitoare și ne-a dat un exemplu al felului în care suntem chemați să slujim, însă nu stabilește în locul nostru fiecare amănunt.

Am putea asemena imaginea căsniciei cu un teren uriaș care ne-a fost dat pentru a-l amenaja, a clădi pe el și a ne bucura de el după cum dorim. Unii oameni vor dori o piscină, alții vor vrea un teren de baschet, iar alții pe amândouă sau niciuna. Tot astfel, mariajul reprezintă „casa și curtea” voastră, în care puteți construi și de care vă puteți bucura. Dacă soția este mai pricepută la amenajarea curții, lăsați-o pe ea să se ocupe de partea aceasta. Dacă soțului îi place grădinăritul, lăsați-l pe el să aibă grijă de grădină. Fiecare soț se va bucura de beneficiile slujirii

celuilalt. Nimeni nu are dreptul să spună că numai bărbatul se poate ocupa de amenajarea curții și că femeia trebuie să aibă grijă de grădină. Faceți ceea ce vi se potrivește, ținând întotdeauna cont de principiul călăuzitor al slujirii. Detaliile țin de voi, de partenerul vostru de viață și de îndrumarea Duhului Sfânt.

Unul dintre principalele subiecte care stârnesc dispute privitoare la slujirea în căsnicie este legat de faptul că așteptăm ca partenerul de viață să ne slujească așa cum îl slujim noi, ceea ce nu se întâmplă întotdeauna. În familia noastră, obișnuiam să râdem de John când ne spunea că el e un slujitor, fiind cunoscut ca unul care dispărea din bucătărie de îndată ce terminam de servit cina, lăsându-mă pe mine (Lisa) și pe băieți să strângem masa și să spălăm vasele. Nouă nu ni se părea că el slujește.

Nu ne-am dat seama că John slujea în alt mod. Dacă noi strângeam masa și făceam curățenie, el se ocupa de veniturile casei și de achitarea facturilor. Alegea să lase în seama noastră o sarcină de care ne puteam ocupa singuri, pentru a se îngriji de alte sarcini care trebuiau rezolvate și pentru care, dintre toți membrii familiei, se întâmpla ca el să fie cel mai înzestrat.

Exemplul acesta ne conduce spre un alt aspect important: împărțirea responsabilităților. Unul dintre cei mai utili pași pe care îi puteți face pentru a crea o cultură a slujirii în căsnicia voastră este de a stabili pentru ce este responsabil fiecare dintre voi. Cunoașterea responsabilităților pe care ați consimțit să vi le asumați vă va ajuta în două moduri. Mai întâi, o bună exercitare a rolului vostru este o parte esențială în slujirea de către voi a soțului sau a soției. Prin faptul că vă îndepliniți responsabilitățile îi oferiți soțului vostru timp și liniște. Apoi, când știți ce responsabilitate îi revine celuilalt, știți în ce domenii puteți căuta oportunități de îmbunătățire a modului în care îl slujiți.

Poate ați observat că niciunul dintre versetele din Efeseni 5 nu întărește vreun stereotip privitor la interesele sau abilitățile bărbaților și ale femeilor. Nu trebuie să simțiți nicio presiune în a limita atribuirea îndatoririlor din casă potrivit cu tiparul „tradițional” sau „normal”. Unor bărbați le place să gătească. Unor soții le face plăcere să se ocupe de întreținerea mașinii. Poate că unuia dintre voi îi place să supravegheze

copiii la teme, pe când celălalt preferă să îi ducă la antrenamentele de fotbal.

Oricare dintre voi e mai înzestrat în domeniul finanțelor poate prelua sarcina administrării banilor, punându-i la dispoziție celuiilalt sumele necesare cheltuielilor casei și asigurându-se că familia nu se înglodează în datorii.

Vă mai puteți sluji soțul sau soția având grijă de corpul și de înfățișarea voastră, fără a vă lăsa influențați de părerile prietenilor, în detrimentul interesului partenerului de viață. Puteți sluji prin cuvinte și gesturi, dar și prin acțiuni. În căsnicie există suficient spațiu de mișcare, după cum există și numeroase oportunități de slujire.

Bucurați-vă de binecuvântarea Domnului

Dacă știți aceste lucruri, fericite de voi [Dumnezeu vă va binecuvânta] dacă le faceți (Ioan 13:17).

Dacă slujirea constituie o binecuvântare pentru cel care beneficiază de ea, binecuvântarea cea mai mare se revarsă asupra celui care slujește.

Când căsnicia voastră are puntea curățată și viziunea stabilită, ea poate deveni o imagine frumoasă a dragostei lui Dumnezeu pe pământ. Abordarea cea mai potrivită pentru zidirea ei constă în fructificarea fiecărei ocazii de a sluji. Zidiți-vă unul pe altul și veți vedea binecuvântarea divină revărsându-se peste voi.

Când ne zidim reciproc, Dumnezeu începe să ne zidească pe noi. El extinde hotarele lumii noastre și ne îngăduie să împărtășim dragostea și harul Lui multora dintre oamenii care ne înconjoară. În timp ce vă zidiți unul pe altul prin slujire, Dumnezeu vă va scoate în cale oportunități de a sluji celor aflați în sfera voastră de influență. Planul Lui cel strălucit este de a vă transforma căsnicia într-o asemenea capodoperă încât să întoarcă spre ea până și privirile celor mai cinici necredincioși.

Slujirea implică deopotrivă acțiunea și atitudinea potrivită. De fiecare dată când aveți ocazia de a vă sluji soțul sau soția puteți alege

unul dintre următoarele trei răspunsuri: de a refuza să sluiți și de a prefera egoismul, de a sluji cu resentimente, mânați de simțământul datoriei, sau de a vă jertfi cu bucurie viața fiindcă sunteți încântați să vă sprijiniți partenerul de viață.

Să aveți în voi gândul acesta care era și în Cristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob... (Filipeni 2:5-7)

Când vă căsătoriți cu cineva, vă angajați să sluiți acea persoană pentru tot restul vieții voastre. Atunci când ați spus: „Da”, ați zis, de fapt: „Îmi consacru viața intereselor tale. Aleg să îmi găsesc plăcerea în a-mi jertfi viața de dragul tău. Visurile, dorințele și scopurile tale sunt acum de cel mai mare interes pentru mine. Vreau să învăț să manifest dragostea lui Dumnezeu față de tine.”

Dacă abordați căsnicia de pe poziția cu adevărat smerită a unui slujitor, veți avea parte de o uniune divină. Nu va fi întotdeauna ușor, însă dacă urmăriți ce are Dumnezeu mai bun și alegeți să trăiți în mod altruist, casa voastră va fi plină de iubire, bucurie, pace, fericire și împlinire, iar voi veți arăta lumii imaginea dragostei divine.

Ziua 1
Material Devoțional

SECRETUL SUCCESULUI

...Eu, totuși, sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.

—Luca 22:27

...Nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste.

—Galateni 5:13

„Dragostea constituie temelia căsniciei: dragostea pentru Dumnezeu și dragostea pentru semeni”, explică autorii și conferențiarii **dr. Henry Cloud** și **dr. John Townsend**. „Ea se exprimă prin căutarea binelui celuilalt, indiferent dacă acesta merită sau nu. Dragostea îl așază pe celălalt deasupra propriilor nevoi sau dorințe egoiste. Ea jertfește, dăruiește și suferă. Trece cu bine prin suferințe și furtuni, de dragul păstrării pe termen lung a legământului.”⁷

Urmărirea binelui partenerului de viață, prin punerea nevoilor și dorințelor lui mai presus de cele proprii, precum și dăruirea jertfitoare întrupează toate un singur lucru: slujirea. Acesta este secretul unei căsnicii de succes.

Opriti-vă puțin și gândiți-vă: care sunt câteva dintre interesele soțului vostru? Ce anume contribuie la împlinirea lor? Ce îi place lui să facă, în materie de recreere și hobby-uri? Ce îl ajută să se relaxeze, să zâmbească și să se simtă fericit?

În ce moduri practice îl puteți încuraja pe celălalt în direcția intereselor sale și cum puteți face din ele o prioritate?

Întrebați-vă pe voi înșivă și pe Duhul Sfânt: „Ce mă împiedică să îmi slujesc partenerul de viață? Există în mine ceva anume care alimentează sau încurajează egoismul? Mă tem că se va întâmpla ceva dacă mă voi smeri și voi sluji?” Rugați-vă ca Dumnezeu să vă arate ce se află în inima voastră.

Isus constituie exemplul suprem de slujire, iar voi, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, ați primit ADN-ul Lui. Chiar așa! Voi aveți genele Lui spirituale, iar una dintre ele este cea a slujirii. Meditați câteva momente asupra versetelor următoare.

Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește [în mod deliberat, cu bună știință și în mod curent], pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.

—1 Ioan 3:9

...ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne în veac

—1 Petru 1:23

Veniți la Mine... Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară

—Matei 11:28-30

Ce vă descoperă Duhul Sfânt? Cum vă încurajează și vă motivează să vă rugați aceste versete?

Ziua a 2-a
Material Devoțional

EXERCITAREA STĂPÂNIRII

*Ce este omul ca să Te gândești la el?... I-ai dat stăpânire peste lucrurile
mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui...*

—Psalmul 8:4, 6

Altruismul și inima deschisă spre slujire fac parte din moștenirea noastră, în calitate de credincioși. Aceste trăsături uimitoare ale Tatălui ceresc sunt cultivate și devin reale în viața noastră pe măsură ce petrecem timp în relația cu El, adică viața și căsnicia noastră reflectă spiritul de slujire al lui Isus în măsura în care noi îngăduim Duhului Său cel Sfânt să ne umple continuu.

Gândiți-vă la timpul scurs de când v-ați început relația cu Domnul. În ce moduri specifice v-a transformat în bine Duhul Lui? Cum v-a transformat El căsnicia?

Prin prezența Duhului Sfânt care locuiește în voi, Dumnezeu dorește ca voi și soțul sau soția voastră să exercitați stăpânirea peste tot ce v-a încredințat El. Potrivit primei ediții a dicționarului Webster, cea din 1828, cuvântul stăpânire înseamnă „puterea de a guverna sau a controla; puterea de a dirija, de a comanda și de a folosi; autoritatea supremă.”⁸

Recitiți cu atenție definiția de mai sus. Opriți-vă acum și gândiți-vă: la nivel individual sau de cuplu, cine sau ce a fost așezat sub controlul vostru sau v-a fost dat în grijă spre a-l dirija, controla sau pentru a vă exercita autoritatea asupra acelor persoane sau domenii? Cum vă descurcați în privința aceasta?

A devenit vreunul dintre domeniile în care trebuia să vă exercitați stăpânirea ceva ce acum vă domină și vă controlează pe voi? Dacă răspunsul este pozitiv, explicați-l.

Rugați-vă și supuneți domeniul acela Duhului Sfânt. Cereți-I să vă ierte și să vă dea harul (puterea) Lui și un plan pentru recâștigarea stăpânirii asupra acelui domeniu.

În ce moduri practice puteți acționa împreună cu partenerul de viață ca niște aliați, nu dușmani? Cum vă puteți exercita mai bine autoritatea asupra copiilor, a resurselor voastre, în sfera serviciului sau a slujirii etc.?

Când voi și soțul sau soția sunteți una în inimă și în gând, vă bucurați de multiplicare. Acolo unde este unitate, Dumnezeu Își revarsă binecuvântarea (vezi Psalmul 133). În ce domenii s-a străduit din rășputeri cel rău să aducă dezbinare și neînțelegeri între voi și partenerul de viață? Smeriți-vă și predați problema aceea lui Dumnezeu. Primiți cu brațele deschise călăuzirea Duhului Domnului, rugați-vă pentru unitate în relația cu soțul sau soția și așteptați-vă să primiți binecuvântarea divină.

Ziua a 3-a
Material Devoțional

CINSTIȚI-VĂ UNUL PE ALTUL CA UNII CARE AU VALOARE EGALĂ

...Fiecare soție trebuie să își cinstească soțul.

—Efeseni 5:33, traducerea The Message

La fel trebuie să faceți și voi, bărbaților: fiți soți buni pentru soțiile voastre. Cinstiți-le, găsiți-vă desfătarea în ele. ...În noua viață adusă de harul lui Dumnezeu, voi sunteți egali. Purtați-vă, deci, cu soțiile voastre ca și cu egalii voștri, pentru ca rugăciunile să nu vă fie zadarnice.

—1 Petru 3:7, traducerea The Message

Bărbații și femeile sunt egali în căsnicie. Soția nu este inferioară soțului, nici soțul soției. Cei doi sunt împreună moștenitori și se bucură în egală măsură de harul lui Dumnezeu. Cum ne putem cinsti cel mai bine unul pe celălalt ca unii care au valoare egală? Deprinzând și trăind rolurile pe care ni le-a încredințat Dumnezeu.

Păstorul **Jimmy Evans** împărtășea următoarele:

Nevoia de căpătâi a unui bărbat în căsnicie este aceea de a fi onorat. Nu este interesant faptul că Dumnezeu poruncește femeii să se supună soțului „ca Domnului”? Când o femeie cinstește un bărbat și i se supune cu o atitudine plină de bucurie, ea îi împlinește cea mai profundă nevoie conjugală.

Tot astfel, atunci când un bărbat se dăruiește pe sine cu un spirit de sacrificiu, pentru a-și îngriji și prețui soția, el împlinește cea mai adâncă nevoie conjugală a ei: cea de siguranță. O femeie are nevoie de un lider care să o ocrotească și să îi poarte de grijă. Când un bărbat face aceasta cu o atitudine voioasă, năzuințele lăuntrice ale femeii sunt împlinite.⁹

Bărbaților, soția pe care o aveți este în primul rând fiica lui Dumnezeu și în al doilea rând soția voastră. Femeilor, soțul vostru este mai întâi fiul lui

Dumnezeu și abia apoi soțul de care aveți parte. Noi îl cinstim pe Tatăl nostru ceresc prin faptul că ne cinstim unii pe alții ca purtători ai chipului divin egali ca valoare. Citiți cu atenție învățăturile pe care le dă Dumnezeu soților și soțiilor în pasajul următor:

Soțiilor, înțelegeți-vă soții și sprijiniți-i în moduri care arată susținerea voastră față de Cristos. Soțul își conduce soția așa cum își conduce Cristos Biserica, nu cu un spirit despot, ci prețuind-o. Așadar, după cum Biserica se supune lui Cristos, care exercită o asemenea conducere, tot așa ar trebui să se supună și soțiile soților.

Soților, mergeți până la capăt în iubirea față de soțiile voastre, așa cum a făcut Cristos pentru Biserică, arătându-i o dragoste care căuta să dăruiască, nu să primească. Iubirea lui Cristos face Biserica să se bucure de plenitudine. Tot ce înfăptuiește sau spune El are menirea de a scoate la lumină ce este mai bun din ea, îmbrăcându-o într-un veșmânt de mătase de o albeață orbitoare, din care emană sfințenia. La fel ar trebui să își iubească și soții soțiile. În felul acesta, își fac lor o favoare, întrucât cei doi sunt deja „una” în căsnicie.

Nimeni nu abuzează de propriul trup, nu-i așa? Dimpotrivă, îl hrănește și îi poartă de grijă. La fel Se poartă și Cristos cu noi, Biserica Sa, fiindcă facem parte din trupul Lui. De aceea își părăsește un bărbat tatăl și mama, alipindu-se de soția lui, astfel că ei nu mai sunt doi, ci devin „un singur trup”.

—Efeseni 5:22-31, traducerea The Message

Ce vă arată Duhul Sfânt cu privire la rolul soțului? Dar cu privire la cel al soției?

Vă cinstiți partenerul de viață, trăind potrivit cu rolul pe care vi l-a atribuit Dumnezeu? În ce domenii trebuie încă să vă mai dezvoltați?

Opriti-vă și rugați-vă: „Duhule Sfânt, ce mă împiedică să îmi onorez partenerul de viață? Ce pierd fiindcă nu îl cinstesc? Ce potențial al celuilalt am lăsat nefolosit? Te rog, ajută-mă să îi văd valoarea extraordinară.” Păstrați acum tăcerea și ascultați. Ce vă descoperă Duhul Sfânt?

Ziua a 4-a
Material Devoțional

O IMAGINE A LUI ISUS

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa și se va lipi de nevastă-sa și cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare (vorbesc despre Cristos și despre Biserică)[ea reprezintă o ilustrație a felului în care Cristos și Biserica sunt una].

—Efeseni 5:31-32

Dumnezeu a stabilit rolurile care revin soților și soțiilor. Ele nu au nimic de-a face cu inferioritatea sau cu dominarea, ci constituie ilustrația supremă a relației dintre Cristos și Biserică.

Acum, că ați citit despre rolurile ambilor soți, comparați ce ați învățat în acest capitol cu ceea ce ați auzit sau ați gândit înainte. Diferă învățătura aceasta în vreun fel de ce ați auzit sau ați crezut până acum? Ce anume constituie pentru voi o provocare? Dar o încurajare? Ce doriți să studiați mai departe?

Gândiți-vă la rolul soțului: acela de a-și conduce soția slujind-o după modelul lui Isus. În căsnicie, el zugrăvește imaginea îndrumării, slujirii și iubirii lui Isus. Bărbaților, ce vă încântă în legătură cu rolul vostru? Există ceva legat de el ce vă face să vă simțiți nesiguri?

Voi nu ați fost niciodată mențiți să îndepliniți acest rol prin propriile puteri. Opriti-vă și rugați-vă: „Duhule Sfânt, Tu ești Duhul lui Isus Cristos, iar Tu locuiești în mine. Învăță-mă cum să iubesc și să slujesc asemeni lui Isus. Dă-mi harul de a conduce bine, de a lua hotărâri sănătoase și de a-mi cinsti soția ca pe un partener egal în căsnicie.”

Femeilor, ce vă încântă în legătură cu rolul soțului? Cum puteți cinsti rolul soțului vostru așa încât să contribuiți la unitatea mariajului?

Gândiți-vă acum la rolul soției, acela de a primi de bunăvoie rolul de a se supune soțului și de a-l sprijini, oglindind astfel sprijinul și susținerea Bisericii față de Cristos. Femeilor, ce vă încântă cu privire la rolul vostru? Vă stârnește ceva legat de el simțăminte de teamă sau de inferioritate? De ce?

Glasul, contribuția și darurile voastre sunt prețioase. Opriți-vă câteva momente și rugați-vă: „Doamne, Îți sunt mulțumitoare că mi-ai cerut să întrupez virtutea care stă în supunerea față de Tine. Nu voi lăsa nimic altceva în afară de Cuvântul Tău să modeleze felul în care îmi înțeleg identitatea. Dă-mi harul de a-mi sluji și a-mi susține soțul tot așa cum tânjesc să Te slujesc pe Tine.”

Bărbaților, ce vă încântă cu privire la rolul soției voastre? Cum puteți cinsti rolul ei așa încât să contribuiți la unitatea căminului vostru?

Discutați cu partenerul de viață despre răspunsurile voastre la aceste întrebări. Stați de vorbă despre viziunea voastră privitoare la întărirea unității din familie, abordând orice aspecte vă preocupă sau schimbările necesare. Dacă vreunul dintre voi are simțăminte de teamă sau de nesiguranță, apelați la Cuvântul lui Dumnezeu. Ce are el de spus?

Rostiți împreună rugăciunea următoare: „Tată, Îți mulțumim că ne-ai cinstit pe fiecare dintre noi cu un rol frumos, important și nobil în căsnicie. Ajută-ne să ne slujim unul pe celălalt și să întrupăm cum se cuvine unitatea și dragostea, pentru slava Ta. În Numele lui Isus. Amin.”

Ziua a 5-a
Material Devoțional

MUNCA ÎN ECHIPĂ

Trăiți în armonie unii cu alții; nu fiți aroganți (snobi, încrezuți, exclusiviști), ci gata să vă adaptați [la oameni și lucruri] și să acceptați sarcini umile. Nu vă supraestimați niciodată și nu vă credeți singuri înțelepți.

— Romani 12:16, traducerea AMP

Probabil ați auzit zicala: „Într-o echipă nu încapă cuvântul eu.” Adevărul acesta nu este valabil doar în sport, ci și în căsnicie. Atât voi, cât și „coechipierul” vostru jucați un rol important și necesar; în familie, niciunul dintre soți nu este superior celuilalt. „Faptul că sunteți diferiți nu ar trebui să constituie o problemă în căsnicie”, susțin **dr. Henry Cloud** și **dr. John Townsend**. „Când partenerul vostru are alt punct de vedere decât voi în ce privește creșterea copiilor sau mobilarea casei, sunteți îmbogățiți, iar orizontul lumii voastre se lărgeste.”¹⁰

În căsnicia voastră, cine îndeplinește cel mai bine felurile sarcini? Întotdeauna vor exista responsabilități pe care le veți împărți, iar ele s-ar putea să cunoască anumite adaptări cu timpul. Dar, privind lucrurile în ansamblu, cine este mai în măsură în momentul de față să îndeplinească fiecare sarcină?

Întocmiți un inventar al lor, lucrând în echipă. Faceți o listă cu sarcinile din căminul vostru care trebuie îndeplinite și notați-l în dreptul fiecăreia pe acela dintre voi care se poate ocupa mai bine de ele. Unele pot fi atribuite în întregime unui singur soț, pe când altele pot fi îndeplinite mai ușor când sunt împărțite, responsabilitatea lor revenind unuia sau altuia, în funcție de ziua sau săptămâna în care sunteți.

Iată câteva exemple:

Spălatul și întreținerea mașinii
Planificarea vacanțelor
Întocmirea bugetului
Achitarea facturilor
Spălarea rufelor
Supravegherea temelor
Dusul copiilor la școală, sport etc.

Planificarea și pregătirea meselor
Spălarea vaselor după cină
Aspiratul casei
Ștergerea prafului
Tunderea peluzei
Grădinaritul/tunsul pomilor
Mersul la cumpărături

Ați intrat în căsnicie având idei preconcepute despre sarcinile de care „ar trebui” să fie răspunzător fiecare dintre voi? Dacă da, care anume? Evaluați-vă răspunsurile comparându-le cu lista întocmită în doi. Observați vreun domeniu în care e nevoie să faceți unele schimbări?

Renunțați la stereotipuri. Nu-i lăsați pe alții să stabilească aceste detalii în căsnicia voastră.

Recitiți lista pe care ați scris-o și comparați-o cu cea a partenerului de viață. Discutați răspunsurile date. Întocmiți apoi o listă de responsabilități cu care sunteți amândoi de acord.

Să vedem cât de inventivi puteți fi în a încuraja manifestarea dragostei și a sprijinului...

— Evrei 10:24, traducerea The Message

În ce moduri vă puteți folosi atitudinile, cuvintele și faptele pentru a vă susține partenerul în îndeplinirea responsabilităților sale?

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți cartea aceasta ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți a patra sesiune video.

- 1 | Isus ne-a dat un exemplu deosebit atunci când a ales cea mai umilă slujire și a spălat picioarele ucenicilor (vezi Ioan 13:1-17). Deși nevoia de spălare a picioarelor nu mai există în lumea occidentală, cea de slujire a aproapelui rămâne. Care sunt câteva dintre căile practice în care Îl putem imita pe Isus, spălând în mod simbolic picioarele soțului sau ale soției?

- 2 | Bărbaților, de ce este important pentru voi, ca soți, să vă priviți soția ca pe un partener egal în căsnicie (vezi 1 Petru 3:7)? Ce se va întâmpla dacă nu o faceți? Femeilor, de ce este important pentru voi, ca soții, să nu vă lipsiți soții de cinstea care li se cuvine? Ce se va întâmpla altminteri? În ce mod răspunsurile stârnesc în voi frica de Domnul, care vă determină să vă trăiți rolul atribuit de Dumnezeu vouă, prin harul Lui?

- 3 | Relația de căsnicie dintre un bărbat și o femeie are menirea de a oglindi imaginea relației lui Isus cu noi, Biserica Sa. Arătați pe cine simbolizează soțul și soția în relația de căsătorie. În ce fel revelează rolul soțului și al soției dragostea pe care o poartă Isus Bisericii Sale și celor necredincioși? Cum suntem noi împuterniciți să ne ducem la îndeplinire sarcinile încredințate?

Pentru lideri: pentru a doua parte a acestei întrebări, concentrați-vă asupra pasajelor din Efeseni 5:18, Fapte 1:8, Zaharia 4:6, Iacov 4:6, Filipeni 4:13.

- 4 | Dumnezeu vrea să fim uniți, nu dezbinați de diferențele dintre noi. Gândiți-vă câteva momente: cum ar fi viața dacă voi doi ați fi identici, având aceleași slăbiciuni și puncte tari? Descrieți scenariul acesta și apoi împărtășiți câteva moduri noi în care puteți aprecia și celebra diferențele dintre voi.
- 5 | Este foarte util și important să știți care sunt responsabilitățile asupra cărora ați convenit. Ați stabilit ceva în privința aceasta în căsnicia voastră? În ce fel ajută cunoașterea acestor lucruri la crearea unui mediu propice slujirii și la întărirea partenerului vostru?

REZUMATUL CAPITOLULUI:

- Metoda cea mai eficientă pentru clădirea unei căsnicii sănătoase este de a deveni un slujitor al partenerului de viață, învățând să vă sacrificați interesul propriu în favoarea celui al soțului sau al soției.
- Căsnicia noastră Îl va oglindi pe Cristos doar în măsura în care Duhul Lui este bine-venit în viața noastră. Dacă lășăm Duhul Sfânt să ne umple continuu viața, putem avea parte de înnoirea minții noastre și de transformarea comportamentului.
- Bărbații și femeile sunt purtători ai chipului divin, care oglindesc pe pământ natura lui Dumnezeu. Amândoi sunt egali ca valoare și au fost investiți cu autoritate pentru a se sluji reciproc.
- Soților, Dumnezeu v-a însărcinat să vă îngrijiți soția, să o ocrotiți și să o împuterniciți. Voi sunteți chemați să o iubiți și să o cinstiți, jertfindu-vă viața pentru ea și punând binele ei mai presus de al vostru.
- Soților, Dumnezeu v-a însărcinat să slujiți ca unele care au grijă de inima soțului și care o păzesc. Voi aveți menirea de a-l cinsti supunându-vă cârmuirii lui, așa cum v-ați supune lui Cristos.
- Cunoașterea responsabilităților casnice cu privire la care ați convenit reduce conflictele, ajută la menținerea liniștii conjugale și slujește la crearea unei mentalități a acțiunii în echipă.



CINCI INTIMITATEA

Intimitatea sexuală este destinată relațiilor în care există o consacrare deplină, fiindcă ea reprezintă o anticipare a bucuriei aduse de unirea desăvârșită cu Dumnezeu prin Cristos. Dragostea cea mai captivantă dintre un bărbat și o femeie nu este decât un indiciu privitor la unirea amintită.

—Timothy și Kathy Keller, *The Meaning of Mariage*¹

*Mâncați, prieteni, beți și îmbățați-vă de dragoste
[sorbiți adânc din dragostea voastră]!*

— Cântarea cântărilor 5:1

Ziua 1

Scriptura nu arată nicio urmă de sfială în descrierea planurilor lui Dumnezeu privitoare la intimitatea sexuală. Este chiar destul de explicită și uneori la granița eroticului. Dacă nu ne credeți, petreceți câteva minute citind împreună cu soțul sau soția Cântarea cântărilor și vedeți ce se întâmplă.

Spre deosebire de mulți dintre noi, Dumnezeu nu Se rușinează când vine vorba despre sex. El este încântat de frumusețea lui și îi celebrează scopul. Dumnezeu vrea să fie implicat îndeaproape în viața voastră intimă. În cadrul conjugal, relația sexuală nu este doar bună și permisă, ci sublimă și încurajată!

„Sorbiți adânc din dragostea voastră”, spune Cântarea cântărilor. Cu alte cuvinte, sexul este misterios și profund; nu avem de ce să ne

mulțumim cu o experiență superficială. Gustați și bucurați-vă de satisfacția fără pereche pe care o oferă intimitatea.

Relațiile sexuale seamănă cu apăsarea pe un buton al înprospătării relației; de aceea, nu este de mirare că Scriptura folosește deseori apa ca metaforă pentru plăcerea și împlinirea sexuală. Apa este esențială pentru menținerea vieții. Ea aduce înprospătare și vitalitate. O viață sexuală sănătoasă nu reprezintă în întregime esența căsniciei, însă valoarea ei nu poate fi exagerată. Dumnezeu dorește ca intimitatea să constituie un minunat element care sărbătorește și ne amintește legământul profund care leagă două vieți.

Știați că relațiile sexuale sunt bune pentru starea voastră de sănătate? Pe lângă faptul că sporesc intimitatea conjugală, ele vă întăresc sistemul imunitar, ajută la păstrarea unei greutate corporale sănătoase, scad tensiunea arterială, reduc durerea și riscul atacului de cord, ca să enumerăm doar câteva dintre beneficii.²

Unele segmente ale Bisericii au stigmatizat dorința după intimitate sexuală, considerând-o o poftă depravată, carnală. Din pricina aceasta, chiar și relațiile intime desfășurate în cadrul căsătoriei au ajuns să aibă o reputație rea. Unii caută să ne convingă chiar că ele reprezintă un act pe care soția îl îndeplinește din obligație față de soțul ei. Însă adevărul este că relațiile sexuale au fost instituite ca amândoi soții să se bucure de ele! Unii au stigmatizat sexul ca pe o unealtă rea, tolerată de dragul procreării. Această perspectivă greșită, precum și numeroasele denaturări ale acestui act sacru ticluite de cel rău i-au făcut pe mulți să adopte o atitudine neîncredătoare față de el.

Reproducerea este unul dintre scopurile sexului, însă de la început Dumnezeu l-a prevăzut pentru a constitui totodată o sursă de beatitudine. „Izvorul tău să fie binecuvântat și bucură-te de nevasta tinereții tale”, ne învață Scriptura. „Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei!” (Proverbe 5:18-19). Alte traduceri ale acestui verset spun: „fii fermecat” (versiunea NKJV), „fii captivat” (NLT) și „fii încântat” (KJV).

Este lămurit că Dumnezeu nu face pe pudicul. El a creat organele sexuale și nu Se rușinează de funcțiile lor. El a conceput sexul și

toate senzațiile legate de acesta. Plăcerea noastră este desfătarea Lui. Dumnezeu nu dorește să ne reteze dorințele sexuale. El vrea să le sfințească.

Sanctificarea relațiilor sexuale

Sanctificarea constituie călătoria sfințirii, despre care am mai putea spune că este călătoria spre ce are Dumnezeu mai bun pentru viața noastră. Gândiți-vă la ea ca la îndepărtarea naturii umane și la infuzia cu cea divină. Dezvoltarea unei vieți sexuale grozave (care face parte din ce a pregătit Dumnezeu mai bun pentru noi) începe cu acceptarea chemării divine la sfințenie în dormitor. Făcând astfel vom descoperi o satisfacție în domeniul intimității sexuale care depășește limitele imaginației omenești.

Însă Dumnezeu poate sanctifica sau sfinți numai ceea ce Îi oferim noi. Din păcate, mulți dintre noi refuză să aducă înaintea Lui domeniul sexualității, fiindcă se rușinează de greșelile trecute sau sunt prinși în lanțurile abuzurilor suferite cândva. Astfel de experiențe ne pot face să privim natura noastră sexuală ca fiind lipsită de sfințenie, astfel că încercăm să ferim acest tărâm al umbrelor de Cel Sfânt. Este surprinzător cât de repede uită mulți că Acela care a creat sexul are puterea de a-l răscumpăra și de a-l sfinți.

Rușinea vrea să ne țină privirea îndreptată spre noi, nu spre Dumnezeu. Ea ne prinde în capcană, căutând să ne facă să respingem îndurarea și harul lui Dumnezeu. În cele din urmă, ceea ce inițial pare a fi rușine se poate preface într-o formă de mândrie. Noi insultăm îndurarea lui Dumnezeu, ca și cum ceea ce a făcut El nu este de ajuns pentru a vindeca această sferă intimă a vieții noastre. Noi continuăm să ne ținem strâns la piept durerea, în loc să o lăsăm în seama luminii dragostei. Cei care nutresc simțământul că Dumnezeu nu i-a protejat în ce privește trecutul vieții lor sexuale se tem deseori să Îl invite să facă parte din prezentul lor. Adevărul este că Dumnezeu nu a dat greș în a vă ocroti; ceea ce s-a petrecut este consecința căderii omenirii. Nu îngăduiți rușinii păcatului sau abuzului să vă împiedice să vă bucurați pe

deplin de intimitatea maritală și de extazul sexual. Dumnezeu tânjește să vindece fiecare rană din viața voastră, așa încât să vă bucurați de plenitudine.

Aidoma multor cupluri creștine, atunci când ne-am căsătorit am presupus că jurămintele rostite în ziua nunții aveau să șteargă tot ce fusese scris pe tăblița vieții noastre sexuale, așezându-ne pe drumul care duce spre paradis. Am crezut că, întrucât ne iubeam și eram dedicați unul celuilalt, nicio umbră din trecutul nostru nu avea să ne întunece viitorul. Ne-am închipuit că accesul constant la intimitatea sexuală urma să alunge tiparele egoiste sau rușinea pângăririi. Din păcate, ne-am înșelat. Vom vorbi despre povestea unică a fiecăruia dintre noi pentru a vă împărtăși alegerile și revelațiile care ne-au adus eliberarea.

Nici moștenirea primită, nici eșecul nu îi pot împiedica pe copiii lui Dumnezeu să lase în urmă o nouă moștenire în ce privește intimitatea sexuală. Însă numai Dumnezeu poate sfinți sexualitatea noastră și poate răscumpăra greșelile trecutului, prezentului și viitorului. Doar prin harul Lui devine patul conjugal un adăpost al împlinirii și al dragostei.

Indiferent care vă este trecutul, Dumnezeu dorește să restaureze în mod radical și deplin sexualitatea voastră. Harul Lui acoperă tot ce ați făcut sau îndurat vreodată. Însă nu puteți avea acces la harul divin decât dacă Îl faceți mai întâi pe El Domn al acestui domeniu al vieții voastre. Recunoașteți-vă starea zdrobită și puneți-o la picioarele lui Cristos. El va transforma coșmarul vostru sexual într-un vis frumos.

Cinstirea patului conjugal

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari (Evrei 13:4).

Dacă există o problemă în căsnicia voastră, ea va ieși la iveală mai întâi în patul conjugal. Lipsa pasiunii în domeniul acesta este de obicei un semn al altor dificultăți, nu al performanței sexuale slabe.

Problemele ascunse se manifestă acolo unde există o vulnerabilitate, iar noi nu suntem nicicând mai vulnerabili decât în momentele de intimitate sexuală.

Cel mai important principiu în domeniul intimității sexuale este cinstirea acordată acestuia. Mulți cred în mod greșit că patul conjugal nu poate fi necinstit sau întinat și că, prin urmare, orice este permis în el. Nimic nu poate fi mai neadevărat.

Când suntem necăsătoriți sau logodiți, ne cinstim căsnicia păstrându-ne castitatea pentru viitorul nostru partener. După nuntă, ne cinstim patul conjugal prin faptul că nu îngăduim nimănui altcuiva să intre în el (săvârșind adulter) și nici nu lăsăm ca altceva (cum ar fi pornografia, perversiunea sau destrăbălarea) să diminueze frumusețea intimității sexuale.³ Patul conjugal nu sfințește înclinațiile noastre sexuale stricate, ci purtarea murdară îl întinează și ne împiedică să ne bucurăm de adevărata intimitate. Ne cinstim patul conjugal, de asemenea, atunci când îl privim ca pe un loc în care slujim binelui celuilalt, așa cum arătam în capitolul anterior. Când ne slujim din punct de vedere sexual partenerul de viață, îi cinstim nevoile în parametrii definiției divine a sfințeniei.

Uneori, ne slujim soțul sau soția întreținând relații sexuale chiar și atunci când nu ne simțim deloc atrăgători. Cu cât înaintăm în vârstă, contează tot mai puțin măsura în care ne simțim atrăgători. Încetăm să mai abordăm relația sexuală doar ca pe ceva ce exprimă atracția fizică față de partener, ci ea ajunge să întrupeze tot mai mult atracția intimă. Dumnezeu a creat sexul ca pe o modalitate de a realiza conexiunea dintre soț și soție; nu îngăduiți nesiguranței să vă împiedice să vă bucurați de această legătură. (În același spirit al slujirii, n-ar trebui ca, de dragul propriei plăceri, să vă presați partenerul de viață să acționeze într-un mod pe care îl găsește neplăcut sau stânjenitor.)

Fiindcă am făcut din patul conjugal un loc pe care îl cinstim, am ajuns să ne bucurăm mai mult de relația intimă acum, când am trecut de cincizeci de ani, decât la douăzeci și ceva, deși pe vremea aceea arătam mult mai bine decât în prezent. O relație sexuală grozavă nu are de-a face cu felul în care arătați sau cu prestația de care sunteți capabili, ci cu ceea ce sunteți voi doi împreună.

Când facem dragoste, noi celebrăm cei peste treizeci de ani de căsnicie. Bucuriile, durerile, luptele și biruințele noastre sporesc semnificația și valoarea intimității. Legătura spirituală, emoțională și fizică dintre noi culminează cu plăcerea și împlinirea de care avem parte, care sunt curate înaintea Domnului. Cultura sexuală pe care am instituit-o în căsnicia noastră este o mărturie a puterii răscumpărătoare a lui Dumnezeu, căci între timp am ajuns departe de punctul din care am pornit.

Ziua a 2-a

Povestea Lisei

Eu și John am adus în căsnicia noastră diferite forme de păcat sexual. În timp ce John își ducea propria luptă, eu aveam de purtat războiul meu în domeniul vieții intime. Nu îmi închipuisem niciodată că alegerile sexuale pe care le făcusem cu nepăsare în studenție, la nouăsprezece ani, aveau să îmi îngreiească libertatea la douăzeci și doi, vârsta la care am devenit soție.

Când părinții mei mi-au vorbit prima oară despre subiectul relațiilor sexuale, mi-au explicat că acestea erau rezervate căsniciei, dar nu mi-au spus de ce. Din câte îmi amintesc, au pus accentul pe teama de contractarea unei boli cu transmitere pe cale sexuală sau pe rușinea unei sarcini nedorite.

Căsnicia părinților mei se clătina, iar ceea ce îmi spuneau și modul în care alegeau să trăiască nu se potriveau. Un exemplu grăitor era acela că bunica și tatăl meu au avut fiecare aventuri repetate. Conceptul purității sau al castității nu intra niciodată în discuție. Din câte îmi dădeam eu seama, filosofia era următoarea: fă ce vrei câtă vreme te porți responsabil și nu ești prins.

Am adoptat și eu logica aceasta în timpul anilor de colegiu, îmbinând-o cu un simțământ al moralei pe care îl deprinsesem în compania colegilor mei: aveam să mă culc doar cu băieți pe care îi iubeam și să fiu responsabilă din punct de vedere sexual. Un aspect

al acestei „responsabilități” consta în faptul că foloseam contraceptive. Din când în când chiar le-am dus pe unele dintre colegele mai puțin responsabile la medicul meu, ca să înceapă să ia și ele pilule.

Apoi l-am întâlnit pe John și, când am ieșit prima oară împreună, m-a condus la Domnul. Aveam pe atunci douăzeci și unu de ani. În aceeași seară am fost născută din nou, umplută cu Duhul Sfânt și vindecată. În timpul discuțiilor noastre am făcut o afirmație ridicolă: „Sunt atât de bucuroasă că am fost morală!”

Mă întreb cum de am putut spune ceva atât de stupid. Nu am altă explicație în afară de aceea că nu înțelegeam diferența dintre *moral* și *sfânt*. Nu uitați: eu credeam că a mă culca doar cu băieți pe care îi iubeam echivala cu a duce o viață morală. Cu toate că am fost născută din nou, în acele prime ore de la convertire modul meu de gândire era departe de a fi înnoit.

Mai târziu, când relația noastră a devenit tot mai serioasă, am sperat că John uitase cuvintele rostite de mine. Închipuiți-vă groaza mea când mi-a zis: „Mă bucur tare mult că amândoi ne-am păstrat curați.”

Mi-a venit să țip: „Ce am spus atunci erau cuvintele uneia care de-abia a cunoscut nașterea din nou!” Atunci am descoperit cât de dureroase puteau fi pentru alții consecințele alegerilor făcute de mine în viața intimă.

Apoi a venit ziua în care știam că John urma să mă ceară de soție și eram conștientă că trebuia să îi spun adevărul.

Simțeam că nu îl merit pe John și că ratasem ocazia deosebită de a-mi clădi viața alături de un bărbat care Îl iubea pe Dumnezeu și căruia îi păsa de mine. Am ieșit să fac o plimbare și în timpul ei am strigat către Domnul. Știam că fusesem iertată, dar eram copleșită de regretul pentru consecințele alegerilor mele sexuale.

M-am dus la apartamentul lui John să stau de vorbă cu el. Însă, înainte să îi mărturisesc secretul meu rușinos, el mi-a spus: „Pot să-ți citeșc un verset din Scriptură? Am simțit imboldul de a-l împărtăși cu tine.”

Am încuviințat, iar John a început să citească: „Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” (2 Corinteni 5:17).

„Știu că sună ciudat, a continuat el, dar am simțit că Dumnezeu mi-a zis să-ți spun că lucrurile vechi s-au dus. Acum ești o făptură nouă, ești... ca o fecioară.”

Era cât pe ce să mi se facă rău. „Eu nu sunt fecioară”, i-am răspuns. „Asta voiam să-ți spun.”

John m-a luat de umeri, m-a privit în ochi și mi-a zis: „Dacă Dumnezeu te vede așa, cine ești tu să-L contrazici?” În clipa aceea, toată rușinea mea a fost ștearsă.⁴

Refacerea sexualității năruite

Prin alegerile făcute în trecut îmi orientasem sexualitatea pe latura poftei, nu a iubirii. Când am intrat în căsnicie și am vrut să iubesc, nu știam cum să o fac. În mintea mea, sexul era rău, greșit și interzis. Acum, că eram căsătorită, relația sexuală era dintr-o dată bună, curată și putea fi celebrată, iar eu nu știam cum să fac față acestei tranziții.

Uneori, când eram împreună cu John, îmi trecea fulgerător prin fața ochilor câte o imagine îngrozitoare dintr-un film pentru adulți pe care îl văzusem cu cinci ani în urmă, pe când eram la colegiu, sau mă trezeam inhibându-mă din punct de vedere sexual, copleșită de rușine din pricina amintirilor relațiilor intime pe care le avusesem cu vreun fost iubit. Era groaznic.

Când ar fi trebuit să mă pot dărui fără opreliști soțului meu, mă trezeam priponită în lanțurile trecutului. John merita întreaga mea ființă, iar eu nu mă mai puteam bucura de libertate în domeniul relațiilor sexuale, din cauza greșelilor făcute în trecut. Eram chinuită de gânduri și imagini murdare, de felurite comparații și de simțământul rușinii. Mă împotriveam lor, dar se părea că strădaniile mele erau zadarnice. În acea perioadă a vieții mele am aflat despre puterea de a rupe legăturile sufletești și de a pune capăt blestemelor generaționale.

Am abordat ceva mai devreme în cartea aceasta subiectul blestemelor de familie. După cum spuneam atunci, linia mea genealogică purta amprenta imoralității și a infidelității, iar eu a trebuit să mă dezic de

toate acestea. A fost nevoie însă și să rup legăturile sufletului pricinuite de experiențele trecute, pentru ca sexualitatea mea sfârâmată în bucăți să poată fi restaurată. Haideți să privim la un pasaj din Scriptură care vorbește despre subiectul acesta:

Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Cristos? Voi lua eu mădularele lui Cristos și voi face din ele mădulare ale unei curve? Nicidecum! Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: „Cei doi se vor face un singur trup” (1 Corinteni 6:15-16).

Nu îi numesc pe foștii mei iubiți prostituți, însă principiul este același. Eu mă făcusem un singur trup cu ei, iar acum încheiasem un legământ cu alt bărbat. Cu fiecare unire și despărțire, din sufletul meu se rupsesse o parte, astfel că acum nu mai era un întreg. Când o persoană este distrusă din punct de vedere sexual, îi este foarte greu să se dăruiască în întregime partenerului de viață, fiindcă ea nu mai este întreagă.

Ca să trăim o viață curată și să ne bucurăm de darul intimității, trebuie să fim întregi și numai Dumnezeu poate reîntregi ființa noastră frântă. Doar El e în stare să restaureze sexualitatea noastră când aceasta a cunoscut pângărirea și necinstirea. Numai Dumnezeu poate lua ceea ce este întinat și murdar, pentru a-l face iarăși sfânt și curat. Doar Dumnezeu poate preschimba în frumusețe scrumul cu care venim la El.

Dacă sexualitatea voastră a fost năruită din pricina imoralității trecutului (fie că este vorba despre promiscuitate, pornografie însoțită de masturbare sau orice alt fel de necurăție), am vrea să vă invităm încă o dată să vă rezervați timp pentru a rosti o rugăciune menită să aducă în viața voastră restaurarea. Vă invităm iarăși să vă pregătiți din punct de vedere spiritual înainte de a vă ruga și să faceți rugăciunea aceasta doar împreună cu soțul, soția, un prieten apropiat, un partener de rugăciune sau doar în prezența Duhului Sfânt. Spuneți cu voce tare:

Tată ceresc,

Îți mulțumesc că L-ai trimis pe Fiul Tău să ia pedeapsa pentru păcatul meu. Fiindcă sunt în Cristos, cele vechi s-au dus din viața mea. Toate lucrurile sunt acum noi. Potrivit pasajului din 2 Corinteni 5:17, Isus a luat asupra Lui păcatul meu, ca eu să devin neprihănirea Ta; aceasta sunt eu astăzi.

Acum mărturisesc și mă lepăd de păcatul meu și de păcatele înaintașilor mei, de orice implicare în vreun păcat sexual, de orice necurăție, perversiune și promiscuitate. (Fiți specifici și spuneți pe nume păcatele de care vă lepădați. Rostiți-le cu glas tare înaintea Domnului, fără rușine. Nimic nu este ascuns de El; Dumnezeu le cunoaște deja pe fiecare dintre ele și tânjește să îndepărteze de pe umerii voștri greutatea vinovăției și a rușinii. Apoi, când sunteți gata, începeți să vă rugați.)

Tată, ia sabia Duhului Tău și taie orice legătură sexuală păcătoasă dintre mine și... (ascultați glasul Duhului Sfânt și roștiți fiecare nume pe care îl auziți. S-ar putea chiar ca unele nume să aparțină unor persoane cu care nu ați întreținut relații sexuale, dar de care sunteți legați sexual sau emoțional într-un mod care ar trebui să fie rezervat numai partenerului de viață sau Mântuitorului vostru.)

După ce spuneți fiecare nume în parte, rugați-vă astfel:

Tată, trimite-Ți îngerii să elibereze acele părți ale sufletului meu rămase în captivitatea acelor persoane. Întregește-mă Tu, prin Duhul Tău, ca să fiu întreg, sfânt și pus deoparte pentru plăcerea Ta.

Tată, mă lepăd de puterea pe care o are asupra mea orice imagine întinată. Iartă-mă că am îngăduit unor asemenea imagini rușinoase și murdare să ajungă înaintea ochilor mei. Fac un legământ, potrivit Psalmului 101:3, că îmi voi păzi inima, având grijă la ceea ce-mi privesc ochii. Nu voi mai lăsa nimic rău înaintea lor. Mă lepăd de orice duh murdar și poruncesc acestor duhuri și influenței lor să îmi părăsească viața.

Tată, spală-mă în sângele purificator al lui Isus, căci numai el are puterea de a curăța și de a ispăși. Îmi consacră acum ființa ca templu al Tău; prin puterea Duhului Sfânt, îndepărtează din acest sanctuar orice întinare a duhului, sufletului și trupului. Fă ca prezența Duhului Tău cel Sfânt să umple viața mea. Deschide-mi ochii să văd, urechile să aud și inima să primească tot ce ai pregătit Tu pentru mine. Sunt al Tău. Lucrează așa cum dorești în viața mea.

Cu dragoste, copilul Tău⁵

Ziua a 3-a

Povestea lui John

Tehnic vorbind, eu m-am păstrat pentru soția mea, însă eram prins în capcana pornografiei, care era însoțită de masturbare. Am adus cu mine aceste dependențe în viața de căsnicie, crezând că relația sexuală cu minunata mea soție avea să mă scape de păcatul meu. Însă nu a fost așa. După încheierea ceremoniei din ziua nunții, am continuat ani de zile să lupt cu pofta. Dependența mea ne-a complicat mult viața sexuală. Îmi era rușine și mă simțeam confuz. Nu voiam să fiu prins în mrejele poftei, însă oricât mă străduiam, nu izbuteam să scap. Aveam nevoie de o schimbare.

În anul 1984, printre responsabilitățile mele se număra și aceea de a duce și aduce de la aeroport musafirii invitați să predice la biserica noastră. Într-o zi mi-am deschis inima în fața unuia dintre ei, un om evlavios pentru care nutream un profund respect, și i-am mărturisit lupta pe care o duceam. Omul acesta era cunoscut pentru lucrarea pe care o desfășura în domeniul eliberării. Dacă mă putea ajuta cineva, mi-am zis, el era persoana potrivită. I-am spus care era problema cu care mă confruntam.

Răspunsul lui nu a fost cel așteptat de mine. „Oprește-te!” mi-a zis el. „Trebuie pur și simplu să te oprești!”

„Bine, am spus, dar vreți să vă rugați pentru mine?”

Omul s-a rugat, dar nu s-a întâmplat nimic. M-am gândit: „Poate trebuie să găsesc pe cineva care are un dar mai puternic în domeniul eliberării.” Însă nu-mi venea în minte niciun slujitor care să aibă o lucrare de eliberare însoțită de mai multă putere decât a celui cu care vorbisem. Mă simțeam blocat în păcatul meu.

După vreo nouă luni, un prieten al nostru m-a lăsat să petrec patru zile la cabana lui. M-am retras acolo în singurătate, dorind să confrunt problema dependenței cu care mă luptam. „Doamne, ajunge, am zis în cele din urmă; trebuie să se sfârșească odată!” În ziua aceea (de 6 mai 1985) am fost eliberat în mod miraculos și deplin.

După câteva luni în care nu am mai căzut în capcana pornografiei, am întrebat: „Doamne, nu înțeleg. De ce nu am fost eliberat atunci când s-a făcut rugăciunea pentru mine? M-am smerit și m-am deschis în fața unui om deosebit al Tău. De ce a durat atât de mult până când am fost eliberat?”

Dumnezeu mi-a îndreptat numaidecât atenția asupra unei schimbări care intervenise în viața mea de rugăciune. Vreme îndelungată, cererile aduse de mine înaintea Domnului spuneau doar: „Doamne, folosește-mă. Te rog, folosește-mă.” În centrul vieții mele de rugăciune se afla propria-mi persoană. Toate rugăciunile mele gravitau în jurul bunăstării și chemării mele. Dorința mea de a fi eliberat de poftă nu avea în spate dragostea față de Dumnezeu și nici măcar iubirea pe care i-o purtam Lisei, ci era hrănită de teama că problemele pe care le aveam cu pofta aveau să mă împiedice într-o zi să îmi urmez chemarea. Preocuparea egoistă față de mine însumi ridica bariere în calea intimității mele cu Dumnezeu, iar lipsa acesteia mă împiedica să am parte de puterea Lui transformatoare.

Inima mea a fost atunci schimbată, iar rugăciunile mele au început să spună: „Doamne, vreau să Te cunosc. Nu lăsa să se interpună nimic între noi!” Am trecut de la preocuparea față de mine însumi la îndreptarea atenției mele spre Dumnezeu. Când mi-am întors privirea dinspre mine spre Domnul, viața mea s-a deschis în fața harului Său. El m-a izbăvit și a întregit domeniul vieții mele intime. Am acceptat ceea ce Scriptura numește „întristarea după voia lui Dumnezeu”.

Întristarea după voia lui Dumnezeu

În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea (2 Corinteni 7:10).

Timp de ani de zile dependența cu care mă luptam mi-a adus întristare. Așa cum spuneam, nu îmi doream să fiu legat în lanțurile poftei și eram scârbit de purtarea mea. Mulți oameni sunt întristați de păcatul pe care îl săvârșesc. Există, pe de o parte, o întristare după voia lui Dumnezeu, care duce la pocăință și la transformare, iar, pe de altă parte, o întristare a lumii, care atrage după sine condamnarea, fără a produce vreo schimbare.

Întristarea lumească se concentrează asupra propriei persoane și are în spatele ei mândria. Poartă amprenta disperării și a disprețului față de sine, fiindcă vede doar soluțiile posibile în perimetrul limitărilor omenești. Este oarbă față de speranța care se găsește în cunoașterea puterii divine și duce, în mod invariabil, la moarte spirituală.

Pe de altă parte, întristarea după voia lui Dumnezeu nu este asociată cu disprețul față de sine și nici nu gravitează în jurul propriei persoane, ci își ațintește privirea spre Dumnezeu. Chiar dacă este dureroasă, aduce cu ea speranța privitoare la viitor, căci tăria ei stă în abilitatea lui Dumnezeu de a sfinți, de a împuternici și de a răscumpăra. Întristarea după voia Domnului poate dura câțeva vreme, însă ea atrage curând după sine bucuria și viața.

Întristarea și condamnarea lumească au întărit strânsoarea mrejelor poftei asupra vieții mele. Credeam că eram pios când mă rugam ca Dumnezeu să continue să mă folosească, dar în realitate eram mândru. Dorința mea de a fi eliberat era legată de satisfacerea propriilor interese. Avea prea puțin de-a face cu faptul că Îl răneam pe Dumnezeu prin păcatul meu.

Mulți oameni își doresc libertatea doar pentru că nu vor ca păcatele lor să le umple viața de regrete, să le periclitizeze în viitor succesul sau să atragă după ele judecata. Această atitudine temătoare, care caută doar protejarea propriei persoane, nu va produce niciodată puterea necesară schimbării.

Noi nu putem ajunge să ne asemănăm cu Dumnezeu dacă nu Îi cunoaștem inima și nu suntem părtași simțămintelor Lui. Relația strânsă cu El este întotdeauna precursora transformării. Dobândirea și păstrarea eliberării de sub puterea păcatului au loc prin rămânerea în

relație cu El. Când ne apropiem de Dumnezeu cu smerenie, El ni Se va descoperi și ne va împuternici să trăim în sfințenie:

„Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.” Supuneți-vă dar lui Dumnezeu...Apropiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi [vi Se va descoperi]. ...râsul vostru să se prefacă în tânguire și bucuria voastră în întristare: smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța (Iacov 4:6-10).

Dumnezeu ne înalță eliberându-ne de poftele și de legăturile naturii noastre păcătoase. El ne-a eliberat ca să trăim ca niște oameni liberi. Însă noi nu putem descoperi libertatea câtă vreme nu ajungem să Îl cunoaștem pe Eliberator. Dacă doriți să fiți eliberați, căutați să cunoașteți ce se află în inima lui Dumnezeu. Această apropiere va da naștere unei întristări adânci, după voia lui Dumnezeu, ori de câte ori nu umblați în căile Lui, fapt care, la rândul său, vă va atrage spre o relație mai profundă cu El și vă va da puterea de a trăi ca niște oameni liberi.

Nu uitați, voi sunteți copii ai lui Dumnezeu și condamnarea nu are ce căuta în viața voastră. Dacă vă clătinați pe calea care duce spre eliberare, nu vă lăsați copleșiți de neputința voastră. Nu vă temeți de urmările greșelii voastre, ci bizuiți-vă pe măreția lui Dumnezeu și pe puterea răscumpărătoare a harului Său.

Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului (Romani 8:1-2).

Pornografia și intimitatea

În naivitatea mea, eu (John) credeam că dependența de pornografie avea să dispară odată ce mă căsătoream, însă lucrurile nu au stat nici pe departe așa. Multe cupluri au avut parte de aceeași experiență ca și mine: consumul de pornografie îi afectează în mod negativ pe cei căsătoriți, bărbați și femei, nu doar pe celibatari. Efectele pe care le are

în cadrul căsniciei sunt întotdeauna vătămătoare, alterând abilitatea cuplului de a se bucura de adevărata intimitate.

În mod revoltător, am auzit de cazuri în care unii consilieri creștini au sfătuit familiștii să privească împreună materiale pornografice, ca stimulent sexual, ceea ce este foarte greșit. Nu faceți așa ceva. Veți descoperi cu timpul că ați trezit un balaur adormit care vă va pârloli intimitatea cu vâlvătaile poftelor. „Pofta ochilor omului nu poate fi niciodată saturată” (Proverbe 27:20, traducerea AMP). Pornografia constituie o amenințare serioasă la adresa căsniciei atât înainte de nuntă, cât și după aceea. Indiferent dacă suntem împreună cu partenerul de viață sau singuri, nu am fost creați pentru a privi rușinea altora.

Deși pornografia ne oferă o stimulare și satisfacere temporară, fiindcă ne trezește dorințele cărnii, ea ne afectează abilitatea de a ne bucura de adevărata intimitate și apropiere de soții noștri și de Dumnezeu. În cele din urmă, după consumarea ei, rămânem nemulțumiți de partenerul de viață și de noi înșine. Pornografia poate stimula experiența sexuală, dar nu rezolvă problemele mai adânci ale relației. Aparenta soluție rapidă nu face decât să sporească greutatea care apasă pe o temelie deja șubredă. Pornografia poate părea că aprinde o scânteie de viață, dar în realitate dă foc unui fitil ucigător care va provoca în curând o explozie a confuziei, neîncrederii și nesiguranței.

Dumnezeu a rânduit plăcerea sexuală ca pe ceva ce primiți exclusiv atunci când vă dăruți pe voi înșivă persoanei căreia v-ați consacrat viața. Aceasta sporește intimitatea și în afara patului conjugal, întărind întreaga relație maritală. Pe de altă parte, consumul pornografiei presupune căutarea plăcerii egoiste, centrate pe sine; nu necesită intimitatea, ci doar un impuls și un obiect care exercită atracția. Plăcerea oferită de pornografie nu este decât o umbră pasageră a euforiei trăite în cadrul intimității rânduite de Dumnezeu.

Atunci când un cuplu acceptă pornografia în cadrul relației, își întinează patul conjugal incluzând alte persoane în intimitatea sa. Nu acesta a fost planul lui Dumnezeu. Experiența sexuală ar trebui să amintească celor doi de legământul care le unește viețile, iar în cadrul acestui legământ marital nu există loc pentru terțe persoane. Relația intimă sacră dintre doi oameni ajunge să fie pervertită când include în

ea și alți oameni. Dumnezeu dorește ca noi să ne cinstim patul conjugal (și legământul pe care îl reprezintă acesta), fiindcă vrea ca el să fie un loc al desfătării nespuse și al împlinirii trainice.

Ziua a 4-a

Păzirea inimii noastre

Până de curând, site-urile pornografice au reprezentat cele mai căutate destinații din mediul online, fiind depășite doar de curând de rețelele de socializare. Mai mult de unul din zece site-uri sunt de natură pornografică. Peste patruzeci de milioane de americani vizitează cu regularitate asemenea site-uri și în fiecare secundă 28.258 de utilizatori de internet accesează site-uri pornografice.⁶ Niciodată înainte apetitul sexual nu a îmbrăcat forme atât de perverse și oamenii nu s-au lăsat stăpâniți de el în așa măsură.

Într-un context dominat de stimularea sexuală contrafăcută, relațiile intime bazate pe dragoste au fost înlocuite în mare parte cu cele marcate de poftă. Sexul virtual distruge intimitatea și ruinează căsniciile. Tinerii se confruntă acum cu disfuncții erectile fiindcă dependența de pornografia online le-a pervertit impulsurile sexuale. Femeile în carne și oase nu îi mai satisfac; experiențele lor virtuale frecvente diferă prea mult de cele de care pot avea parte în realitate.

Problema aceasta nu este una care îi privește exclusiv pe bărbați, iar materialele cu conținut pornografic nu se limitează la mediul online. Aproximativ una din fiecare cinci femei urmărește săptămânal astfel de materiale.⁷ Bărbații și femeile deopotrivă își hrănesc dependențele dincolo de granițele internetului, cu ajutorul revistelor și cărților erotice, acestea din urmă fiind la mare căutare mai ales în rândul femeilor.

Pornografia și toate celelalte forme de păcat sexual oferă o plăcere diluată, plasată în afara planului conceput de Dumnezeu. Dar comportamentul sexual ilicit, fie că se desfășoară la nivelul minții, fie

în fața unui ecran, are consecințe mult mai adânci decât perversiunea autosatisfacerii. Isus a spus: „Orișicine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui” (Matei 5:28).

Această formă de infidelitate care este inerentă consumului de pornografie constituie o amenințare la adresa mariajului, fiindcă orice pervertire a planului divin pentru sexualitate afectează starea inimii noastre. „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții” (Proverbe 4:23). Păcatul sexual ne pângărește inima și, în consecință, ne poate distruge viața și căsnicia. Acest adevăr trist este confirmat de statisticile care arată că, în cincizeci și șase la sută dintre cazurile de divorț, unul dintre cei doi soți manifesta „un interes obsesiv față de site-urile pornografice”.⁸

Orice păcat constituie în cele din urmă un atac la adresa vitalității noastre. Fiindcă suntem creștini, vrăjmașul a pierdut lupta pentru duhul nostru, așa că acum duce o bătălie îndreptată împotriva sufletului nostru. El dorește să ne afundăm în mlaștina consecințelor păcatului, fiindcă nu vrea să ne bucurăm de viață în plinătatea ei (vezi Ioan 10:10).

Cristos ne-a eliberat de păcat, însă noi nu experimentăm această libertate când îngăduim păcatului să ne stăpânească viața. Iată de ce a scris Pavel următoarele cuvinte:

Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădulele voastre, ca pe niște unelte ale nelegiuirii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădulele voastre [folosiți-vă întregul trup], ca pe niște unelte ale neprihănirii (Romani 6:12-13).

Întregul trup include sexualitatea noastră. Noi Îl slăvim pe Dumnezeu când ne dăruim pe deplin Lui și când lăsăm ca Duhul Lui să ne îndrume alegerile în domeniul sexual. El ne va elibera de ceea ce ne leagă și ne răpește viața pe care a dorit să o trăim. Domnul ne va îndruma spre exprimări ale laturii noastre sexuale care aduc libertate, intimitate și desfătare.

Nu afirmăm că tirania păcatului sexual transformat în obicei este ușor de învins. „Dați-vă toate silințele”, scria Pavel, „să arătați roadele mântuirii voastre, ascultând de Dumnezeu cu adâncă reverență și teamă” (Filipeni 2:12, traducere liberă din limba engleză). Răstignirea firii presupune un proces dureros, deși sfințirea este lucrarea harului divin. Uneori, drumul spre sfințenie (și plinătate) necesită o împotrivire neclintită în fața ispitei și a mândriei. Însă, dacă îngăduim Duhului Sfânt să Își îndeplinească în noi lucrarea de sfințire, vom avea parte de o bucurie spirituală care întrece cu mult durerea luptei purtate.

O viziune a purității

Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată. Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Cristos (2 Corinteni 11:2-3).

Puritatea în căsnicie nu se limitează la cei doi soți, ci privește viziunea lui Cristos de a avea o mireasă curată. Pofta pune stăpânire în zilele noastre pe Biserică. Statisticile recente arată că cincizeci la sută dintre bărbații creștini și douăzeci la sută dintre femeile creștine luptă cu dependența de pornografie.⁹ Pentru a contracara acest flagel, mulți creștini au apelat la metode prin care dau socoteală de purtarea lor și la schimbări comportamentale menite să pună capăt dependenței lor sexuale. Acesta este un semn remarcabil al dorinței de schimbare și metodele amintite își au, cu siguranță, locul lor, însă tragerea la răspundere și disciplina nu au, prin ele însele, forța necesară pentru a învinge natura păcatului. Dacă un om vrea să facă un pas imoral din punct de vedere sexual, nicio restricție naturală nu îl va împiedica să o

facă. Chiar dacă purtarea lor exterioară este ținută pentru o vreme sub control, viața lăuntrică le va fi dominată de poftă și de condamnare.

Tiparele noastre comportamentale se vor schimba cu adevărat atunci când mintea ne este înnoită. „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre”, ne îndemna apostolul Pavel (Romani 12:2). În calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi suntem eliberați de sub puterea păcatului (vezi Romani 6:19-23). Însă, pentru a ne bucura de această libertate, noi trebuie să Îi îngăduim lui Dumnezeu să ne sfințească purtarea, înnoindu-ne mintea.

Modul nostru de gândire este înnoit când petrecem timp citind Cuvântul lui Dumnezeu și când stăm în prezența Lui. Nu există altă cale. Cuvântul lui Dumnezeu sădit în inima noastră și înrădăcinat în ea prin Duhul Său ne aduce eliberarea de păcat (vezi Psalmul 119:11 și Iacov 1:21). Mulți creștini deplâng rușinea pe care le-o aduce păcatul lor sexual, însă nu vin cu ea în prezența Celui care ne conduce spre libertate.

Multe instituții religioase au încercat să recurgă la tactici bazate pe frică și pe mecanisme de control menite să remedieze problema imoralității. Aceste eforturi nu au dat roade și au dus doar la ipocrizie și păcat. Rușinea ascunde păcatul sub preș, unde acesta înflorește.

Legile religioase și regulile elaborate de oameni nu ne pot elibera de păcat. De fapt, legile și regulile creează un teren propice nelegiuirii (vezi Romani 7 și 2 Corinteni 3:6). Dumnezeu nu vrea să iubim cu înflăcărare regulile, ci să Îl iubim cu pasiune pe El. Noi creștem spre desăvârșire cunoscând dragostea Tatălui și fiind întregiți prin relația cu El. Scriptura ne spune:

Știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat. Oricine rămâne în El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut [înțeles] (1 Ioan 3:5-6).

Cuvântul grecesc *ginōskō*, tradus aici prin *a înțeles*, înseamnă „a cunoaște o persoană prin intermediul experienței personale, sugerând continuitatea relației”.¹⁰ Eliberarea de natura păcătoasă se găsește în

relația personală cu Dumnezeu, nu într-o cunoaștere a Lui de mâna a doua.

Sub inspirația Duhului Sfânt, apostolul Ioan a declarat că un creștin care are obiceiul de a trăi în păcat nu are parte de o relație strânsă, personală cu Cristos. Prin urmare, soluția problemelor și păcatelor care amenință intimitatea în căsnicie este aceea a sporirii apropierii de Domnul.

Dacă păcatul vă controlează viața, alergați la Domnul. Numai cunoașterea iubirii și harului lui Cristos, bazată pe experiența proprie, vă va elibera de păcat. Atunci când vă întoarceți spre Dumnezeu cu smerenie, El vă va înnoi mintea și va da la o parte vălurile care vă împiedică să cunoașteți libertatea de care vă puteți bucura în Cristos.

Dar ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, mahrama este luată. Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului (2 Corinteni 3:16-18).

Dumnezeu nu vrea să trăiți chinându-vă și încercând să faceți față ispitei păcatului sexual sau altor păcate. El dorește să umblați în plinătatea vieții în Cristos și în sfințenie. Când dragostea voastră pentru Dumnezeu crește, dragoste care este răspunsul la descoperirea iubirii pe care v-o poartă El, viața voastră va fi umplută de o perspectivă înnoită și de dorința de a-L onora pe Domnul. Prin supunerea față de voia și căile Sale, veți descoperi puterea de a trăi asemenea lui Isus. Noi ne rugăm pentru voi așa cum s-a rugat Pavel pentru credincioșii din Filipi:

...ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Cristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Cristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu (Filipeni 1:9-11).

Când ne raportăm la relațiile sexuale mânați de dorința de a-I fi plăcuți lui Cristos, putem învăța să ne bucurăm de intimitatea cu soțul sau cu soția în fiecare anotimp al vieții.

Ziua a 5-a

Anotimpurile relațiilor sexuale

Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui (Eclesiastul 3:1).

În multe dintre domeniile vieții, momentul potrivit nu joacă doar un rol important, ci unul crucial. Dacă în viață totul corespunde unei perioade anume și orice scop se leagă de conceptul timpului, nici relațiile intime nu fac excepție. Fiecare an este alcătuit din patru anotimpuri, iar noi credem că la fel stau lucrurile și în cazul căsniciei. Haideți să ne oprim, așadar, asupra relațiilor sexuale, privindu-le din această perspectivă.

Primăvara: prima decadă

Pentru a ilustra cât mai bine ideea, vom corela fiecare etapă a relației intime cu un deceniu al vieții de căsnicie. Vom alege pentru aceasta un cuplu care se căsătorește în jurul vârstei de douăzeci și opt de ani. Vom numi primii zece ani de mariaj (în care soții se află între 28-38 de ani) anotimpul primăverii, adică al inocenței și al noilor începuturi. Pentru a-l cita pe Alexander Pope, în perioada aceasta „speranța încolțește veșnic”. În cursul primăverii, viața voastră mustește de posibilități.

Acest prim deceniu este o etapă a așteptărilor și descoperirilor, când intrați în viață cu o nouă perspectivă sexuală. Ceea ce se afla în

stare latentă, în perioada de așteptare înflăcărată, este trezit din somn acum, în primăvara căsniciei. Amândoi încă descoperiți cine sunteți ca indivizi și cum arată viața trăită împreună. Fiecare aspect al vieții voastre sexuale este proaspăt și nou.

Dacă plănuți întemeierea unei familii, probabil că aceasta este perioada în care aveți parte de bucuriile și de provocările sarcinii. Viața voastră sexuală va arăta și va fi percepută diferit, odată cu sosirea copiilor. De acum nu mai sunteți doar iubiți, ci și părinți. S-ar putea ca micuții voștri să vă tulbure odihna în timpul nopții sau chiar să doarmă cu voi în cameră.

Perioada aceasta poate fi una însoțită de provocări emoționante. Eu (Lisa) m-am bucurat de această etapă a maternității. Mi-a plăcut nespun să îmi alăptez copiii, iar perioada aceasta a durat între un an și doi cu fiecare dintre cei patru băieți ai noștri. Însă, în elanul meu de a mă îngriji de ei, am descoperit că îmi era mult mai ușor acum să îl neglijez pe John. Tinerele mame nu ar trebui să fie silite să aleagă între copiii și soții lor, dar este important să fie atente ca bebelușul pe care îl țin în brațe să nu ia locul soțului.

Eu m-am simțit atât de împlinită alăptându-mi și dezmierdându-mi încântătorii copii, încât nu îi mai lăsam suficient loc și soțului meu. Am uitat că, deși el îi iubea pe fiii noștri, nu avea parte de aceeași legătură strânsă cu ei de care mă bucuram eu. El avea nevoie de mine, însă nevoile copiilor născuți ca rod al dragostei noastre erau mult mai vădite pentru mine decât ale lui. Pe de altă parte, unii soți sunt cu totul absorbiți de fiicele lor și își revarsă toată atenția și laudele asupra lor, lăsându-și la o parte soția.

Îngrijiți-vă de copiii voștri, dar nu uitați să vă îngrijiți în același timp și de intimitatea cu partenerul de viață. Investiți unul în celălalt. Puneți copiii la culcare mai devreme, ca să puteți petrece timp și împreună cu soțul sau cu soția. Împărțiți povara sarcinilor presupuse de creșterea copiilor așa încât să puteți împărtași în pat mai mult decât orele de somn. Stați de vorbă deschis cu soțul sau cu soția despre nevoile și preocupările voastre. Uneori, niște cuvinte simple, precum: „Mi-e dor de timpul petrecut în intimitate. Ce am putea face să ne bucurăm iarăși de el?” pot ajuta mult la îndepărtarea oricăror frustrări.

În primul deceniu al căsniciei voastre dați-vă silințele să descoperiți nevoile intime ale celuilalt. Nu lăsați să se dezvolte în viața voastră vreun tipar sexual care ar putea ajunge mai târziu să vă deranjeze. Stați de vorbă unul cu altul. În prima decadă sau în cel dintâi anotimp al mariajului este important să vă gândiți la intimitate ca la o grădină pe care o semănați cum se cuvine primăvara, ca să vă bucurați de roadele ei în timpul verii și al toamnei.

Vara: a doua decadă

*Zilele verii sunt întotdeauna cel mai bun lucru
care s-ar putea întâmpla.*

—Charles Bowden

Dacă primăvara întrupează speranța, vara ne aduce în fața ochilor viziunea în carne și oase. Viața este aglomerată în anotimpul acesta. Direcția pe care o veți urma în ce privește cariera este destul de bine definită și probabil că știți dacă veți fi sau nu părinți. Copiii născuți deja în căminul vostru cresc dezvoltând trăsăturile pe care le vor avea ca adulți, iar pe măsură ce odraslele se măresc, părinții descoperă la rândul lor cine sunt ei.

Nu cred că vă veți dori să pierdeți niciuna dintre clipele minunate ale verii! Va trebui să vă faceți timp în perioada aceasta pentru intimitate, strecurând-o în programul însoțit, dar aglomerat, al mersului la școală, al activităților extrașcolare ale copiilor și al obligațiilor care țin de cariera voastră. Dacă ați semănat cum se cuvine în perioada primăverii, vă veți bucura de anotimpul acesta chiar mai mult decât de primul. Dacă nu ați avut grijă cum trebuie de grădina voastră în prima decadă, încă nu este prea târziu să o semănați acum.

Vara este anotimpul în care toate pot crește repede, inclusiv buruienile. Pliviți rândurile cu răsaduri, ca să nu fie năpădite de buruienile care cresc odată cu familiaritatea. Continuați să udați ce este

sănătos în domeniul intimității voastre și aceasta va crește chiar mai repede acum, fiindcă aveți deja în urmă un deceniu de încredere, care sporește rodnicia solului vostru.

Verile înseamnă zile lungi, râsete, picnicuri și după-mese cu ploii și descărcări electrice. În această decadă a căsniciei noastre am descoperit că momentele cele mai potrivite pentru intimități erau după-amiaza. Seara eram mereu prea obosiți, așa că preferam să alegem un interval din timpul zilei, când băieții erau afară sau la școală, decât să sperăm că vom avea seara vreo șansă.

Toamna: a treia decadă

Am pus următorului deceniu numele de toamnă. Deocamdată acesta este anotimpul nostru preferat. Ne place îmbinarea zilelor senine, înviorătoare, și a nopților răcoroase. Suntem mult mai relaxați acum, când și trupul ne e relaxat.

Toamna este o a doua primăvară, când fiecare frunză e o floare.

—Albert Camus

Ne place mult ideea aceasta. În loc să încercați să vă redobândiți tinerețea, sărbătoriți-vă toamna! Am descoperit că în anotimpul acesta intimitatea are din nou mai mult loc în viața noastră. Ajunși la cincizeci de ani, zilele noastre se scurg acum după un alt ritm. Nu mai facem teme cu copiii și nu mai participăm la activitățile lor școlare sau sportive. Avem mai mult timp unul pentru celălalt.

Acum stăm și scriem lucrurile pe care vrem să le facem în această decadă a toamnei, pentru ca iarna să nu ne ia pe nepregătite. Unul dintre aspectele notate este hotărârea de a avea grijă de sănătatea noastră sexuală, acordând atenție trupului cu ajutorul unei alimentații echilibrate, a ieșirilor în aer liber și a mișcării. Ne-am propus să facem mai multe plimbări pe jos, împreună, ca în perioada noastră de curtare.

Prea multe cupluri se înstrăinează în toamna vieții lor. Când copiii părăsesc căminul părintesc, soții descoperă că trăiesc alături de un străin. În această decadă tuturor ne stă în față o alegere. Putem jeli pierderea a ceea ce am avut sau putem alege să anticipăm cu încântare ce urmează. Vă îndemnăm să priviți acest anotimp ca pe o șansă de a vă reface căsnicia. Puteți deveni iarăși ca doi proaspeți însurăți, doar că de data aceasta veți fi amândoi mai înaintați în vârstă și mai înțelepți.

Iarna: anii rămași

*În toiul iernii am aflat, în sfârșit, că înăuntrul meu
sălășluiește o invincibilă vară.*

—Albert Camus

Nu vă vom ascunde adevărul: îmbătrânirea pare grea și tare nedreaptă. Părinții lui John au trecut însă cu bine prin procesul acesta. Deși au avut de înfruntat unele provocări legate de starea lor de sănătate, hotărârea de a face mișcare și de a lua frecvent masa împreună cu prietenii lor i-a ținut în formă, iar cei doi bătrâni simpatici continuă să împartă (de bunăvoie) un pat matrimonial. Înaintarea în vârstă îmbracă forma cea mai plăcută când se face în doi, iar relațiile intime sunt deosebit de frumoase când sunt exprimate potrivit cu fiecare anotimp al vieții.

Autorul versetului despre anotimpuri pe care îl găsim în Eclesiastul spunea mai departe astfel: „Orice lucru El îl face frumos la vremea lui” (Eclesiastul 3:11). Este frumos un lucru potrivit la vremea potrivită. Noi ne dorim să îmbătrânim frumos împreună și să dansăm în ritmul anotimpului nostru.

Vă dăm un ultim exemplu la care să vă gândiți. Costumele de baie pentru înotătorii de performanță sunt grozave pentru întrecerile olimpice, însă eu (Lisa) îmi feresc privirea când văd câte un bărbat în vârstă purtând așa ceva. Ceea ce slujea cândva ușurării înaintării rapide prin apă devine inutil în anotimpul în care vă mulțumiți să înotați relaxați sau doar să plutiți în apă. Ideea este doar să nu renunțați

vreodată să înotați. Nu încetați să iubiți apa doar pentru că nu mai arătați bine într-un costum de baie din două piese. Atât înotul, cât și relațiile intime sunt plăcute în orice anotimp, doar că arată diferit odată cu trecerea timpului.

În primăvara căsniciei noastre purtam un costum de baie în două piese; am trecut apoi la unul întreg în etapa verii, în care am devenit mamă. În anotimpul toamnei, pe care îl traversăm acum, am ales să port un șort de baie și un top tankini. Cine știe, pe măsură ce se apropie noul anotimp al iernii, s-ar putea să trec la un costum de baie cu fustă în loc de slip. Însă nu voi înceta să înot.

Poate că nu vom înota la fel de des ca în perioada primăverii căsniciei noastre, nici nu o vom face cu ochii ațintiți mereu asupra copiilor, ca în timpul verii, însă vom continua să înotăm și în toamna și iarna vieții noastre. Din multe puncte de vedere, relația sexuală este vara noastră veșnică.

Sugestii practice

Oricare ar fi anotimpul în care vă găsiți acum, vorbiți. Dacă sunteți necăsătoriți, împărtășiți-vă dorințele și dorurile cu Dumnezeu. Stați de vorbă cu un prieten care vă împărtășește hotărârea de a căuta curăția și încurajați-vă unul pe altul. Dacă sunteți căsătoriți, stați de vorbă unul cu celălalt. Împărtășiți-vă preocupările.

Adevărul este că oricine poate deveni un iubit mai bun, însă numai dacă este învățat. Bărbații înclină să gândească metodic și își spun: „Dacă abordarea aceasta a funcționat la ultimele zece încercări, ce rost are să schimb ceva ce merge bine?” Femeilor, spuneți-le soților voștri dacă vreți să schimbe felul în care se desfășoară intimitățile, făcând remarci de felul: „Îmi place când mă săruți pe gât.” Nu îi lăsați să meargă pe ghicite. Împărtășiți-le în mod deschis care vă sunt dorințele.

Țineți-vă în brațe în cursul zilelor în care nu puteți avea relații sexuale, astfel ca atunci când le aveți să vă simțiți în largul vostru îmbrățișându-vă. Dezmiertați-vă unul pe altul. Faceți o plimbare când

trebuie să stați de vorbă despre relațiile intime, ca niciunul să nu simtă că greșește în cursul desfășurării lor. Nu credeți ce vă spun revistele; voi aveți dreptul să dați vieții voastre sexuale ce formă vi se potrivește, așa cum o puteți face în orice domeniu al căsniciei.

Dacă aveți nevoie de ajutor, cereți-l. Nu lăsați această sferă atât de sacră a mariajului vostru la voia întâmplării. La sfârșitul cărții am adăugat o listă cu materiale recomandate; și biserica voastră vă poate îndruma în privința aceasta.

Fiindcă nu suntem specialiști în domeniul acesta, ci avem doar o experiență limitată, perspectiva noastră se aplică mai cu seamă cuplurilor în care ambii soți doresc mai mult decât simpla satisfacere proprie. Suntem conștienți de faptul că există situații în care unul dintre soți nu manifestă niciun fel de interes față de celălalt. Știm că acest fel de respingere în domeniul intimității este nespus de dureros. Nu apelați la alte persoane; cereți ajutorul lui Dumnezeu. Vărsați-vă inima înaintea Lui și credeți că El vă va vindeca relația. Nu vă va fi de folos dacă veți pretinde celuilalt în mod imperativ să întrețină relații intime cu dumneavoastră.

Știm și că există perioade însoțite de felurite provocări, când unul dintre soți este bolnav, descurajat sau suferă de o afecțiune care îngreunează sau împiedică intimitatea. Stați de vorbă cu medicul vostru și vedeți ce puteți face.

Rugăciunea noastră pentru voi este să descoperiți o pasiune de o viață și să plămădiți propria voastră moștenire sexuală, zidită pe temelia planului sfânt al lui Dumnezeu, fiind eliberați de rănile sau de eșecurile trecutului. „Fiți îmbătați necurmat” de dragostea partenerului vostru de viață!

CELEBRAREA INTIMITĂȚII

*...Bucură-te de nevasta tinereții tale, cea încântătoare ca un înger și frumoasă
ca un trandafir; nu înceta vreodată să îți găsești plăcerea în trupul ei.
Nu privi niciodată dragostea ei ca pe ceva de la sine înțeles!*

—Proverbe 5:19-20, traducerea The Message

Dumnezeu a creat relațiile sexuale înainte de căderea omului. În cadrul căsătoriei, ele sunt foarte bune. De fapt, sunt chiar extraordinare! Nu există legătură mai puternică a dragostei și intimității între un bărbat și o femeie. Ce atitudine legată de sex aduceți în căsnicia voastră? Imaginea pe care o aveți cu privire la el este cea curată și pozitivă pe care a avut-o Dumnezeu în vedere? De ce da sau de ce nu?

Indiferent de ceea ce v-a învățat trecutul vostru cu privire la relațiile sexuale, Tatăl ceresc vrea să știți că El aprobă pe deplin și binecuvântează intimitatea voastră sexuală cu soțul sau cu soția. Stați câteva momente și meditați la următoarele învățături privitoare la relația intimă care se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu:

Izvorul tău să fie binecuvântat și bucură-te de nevasta tinereții tale. Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei.

—Proverbe 5:18-19

Bărbații și soțiile să satisfacă nevoile sexuale ale celuilalt.

—1 Corinteni 7:3, traducerea GW

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat.

—Evrei 13:4

Fiți sinceri. Cum vedeți relațiile sexuale potrivitându-se în tabloul căsniciei voastre? Ca pe ceva ce ați tolerat sau ca pe ceva ce ați celebrat? În ce fel vă ajută versetele acestea să priviți relațiile intime într-o lumină mai pozitivă?

Dumnezeu ne oferă în Cântarea cântărilor o imagine detaliată a intimității sexuale sănătoase. Citiți mai cu seamă capitolele 4 și 7, unde veți descoperi încântarea care însoțește relația aceasta și rugați-L pe Domnul să vă ajusteze viziunea și așteptările privitoare la relațiile sexuale, aliniindu-le cu perspectiva Sa.

Cel mai important principiu legat de intimitatea sexuală este cinstirea acesteia. Este vreunul dintre comportamentele voastre de natură să necinstească patul conjugal?

În traducerea Amplified Bible, pasajul din Evrei 13:4 definește cinstirea vieții intime nu doar ca păstrarea neîntinată a patului conjugal, ci și ca pe socotirea căsniciei drept vrednică, valoroasă, de mare preț și nespus de dragă. Ce pași practici puteți face nu doar pentru a proteja, ci și pentru a sărbători intimitatea în căsnicia voastră?

Ziua a 2-a
Material Devoțional

VINDECAREA INIMII ZDROBITE

[Domnul] tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilile.

—Psalmul 147:3

Cei mai mulți dintre noi poartă în inimă dureri și răni provocate de pașii greșiți făcuți în trecut, inclusiv de alegerile păcătoase din domeniul sexual. Însă Tatăl nostru ceresc, în neșpusa Lui înțelepciune și în dorința Sa adâncă de a avea o relație cu noi, a pregătit o cale de a ne vindeca și reface viața prin Fiul Lui, Isus. Pavel rezumă povestea dragostei lui Dumnezeu în epistola adresată lui Tit.

Căci și noi eram altădată fără minte, neascultători, rătăciți, robiți de tot felul de pofte și de plăceri, trăind în răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții. Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Cristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.

—Tit 3:3-7

Există în trecutul vostru sau al partenerului de viață experiențe care vă fac să simțiți că nu vă meritați unul pe celălalt (sau că nu meritați să vă bucurați de relația intimă)? Opriti-vă câteva momente, rugați-vă și gândiți-vă la aceasta. Dacă Duhul Sfânt vă amintește ceva, notați pe hârtie și predați-l în rugăciune acele aspecte.

Împărtășiți împreună cu soțul sau cu soția ceea ce aveți pe inimă cu privire la aceste probleme. Rugați-vă și invitați-L pe Duhul Sfânt să vă vindece inima și să refacă ceea ce ați pierdut.

Dumnezeu poate sfinți doar ceea ce Îi oferim. Fiți sinceri. Ascundeți de El vreo latură a sexualității voastre? Există vreo parte a vieții voastre sexuale pe care ați declarat-o „teren interzis”? Dacă răspunsul este afirmativ, care anume e aceasta? Rugați-vă și cereți Duhului Sfânt să vă arate de ce o ascundeți. Notați ce vă descoperă El.

*Dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus:
iată că toate lucrurile s-au făcut noi.*

—2 Corinteni 5:17

Inima noastră este vindecată și întregită când l-o dăm pe de-a-ntregul Domnului. Acesta este pasul pe care l-ați făcut când v-ați rugat și ați încredințat trecutul vostru în mâna lui Dumnezeu. Meditați acum la următoarele pasaje: Deuteronom 6:5, Psalmul 119:2, Proverbe 3:5-8, Ieremia 29:11-14, Marcu 12:29-30. Ce vă vorbește Duhul Sfânt prin aceste versete cu privire la căsnicia și la sexualitatea voastră?

LIBERTATEA ÎN PĂRTĂȘIE STRÂNSĂ

Oricine rămâne în El nu păcătuiește...

—1 Ioan 3:6

Legătura strânsă cu Cristos, descoperită prin comuniunea cu Duhul Lui, constituie temelia eliberării de orice păcat. Intimitatea este o *părtășie strânsă*, este *ceea ce căutau* împăratul David, apostolul Pavel și Maria.¹¹ Părtășia strânsă este ceea ce înseamnă a fi în Cristos, expresie pe care o întâlnim de aproape o sută de ori în Noul Testament. Isus a descris intimitatea ca pe rămânerea în El. Cum putem dobândi și păstra o relație strânsă cu Cristos? Acordându-I cu regularitate timpul și atenția noastră.

„Locul tainic trebuie să aibă prioritate maximă în calendarul și în orarul nostru, fiindcă este locul în care e înlesnită sporirea intimității... Dimensiunile cele mai mărețe ale puterii Împărăției vor fi atinse de aceia a căror viață este aprinsă și hrănită de relația de dragoste pe care o au cu Domnul Isus.”

—Bob Sorge¹²

Fără îndoială, eliberarea de păcat se găsește în părtășia strânsă cu Isus. Cum ați descrie, atunci, relația voastră cu El? Cât de des Îi acordați timpul vostru și atenția voastră neîmpărțită? Ce vă motivează să căutați prezența Lui? Ce stă în spatele celor mai multe dintre rugăciunile voastre? Dorința după alte lucruri sau cea de a-L cunoaște pe Dumnezeu?

Dacă intimitatea cu Isus nu constituie prioritatea voastră de căpătâi, nu vă simțiți condamnați. Fiți sinceri cu El și cereți harul Său. Rugați-vă: „Doamne, Te iubesc și vreau să Te cunosc, însă în momentul de față relația mea cu Tine nu este așa cum știu că ai vrea Tu. Arată-mi ce se află în inima mea. Ce mă împiedică să Te așez pe primul loc? Ce pot face pentru a aprinde flacăra iubirii pentru Tine? Îți cer discernământ și har, în Numele lui Isus.”

Opriti-vă și ascultați ce vă descoperă Duhul Sfânt. Notați cuvintele Lui și cereți-I harul de a face ceea ce vă spune El.

Lucrurile care mă împiedică să Îi acord lui Dumnezeu primul loc sunt:

Partea care îmi revine mie în cultivarea unei relații strânse cu El este:

RETRAGEȚI-VĂ UNDEVA DOAR CU DUMNEZEU

Unul dintre cele mai bune moduri de a vă conecta strâns cu Isus, de a descoperi ce se află în inima Lui și de a trăi la un nou nivel al libertății este de a vă retrage din rutina de fiecare zi pentru a petrece un timp axat pe rugăciune și comuniune cu El. Puteți opta pentru o ieșire cu biserica voastră sau puteți planifica o excursie doar pentru voi și partenerul de viață. Câteva zile petrecute numai cu Dumnezeu, desprinzându-vă de solicitările care vă bombardează atenția în fiecare zi, vă pot transforma pentru totdeauna viața și căsnicia.

Găsiți un interval în care puteți evada din cotidian pentru a petrece timp cu Dumnezeu. Notați zilele acelea în calendar și faceți din ele o prioritate. Nu vă faceți planuri dinainte și nu luați cu voi ceva ce v-ar putea distra; mulțumiți-vă cu o Biblie, un jurnal și un pix. Pregătiți-vă să aveți parte de revărsarea îmbelșugată a bunătății inimii lui Dumnezeu peste voi!

Descoperiți minunățiile de care vă puteți bucura în locul tainic.

Citiți mai multe despre el în 1 Cronici 16:27, în Psalmul 16:11, 27:4-6, 31:19-20, 91:1-16, Isaia 40:31, Ioan 15:4-8, Evrei 4:16.

CULTIVAREA DORINȚELOR POTRIVITE

Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.

—Galateni 5:16

Puritatea căsniciei noastre este legată în cele din urmă de puritatea pe care Cristos dorește să o vadă la mireasa Lui. Dorințele sexuale nu sunt rele, întrucât au fost create de Dumnezeu, iar El le celebrează! Dar atunci când relația de căsnicie este întinată de acțiuni sau influențe greșite, ele atacă intimitatea și pervertesc ceea ce Dumnezeu a numit bun. Cheia cultivării dorințelor potrivite este de a vă *înfometa firea* și de a vă *hrăni duhul*.

„Nu încape îndoială că Biblia are o perspectivă favorabilă și pozitivă privitoare la relațiile sexuale, după cum arată, de exemplu, Cântarea cântărilor, însă autorii biblici sunt în același timp foarte conștienți de capcana păcatului sexual și de înclinația noastră de a distruge darul pe care ni l-a dat Dumnezeu... Tocmai de aceea instituția căsătoriei este atât de crucială atunci când vrem să navigăm pe marea dorinței sexuale. Ea este singurul context în care sexualitatea devine plină de semnificație și utilă din punct de vedere spiritual.”

—Gary Thomas¹³

Ceea ce lăsați să pătrundă prin ochii și urechile voastre vă va ajunge în cele din urmă în minte și în inimă. Ochii și urechile sunt ușa spre sufletul și duhul vostru. Tot ce vedeți și auziți vă hrănește ori firea, ori duhul.

Opriți-vă și gândiți-vă: în ce moduri vă hrăniți firea pământească? Ascultați muzică sau urmăriți filme și emisiuni care atâță focul dorințelor voastre murdare? Vă „hrăniți” cu cărți, reviste sau site-uri care vă întinează mintea și inima? Ce puteți spune despre prietenii voștri și despre alte influențe? Vă încurajează atitudinile și acțiunile greșite?

Cereți Duhului Sfânt să vă descopere orice influențe nesănătoase. De cine sau de ce vă îndeamnă El să vă îndepărtați?

Transformarea comportamentului vine atunci când ne înnoim gândirea, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Meditați la versetele următoare:

Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândirile inimii.

—Evrei 4:12

De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele.

—Iacov 1:21

Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?

—Ieremia 23:29

CITIȚI ȘI TEXTELE URMĂTOARE: Iosua 1:8, Psalmul 1:1-3, 119:103, Ieremia 15:16, Romani 12:1-2, Coloseni 3:1-5, 1 Petru 2:2.

În ce moduri specifice vă hrăniți duhul cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu despre relațiile sexuale, despre intimitate și sfințenie? Cum vă puteți hrăni mai mult cu adevărul? Rugați-vă și cereți Duhului Sfânt să vă arate căi practice și creative de a vă hrăni duhul și de a vă cultiva dorințele bune.

Dacă îl rugați, Duhul Sfânt vă va arăta cum să vă cultivați pasiunea pentru sfințenie și cum puteți adânci intimitatea în căsnicia voastră.

COMUNICARE ȘI INTIMITATE

*Credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele,
ca să ajungem la Cel ce este Capul, Cristos.*

— Efeseni 4:15

Cheia unei relații sexuale uimitoare în orice anotimp al mariajului este **comunicarea**. În multe căsnicii, intimitatea „piere din lipsă de cunoștință” (Osea 4:6). Dacă așteptările și preferințele ambilor soți nu sunt comunicate constant, vor apărea probleme. Pe măsură ce voi și partenerul de viață vă spuneți adevărul în dragoste unul altuia cu privire la dorințele voastre sexuale, veți ajunge să vă bucurați de dimensiunile căsniciei plănuite de Dumnezeu pentru viața conjugală. Autorii și conferențiarii **Bob și Audrey Meisner** explică următoarele:

„Faptul că sunteți cei mai buni prieteni și că aveți o comunicare transparentă constituie un beneficiu uriaș pentru desfătarea voastră sexuală. Conversația deschisă privitoare la așteptările pe care le aveți unul de la celălalt, precum și la luptele și provocările voastre conferă căldură și acceptare relației voastre intime. Faceți o prioritate din înțelegerea partenerului de viață, care diferă de voi în ce privește impulsurile sexuale, nivelul de energie și modul de exprimare în materie de intimități. Apoi, fiți răbdători; va fi nevoie de o viață întreagă ca să vă cunoașteți îndeaproape, în toate detaliile vieții intime.”¹⁴

Completați propozițiile următoare:

„Înțeleg că momentul cel mai potrivit pentru a face dragoste în această perioadă a vieții noastre este _____.”

„Cred că obstacolul cel mai mare în calea întreținerii de relații intime în mod regulat în acest anotimp al mariajului nostru este _____.”

„Cel mai important aspect pe care vreau să îl împărtășesc acum cu partenerul de viață despre intimitatea sexuală este _____.”

Ce îmi face plăcere cel mai mult în relația sexuală cu partenerul de viață:

Ce îmi displace în relația intimă cu partenerul de viață:

Ați împărtășit vreodată sincer și deschis soțului sau soției ce vă place și ce vă displace? Fiindcă celălalt nu vă poate citi gândurile, vă îndemnăm să pregătiți un context în care să puteți sta de vorbă despre răspunsurile voastre, fără să vă simțiți amenințați. Nu uitați, spuneți adevărul în dragoste și cereți harul lui Dumnezeu pentru a înțelege și a aprecia nevoile și dorințele soțului sau ale soției.

Soților, acordați mai mult timp și atenție muncii voastre sau copiilor decât soției? Ce puteți face pentru a sluji mai bine nevoilor ei sexuale? Smeriți-vă în fața soției, cereți-i părerea și apoi rugați-vă împreună cu privire la subiectul acesta.

Soțiilor, a ajuns familia sau munca să aibă prioritate față de investiția în domeniul intimității sexuale cu soțul vostru? Cum puteți sluji mai bine nevoilor lui sexuale? Smeriți-vă înaintea lui și cereți-i părerea, iar apoi rugați-vă împreună cu privire la subiectul acesta.

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți cartea aceasta ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți a cincea sesiune video.

- 1 | Potrivit cărții Geneza, Dumnezeu a plămădit omul din țărâna pământului și apoi a creat femeia, după care a adus-o la bărbat. Citiți cu atenție Geneza 2:21-25. Ce remarcați în această relatare despre prima reacție a bărbatului la vederea femeii? Cum s-a schimbat situația după neascultarea lor față de Dumnezeu (vezi Geneza 3:6-8)?

- 2 | Credeți că mila, iertarea și harul lui Dumnezeu vă stau la dispoziție și că ele pot acoperi orice păcat? Dacă răspunsul vostru este afirmativ, de ce credeți că atât de multor oameni le este greu să primească eliberarea divină în domeniul păcatelor sexuale? Dacă ați sta de vorbă cu o persoană care se confruntă cu această dilemă, cum ați încuraja-o să lase păcatele trecutului ei în seama lui Dumnezeu și să primească în schimb iertarea și harul Lui?

- 3 | Spuneți cu cuvintele voastre ce înseamnă să vă cinstiți patul conjugal. Cum arată o asemenea atitudine în termeni practici? În ce fel este necinstit patul conjugal?

- 4 | Scriptura vorbește despre două feluri de întristare de care putem avea parte: cea lumească și cea după voia lui Dumnezeu. Discutați despre diferențele dintre ele; care sunt caracteristicile și rezultatele fiecăreia?

ÎNTRISTAREA LUMEASCĂ

ÎNTRISTAREA BIBLICĂ

- 5 | Părtășia strânsă cu Dumnezeu este precursora eliberării din strânsoarea oricărui păcat, inclusiv a celui sexual. Stați puțin și gândiți-vă. Ce s-ar întâmpla dacă am putea avea parte de o eliberare de durată și de izbăvirea din prinsoarea păcatului prin propriile puteri? În ce fel ar schimba acest fapt relațiile noastre cu Dumnezeu și cu alții?

Gândiți-vă la următoarea întrebare: abilitatea firii noastre are vreo valoare? Citiți pasajele din Romani 7:18, Ioan 15:5, Filipeni 3:3 și 1 Corinteni 10:12.

- 6 | Pe lângă părtășia noastră strânsă cu Dumnezeu, ce pași practici putem face pentru a ne păzi ochii și urechile, precum și inima și mintea de perversiuni și imagini murdare, de standarde și tipuri de comportament lipsite de puritate, dar susținute de societate? Veniți cu câteva sugestii privitoare la ceea ce putem face atât în viața privată, cât și în contexte publice.

Meditați la aceste versete:

"Nu voi pune nimic vulgar înaintea ochilor mei..." (Psalmul 101:3 NLT)

"Am încheiat legământ cu ochii mei, să nu-mi ațînesc privirea asupra unei fecioare." (Iov 31:1)

- 7 | Unul dintre elementele cheie pentru păstrarea purității noastre sexuale presupune să rămânem *mulțumiți din punct de vedere sexual* în cadrul sigur al căsniciei noastre. Citiți cu atenția învățăturile pe care ni le dă Dumnezeu prin condeiul apostolului Pavel în 1 Corinteni 7:2-5. Ce vă descoperă Duhul Sfânt în fiecare dintre aceste versete? În ce fel vă schimbă pasajul amintit perspectiva asupra sexului, în general, și asupra slujirii partenerului de viață, în special?

REZUMATUL CAPITOLULUI:

- Dumnezeu dorește ca voi și partenerul vostru să dezvoltați o viață sexuală minunată, care începe cu acceptarea chemării Sale la onorarea și păstrarea purității dormitorului.
- Nu lăsați rușinea păcatului sau a abuzului să vă împiedice să vă bucurați pe deplin de intimitatea maritală și de euforia sexuală. Dumnezeu tânjește să vindece orice rană și să vă facă iarăși parte de plenitudine.
- Relațiile sexuale sunt nemaipomenite atunci când fiecare soț dorește cu ardoare să fie plăcut celuilalt. Intimitatea sexuală vă conectează cu partenerul de viață la nivel fizic, emoțional, mintal și spiritual, dând naștere unei plăceri și împliniri curate.
- Dacă egocentrismul îngreunează intimitatea noastră cu Dumnezeu și ne împiedică să trăim puterea Sa transformatoare, concentrarea atenției noastre asupra Lui și intimitatea cu El activează puterea divină în viața noastră.
- Minte ne este înnoită și inima purificată când petrecem timp citind Scriptura și stând în prezența Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu sădit în inima noastră și adânc înrădăcinat în ea prin Duhul Său ne aduce eliberarea de păcatul sexual.
- Fiecare anotimp al căsniciei este diferit, ceea ce înseamnă că veți trece prin perioade diferite și în viața voastră intimă. Fiecare dintre ele aduce cu sine propriile bucurii și provocări. Stați de vorbă despre relațiile sexuale în mod deschis și cu regularitate în fiecare anotimp și investiți în domeniul intimității voastre.



— Ș A S E —

ÎNCEPEȚI DIN NOU

*Nu puteți trăi fericiți până la adânci bătrâneți decât atunci
când o faceți zi după zi.*

—Margaret Bonanno

Ziua 1

Când băieții noștri erau mici, eu (Lisa) le-am citit o poveste despre un om sărman care a avut un vis în care se făcea că a găsit o comoară îngropată la rădăcina unui măr. Nu i s-a arătat unde anume se găsea pomul, dar visul a umplut inima omului de speranță.

Omul avea o livadă întinsă, sădită cu mult timp în urmă, care nu mai dădea mult rod, astfel că stăpânul ei ajunsese acum să lupte cu sărăcia. Înainte să aibă visul acela, se gândise să vândă livada, însă acum a început să o lucreze cu forțe proaspete, mânat de un singur gând. A înțeles că se putea să fie nevoie de ceasuri nenumărate de trudă pentru a găsi pomul cu pricina. Fără să se lase descurajat, a început să ia pomii unul câte unul și să sape în jurul fiecăruia dintre ei. Cu fiecare pom la rădăcina căruia nu găsea comoara își spunea că i-au sporit șansele să o descopere la rădăcina celor rămași. Însă când a terminat de săpat în jurul ultimului pom și tot nu a dat peste comoara visată, s-a prăbușit descurajat și istovit.

Abia primăvara următoare omul a descoperit comoara, când se plimba prin livadă și trăgea cu nesaț în piept mireasma florilor de măr.

Fiecare dintre bătrânii pomi era încărcat de mănunchiuri de flori. Și fiecare boboc parfumat ascundea în el promisiunea merelor care aveau să se coacă în toamnă.

Acel om sărman a descoperit comoara visată având grijă de ceea ce îi aparținea deja. Când a săpat în jurul fiecărui pom, a afânat fără să știe pământul din jurul rădăcinilor. Munca lui a făcut parte merilor de un nou anotimp al rodniciei. Ceea ce fusese până atunci sterp a revenit la viață. În toamna aceea și mulți ani de atunci încolo, omul și familia lui s-au bucurat de o recoltă care le-a întrecut până și visurile cele mai mărețe!

Când ne-am început călătoria prin cartea aceasta, am asemănat căsnicia cu un pom. Când pământul din jurul lui este bătătorit, rădăcinile nu se pot întinde pentru a absorbi apa și substanțele hrănitoare de care are nevoie pomul pentru a înflori. Primele cinci capitole ale cărții au avut menirea de a vă ajuta să depuneți efortul necesar împropătării solului. Când îndepărtați efectele sufocante ale jignirilor, fricii și egoismului, afânați pământul din jurul rădăcinilor voastre. Fiindcă ați îndrăznit să visați și să alegeți să vă stabiliți valorile, rolurile și scopurile, ar trebui să vedeți de acum promisiunea speranței înflorind pe ramurile voastre și comoara care vă așteaptă în viitor.

Fiecare căsnicie ascunde în ea fângăduința unei recolte care nu s-a copt încă. Noi ne facem partea păzindu-ne inima și casa, iar Dumnezeu Și-o face pe a Sa revărsându-și binecuvântarea peste relația noastră. Puietul cu crenguțele lui firave, pomul ajuns la maturitate, cu ramurile lui bătute de vânturi și chiar sămânța care stă să încolțească sunt toate înzestrate cu puterea potențialului. Dumnezeuul nostru transformă ceea ce este sterp în ceva roditor. El face nou ce era vechi și readuce la viață ceea ce murise.

Înnoirea tuturor lucrurilor

Dragostea nu șterge trecutul, dar face viitorul diferit.

—Gary Chapman¹

Să ne întoarcem atenția pentru ultima dată spre grădina în care au început toate acestea.

„Dumnezeu a creat făpturile omenești; le-a făcut după chipul Său, reflectând natura Lui. A creat bărbatul și femeia. Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: «Propășiți! Înmulțiți-vă! Umpleți pământul! Luați-l în stăpânire!»” (Geneza 1:27-28, 31, traducerea The Message)

Acesta a fost întotdeauna scopul lui Dumnezeu pentru noi. Trecutul, temerile noastre, presiunea și denaturările mediului în care trăim au ajuns să otrăvească sau să dilueze planul inițial al Creatorului. Poate că v-ați simțit prea străini de însărcinarea dată în Eden pentru a crede că aceasta v-a fost încredințată și vouă. Nu vă descurajați. Fiecare viață și căsnicie poate renaște și poate avea parte de un nou început.

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi” (Apocalipsa 21:5).

Dumnezeu nu Se mulțumește să repare trecutul. El face toate lucrurile noi. El a luat pomii din Eden, care făceau trimitere la căderea omului, și i-a transformat. Și-a întins Fiul pe lemnul morții, ca El să ne poată primi cu brațele deschise în cetatea Sa veșnică, în care se găsește pomul vieții, ale cărui frunze slujesc la vindecarea neamurilor. Nimic din ce s-a pierdut nu a întrecut puterea Lui răscumpărătoare; aici sunt incluse și căsniciile noastre. Dumnezeu înnoiește toate lucrurile ca noi să o putem lua de la început.

Trecutul vostru s-a dus. A rămas prins în analele timpului, acolo unde eforturile omenești nu-l mai pot atinge. Însă există Cineva care trăiește în afara timpului, nefiind legat de limitările acestuia. El este „Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică” (Isaia 57:15). Dumnezeu va răscumpăra greșelile trecutului vostru în timp ce scrie povestea viitorului care vă așteaptă. În Împărăția lui Dumnezeu, durerea zilei de ieri nu împiedică potențialul zilei de mâine. Îndurările Lui se înnoiesc

în fiecare zi și promisiunile Sale vă stau înaintea. Dumnezeu Se bucură și tânjește să transforme pentru voi imposibilul în posibil.

...prin puterea care lucrează în noi, [El] poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi (Efeseni 3:20).

Rodnicia și împlinirea pe care le poate aduce Dumnezeu, atât la nivel individual, cât și în cadrul căsniciei, întrec înțelegerea noastră. Gândiți-vă la visurile, scopurile și dorințele pe care le-ați notat în ultimele zile sau săptămâni cu privire la mariajul vostru. Dumnezeu nu vrea doar să ducă la îndeplinire această viziune a voastră, ci dorește să treacă dincolo de ea. El vrea să adâncească intimitatea voastră și să vă extindă influența, așa încât relația voastră să instaureze Împărăția Lui pe pământ. Dumnezeu dorește să lucreze în și prin voi în mod radical și fără precedent. Poate că nu ați îndrăznit să visați în timp ce ați citit capitolele anterioare. Îndrăzniți să o faceți acum!

Un principiu fundamental al vieții cu Dumnezeu este acela că, deși El nu are nevoie de ajutorul nostru pentru a înfăptui ceva, Domnul primește cu bucurie parteneriatul cu noi. El nu ne cere ajutorul, însă dorește implicarea noastră. Astfel, avem ocazia să participăm la realizarea unor lucruri imposibile. Aceasta vă cerem să faceți când o luați de la capăt în căsnicia voastră: să țintiți spre ceea ce vi se pare imposibil în momentul de față.

Găsim în Scriptură o relatare care ne ajută să înțelegem mai bine cum poate fi realizat imposibilul. Evenimentul surprins de ea s-a petrecut într-un moment interesant din istoria omenirii, în care aceasta s-a răzvrătit împotriva poruncii lui Dumnezeu de a umple pământul. În loc să se răspândească pe fața pământului, oamenii s-au strâns laolaltă și au început să zidească, vrând să ajungă în locurile cerești, aidoma lui Adam și Evei în Eden. Probabil știți cum a intervenit Dumnezeu la turnul Babel.

Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor. Și Domnul a zis: „Iată, ei sunt un singur popor, toți au aceeași limbă și acesta e doar începutul a ce vor face.

Nimic din ce-și propun nu le va fi imposibil. Haidem! Să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea” (Geneza 11:5-8, traducerea ESV).

Inițiativa aceasta nu a fost susținută de Dumnezeu, însă dacă El nu ar fi întrerupt munca oamenilor, proiectul lor s-ar fi realizat datorită a doi factori: aceia că alcătuiau un singur popor și vorbeau aceeași limbă.² Dacă aceste două elemente ar fi ajutat niște oameni neascultători să reușească ceea ce părea cu neputință de realizat, cu cât mai mult vor da putere celor care sunt una în Cristos?

Când o luați de la început, acceptând cu bucurie ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru relația voastră (și care întrece cu mult ceea ce gândim sau cerem noi), va fi extrem de important să vorbiți aceeași limbă și să împărtășiți același scop. Haideți să analizăm ambele dinamici, începând cu cea a limbii comune.

Ziua a 2-a

Limbajul cerului

„...din prisosul inimii vorbește gura” (Luca 6:45).

Pe parcursul acestei cărți am subliniat în repetate rânduri cât de important este să Îl lăsați pe Dumnezeu să lucreze mai întâi în inima voastră. Schimbarea se petrece atunci când ne predăm pe noi înșine Duhului Său și când ne supunem Cuvântului divin. După cum spuneam, schimbarea conduitei nu poate ține locul transformării lăuntrice. Însă, pe măsură ce începeți să fiți transformați pe dinăuntru, va fi modelată

și partea care se vede în afară. Prima dovadă a lucrării pe care o face Dumnezeu în inima voastră va fi oglindită de cuvintele gurii voastre.

În orice situație ne-am afla, avem de făcut o alegere: vom vorbi limba cerului sau pe cea a acestui pământ? Lumea noastră dă glas realității aparente, pe când cerul vorbește în conformitate cu o sursă mai înaltă a adevărului.

Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.

Căci după cum ploaia și zăpada se coboară din ceruri și nu se mai întorc înapoi, ci udă pământul și-l fac să rodească și să odrăslească, pentru ca să dea sămânță semănătorului și pâine celui ce mănâncă, tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele (Isaia 55:8-11).

Ca să vorbim limba lui Dumnezeu, trebuie să cunoaștem Cuvântul Lui. Acesta ne va transforma viziunea, făcându-ne să vedem nevăzutul și să rostim ceea ce nu s-a împlinit încă. Ne va transforma cuvintele într-un dialect al credinței, care este mai mult decât simplul pozitivism sau optimism emoțional: este încrederea neclintită în ceea ce ne-a fost promis.

Iată câteva exemple ale modului în care diferă limba cerului de cea a pământului:

Pământul nostru spune: „Divorț!” Cerul spune: „Unitate!”

Pământul spune: „Nu mai este speranță.” Cerul afirmă: „Toate lucrurile sunt posibile.”

Pământul spune: „Respingere.” Cerul spune: „Acceptare.”

Pământul spune: „Îmi ești dator!” Cerul rostește: „Dăruiesc de bunăvoie.”

Pământul spune: „Răzbunare.” Cerul spune: „Iertare.”

Pământul spune: „Nu vreau să fiu robul tău.” Cerul afirmă: „Voi fi slujitorul tău.”

Pământul spune: „Îți disprețuiesc slăbiciunea.” Cerul zice: „Îți văd potențialul și dragostea mea îți acoperă slăbiciunea.”

Pământul spune: „Nu îmi împlinești nevoile.” Cerul declară: „Vreau să le împlinesc eu pe ale tale.”

Cuvintele acestea vă pot inspira prin simplul lor conținut, însă efectul lor este de durată și de natură să vă dea putere atunci când este înrădăcinat în adevărul mai profund al Cuvântului lui Dumnezeu. Vă îndemnăm să vă însușiți limba cerului, învățând să imitați Scriptura în orice atitudine sau declarație pe care le roștiți în cadrul căsniciei voastre. În calitate de copii ai lui Dumnezeu, noi știm că „întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:17-18).

Viața și moartea stau în puterea limbii și prin credință putem chema lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi (vezi Proverbe 18:21 și Romani 4:17). Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să modeleze lumea voastră.

Rostirea adevărului

... credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este capul, Cristos (Efeseni 4:15).

Vorbirea limbii cerului presupune să spunem întotdeauna adevărul. Însă nu orice mod de rostire a adevărului este potrivit. Pentru a vorbi limba lui Dumnezeu, trebuie să spunem adevărul în dragoste.

Multe cupluri greșesc, adoptând una dintre următoarele abordări extreme. Unii soți întrebunțează Cuvântul lui Dumnezeu pentru a-și ataca sau a-și trata cu dispreț partenerul de viață. Ei spun adevărul, dar o fac animați de frustrare, furie, de dorința răzbunării sau de jignirile suferite. Alții nu vor să rănească sau să dea naștere unui conflict, astfel că ascund adevărul care trebuie spus și aleg să etaleze o dragoste superficială, contrafăcută. În timp, abordarea aceasta cultivă în mod inevitabil dezamăgirea și sentimentele rănite, care duc în cele din urmă la o explozie de un fel sau de altul. Niciuna dintre aceste abordări nu atinge obiectivul dorit de Dumnezeu: acela de a deveni tot mai asemănători lui Cristos.

Ca soț sau soție, sunteți mai conștienți decât oricine altcineva de slăbiciunea partenerului de viață. Puteți profita cu ușurință de modul unic în care îl cunoașteți pentru a-l răni, a-l ocări sau a-l condamna. Însă noi am acceptat o chemare mai înaltă, nu-i așa? Ne-am angajat să fim cei mai mari slujitori ai celui sau celei de lângă noi și să căutăm binele partenerului de viață. Adevărul rostit de noi ne poate ajuta soțul sau soția să crească în asemănarea cu Cristos, însă nu vom spune niciodată cuvinte care au valoare veșnică dacă ne folosim limba ca pe o armă care rănește.

Dacă vrem să avem o căsnicie sănătoasă, va trebui să abordăm problema comportamentului distrugător sau greșit, însă există un loc și un moment potrivit pentru aceasta. Ați observat că evidențierea neajunsurilor soțului sau soției în toiul unei dispute nu duce niciodată la o schimbare pozitivă? Dimpotrivă, de obicei nu face decât să înrăutățească purtarea celui alt și să provoace o interacțiune vătămătoare. Când simțiți că trebuie să discutați despre un subiect anume, așteptați până când v-ați liniștit amândoi. Dacă problema este gravă, poate fi o idee bună să planificați o ieșire în doi, ca să puteți aborda chestiunea într-un cadru mai intim. În felul acesta, asigurați un context în care este mai probabil ca partenerul vostru de viață să audă ce aveți de spus.

Eu (Lisa) îmi amintesc foarte bine că Dumnezeu mi-a zis la un moment dat: „Lisa, dacă vrei să fii auzită, spune cuvintele pe care le ai de spus așa cum ți-ar plăcea ție să le auzi.” Am mai putea adăuga acestui sfat încă unul: „Spune-le *când* ți-ar plăcea ție să le auzi.” De obicei, nu

e cel mai potrivit moment să veniți cu critici constructive când sunteți în toiul unui conflict. Cel mai bine este să împărtășiți soțului când este liniștit și receptiv ce ați dori să corecteze. Când sunteți epuizați, e momentul să luați o pauză. Iertați, îmbrățișați-vă și hotărâți să reluați discuția în dimineața următoare.

Este foarte important să exprimăm adevărurile delicate îmbrăcându-le în haina iubirii. Nimănui nu-i place să i se vorbească despre eșecurile sau greșelile sale, însă cei care se lasă învățați folosesc ocaziile în care sunt conștientizați de domeniile în care au ocazia să se dezvolte.

Înainte să dați sfaturi, verificați-vă motivația. Întrebați-vă pe voi înșivă: „Împărtășesc toate acestea din dragoste sau caut propriul câștig? Sunt cu adevărat preocupat de bunăstarea partenerului de viață sau vreau să mă răzbun fiindcă m-a rănit?” Dacă în toiul unui conflict îl sfătuiți pe celălalt cum să se poarte, se prea poate ca în spatele sugestiilor voastre să se ascundă egoismul. La urma urmelor, voi reacționați la modul în care soțul sau soția vă face să vă simțiți.

Este foarte greu să spuneți adevărul în dragoste când sunteți tulburați emoțional. Însă, dacă reușiți să vă țineți limba în frâu, se va întâmpla una din două: fie vă veți da seama că v-ați înșelat și veți fi recunoscători că nu ați spus nimic, fie veți reuși să vă calmați și să exprimați mai apoi cu acuratețe ceea ce partenerul vostru are nevoie să audă.

Noi am învățat că este întotdeauna mai bine să trecem cu vederea ofensele mărunte, încredințându-le lui Dumnezeu. Știm însă că unele răni sunt greu de uitat. În cazul unui comportament vătămător care a devenit un obicei, nu este sănătos să păstrați tăcerea. Însă nevoia de a confrunta nu vă dă mână liberă să răniți. Puteți spune adevărul în dragoste:

- Cercetându-vă motivațiile, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu.
- Rezolvând conflictul prin atacarea problemei, nu a soțului sau a soției.
- Stăpânindu-vă limba și nerostind cuvinte vătămătoare.
- Fiind iertători.
- Fiind sinceri.

- Răspunzând cu blândețe.
- Dând mereu speranță.
- Vorbind în modul în care ați vrea să vi se vorbească.
- Alegând cu înțelepciune cuvintele, momentul și locul confruntării.³

Solomon spunea: „După cum fierul ascute fierul, tot așa ascute prietenul pe prieten” (Proverbe 27:17, traducere liberă din limba engleză). În cadrul relației voastre este loc pentru puncte de vedere diferite și chiar pentru neînțelegeri. Dacă sunt abordate corect, momentele acestea de tensiune vor da naștere în viața voastră unui caracter evlavios.

Este important să discutați chestiunile care pot afecta unitatea căsniciei voastre. Micile dureri pot deveni răni adânci dacă nu sunt tratate cum se cuvine și deseori partenerii noștri de viață nu sunt conștienți de durerea pe care ne-o pricinuesc. Discutarea, din dragoste pentru Dumnezeu și pentru soț sau soție, a aspectelor care ne preocupă ne ajută să consolidăm unitatea familiei noastre și să devenim soți mai buni.

Ziua a 3-a

Limbajele iubirii

Am vorbit până acum despre limbaj într-un mod mai mult sau mai puțin tradițional, concentrându-ne asupra cuvintelor pe care le rostim și a modului în care le spunem. Acum am vrea să ne îndreptăm atenția spre un alt aspect al limbajului comun. În capitolul al patrulea am arătat că mariajul nostru va deveni mai puternic dacă vom înțelege că s-ar putea ca soțul sau soția să nu ne slujească la fel cum îi slujim noi. Tot astfel, oamenii dăruiesc și primesc dragostea în moduri diferite. O carte excelentă care vă va ajuta să interpretați felurile dialecte ale iubirii și care a fost de mare folos relației noastre este *Cele cinci limbaje ale iubirii*, de Gary Chapman.

Pentru a vă ajuta să înțelegeți de ce aspectele acestea sunt atât de importante, vom folosi căsnicia noastră drept exemplu. Modurile principale în care eu (Lisa) îmi arăt dragostea sunt timpul de calitate și actele de slujire. Aceasta a însemnat că, la începutul mariajului nostru, lucram întruna (spălam haine, puneam gresia, găteam, făceam curățenie, îngrijeam copiii și grădina, zugrăveam) pentru a-i arăta lui John dragostea adâncă pe care i-o purtam. Încercam totodată să inițiez discuții profunde și pline de semnificație, pentru a petrece un timp de calitate cu el în timp ce făceam toate acele acte de slujire care, din punctul meu de vedere, îi comunicau dragostea mea.

Eu (John) nu eram pe aceeași lungime de undă cu Lisa, fiindcă îmi manifest dragostea altfel, prin atingeri fizice și cuvinte de afirmare. Lisa gătea mâncăruri nemaipomenite, scotea mocheta și puneă gresie, însă toate eforturile ei nu îmi comunicau mie dragoste. Pe de altă parte, cu toate că eu îi spuneam plin de sinceritate cuvinte încurajatoare și îi ofeream afecțiune fizică, nici ei eforturile mele nu îi comunicau că o iubeam. Parcă am fi vorbit fiecare o limbă străină celuilalt.

Pentru ca o căsnicie să fie sănătoasă, amândoi soții ar trebui să se simtă fericiți și iubiți; fiecare soție și soț merită să fie iubit într-un mod pe care îl înțelege. În lumina acestor afirmații, nu e nimic greșit în a spune celuilalt care este limbajul pe care îl înțelegeți când vine vorba despre comunicarea iubirii. Vă îndemnăm pe amândoi să descoperiți cum ar trebui să vă arătați dragostea, citind cartea lui Gary Chapman sau făcând evaluarea pe care o găsiți pe site-ul 5lovelanguages.com. Discutați apoi rezultatele acesteia. Cum ar putea arăta în relația voastră, care este unică în felul ei, folosirea limbajului de iubire al partenerului de viață? Discuția aceasta se desfășoară cel mai bine când are loc pe un ton blând, lipsit de acuzații. Spuneți celuilalt: „Mă simt iubit sau iubită atunci când tu...” și completați voi mai departe.⁴

Folosirea cu bună știință a acelor cuvinte și fapte care știți că rezonază cu modul în care percepe celălalt afecțiunea va îmbogăți vocabularul dragostei în căsnicia voastră. Aceasta va întări temelia pe care o puneți, folosind limba cerului și rostind adevărul în dragoste. Puși laolaltă, acești factori alcătuiesc limba comună a mariajului vostru.

Vom privi acum la modul în care puteți zidi al doilea aspect care facilitează realizarea imposibilului: unitatea.

În misiune

Unul dintre lucrurile pe care Isus le-a subliniat adesea în timpul lucrării Sale a fost importanța trăirii în unitate. Să luăm, de exemplu, o relatare consemnată în Evanghelia după Ioan. În seara în care a fost vândut, Isus S-a rugat ca noi să trăim în unitate:

Și Mă rog nu numai pentru ei,
ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.
Mă rog ca toți să fie una,
cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine;
ca și ei să fie una în noi,
pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu,
pentru ca ei să fie una cum și Noi suntem una,
Eu în ei și Tu în Mine;
pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una,
ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit,
cum M-ai iubit pe Mine.
(Ioan 17:20-23)

Unitatea etalează slava lui Dumnezeu. Ea atestă puterea lucrării de împăcare a Fiului Său. Mulți au încercat să demonstreze veridicitatea Evangheliei cu ajutorul logicii sau a argumentelor convingătoare, dar cea dintâi și cea mai bună dovadă a dragostei lui Dumnezeu față de lume stă în iubirea Lui manifestată între copiii Săi.

Unitatea nu vorbește doar celor aflați în afara Împărăției lui Dumnezeu; ea ne este de folos și nouă, căci Domnul Își revarsă binecuvântarea acolo unde este unitate (vezi Psalmul 133). Astfel, unitatea reprezintă o îndoită amenințare pentru împărăția întinericului: ea face parte poporului Domnului de bunăvoința Lui și, în același timp, îi silește pe cei pierduți să vadă dragostea lui Dumnezeu față de ei.

Prin urmare, nu este de mirare faptul că vrăjmașul va face orice îi stă în putere pentru a aduce dezbinarea în căsnicia noastră și orice urmă de egoism sau de teamă sălășluită în voi vine în ajutorul scopului său. Fiindcă păstrarea unității presupune să luptăm atât împotriva vrăjmașului, cât și a naturii noastre pământești, ea implică eforturi susținute. Ea necesită harul Duhului lui Dumnezeu și conștientizarea unui scop clar, care transcende dificultățile momentului. Gândindu-ne la toate acestea, haideți să citim încă o dată pasajul din Efeseni 5:21:

Supuneți-vă unii altora în frica lui Cristos.

Într-un capitol anterior am discutat despre rolurile pe care le joacă ambii soți în ce privește supunerea unuia față de celălalt, ca niște slujitori altuiși. Am vrea acum să vă ajutăm să înțelegeți mai bine supunerea și modul în care vă ajută ea să fiți una.

Gândiți-vă la următorul aspect: cuvântul *supunere* înseamnă „aflat sub însărcinare”⁵ (în limba engleză, termenul *submission* e alcătuit din prefixul *sub* și substantivul *mission*, n.trad.). Ați petrecut deja suficient timp stabilind care vă sunt scopurile maritale și planificând pașii necesari pentru atingerea lor. Fie ca această chemare la supunere să vă amintească faptul că fiecare țel pe care îl aveți pentru căsnicie stă în cele din urmă sub umbrela scopului suprem al manifestării iubirii și slavei lui Dumnezeu. Amândoi soții sunt supuși autorității acestei misiuni încredințate de Dumnezeu și aceasta le impune să fie una.

Această perspectivă îi ajută pe ambii soți să fie puternici în căsnicie. Supunerea nu presupune ca unul dintre ei să fie puternic și celălalt slab. Fiindcă mariajul susține o misiune atât de măreață, nespus mai mare decât oricare dintre noi, este nevoie de doi oameni puternici pentru a clădi o relație solidă. Vă rugăm să înțelegeți că, atunci când folosim cuvântul *puternici*, nu ne referim la personalitate sau la fizic, ci avem în vedere contribuția adusă de cei doi soți în căsnicie. După cum spuneam deja, mariajul nu are nimic de-a face cu dominația, ci cu exercitarea stăpânirii în termenii stabiliți de Dumnezeu; el vizează luarea în stăpânire de noi teritorii, nu apărarea de către fiecare dintre soți a propriului teritoriu împotriva celui alt.

Există domenii ale căsniciei noastre în care eu (John) sunt mai priceput decât Lisa, iar ea le lasă cu bucurie în seama mea. Tot astfel, există domenii în care Lisa e mult mai înzestrată decât mine și pe care eu le las cu bucurie pe mâna ei. Noi suntem uniți sub stindardul aceleiași misiuni, iar pentru împlinirea acesteia este nevoie de ce avem amândoi mai bun de oferit.

John a excelat întotdeauna la administrarea resurselor noastre financiare. Nu i s-a părut niciodată greu să creadă că Dumnezeu ne va împlini nevoile și ne va binecuvânta viața. El a găsit fiecare casă în care am locuit. Când a preluat el sarcina achitării facturilor, mie (Lisa) parcă mi s-a luat o piatră de pe umeri. Până atunci mă ocupasem eu de ele din pricina călătoriilor dese făcute de John și a programului său de birou. Văzând frustrarea pe care mi-o provoca sarcina aceasta, s-a oferit să o preia el. Ceea ce pentru mine era împovărător, pentru el era simplu. S-a dovedit foarte priceput în achiziționarea casei, mașinii și a altor bunuri importante. În același timp, reușea să aibă o relație strânsă cu băieții, cu ajutorul concursurilor, jocurilor și al altor activități de felul acesta.

Pe de altă parte, eu (Lisa) mă pricepeam la administrarea casei. Întotdeauna îmi dorisem ca aceasta să fie un loc în care familia se strânge în jurul mesei. Îmi place să gătesc pentru ai mei și îmi doream ca băieții să își invite și prietenii la noi acasă. Voiam, totodată, ca John să găsească în căminul nostru un loc în care să se poată elibera de orice presiune când se întorcea dintr-o călătorie.

Vedeți în ce domenii sunteți mai pricepuți fiecare dintre voi, pentru a prelua administrarea lor. Învățați să lăsați în seama celuilalt domeniul în care este mai înzestrat decât voi.

Când vă supuneți de bunăvoie conducerii celuilalt în sfera în care are abilități mai multe, atitudinea aceasta vă va ajuta să duceți la îndeplinire misiunea voastră comună.

Ziua a 4-a

Prioritățile

Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor (Eclesiastul 4:9).

Misiunea și prioritățile nu sunt unul și același lucru, însă ele merg mână în mână. Pentru a păstra unitatea în căminul vostru este esențial să cădeți de acord și să susțineți aceleași priorități.

Scopul nostru primordial, de a cunoaște și de a descoperi altora dragostea lui Dumnezeu, ne dictează prioritățile. Fiindcă toți credincioșii sunt părtași acestei misiuni, putem susține cu toții aceleași priorități, chiar dacă strategia necesară în vederea aceasta va fi diferită de la cuplu la cuplu și de la un anotimp al vieții la altul. Vă sugerăm următoarea ordine a priorităților:

1. *Dumnezeu*. El nu este, de fapt, „primul”, căci El Se află deasupra tuturor celorlalte, iar relația cu El este esențială pentru succesul și credința în toate celelalte domenii ale vieții. El ar trebui să cuprindă și să sălășluiască în fiecare dintre prioritățile noastre. Însă, de dragul clarității discuției, Îl vom desemna drept cap de listă. Dumnezeu este, ca să spunem așa, înainte de toate.

Însă relația noastră cu Domnul și lucrarea pe care o facem pentru El nu sunt totuna. Cei care slujesc în biserică pot fi tentați să așeze lucrarea lor deasupra familiei. Vă rugăm, nu vă lăsați familia pradă acestei denaturări.

2. *Partenerul de viață*. Și în domeniul acesta, ordinea prevăzută de Dumnezeu poate fi distorsionată în mod subtil, dar nu fără a plăti un preț. Copiii voștri sunt importanți, însă

îngrijirea lor nu ar trebui să presupună neglijarea soțului sau a soției. Odraslele voastre se vor maturiza într-o zi și vor pleca de acasă, pe când relația de legământ pe care o aveți cu soțul sau cu soția este pe viață. Asigurați-vă că vă zidiți viața de cuplu în așa fel încât, la plecarea copiilor din cuibul părintesc, voi doi să fiți în continuare cei mai buni prieteni.

3. *Copiii.* Detaliile specifice ale implicării fiecărui soț și rolul său în creșterea copiilor diferă de la o etapă la alta, mai cu seamă în funcție de următoarea prioritate de pe listă, și anume chemarea voastră. Dacă amândoi lucrați în afara casei, veți avea responsabilități și în sfera afacerii sau a slujirii creștine. Dacă împlinirea chemării voastre presupune în momentul de față să stați acasă cu copiii, distincția dintre această prioritate și următoarea nu este aplicabilă. Însă, după cum spunea C.S. Lewis, „Cel care se îngrijește de casă are cea mai măreață carieră.”
4. *Chemarea.* Chemarea voastră include, de fapt, tot ce se află pe lista aceasta și tot ce cuprinde viața voastră. Însă vom limita sfera acestui termen de dragul clarității și, când întrebuițăm cuvântul „chemare”, ne referim la ceea ce v-a chemat Dumnezeu pe fiecare dintre voi, la nivel individual, să faceți în domeniul administrației, afacerilor, sănătății, educației, slujirii creștine, artelor, mijloacelor de comunicare în masă ori în alte domenii.

În căsnicia noastră se întâmplă să fim părtași aceleiași chemări, însă mulți soți lucrează sau slujesc în domenii diferite ale societății. Dacă la fel stau lucrurile și în viața voastră, puteți manifesta, totuși, interes față de munca celuilalt și vă puteți oferi unul altuia sprijin. După cum spunea Solomon, atunci când doi oameni lucrează împreună, se pot ajuta unul pe celălalt să izbândească.

5. *Odihna.* Sabatul a fost instituit de Dumnezeu, nu de oameni. Atunci când ne odihnim, toate celelalte priorități înfloresc. Dumnezeu dorește ca viața noastră să includă cu regularitate momente de odihnă și de recreere, care nu sunt totuna cu inactivitatea. Noi ne odihnim când ne facem timp pentru ceea ce ne înprospătează din punct de vedere spiritual, fizic și emoțional. În căsnicie este important să găsim căi de a ne odihni împreună, nu separat. În cazul nostru, aceasta a însemnat găsirea unui teren comun, a activităților care ne fac plăcere amândurora, precum plimbările în natură în timpul cărora stăm de vorbă despre visurile noastre pentru familie și pentru lucrare. Deprinderea obiceiului de a ne odihni și de a ne recrea împreună face parte din contopirea a două vieți într-una singură.
6. *Comunitatea.* În mult prea multe căsnicii viața socială a celor doi este complet separată. Deși este important ca soțiile să aibă prietene, soții să aibă prieteni și ambii parteneri să clădească relații și cu alte persoane decât soțul sau soția, într-o căsnicie sănătoasă viața socială a celor doi se intersectează. Prietenii noștri joacă un rol semnificativ în a ne încuraja, susține și întări. Fiindcă noi doi suntem un singur trup, ar trebui să avem destui prieteni care ne cunosc și ne iubesc pe amândoi.

Nu putem sublinia îndeajuns cât de important este să avem prieteni care caută să binecuvânteze relația noastră. Amândoi avem prieteni care joacă roluri diferite în viața noastră. Eu (John) am amici cu care merg la câte o partidă de golf și cu care am în comun doar recreerea. Am însă și prieteni cu care merg la golf și în fața cărora îmi pot deschide inima. Cei cărora le împărtășesc provocările cu care mă confrunt și slăbiciunile mele sunt oameni care ne iubesc atât pe mine, cât și pe Lisa.

Fiindcă viața mea este atât de aglomerată și eu (Lisa) nu joc golf, nu am decât prietene de suflet, care mă provoacă să cresc mai mult în fiecare sferă a dragostei. Acestea sunt femeile care înțeleg dificultățile care se ivesc în viața și în căsnicia mea. Unele sunt prietenile cele mai

bune în timpul provocărilor care apar în slujire, pe când altele sunt cele mai potrivite persoane pentru a fi consultate când vine vorba despre conflicte în relații. Le prețuim pe fiecare dintre ele mai mult decât aurul.

Sunt și oameni care ne-au fost prieteni în trecut, dar de care a trebuit să ne îndepărtăm, fiindcă erau părtinitori și nu contribuiau la întărirea unității din căsnicia noastră. Dacă un prieten nu vă susține pe amândoi, nu vă asociați cu el, căci va provoca în mod inevitabil dezbinare în relația voastră.

Alegeți să iubiți

Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Cristos, așa iertați-vă și voi. Dar, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii [care ne leagă pentru toți în armonie desăvârșită] (Coloseni 3:12-14).

Dragostea este cea care ne leagă laolaltă, în armonie. Ea constituie temelia unității, adevărata cheie de care avem nevoie pentru a vedea lucruri imposibile întâmplându-se.

În Efeseni 5:28, Pavel spune că bărbații se cuvine să-și iubească soțiile. Cuvintele *se cuvine* subliniază ideea unei obligații foarte puternice. Principiul care se aplică deopotrivă soților și soțiilor este acela că suntem chemați să ne iubim unul pe celălalt indiferent de ceea ce simțim.

Cultura noastră înfățișează iubirea ca pe un sentiment care nu poate fi controlat, ci în fața căruia noi doar reacționăm. Dacă simțim dragoste, ne purtăm ca niște oameni îndrăgostiți. Nu durează mult până descoperim că sentimentul dragostei nu este prezent întotdeauna, însă

dragostea este întotdeauna o alegere. Dumnezeu a ales să ne iubească. Dacă și noi alegem să iubim, sentimentele vor urma în cele din urmă acțiunilor noastre. Faptele credinței (precum manifestarea iubirii chiar și atunci când nu există sentimente vădite) pot muta munții. Dumnezeu tânjește să binecuvânteze faptele noastre. Dietrich Bonhoeffer spunea:

„Nu dragostea voastră susține căsătoria, ci căsătoria susține dragostea voastră.”

Căsnicia vă poate susține dragostea doar atunci când împlinirea voastră emoțională și spirituală își are rădăcina în comuniunea cu Duhul lui Dumnezeu. Când ne bazăm pe o sursă greșită, cea a propriilor puteri, dragostea noastră va eșua când este pusă la încercare de absența sentimentelor. Însă atunci când suntem înrădăcinați în iubirea lui Dumnezeu, faptele dragostei pe care le săvârșim pot păstra unitatea dintre noi chiar când sentimentele se clatină.

Nu vă înșelați; căsnicia nu este menită să fie lipsită de sentimente. Iată ce spunea C.S. Lewis:

„Regula pentru noi toți este foarte simplă. Nu vă irosiți timpul întrebându-vă dacă vă iubiți aproapele; acționați ca și cum ați face-o. De îndată ce procedăm astfel, descoperim unul dintre marile secrete: când ne purtăm ca și cum am iubi un om, în curând ajungem chiar să îl iubim.”⁶

Puteți continua să arătați dragoste partenerului de viață chiar și atunci când nu aveți față de el sentimente de iubire. Puteți alege să slujiți, să celebrați și să sprijiniți. Când viața vi se aliniază cu cerințele dragostei, emoțiile voastre vor afirma în cele din urmă ceea ce arată faptele pe care le faceți.

Ziua a 5-a

Scoateți la lumină ce este mai bun

Dragostea lui Cristos întregește Biserica. Cuvintele Lui evocă frumusețea ei. Tot ce face și spune El are menirea de a scoate la lumină ce este mai bun în ea ... (Efeseni 5:26-27, traducerea The Message)

„Femeia înțeleaptă își zidește casa”, spunea Solomon (Proverbe 14:1). Fiindcă femeile înțelepte își zidesc casele, bărbații înțelepți își zidesc soțiile! Când ne zidim unii pe alții, cel de lângă noi vede asemănarea noastră cu Cristos. Descoperirea a ce are Dumnezeu pregătit mai bun pentru căsnicia noastră presupune să scoatem la lumină ce este mai bun în celălalt.

Dragostea noastră față de soț sau de soție este un act al parteneriatului nostru cu cerul, în concordanță cu iubirea lui Dumnezeu. El nu îl definește pe cel de lângă noi prin prisma slăbiciunilor pe care le are acesta, ci prin cea a harului și dragostei Sale. Dumnezeu privește la potențialul soțului sau soției noastre și ne invită să Îi urmăm exemplul.

După cum am pomenit deja, Lisa și-a pierdut un ochi în copilărie din pricina cancerului, motiv pentru care se temea să stea în fața altora. Eu (John) îi cunoșteam teama, dar mai știam și că Dumnezeu o înzestrase cu o înțelepciune extraordinară.

Când eram păstor de tineret, îi spuneam uneori că voiam ca ea să le vorbească fetelor din grupul de tineri. „În niciun caz!” protesta ea. „Eu nu sunt un soi de ofertă care vine la pachet. Biserica te-a angajat pe tine să fii păstor de tineret, nu pe mine.”

Eu îi ascultam obiecțiile, știind că își aveau rădăcina în temerile ei, nu în dorința de a se împotrivi darului pe care i-l dăduse Dumnezeu. Îi era atât de teamă să vorbească, însă ori de câte ori o făcea, oamenii veneau la mine după încheierea serviciului și îmi spuneau ce impact

profund avusese mesajul ei în viața lor. De aceea, când protesta, îi spuneam: „Fii pregătită să te chem în față deseară.”

Eu (Lisa) credeam că John încerca să facă din mine ceva ce nu eram. Știam că fetele din grupul de tineri aveau nevoie de glasul unei femei în viața lor, însă eu mă simțeam cu totul nepotrivită pentru aceasta. Nu îmi dădeam seama că, pe lângă dorința de a le oferi fetelor un model, John încerca să creeze un context în care darurile mele să înflorească. El văzuse în mine ceva ce eu nu puteam vedea. Și, cu toate că stăteam uneori toată noaptea implorându-l să nu mă silească să vorbesc, el nu înceta să mă pună în situații în care Dumnezeu să poată scoate la lumină ce sădise mai bun în mine. Detestam pe atunci acele situații. Însă, privind în urmă, văd limpede că el mă împingea cu dragoste de la spate să îmi depășesc temerile și limitările.

După cum John mă ajuta pe mine, și eu veneam cu punctele mele tari în sprijinul lui. În anii de început ai vieții noastre de familie îi editam cărțile și mă asiguram că ele transmit întocmai ce se găsea în inima lui. În mare parte, ceea ce am avut oportunitatea să facem împreună în lucrare a avut loc fiindcă iubirea pe care ne-o purtam a căutat mereu să ajute la creșterea celuilalt.

Poate că voi n-ați învățat cum să scoateți la lumină ce este mai bun în partenerul de viață, ba poate ați acționat chiar invers, folosindu-vă influența pentru a-l trage pe celălalt în jos. Ziua aceasta poate fi una a noilor începuturi. Puteți alege un nou standard.

Nu este niciodată prea târziu să o luați de la capăt. Dacă vreți să învățați să scoateți la lumină ce este mai bun în partenerul de viață, căutați un moment și un loc liniștit în care să vă rugați împreună cu el. Spuneți-I Domnului următoarele:

Tată ceresc, ne pocăim pentru felul greșit în care ne-am raportat la relația noastră de care Tu ne-ai făcut parte. Căsnicia noastră este opera Ta de artă, iar noi nu i-am arătat cinstea care i se cuvine. Îți mulțumim pentru îndurarea Ta care se înnoiește pentru viața noastră, dându-ne ocazia să o luăm de la capăt. Duhule Sfânt, Te rugăm să ne dai harul de care avem nevoie pentru a ne privi unul pe celălalt prin prisma iubirii Tale. Dă-ne înțelepciune, să știm cum ne putem celebra și sluji unul pe celălalt. Dă-ne ochi să vedem darurile și punctele

tari pe care vrei să le sporești în fiecare dintre noi și arată-ne cum putem lupta pentru a apăra lucrarea Ta. Credem că suntem mai buni împreună decât eram singuri. Vrem să creștem în plinătatea a ce ai pregătit pentru viața și relația noastră, pentru slava Ta.

În Numele lui Isus, amin.

Am inclus mai jos o declarație pe care să o faceți partenerului de viață. Priviți-l în ochi și spuneți-i următoarele cuvinte:

Soțul:

Iartă-mă că mi-am folosit punctele tari pentru a te domina și a te ține mereu cu capul plecat. Iartă-mă că nu am pus în lumină virtutea, frumusețea, înțelepciunea și bunătatea ta. Iartă-mă că nu am creat cadrul în care să poți înflori. Iartă-mi egoismul arătat în conversațiile noastre, în timpul petrecut împreună și în pat. Cred că Dumnezeu poate vindeca, restaura și onora comuniunea noastră. Sunt încredințat că noi doi putem face totul prin El, care ne întărește. Vom stăpâni, ne vom înmulți și vom fi roditori împreună, în Numele lui Isus.

Soția:

Iartă-mă că mi-am folosit punctele tari pentru a scoate în evidență slăbiciunile tale. Iartă-mă că te-am dezonorat și că am fost egoistă în comunicarea noastră. De acum înainte îmi voi folosi cuvintele pentru zidirea ta. Iartă-mă pentru momentele în care nu am fost un paznic bun al inimii tale. Eu cred în tine și în noi. Cred că Dumnezeu poate înnoi toate lucrurile. Aleg să te iubesc și să te iert. Începem o zi nouă, plină de îndurare și de adevăr. Haide să iubim și să visăm din nou.

Dragi prieteni, credem că tot ce e mai bun vă stă înaintea de acum încolo. Prin harul lui Dumnezeu, moștenirea pe care o lăsați în urmă, intimitatea și influența voastră pot întrece toate speranțele și așteptările voastre. În unitate unul cu celălalt, prin puterea și inspirația Duhului lui Dumnezeu, veți scrie o poveste care transmite mesajul iubirii lui Cristos pe pământ, aducând desfătare Celui întronat în ceruri.

Mandatul de a o lua de la capăt reprezintă un adevărat vot de încredere. Nu e o oportunitate de care aveți parte o dată în viață, ci una perpetuă, de care vă bucurați atât timp cât trăiți. A o lua de la început

înseamnă a trăi prezentul, lăsând trecutul în urmă și îndreptându-ne inima spre ceea ce ne stă înaintea.

Toate lucrurile pe care le-am prezentat aici nu vor fi decât niște idei bune dacă nu ne lăsăm căsniciile pe mâna Celui care poate totul. Pasajul din Iuda 1:24-25 ne pune în față o revelație a ceea ce ne poate aștepta:

Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Cristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii și acum și în veci. Amin.

Dumnezeu este Cel care ne păzește. Numai El ne poate scoate căsnicia de pe orice tărâm al umbrelor. El ne încredințează bucuria și gloria căsniciei ca să Îl putem slăvi. Viața noastră este un mesaj viu adresat celor care ne privesc așteptând să iubim și să creștem cum se cuvine.

Fiecare primăvară este un nou început.

Căci iată că a trecut iarna;
a încetat ploaia și s-a dus.
Se arată florile pe câmp,
a venit vremea cântării...
(Cântarea cântărilor 2:11-12).

AȘTEPTAȚI LUCRURI MARI

*O! Dacă n-aș fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul
celor vii!... Nădăjduiește în Domnul!*

Fii tare, îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul!

—Psalmul 27:13-14

Tatăl vostru ceresc vă iubește pe amândoi cu ardoare. El dorește ca mariajul vostru să se bucure de succes. De fapt, El „așteaptă să Se milostivească de voi” (Isaia 30:18).

Întrebarea este care sunt așteptările pe care le aveți acum voi pentru căsnicie? Pentru ce posibilități inspirate de Dumnezeu vă rugați și credeți că vor apărea?

Faceți-vă timp să meditați la ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre așteptări.

...ai făcut minuni la care nu ne așteptam [mai mari decât toate așteptările noastre], Te-ai coborât și munții s-au zguduit înaintea Ta cum niciodată nu s-a pomenit, nici nu s-a auzit vorbindu-se și cum nici n-a văzut vreodată ochiul așa ceva: anume ca un alt dumnezeu afară de Tine să fi făcut asemenea lucruri pentru cei ce se încred în El.

— Isaia 64:3-4

Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate. Deschid gura și oftez [așteptând], căci sunt lacom după poruncile Tale.

—Psalmul 119:130-132

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Cristos, la o nădejde vie [acum trăim cu o mare așteptare

și avem o moștenire neprețuită] și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.

—1 Petru 1:3-4

...căci Domnul este un Dumnezeu drept: fericite de toți cei ce nădăjduiesc în El [cei ce Îl așteaptă și tânjesec după El]!

—Isaia 30:18 traducerea AMP

Am discutat mai devreme despre pericolele așteptărilor nerealiste. Pe baza celor învățate din aceste versete, care sunt câteva dintre beneficiile de care vă bucurați când aveți așteptări potrivite?

Cele mai mari așteptări sunt cele conturate pe baza cunoașterii promisiunilor, caracterului și planului lui Dumnezeu.

Nimic nu este prea greu sau cu neputință de îndeplinit pentru Dumnezeu. Citiți Geneza 18:13-14, Matei 19:26, Marcu 9:23-24, Luca 1:36-37, Efeseni 3:20. Ce ne arată Domnul în aceste pasaje despre puterea Lui nemăsurată?

Iată, voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare....?

—Isaia 43:19

Noi slujim un Dumnezeu care face toate lucrurile noi. Vreți să vedeți ceva înnoindu-se în căsnicia voastră? Aveți nevoie de o dragoste nouă, de o nouă unitate sau intimitate? Vă puteți *aștepta* ca Tatăl vostru să facă ceva nou atunci când Îl rugați. Notați undeva ce vă doriți să fie înnoit, apoi rugați-vă și încredințați acel aspect lui Dumnezeu.

ROSTIȚI CUVINTE CARE DAU VIAȚĂ

Cuvintele satură mintea, așa cum un fruct satură stomacul; vorbirea bună este la fel de plăcută ca o recoltă bună. Cuvinteleucid sau dau viață; ele sunt ca o otravă sau ca un fruct: voi alegeți.

—Proverbe 18:20-21, traducerea The Message

Ce limbă vorbiți mai mult? A acestui pământ sau a cerului? Dacă prima atrage după sine moartea, a doua aduce viață. În orice situație vă aflați puteți alege să o vorbiți pe una sau pe cealaltă. După cum împărtășea păstorul **Jimmy Evans**,

„Comunicarea acționează aidoma unui pod care leagă viețile a doi oameni, făcând posibil accesul liber la inima și la mintea celuilalt. Comunicarea nu este doar importantă într-o căsnicie, ci e esențială. ...cuvintele au o putere incredibilă: cea de a răni sau de a vindeca, de a nimici sau de a zidi. Noi trebuie să ne disciplinăm să folosim cuvinte care zidesc, întăresc, îmbărbătează și tămăduiesc.”⁷

După cum am învățat, este o vreme potrivită pentru toate: pentru a vorbi și pentru a păstra tăcerea. Opriți-vă și gândiți-vă: care este momentul cel mai nepotrivit pentru a discuta o problemă cu partenerul vostru de viață? Care este momentul cel mai potrivit? De ce?

Descrieți pe scurt situația cea mai provocatoare cu care vă confrunțați voi și soțul sau soția în momentul de față. Ce cuvinte și expresii negative vă scapă adesea de pe buze când discutați despre subiectul acesta?

Opriți-vă și rugați-vă: „Duhule Sfânt, nu mai vreau să spun cuvinte negative. Te rog să mă ajuți să îndepărtiez teama și mânia din vocabularul meu. Pune

în gura mea cuvinte pozitive, dătătoare de viață, astfel încât să folosesc limba cerului și să vorbesc exercitându-mi credința cu privire la căsnicia noastră. În Numele lui Isus.”

Vă puteți îmbogăți vocabularul limbii cerești crescând în cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu. Citiți cu atenție următoarele pasaje. Apoi scrieți una sau mai multe declarații pozitive, inspirate de aceste versete, pe care le puteți rosti cu regularitate în dreptul căsniciei voastre. Am formulat-o noi pe prima, ca model.

VERSETELE

Proverbe 5:18-19

CE SPUNE LIMBA CERULUI

„Eu și partenerul de viață ne vom bucura unul de altul din punct de vedere sexual și vom fi împliniți în toate zilele vieții noastre.”

Efeseni 4:15, 29

Efeseni 4:26-27

Efeseni 5:21-33

Filipeni 2:3-5

Psalmul 133

1 Corinteni 13:4-8

VORBIȚI LIMBAJUL PARTENERULUI VOSTRU DE VIAȚĂ

*Urmăriți dragostea, ca și cum viața voastră ar depinde de ea,
fiindcă așa și este...*

—1 Corinteni 14:1, traducerea The Message

Dragostea are multe limbaje. Partenerul vostru de viață vorbește mai fluent un limbaj și se prea poate ca voi să vă descurcați mai bine în altul. **Gary Chapman**, autorul cărții *Cele cinci limbaje ale dragostei*, explică următoarele:

„Limbajul emoțional al iubirii vorbit de voi poate diferi de cel al partenerului de viață, ca engleza de chineză. Oricât de tare v-ați strădui să vă exprimați dragostea în limba engleză, dacă soțul sau soția pricepe doar chineză, nu veți înțelege niciodată cum să vă iubiți unul pe celălalt. ...trebuie să fim dispuși să învățăm limbajul dominant al partenerului dacă vrem să ne comunicăm în mod eficient dragostea. Concluzia mea... este că există cinci limbaje emoționale principale ale dragostei, cinci moduri în care oamenii comunică și înțeleg dragostea emoțională.”⁸

Potrivit spuselor doctorului Chapman, cele cinci limbaje ale iubirii sunt cuvintele de afirmare, timpul de calitate, cadourile, actele de slujire și atingerile fizice. Mulți oameni, inclusiv noi, pot afirma că au atât un limbaj principal al dragostei, cât și unul secundar. După cum spuneam deja, puteți afla mai multe despre limbajul vostru apelând la resursele care se găsesc în cartea sau pe site-ul doctorului Chapman.

Puteți observa rolurile pe care le joacă limbajele voastre de dragoste în dinamica mariajului răspunzând la următoarele întrebări: *Care dintre acțiunile soțului sau soției mă face să mă simt cel mai iubit? Care anume dintre lucrurile pe care omite să le facă partenerul mă rănește cel mai adânc? Ce am cerut cel mai des din partea soțului sau soției: cuvinte de încurajare sau apreciere, timp petrecut împreună, daruri speciale, afecțiune fizică sau ajutor la treburile casnice?* În ce mod îmi exprim de obicei afecțiunea față de partenerul meu de viață? Notați-vă gândurile și impresiile.

Răspundeți acum la aceleași întrebări, însă cu privire la partenerul vostru. Care sunt cele mai importante diferențe?

Ați fost conștienți de aceste diferențe între modurile în care voi și soțul sau soția vă comunicați dragostea? Dacă răspunsul este afirmativ, în ce fel a ajutat aceasta căsniciea voastră? Dacă răspunsul este negativ, observați acum că diferențele dintre voi au provocat probleme și neînțelegeri?

Stați de vorbă cu partenerul vostru despre modurile în care arătați și primiți amândoi dragostea. Rugați-l să vă spună trei lucruri practice pe care le puteți face pentru a vă exprima iubirea față de el în limbajul lui. Notați mai jos răspunsurile primite.

Faceți-vă astăzi timp să stați de vorbă cu Duhul Sfânt despre modurile cele mai bune de a-i arăta partenerului dragostea pe care i-o purtați. Nimeni nu vă cunoaște soțul sau soția mai bine decât El!

Ziua a 4-a
Material devoțional

STABILIȚI-VĂ PRIORITĂȚILE

*Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Cristos, să aveți
toți același fel de vorbire... să fiți uniți în chip desăvârșit,
într-un gând și o simțire [un scop].*

—1 Corinteni 1:10

Unitatea are atât de multă putere! Unitatea dintre noi constituie modul în care Dumnezeu Își descoperă dragostea celor care încă nu Îl cunosc. Nicăieri altundeva nu avem oportunitatea de a ne bucura de o asemenea unitate ca în căsnicie. Când ați citit al doilea capitol al cărții v-ați stabilit viziunea și scopurile pe care le împărtășiți pentru mariajul vostru. Acum, când ne apropiem de finalul călătoriei noastre prin *Povestea căsniciei*, vă îndemnăm să vă gândiți care vă sunt prioritățile zilnice care vin în sprijinul misiunii voastre.

„Cea dintâi” și cea mai mare prioritate din viața voastră este relația cu Dumnezeu. De ce este atât de important să Îl așezați pe Dumnezeu pe primul loc și ce înseamnă pentru voi să Îl onorați în toate lucrurile? Care este efectul pozitiv pe care îl are o relație sănătoasă cu Dumnezeu asupra căsniciei, familiei, muncii și tuturor celorlalte aspecte din viața voastră?

Îndeplinirea misiunii și scopurilor stabilite de Dumnezeu înseamnă să așezați în ordinea următoare, în ce privește prioritatea, oamenii și domeniile activității voastre: soțul sau soția, copiii, chemarea, odihna și comunitatea. Opriți-vă și rugați-vă: „Doamne, sunt prioritățile mele așezate într-o ordine greșită? Dacă da, care dintre ele? Cine sau ce beneficiază de prea multă atenție din partea mea? Pe cine sau ce neglijez? Ce pași practici pot face pentru a institui și a păstra ordinea corectă?” Notați ideile și pașii pe care vi-i descoperă Dumnezeu.

V-ați angajat să vă susțineți și să vă prețuiți partenerul pentru tot restul vieții. Copiii vor pleca de acasă, cariera se poate schimba, iar prietenii vin și pleacă, însă mariajul vostru reprezintă un legământ menit să cuprindă toate anotimpurile.

Având în vedere starea actuală a relației voastre, sunteți voi doi în postura în care să vă sfârșiți viața ca cei mai buni prieteni? Vă străduiți să susțineți chemarea și cariera celuilalt?

Ce practici din căsnicia voastră comunică valoarea pe care o vedeți în celălalt și încurajează unitatea? Subminează vreuna dintre atitudinile sau faptele voastre unitatea dintre voi?

Citiți Eclesiastul 4:9 și Coloseni 3:12-14. Apoi rugați-vă astfel:

*Doamne, Tu ne-ai ales pe mine și pe partenerul meu de viață să fim sfinți și preaiubiți. Prin Duhul Tău, dă-mi harul de a arăta celui de lângă mine îndurare, bunătate, smerenie, blândețe și răbdare. Ajută-mă să îmbunătățesc viața partenerului prin cuvintele și faptele mele. Cred că ne merge mai bine împreună decât separat, fiindcă ne putem ajuta unul pe celălalt să izbândim. Dă-ne înțelepciune să ne stabilim cu înțelepciune prioritățile, ca să Te putem cunoaște mai bine și să ne slujim unul altuia cum se cuvine.
În Numele lui Isus, amin.*

SCOATEȚI LA LUMINĂ CE ESTE MAI BUN

...folosiți din plin fiecare oportunitate. Fiți îndatoritori în vorbire.

*Când stați de vorbă, scopul vostru este de a scoate la lumină
ce este mai bun în ceilalți, nu de a-i doborî...*

—Coloseni 4:5-6, traducerea The Message

În calitate de soț și soție, voi și partenerul de viață sunteți una. Aceasta înseamnă că sunteți împreună pătași în toate. Când soțul sau soția izbândește, voi izbândiți. Când partenerul de viață este împlinit și eficient, voi sunteți productivi și eficienți. Prin faptul că scoateți la lumină ce este mai bun în celălalt, de fapt scoateți la iveală ce este mai bun în voi. Așa Se poartă Isus cu noi, mireasa Lui. Scriptura spune: „Dragostea lui Cristos întregeste Biserica. Cuvintele Lui evocă frumusețea ei. Tot ce face și spune El are menirea de a scoate la lumină ce este mai bun în ea...” (Efeseni 5:25-27, traducerea The Message).

Care sunt, deci, darurile, talentele și punctele forte ale soțului sau ale soției? Gândiți-vă la ce se pricepe celălalt foarte bine, la ce îi face plăcere și ce anume îi aduce împlinire. Pentru ce anume îl laudă și îi mulțumesc mereu alții?

Darurile, talentele și punctele tari pe care le văd la partenerul meu sunt:

Dacă aceste puncte forte sunt deja de folos altora în contextul locului de muncă sau al slujirii creștine, cum puteți sprijini pasiunea și angajamentele celui de lângă voi astfel încât să continue să se dezvolte? Dacă vedeți că soțul sau soția are un talent care nu este încă folosit, vă puteți gândi (sau crea) la un context în care darul acela să înflorească?

Să ne gândim și să acordăm o grijă continuă și plină de atenție vegherii asupra celorlalți, cercetând să vedem cum putem aprinde (însufleți și încuraja) dragostea, faptele lor bune și activitățile pline de noblețe...

—Evrei 10:24, traducerea AMP

Astfel, dar, când ni se ivește ocazia, să facem bine tuturor oamenilor [nu doar căutând ce le este de folos, ci făcând totodată ce este spre binele și avantajul lor spiritual]. Căutați să fiți o binecuvântare, mai cu seamă pentru frații în credință [pentru credincioșii care fac parte alături de voi din familia lui Dumnezeu].

—Galateni 6:10, traducerea AMP

Meditați cu atenție la pasajele din Evrei 10:24, Galateni 6:10 și Coloseni 4:5-6 (ultimul text este cel citat la începutul materialului devoțional de astăzi). În ce moduri practice ați putea însufleți și scoate la lumină ce este mai bun în partenerul vostru de viață? Ce ați putea spune sau face pentru a-l încuraja să își folosească darurile și punctele tari? Cum puteți fi pentru celălalt o binecuvântare și cum puteți contribui la dezvoltarea lui?

Faceți-vă timp să împărtășiți astăzi cu soțul sau cu soția răspunsurile voastre. Întrebați-vă partenerul care au fost răspunsurile lui și îngăduiți-i să vă spună ce are pe inimă. Asupra căror aspecte sunteți de aceeași părere? Ce lucruri noi ați aflat despre partenerul vostru de viață și despre voi înșivă? Opriți-vă și roștiți în rugăciune o binecuvântare asupra soțului sau a soției.

Studiați-vă partenerul. Studiați-vă pe voi înșivă. ...s-ar putea să fiți surprinși de ceea ce veți descoperi. Aventura căsniciei presupune să descoperiți cine este, cu adevărat, partenerul vostru de viață, iar partea entuziasmantă stă în a descoperi cine va deveni el.

—H. Norman Wright⁹

ÎNTREBĂRI DE DISCUTAT

Dacă folosiți cartea aceasta ca parte a materialelor realizate de organizația Messenger pe tema Povestea căsniciei, urmăriți a șasea sesiune video.

- 1 | Porunca dată de Dumnezeu lui Adam și Evei a fost aceea de a se înmulți și de a umple întregul pământ. După câteva generații s-a format o societate care nu a dat ascultare acestei porunci. Citiți cu atenție pasajul din Geneza 11:1-6. În ce fel erau oamenii din vremea aceea una? Dacă unitatea unor oameni neascultători îi pune în postura de a se bucura de succes, cum stau lucrurile în cazul nostru, al celor care suntem una în căsnicie și în Cristos, căutând totodată să fim ascultători de Dumnezeu?
- 2 | Unitatea este însoțită de o mare putere și de răsplătiri. Studiați următoarele texte biblice și aplicați-le specific relației voastre de căsnicie: Psalmul 133, Matei 18:19-20, Ioan 17:21, 23, 2 Corinteni 13:11. Ce binecuvântări pot urma atunci când trăiți în unitate cu partenerul de viață?
- 3 | Ultimele cuvinte rostite de un om sunt importante, iar în cazul lui Isus ele au avut un caracter profetic. Citiți pasajul din Ioan 17:9-11, 20-23. Aceste cuvinte cuprind rugăciunea făcută de El pentru noi chiar înainte de a merge la cruce. Observați unitatea căreia El și Tatăl îi erau părtași. Ce vă descoperă Duhul Sfânt prin versetele acestea? Cum vă motivează să urmăriți unitatea în relația voastră cu soțul sau cu soția?
- 4 | Dumnezeu este un Dumnezeu al noilor începuturi! El declară că face toate lucrurile noi (vezi Apocalipsa 21:5). Domnul dorește ca noi să experimentăm o înnoită părtășie, speranță, credință, intimitate sexuală și visuri noi alături de partenerul nostru de viață, de-a lungul anilor de căsnicie. În ce moduri practice putem noi, ca soți și soții, să ajutăm la promovarea înnoirii în relația noastră?

- 5 | Proverbe 14:1 spune că o femeie înțeleaptă își zidește casa. Aceasta înseamnă că un soț înțelept își zidește soția! Femeilor, în ce modalități practice vă puteți zidi voi casa, în calitate de soții? Bărbaților, care sunt căile practice în care voi, ca soți, vă puteți zidi soția?
- 6 | Unele cupluri lucrează împreună în domeniul afacerilor sau al slujirii creștine, însă cei mai mulți soți au locuri de muncă diferite, motiv pentru care este cu atât mai important să păstreze legătura strânsă între ei și să se încurajeze reciproc în ce privește chemarea pe care o are fiecare în parte și în domeniile lor de interes. În ce moduri practice se pot susține soțul și soția și cum pot păstra legătura strânsă dintre ei?

REZUMATUL CAPITOLULUI:

- În Cristos, orice căsnicie poate fi înnoită! Duhul Lui ne oferă necurmat oportunitatea unor noi începuturi în fiecare domeniu al vieții.
- În orice situație ne-am găsi, putem alege să vorbim limba acestei lumi sau limba cerului. Prin credință, ne putem alinia cerului, vorbind în conformitate cu promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu.
- Scopul căsniciei este unitatea. Noi trebuie să depunem eforturi pentru atingerea ei în toate sferele vieții.
- Atunci când căutăm unitatea în relația cu partenerul de viață, vorbind aceeași limbă, și când urmărim aceeași misiune, binecuvântările lui Dumnezeu se revarsă peste noi și imposibilul devine posibil.
- Dragostea autentică dintre soți și soții manifestă slava și dragostea lui Dumnezeu înaintea lumii. Unitatea noastră îi atrage pe alții la Isus.
- O femeie înțeleaptă își zidește casa și un bărbat înțelept își zidește soția. Pe măsură ce fiecare dintre cei doi rostește cuvinte aducătoare de viață cu privire la punctele tari ale celuilalt, ei largesc orizontul vieții lor și împlinesc voia lui Dumnezeu pe pământ.

APENDICE

Cum să primiți mântuirea

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire.

—Romani 10:9-10

Pentru a împărtăși dragostea lui Dumnezeu cu soțul sau cu soția, trebuie să primiți mai întâi dragostea și mântuirea Lui prin Fiul Său, Isus Cristos. Prin moartea și prin învierea lui Isus, Dumnezeu a pregătit calea pentru intrarea voastră în Împărăția Lui, ca fii și fiice prea iubite ale Sale. Jertfa lui Isus de pe cruce v-a pus la dispoziție, fără plată și din belșug, viața veșnică. Mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru voi; nu puteți face nimic pentru a o dobândi sau a o merita singuri.

Ca să primiți acest dar prețios, recunoașteți mai întâi păcatul de a fi dus o viață independentă de Creatorul vostru (căci aceasta este rădăcina tuturor păcatelor pe care le-ați săvârșit). Pocăința aceasta reprezintă un element esențial pentru primirea mântuirii. Petru arăta foarte lămurit acest lucru în Faptele Apostolilor, în ziua în care au fost mântuiți cinci mii de oameni: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Fapte 3:19). Scriptura declară că fiecare dintre noi s-a născut în robia păcatului. Această sclavie își are rădăcina în păcatul săvârșit de Adam, care a plămădit tiparul neascultării voite. Pocăința este alegerea de a lăsa în urmă ascultarea de voi înșivă și de Satana, care este tatăl minciunii, și de a vă întoarce, în ascultare, spre noul vostru stăpân, Isus Cristos, Cel care Și-a dat viața pentru voi.

Trebuie să Îi predați lui Isus stăpânirea vieții voastre. A-L face pe Isus „Domn” înseamnă a-I preda Lui dreptul de proprietate asupra vieții voastre (cu duh, suflet și trup), cu tot ce sunteți și aveți. Autoritatea pe care o are El asupra voastră devine absolută. În momentul în care faceți pasul acesta, Dumnezeu vă eliberează din întuneric și vă strămută în lumina și slava Împărăției Sale. Voi treceți pur și simplu din moarte la viață; deveniți copiii Lui!

Dacă vreți să primiți mântuirea prin Isus, roștiți în rugăciune cuvintele următoare:

Tată ceresc, recunosc că sunt un păcătos și că mă aflu departe de standardul neprihănirii Tale. Merit să fiu condamnat veșnic pentru păcatul meu. Îți mulțumesc că nu m-ai lăsat în starea aceasta, căci L-ai trimis pe Isus Cristos, singurul Tău Fiu, născut din fecioara Maria, să moară pentru mine și să ia asupra Lui judecata mea, la cruce. Cred că El a înviat a treia zi și că șade acum la dreapta Ta, ca Domn și Mântuitor al meu. De aceea mă pocăiesc astăzi de traiul independent de Tine pe care l-am dus până acum și îmi predau pe deplin viața în stăpânirea lui Isus.

Doamne Isuse, Te mărturisesc pe Tine ca Domn și Mântuitor al meu. Vino în viața mea prin Duhul Tău și fă din mine un copil al lui Dumnezeu. Renunț la lucrurile întunericului de care m-am ținut strâns până acum și de azi înainte nu vreau să mai trăiesc pentru mine însumi; prin harul Tău, voi trăi pentru Tine, Cel care Te-ai dat pentru mine, ca eu să pot trăi veșnic.

Îți mulțumesc, Doamne! Viața mea este de acum într-un tot în mâinile Tale și, potrivit Cuvântului Tău, eu nu voi fi dat niciodată de rușine.

Bun venit în familia lui Dumnezeu! Vă îndemnăm să împărtășiți această veste minunată altor credincioși. Este important, de asemenea, să vă alăturați unei biserici locale care crede Scriptura și să vă apropiați de oameni care vă pot încuraja pe calea credinței. Puteți contacta organizația noastră dacă doriți să vă ajutăm să găsiți o biserică în zona unde locuiți. Ne rugăm să creșteți zi de zi în cunoașterea și dragostea lui Dumnezeu!

Note

Capitolul 1

1. Women in Working Age, Departamentul Muncii al Statelor Unite, accesat la 14 Martie 2014, <http://www.dol.gov/wb/stats/recentfacts.htm#age>.
2. O parte din conținutul acestei secțiuni este o adaptare după textul scris de Lisa Bevere, *Fight Like a Girl: The Power of Being a Woman* (New York: Warner Faith, 2006), 5-6.
3. „Ambassador,” Dictionary.com, accesat la 19 Aprilie 2014, <http://dictionary.reference.com/browse/ambassador?s=t>.
4. C. Soanes și A. Stevenson, *Concise Oxford English Dictionary* (Oxford: Oxford University Press, 2004).
5. „Versetul 6a lămurește faptul că această rânduială de la creație rămâne în vigoare și după căderea rasei umane, după darea legii și după venirea lui Isus. Versetul 6b eunță pasajul celebru folosit la ceremoniile de căsătorie — oamenii nu au dreptul de a impieta uniunea căsătoriei care a fost instituită prin voința divină. Fără versetele 4–6a, cineva ar putea presupune că că v. 6b implică faptul că unele căsătorii nu ar fi instituite de Dumnezeu. Privită în context, învățătura acestui pasaj este clară. Fiindcă Dumnezeu dorește în mod expres ca toate căsniciile să fie permanente, noi să nu îndrăznim să le șubrezim.” Craig Blomberg, *The New American Commentary* Vol. 22: *Matthew* (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 1992), 290.
6. Soanes și Stevenson, *Concise Oxford English Dictionary*.
7. Linda J. Waite, Don Browning, William J. Doherty, Maggie Gallagher, Ye Luo, și Scott M. Stanley, *Does Divorce Make People Happy?* (New York: Institute for American Values, 2002), 5.
8. Timothy și Kathy Keller, *The Meaning of Marriage: Facing the Complexities of Commitment with the Wisdom of God* (New York: Riverhead Books, 2011), 64.
9. Gary Thomas, *Sacred Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2000), 21.
10. Charles R. Swindoll, *Growing Strong in the Seasons of Life* (Portland, OR: Multnomah Press, 1983), 13.
11. „Marriage Quotes by Max Lucado,” Fierce Marriage, accesat la 7 Martie 2014, <http://fiercemarriage.com/quote-author/max-lucado>.
12. Rick Renner, *Sparkling Gems from the Greek* (Tulsa, OK: Teach All Nations, 2003), 55.

Capitolul 2

1. W. Arndt, F.W. Danker și W. Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature* (Chicago: University of Chicago Press, 2000).
2. Ibid.
3. C.S. Lewis, *Mere Christianity* (San Francisco: HarperSanFrancisco, 2001), 204.
4. Ibid., 124.
5. Ibid., 109.

6. 1.6% dintre cățărătorii pe Everest au murit în timpul călătoriei, în timp ce 40-50% dintre căsătoriile cuplurilor care nu au mai fost căsătorite înainte sfârșesc în divorț. Surse: (1) „Death on Mount Everest,” About.com, accesat la 19 Aprilie 2014, <http://climbing.about.com/od/mountainclimbing/a/Death-On-Mount-Everest.htm>. (2) *The State of Our Unions: Marriage in America* (Charlottesville, VA: The National Marriage Project and the Institute for American Values, 2012), 1.
7. Bob și Audrey Meisner, *Best Friends, Best Lovers* (Huntsville, AL: Milestones International Publishers, 2006), 52.
8. F. B. Meyer, *Abraham, Or The Obedience of Faith* (Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2001), 70-71.
9. Andrew Murray, *Humility* (Fort Washington, PA: CLC Publications, 2006), 13, 42.
10. Bill and Pam Farrel, *Men Are Like Waffles—Women Are Like Spaghetti* (Eugene, OR: Harvest House Publishers, 2001), 140, 142-143.
11. H. Norman Wright, *The Secrets of a Lasting Marriage* (Ventura, CA: Regal Books, 1995), 70.

Capitolul 3

1. „Clear,” Oxford Dictionaries, accesat la 19 aprilie 2014, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/clear.
2. Mike MacKenzie, *Seatalk, The Dictionary of English Nautical Language* (Nova Scotia: 2005), cuvinte cheie: „clear the deck.” www.seatalk.info
3. Lisa Bevere, *Be Angry But Don't Blow It!* (Nashville: Thomas Nelson, 2000), 56.
4. G.L. Borchert, *The New American Commentary* Vol. 25B: *Ioan 12–21* (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2002), 311.
5. Bevere, *Fight Like a Girl*, 60.
6. Lisa Bevere, *Out of Control and Loving It!* (Lake Mary, FL: Charisma House, 1996), 106-107.
7. This section was adapted from: Lisa Bevere, *Kissed the Girls and Made Them Cry: Why Women Lose When They Give In* (Nashville: Thomas Nelson, 2002), 123-124.
8. „Cât de frecvent este divorțul și care sunt motivele pentru acesta?”, Utah Divorce Orientation, accesat la 21 ianuarie 2014, <http://www.divorce.usu.edu/files/uploads/Lesson3.pdf>.
9. „Quotes on Forgiveness and Unforgiveness,” Daily Christian Quote, accesat la 22 martie 2014, <http://dailychristianquote.com/dcqforgive2.html>.
10. Joyce Meyer, *Battlefield of the Mind* (New York: Faith Words, 2003), 192.
11. „Expectation,” Oxford Dictionaries, accesat la 25 martie 2014, http://www.oxforddictionaries.com/us/definition/american_english/expectation.
12. Patrick M. Morley, *Two-Part Harmony* (Nashville: Thomas Nelson, 1994), 138.
13. *Ibid.*, 139.
14. „Quotes on Forgiveness and Unforgiveness,” accesat la 24 martie 2014.

Capitolul 4

1. Lisa a scris pe acest subiect în *Fight Like a Girl*. Câteva dintre cuvintele ei prezentate în paginile 121-122 și 128 sunt adaptate aici.
2. Bevere, *Fight Like a Girl*, 124.
3. Keller, *Meaning*, 47.
4. Ibid.
5. Bevere, *Fight Like a Girl*, 109.
6. Lisa și-a împărtășit povestea în *Out of Control and Loving It!* (paginile 87-93). O parte dintre ideile de acolo sunt preluate și aici.
7. Dr. Henry Cloud și Dr. John Townsend, *Boundaries in Marriage* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1999), 122.
8. Adaptat din Noah Webster's 1828 *American Dictionary of the English Language* (San Francisco: Foundation for American Christian Education).
9. Jimmy Evans, *Marriage on the Rock* (Dallas: Marriage Today, 2012), 87.
10. Cloud și Townsend, *Boundaries*, 163.

Capitolul 5

1. Keller, *Meaning*, 260.
2. „10 Surprising Health Benefits of Sex,” WebMD, accesat la 12 aprilie 2014, <http://www.webmd.com/sex-relationships/guide/sex-and-health>.
3. Bevere, *Kissed the Girls*, 121.
4. Ibid., 178-179.
5. Ibid., 121-125.
6. „The Stats on Internet Pornography,” Daily Infographic, accesat la 24 ianuarie 2014, <http://dailyinfographic.com/the-stats-on-internet-pornography-infographic>.
7. „How Many Women are Addicted to Porn? 10 Stats that May Shock You,” Covenant Eyes, accesat la 27 martie 2014, <http://www.covenanteyes.com/2013/08/30/women-addicted-to-porn-stats>.
8. Covenant Eyes, *Pornography Statistics: 2013 Edition*, 11. <http://www.covenanteyes.com/pornstats/>
9. Ibid., 18.
10. J.P. Louw și E.A. Nida, *Greek-English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains* (New York: United Bible Societies, 1996).
11. Vezi Psalmul 27:4; Filipeni 3:10-14; Luca 10:39-42.
12. Bob Sorge, *Secrets of the Secret Place* (Lee's Summit, MO: Oasis House, 2005), 180, 182.
13. Thomas, *Sacred Marriage*, 205.
14. Meisner, *Best Friends*, 127-128.

Capitolul 6

1. Gary Chapman, *The Heart of the Five Love Languages* (Chicago: Northfield Publishing, 2007), 72.
2. Lisa Bevere, *Girls with Swords: How to Carry Your Cross Like a Hero* (Colorado Springs, CO: WaterBrook Press, 2013), 127.
3. Bevere, *Be Angry*, 120.
4. O parte a materialului din această secțiune a fost adaptat dintr-un text al Lisei Bevere, *Nurture: Give and Get What You Need to Flourish* (New York: FaithWords, 2008), 166-168.
5. Lisa Bevere, *Trezirea leoaicei: Trezește-te și schimbă lumea din jur* (Medgidia, Succeed Publishing, 2013), 94.
6. Lewis, *Mere*, 131.
7. Evans, *Marriage on the Rock*, 213.
8. Gary Chapman, *The Five Love Languages* (Chicago: Northfield Publishing, 1995), 15.
9. Wright, *Secrets*, 129.

Alte resurse semnate de JOHN și LISA BEVERE
disponibile în limba română
la Succeed Publishing

Cărți scrise de Lisa Bevere

ADEVĂRATA VALOARE A UNEI FEMEI



Trăim într-o lume care ne determină valoarea în funcție de poziția noastră, de bunurile pe care le avem, de oamenii pe care-i cunoaștem și de felul în care arătăm. Nu așa ar trebui să fie! Lisa Bevere ne oferă o descriere plină de sinceritate a experienței sale personale, menită să dea în vileag influențele subtile și minciunile sfruntate care le țin pe multe femei în lanțuite. Întrebările profunde și subiectele de discutat de la sfârșitul fiecărui capitol fac din cartea aceasta o unealtă utilă pentru studiul individual sau în grup.



FETE ÎNARMATE CU SĂBII

Cartea constituie o declarație profetică pentru vremurile noastre, chemând ficele lui Dumnezeu să mănuiască pline de pricepere sabia Cuvântului Său. Lisa Bevere are de la Dumnezeu mandatul de a ne dezvălui tăria, aducând astfel vindecare, neprihănire și restaurare lumii noastre. Citiți cartea aceasta, luând seama la următorul avertisment: sunteți pe cale să vă angajați în trăirea unei vieți temerare și pline de putere!



TREZIREA LEOAICEI

Descoperă ce înseamnă:

- Să fii o reprezentare splendidă a tăriei
- Să îi protejezi cu îndârjire pe cei tineri
- Să vorbești în dreptul celor reduși la tăcere
- Să trăiești la lumină și să vânezi la întuneric
- Să îți înalți glasul cu putere pentru a schimba totul în jur

Cărți scrise de John Bevere



FRICA DE DOMNUL

Mai mult ca niciodată, ceva lipsește din bisericile noastre, din rugăciunile noastre și din viața noastră, și anume, ceea ce clădește apropierea în relația noastră cu Dumnezeu. Este ceea ce ne face viața autentică și curată. Este ceea ce ne transformă cu adevărat în copii ai lui Dumnezeu conduși de Duhul Său. Este... FRICA DE DOMNUL. Cu stilul său confruntativ, care îmbracă haina dragostei, el ne îndeamnă să înnoim modul în care-I arătăm lui Dumnezeu reverență în viața noastră de închinare, cât și în cea de zi cu zi.

MOMEALA SATANEI

O carte ce dă în vileag una dintre cele mai înșelătoare curse pe care le folosește Diavolul pentru a-i îndepărta pe credincioși de voia lui Dumnezeu: ofensa. Cei mai mulți oameni care-i cad în plasă nici măcar nu-și dau seama că au mușcat din momeala celui rău. Dacă acționezi corect în fața jignirii, vei deveni o persoană mai puternică, nu una plină de amărăciune. Răspunsul tău îți va determina viitorul. John Bevere îți arată cum poți ține jignirea la distanță, scăpând de mentalitatea de victimă. Cartea include un supliment devoțional de 70 de pagini, structurat pe 30 zile de studiu individual. Ghidul acesta poate fi folosit și în grupe mici de părtășie.

SPUNE NU INTIMIDĂRII

Oricine s-a lăsat intimidat la un moment dat în viață! Știi oare de ce s-a întâmplat așa sau cum poți face să nu ți se mai întâmple? John Bevere dă în vileag amenințări și presiuni, frânge strânsoarea temerii și te învață cum să înflăcărezi darurile lui Dumnezeu și cum să instalezi Împărăția Lui în viața ta. Înfruntă rădăcinile noduroase ale intimidării și află de ce ți este greu să spui „Nu”, de ce te temi de confruntare, de ce te străduiești să eviți conflictul și de ce cheltui atâta energie căutând să fii pe placul altora.

POVESTEA CĂSNICIEI

Cartea pe care o țineți în mână acum face parte dintr-o serie de materiale prezentate sub genericul *Povestea Căsniciei*, de John Bevere. Citind această carte și folosind materialele auxiliare de învățatură care sunt disponibile pe CD ROM sau care pot fi descărcate de la adresa CloudLibrary.org, veți putea să studiați fiecare parte a acestei învățături dinamice și provocatoare. Dacă o veți aborda în mod adecvat, aceasta va îmbogăți viața voastră de credință și vă va ajuta să faceți mai mult pentru Dumnezeu.

Programa completă a *Poveștii căsniciei* cuprinde următoarele componente:

- *Povestea căsniciei – textul principal*
Aceasta este singura parte tipărită din această programă
Cartea se regăsește și pe CD-ul cu resurse, în format PDF
- *CD-ROM Povestea căsniciei*
Discul atașat conține întreaga programă
Materialele sunt în format digital și nu pot fi redată pe DVD player, dar pot fi transferate pe tabletă, computer sau smartphone
- *Povestea căsniciei, cartea Audio*
Toate cele 6 capitole ale cărții Povestea căsniciei citite în limba română, în formatul MP3
- *Povestea căsniciei, sesiunile de învățatură Video*
Toate cele 6 sesiuni sunt redată în format MP4
- *Povestea căsniciei, sesiunile de învățatură în format audio*
Toate cele 6 sesiuni sunt redată în format MP3
- *Materiale bonus*
Pe CD ROM găsiți și alte cărți și resurse, printre care:
 - *Duhul Sfânt. O introducere,*
 - *Fete cu săbii*
 - și altele.

TOATE ACESTE RESURSE SUNT UN DAR PENTRU TINE!



Ai libertatea de a copia acest CD ROM, de a copia materialele de pe el, de a le transmite prin email prietenilor, de a transfera textul în documente Word, de a trimite porțiuni cu învățătură bisericii tale și de a le încărca pe internet, pentru folosul altora. Distribuie aceste resurse oriunde descoperi o foame pentru înputernicire și învățătură sănătoasă din Cuvânt.

Informații suplimentare despre componentele din *Povestea Căsniciei*:

- Fișierele de pe acest CD ROM nu pot fi redată pe un video player obișnuit. Fiindcă sunt în formate media diferite, audio, video și text, ele pot fi redată doar pe computer.
- Fișierele MP4 pot fi transferate și redată pe tabletă sau computer
- Fișierele MP3 pot fi transferate și redată pe orice media player, smartphone sau computer.
- Fișierele PDF pot fi încărcate pe tabletă sau computer. Ele pot fi imprimate cu ușurință sau duplicate. Ele sunt suficient de mici pentru a putea fi trimise pe email și altor persoane. Porțiuni din text pot fi lipite chiar în alte documente!
- Fișiere adiționale cu învățătură în multe alte limbi sunt disponibile pe CloudLibrary.org



Dorești mai mult? Scanează aici.

Accesează CloudLibrary.org pentru mai multe resurse realizate de John & Lisa Bevere.



Resursele de pe acest disc sunt un dar personal din partea lui John Bevere pentru voi. Veți găsi pe el o mulțime de resurse valoroase care vă vor ajuta în aprofundarea și transmiterea mai departe a acestor învățături dinamice. Vă încurajăm să le distribuiți și să le multiplicați integral sau parțial, după cum doriți! Le puteți trimite pe email, oferi studenților, încărca pe internet, tipări sau copia. Le-am creat special pentru a-i inspira și încuraja pe creștinii de pretutindeni.

Aceste resurse, precum și multe altele în limba română, vă sunt oferite de John și Lisa Bevere și pot fi descărcate de la:

www.MessengerInternational.org
www.CloudLibrary.org

Resurse suplimentare, în multe alte limbi, pot fi vizionate și descărcate de pe Youtube.com & Youku.com și multe alte situri de social media.

A FOST ODATĂ ...

Căsătoria a fost pentru totdeauna. Era un legământ de alipire neîntreruptă a bărbatului și femeii. Această unire avea să îi facă reprezentanți mai puternici, mai buni și mai valoroși al Celui pentru care fuseseră creați. Împreună aveau să realizeze mai mult decât ar făcut-o individual.

Ceremonia căsătoriei nu era decât începutul, poarta, pentru a realiza acel „fericiți până la adânci bătrâneți”. Fiecare alegere și acțiune urmăreau să clădească viața reflectată de această unire. Soț și soție, pășeau în marele necunoscut, arzând de dorința de a manifesta dragostea Creatorului lor.

Cum se face că am pierdut contactul cu această poveste de dragoste profundă? În Povestea căsniciei, John și Lisa Bevere te invită să redescoperi planul original al lui Dumnezeu. Fie că ești căsătorit, logodit sau singur, povestea ta face parte din povestea Sa.

ÎN CARTE GĂSIȚI ȘI UN DVD
CU RESURSE ADIȚIONALE



John și Lisa Bevere sunt autori consacrați și cofondatori ai organizației Messenger International. Ei sunt căsătoriti de peste treizeci de ani și doresc acum ca frământările și triumful lor să îmbogățească și să protejeze povestea căsniciei altora. John și Lisa locuiesc în Colorado Springs, și au patru copii și trei nepoți.

Descarcă mai multe resurse: www.CloudLibrary.org

Vezi mai multe
Scanează aici!



Messenger
International
CloudLibrary.org

Cartea este un cadou de la autor. Nu e de vânzare.

